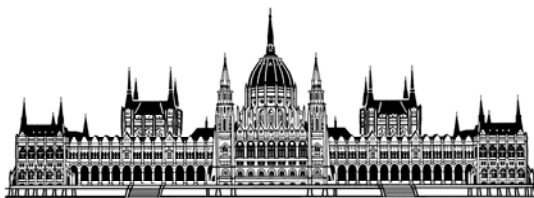

Országgyűlési Napló

*Dr. Hiller István, dr. Latorcai János és
Sneider Tamás*
elnöklete alatt

Jegyzők: *Földi László, Hegedűs Lorántné, Mirkóczki Ádám,
Móring József Attila, Schmuck Erzsébet*

Az ülésnap megnyitása 13683

A víziközmű-szolgáltatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája 13683
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója..... 13683

Felszólalók:

Németh Szilárd István, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 13685

Heringes Anita, az MSZP képviselőcsoportja részéről..... 13686

Földi László, a KDNP képviselőcsoportja részéről13691

Kepli Lajos, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 13692

Volner János (Jobbik) 13694

Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza 13697

A Budapesten megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Múugró, Múúszó és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló 2015. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája 13700

Tuzson Bence (Fidesz), a napirendi pont előadója 13700

Felszólalók:

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár..... 13702

Hadházy Sándor, a Fidesz képviselőcsoportja részéről..... 13703

Hiszékeny Dezső, az MSZP képviselőcsoportja részéről..... 13706

Móring József Attila, a KDNP képviselőcsoportja részéről 13709

Szilágyi György, a Jobbik képviselőcsoportja részéről13710

Szabó Szabolcs (független) 13713

Dr. Turi-Kovács Béla (Fidesz)..... 13717

Tuzson Bence (Fidesz) előterjesztői válasza..... 13720

Egyes állami vagyont érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája 13723

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója..... 13723

Felszólalók:

Cseresnyés Péter, a Fidesz képviselőcsoportja részéről..... 13724

Dr. Szakács László, az MSZP képviselőcsoportja részéről13727

Móring József Attila, a KDNP képviselőcsoportja részéről 13731

Hegedűs Lorántné, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 13733

Z. Kárpát Dániel (Jobbik)13737

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza..... 13740

A csodeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény és a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája 13742

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója..... 13742

Felszólalók:

Vigh László, a Fidesz képviselőcsoportja részéről..... 13744

Tukacs István, az MSZP képviselőcsoportja részéről 13746

Móring József Attila, a KDNP képviselőcsoportja részéről 13748

Kepli Lajos, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 13751

Dr. Fónagy János nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....13755

Az emissziókereskedelmi rendszer magyar államot megillető kvótabevételeinek megosztási és célzott felhasználási szabályainak módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....13757

Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....13757

Felszólalók:

Bartos Mónika , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	13758
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	13762
Kepli Lajos , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	13763
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	13765
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	13767

Az egyrészről az Európai Unió, annak tagállamai, másrészről Izland között Izlandnak a Kiotói Jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakában az Európai Unióra, annak tagállamaira és Izlandra háruló kötelezettségek közös teljesítésében való részvételéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája.....	13769
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	13769

Felszólalók:

Csenger-Zalán Zsolt , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	13770
Demeter Márta , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	13771
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	13771

A fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény, valamint a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	13771
Szabó Zsolt nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	13772

Felszólalók:

Németh Szilárd István , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	13773
Tóth Csaba , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	13775
Z. Kárpát Dániel , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	13779
Schmuck Erzsébet , az LMP képviselőcsoportja részéről.....	13782
Z. Kárpát Dániel (Jobbik).....	13784
Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	13785

Az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény és a közadatok újrahasznosításáról szóló 2012. évi LXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	13789
Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	13789

Felszólalók:

Hadházy Sándor , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	13792
Kunhalmi Ágnes , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	13795
Dr. Staudt Gábor , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	13797
Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	13801

A műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól szóló 2007. évi LXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....	13803
Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója.....	13804

Felszólalók:

Szabolcs Attila , a Fidesz képviselőcsoportja részéről.....	13806
Kunhalmi Ágnes , az MSZP képviselőcsoportja részéről.....	13809
Novák Előd , a Jobbik képviselőcsoportja részéről.....	13811
Kara Ákos nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza.....	13815

A Veszélyes Áruk Nemzetközi Közúti Szállításáról szóló Európai Megállapodás „A” és „B” Melléklete kihirdetéséről, valamint a belföldi alkalmazásának egyes kérdéseiről szóló törvényjavaslat; a Genfben, 2000. május 26. napján kelt, a Veszélyes Áruk Nemzetközi Belvízi Szállításáról szóló Európai Megállapodáshoz (ADN) csatolt Szabályzat kihirdetéséről és belföldi alkalmazásáról szóló törvényjavaslat, valamint a Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény (COTIF) módosításáról Vilniusban elfogadott, 1999. június 3-án kelt Jegyzőkönyv „C” Függeléke Mellékletének kihirdetéséről,

valamint a belföldi alkalmazásának egyes kérdéseiről szóló törvényjavaslat együttes általános vitája..... 13818

Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 13818

Felszólalók:

Csenger-Zalán Zsolt, a Fidesz képviselőcsoportja részéről 13819

Demeter Márta, az MSZP képviselőcsoportja részéről.....13820

Ander Balázs, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 13821

Kunhalmi Ágnes (MSZP)..... 13827

Demeter Márta (MSZP) 13827

Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza 13829

A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája.....13830

Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója13830

Felszólalók:

Dr. Völner Pál, a Fidesz képviselőcsoportja részéről..... 13832

Dr. Józsa István, az MSZP képviselőcsoportja részéről..... 13833

Schmuck Erzsébet, az LMP képviselőcsoportja részéről 13835

Volner János, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 13837

Gúr Nándor (MSZP)..... 13841

Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza 13845

A vasútnak nem minősülő egyéb kötöttpályás közlekedésről szóló törvényjavaslat, valamint a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény, valamint az ezzel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitája 13847

Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója 13847

Felszólalók:

Dr. Völner Pál, a Fidesz képviselőcsoportja részéről..... 13849

Dr. Józsa István, az MSZP képviselőcsoportja részéről..... 13852

Ander Balázs, a Jobbik képviselőcsoportja részéről 13859

Schmuck Erzsébet, az LMP képviselőcsoportja részéről 13865

Tasó László nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár válasza 13869

Az ülésnap bezárása..... 13872

Az ülésen jelen voltak:

DR. FÓNAGY JÁNOS, SZABÓ ZSOLT, TASÓ LÁSZLÓ és KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkárok.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának
40. ülésnapja
2015. június 11-én, csütörtökön
(8.00 óra - Elnök: dr. Latorcai János
Jegyzők: Mirkóczki Ádám és
Móring József Attila)

ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretettel köszöntöm valamennyiüket és mindazokat, akik a mai ülésnapunkat figyelemmel kísérik, nyomon követik.

Az Országgyűlés tavaszi ülészakájának 40. ülésnapját megnyitom. Tájékoztatom önöket, hogy az ülés vezetésében Móring József Attila és Mirkóczki Ádám képviselő urak mint jegyzők lesznek segítségemre.

Soron következik **a víziközmű-szolgáltatással összefüggő egyes törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4821. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Szabó Zsolt úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Jó reggelt kívánok! Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja, hogy egy-két olyan, a víziközmű-szolgáltatás területén eddig nem rendezett és nem pontosított területet jogilag szabályozzunk, illetve olyan időtartamok lerövidítésére kerüljön sor, amelyek a különböző beruházások végén a különböző engedélyezési és üzembe helyezési eljárásokat lerövidítik és elősegítik. A hatályos szabályozás módosításának szükségességét az indokolja, hogy 2007 és 2013 között több olyan közműfejlesztés zajlott európai uniós forrásokból, amelyek zöme 2015-ben záródik.

Az üzembe helyezett vízi közművekhez a műszaki átadási folyamat a különböző engedélyezési eljárások során annyira hosszú, de szükséges átmeneti időszak, ami meghaladja magát a próbaüzem időszakát is. Hogy ezt a több hónapos időszakot le tudjuk csökkenteni, egy rövidebb határidőt kívánunk bevezetni. Ezáltal több hónapról mintegy 45 napra csökkenne ez az eljárás, amivel egy ilyen víziközmű-szolgáltatási rendszert működésbe lehet helyezni.

A díjmegállapítási rendszer szempontjából a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal hatáskörébe kerül maga a díjmegállapítás, így akár már a próbaüzem időszaka alatt, akár pedig már azt követően is egy nagyon gyors és a kiszolgálói díjakat pontosan megállapító rendszer kerül bevezetésre. Alapvető fontosságú emellett, hogy az üzemeltetési tapasztalatok és a szakértelem jelentkezzen a feladatellátásban, illetve hasznosuljanak ezek a folya-

matok. Ennek megfelelően közvetlen kapcsolatot teremt a törvényjavaslat a beruházó és a szolgáltató között, javaslattételi és véleményezési jogot adunk, ügyfélstátust biztosítunk a vízügyi hatósági eljárásokban és magának a szolgáltatás területének a kialakításában. Ez a későbbi működésre a tapasztalatok szerint nagyon pozitív következményt fog jelenteni.

A víziközmű-rendszerekhez való csatlakozási kötelezettségek, azaz a bekötővezetékre kötelező megvalósítás a törvényjavaslatban megjelenő újraszabályozás keretében a járási hivatalokhoz kerül delegálásra. A határozat fő célja, hogy növekedjen az eljárás hatékonysága, a rákötések számaránya a különböző víziközmű-szolgáltatásokra, és főleg az úgynevezett vizesolló csökkentésére, a csatornaberuházásokra nagyobb érvényt tudjon szerezni.

A törvényjavaslat jogalkotói felhatalmazást ad emellett a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal elnöke számára, hogy például a használati díjakat a víziközmű-fejlesztési hozzájárulás mértékének megállapításához tudja olyan rendszerben kialakítani, ami a gyakorlati költségelszámolásnak és a működés valós költségmegtérülésének célját fogja jelenteni egyben.

A villamosenergia- és a földgázszolgáltatásban régóta alkalmazott úgynevezett különdíjas szolgáltatások hatósági árképzését, mint például a mellékvízmérő-csere, a vízkorlátozások és a szünetelés foganatosítása, a törvényjavaslat kiterjeszti a víziközmű-szolgáltatásra. Ezzel is egy átláthatóbb szolgáltatási rendszer jön létre, a szolgáltatásokat igénybe vevők részére pontosan követhető és nyomon követhető rendszert építünk. Ezen a területen 2011 előtt egyébként az önkormányzati hatósági árszabályozás örökségeként követhetetlen és szélsőséges gyakorlat alakult ki, országsszerte óriási eltérések voltak a különböző régiók és a különböző települések között.

Alapvető fontosságú igény továbbá az is, hogy a fogyasztók kiszámítható és korrekt árakon jussanak ezekhez a szolgáltatásokhoz, így a különdíjas szolgáltatások díjaira a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal tesz javaslatot a jövőben, 2016 januárjától kezdődően, miniszteri rendeletben.

Tisztelt Országgyűlés! A fenti törvény-, a fenti jogszabály-módosítás tisztán és kizárólag ezt, a beruházások, fejlesztések elszámolását, a különböző árkialakítási tényezők pontos meghatározását szolgálja. A szakmailag folyamatos egyeztetést követően a víziközmű-szolgáltatással kapcsolatos és a szakterületek által véleményezett és javasolt módosítások várhatóan az ősz folyamán ismételtén a tisztelt Ház elé fognak kerülni.

Az elmondottakra és arra tekintettel, hogy sürgősek ezek a jogszabályi változások a most, az év folyamán átadásra kerülő beruházásokat érintően, kérem, hogy a T/4821. számon beterjesztett törvényjavaslatot vitassák meg, és a kormány törvénymódo-

sítási szándékát támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A képviselői felszólalások következnek. A vezérszónoki körrel kezdünk a házszabályi előírásoknak megfelelően. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Németh Szilárd István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársak! Úgy, ahogy államtitkár úr is jelezte, egy nagyon fontos törvénymódosítás fekszik itt az asztalunkon. Ennek a megszavazása ráadásul sürgős is, már a nyár folyamán ezt a törvényt alkalmazni kellene, pontosan azok miatt a fejlesztések, beruházások miatt, illetve az előző módosításban szereplő koherenciazavarok kiküszöbölése miatt, amire államtitkár úr is utalt.

Szeretném hangsúlyozni, hogy a Fidesznek továbbra is a legfontosabb célja az ivóvízzel kapcsolatban, hogy minden magyar ember számára olcsó, tiszta és egészséges ivóvizet juttasson, és azt is szeretnénk elérni, hogy egységes áron jussanak hozzá a magyar emberek, attól függetlenül, hogy az ország melyik részén, a fővárosban vagy valamelyik vidéki településen, vagy tanyán élnek.

Mindenféleképpen fontos cél számunkra, hogy a rezsicsökkentés fenntartható maradjon. Tehát nem engedhetjük meg magunknak például az egységesítést olyan módon, hogy egyik helyen megemeljük a víz árát, a másik helyen pedig lecsökkentjük. Nagyon fontos cél, hiszen, azt gondolom, senki előtt sem titok a jövőnk megőrzése tekintetében, hogy az ivóvízbázist és annak biztonságát úgy őrizzük meg, ahogy ez ma is tapasztalható.

(8.10)

De ez a törvényjavaslat nem erről szól, ennek a törvényjavaslatnak, még egyszer szeretném mondani, hogy a célja egyrészt, hogy a rezsicsökkentést azoknál a helyeknél is, ahol átmeneti díjak vannak megállapítva, törvénybe foglaltan ki tudjuk terjeszteni, tehát mindenkinél érvényesüljön a rezsicsökkentés hatása, és azokat a jogszabályi koherenciazavarokat, amelyekkel még terhelt egyébként a víziközmű-szolgáltatásról szóló 2011. évi CCIX. törvény, kiiktassuk.

Hat ilyen területre szeretném felhívni a figyelmét az Országgyűlésnek, amely megtalálható ebben a törvényben. Ez a törvényjavaslat többek között megteremti a víziközmű-szolgáltató és a járási hivatal törvényes adatkezelésének lehetőségét, továbbá a közműhálózatra való csatlakozási kötelezettségre irányuló eljárás megindításához a járási hivatal számára részletszabályokat állapít meg az eljárás hatékonyabb lefolytatásához.

A korábban nem nyújtott szolgáltatásra vonatkozó díjmegállapítást a törvényjavaslat új alapokra helyezi, meghatározza a kérelemre induló eljárás alapvető szabályait is. E változtatások teszik szükségessé a rezsicsökkentések végrehajtásáról szóló 2013. évi LIV. törvény módosítását abból a célból, hogy a rezsicsökkentés hatálya a jövőben megállapított átmeneti díjakra is kiterjeszhető lehessen.

Szorosan a fentiekhez kapcsolódó jogalkotási feladat az egységes közszolgáltatói számlaképről szóló 2013. évi CLVIII. törvény módosítása. Ennek a célja, hogy a rezsicsökkentésről szóló tartalma értelmezhető legyen az átmeneti díjakra is. Tehát itt kapcsolódik az átmeneti díjakhoz a számlaképmódosítás is. Az energetikai számlaképek a pozitív lakossági visszajelzések alapján kibővítésre kerülnek, így a felhasználók szélesebb körű tájékoztatást kaphatnak a saját fogyasztásuk és az országos átlagfogyasztási adatokkal való összehasonlítás lehetőségéről is.

A fogyasztói érdekek hatékonyabb védelme, illetve további kiterjesztése végett a javaslat szabályozni kívánja a víziközmű-szolgáltatók által külön díj alapján végzett szolgáltatások munkadíjait is, ugyanis e téren, részben az előző törvény hatálybalépését megelőzően kialakult torz árrendszernek és ennek a hatásának a továbbéléseként, a víziközmű-szolgáltatók gyakorlata jelentősen eltér. Tehát az ország különböző területein más és más díjakat állapítottak meg, attól függően, hogy kivel kötöttek szerződést. Azt gondolom, hogy ebben mindenféleképpen rendet kell tenni. Itt a mellékvízmérő-órák cseréjéről beszélhetünk, a szüneteltetésről, a ki- és bekapcsolás rendjéről és annak díjairól. Itt a Magyar Energetikai és Közmű-szabályozási Hivatal rendeletben szabályozza a különdíjas szolgáltatások körét és az alkalmazható árakat az elkövetkezendőkben.

Módosulnak még a bírságolásra vonatkozó szabályok, hiszen ezeknél is egy nagyon komoly koherenciazavar van, és ezt a teljes bírságolási rendszert is orvosolja ez a törvényjavaslat, tehát egyértelművé válik mindenki számára, hogy mikor lehet bírságolással élni.

A törvényjavaslat a fentiekén túl tartalmaz kisebb fogalmi és nyelvhelyességi korrekciókat, pontosításokat is.

A fentiek tekintetében egyértelmű, hogy a Fidesz támogatja ezt a törvényjavaslatot, és arra kérem az Országgyűlésben helyet foglaló képviselőtársaimat, hogy ők is ezt tegyék. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Heringes Anita képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

HERINGES ANITA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm a szót. Abban egyet tudunk érteni, hogy ezt most sürgősséggel

hozták be, és ahogy önök állítják, a sürgősség legfőbbé az új beruházások engedélyezésével kapcsolatos, önök szerint. Mi viszont azt látjuk, hogy a sürgősség jogos, csak nem ebben kéne sürgősnek lenni, és nem arra kéne törekedni, hogy majd ősszel újra nekiállhassunk módosítani ezt a törvényt, hanem most kéne egyszer normálisan rendbe rakni.

Pont államtitkár úr volt az, aki a költségvetési vitában elmondta, hogy úgy kell gondolkodni ezekben a kérdésekben, mint egy családnál, hogy az ember tudja, hogy mennyi a bevétele, és akkor meddig nyújtózkodhat, meddig tart a takarója. Azt gondolom, hogy a víziközmű-szolgáltatás is ilyen. Hogy egy olyan rendszert kell tudni létrehozni, ami fenntarthatóvá válik a jövőben is. Ezért azt gondolom, hogy jelen pillanatban nem kapkodni kéne ebben a kérdésben, hanem a szakmát meghallgatva egy fenntartható rendszert kéne létrehozni, amit most ez a módosítás nem alapoz meg.

Amit látunk a törvényjavaslatban, hogy megteremti a víziközmű-szolgáltató törvényes adatkezelési lehetőségét, a korábban nem nyújtott szolgáltatásra vonatkozó díjmegállapítást új alapokra helyezi, szabályozza a kérelemre induló eljárás alapvető szabályait, a fogyasztói érdekek védelmének további kiterjesztése végett a javaslat szabályozni kívánja a víziközmű-szolgáltatók által külön díj alapján végzett szolgáltatások munkadíját, és korrigálja a bírságolás rendszerét.

Mi azt gondoljuk, hogy persze ezek is nagyon fontosak, csak mint ahogy elmondtam, a rendszert magát kéne újragondolnunk. Azt gondoljuk, hogy elsősorban egy olyan rendszert kell létrehozni, amely fenntartható, és mind a szolgáltatók, mind az önkormányzat, mind a lakosság számára kielégítő díjakat ad. Hiszen ma a vízszolgáltatás az egyik olyan ágazat, ahol a legkevesébé fizet a lakosság. Merthogy erről tudja azt, hogy ha gyűlnek a csekkjei a fiókban, ha a vízszolgáltatást, amennyiben már nem fér bele a havi költségeibe, nem fizeti be, akkor nem kapcsolják ki a vízszolgáltatást, ami rendben is van, hiszen alapjoga mindenkinek a tiszta ivóvízhez való hozzájutás. Csak egy olyan rendszert sikerült önöknek a büntetőadókkal létrehozni, ami jelen pillanatban nem fenntartható.

És akkor nézzük meg a számokat, mert önök mindig a számokra hivatkoznak. 2013-ig ez egy fenntartható rendszer volt a víziközmű-szolgáltatók számára is. 2013-tól annyit lehetett látni, hogy azon szolgáltatók, akiknek nagy részében állami tulajdoni többség van, azok veszteségessé váltak, azon szolgáltatók, amelyekben nem állami van vagy szinten tartották magukat, de nagy részük szintén veszteséges volt, és egy kis részük volt, aki nyereséges volt. És tudják, kik voltak a nyereséges cégek? A nagyvárosi cégek, akik rövid csatornahálózattal sok lakoshoz értek el, és ezért kevesebb adót fizettek.

Azt gondolom, hogy egy olyan igazságos rendszert kell létrehozni, ami nem bünteti a szolgáltató-

kat sem és a lakosságot sem. Mert ezt sosem szabad elfelejteni, hogy a szolgáltató büntetése egy idő után a lakosság büntetése is lesz, mert ha a szolgáltató nem tudja normálisan szolgáltatni a vizet, mert nincsen pénze már karbantartásra, eszközök vásárlására, béremelésre vagy emberek felvételére, akkor egy idő után maga a szolgáltatás rovására fog menni. Mert ha nem tud karbantartani, nincs olyan eszköz, amivel ki tud menni, amikor egy csőtörés megtörténik, és azonnal megoldani a problémát, mert már előregedettek, régiek, akkor egyszerűen magának a szolgáltatásnak a rovására fog menni ez a dolog.

Pont ezért mondom azt, hogy egy olyan rendszert kell tudnunk létrehozni, ahol a szolgáltató is, a lakosság is, az önkormányzat is jól jár. Éppen ezért azt gondoljuk, hogy a víz egyébként egy alapvető joga mindenkinek. Azt gondolom, képviselőtársaim, alapvetőbb élelmiszernek számít, mint a sertéshús, ezért az áfataralmát, azt gondolom, hogy körülbelül ugyanarra a szintre kéne csökkenteni, mint amin a sertéshús van, mert ahogy önök is látják, az emberek számára a víz az, ami elengedhetetlen. Ezért kérem, ezen gondolkodjanak el önök is, mert a lakosság számára ez végre egy érezhető változás lenne.

A mérőórák cseréje itt, nálunk négyévente történik meg, míg azt látjuk, hogy a többi európai uniós tagállamban ez 10-20 évenként történik meg. Jó kérdés az, hogy akkor nálunk miért kell ezt négyévente megtenni. Még a szolgáltatók maguk is azt mondják, hogy egyébként a hitelesítésből fakadó elvesztett víz, ami ilyenkor elmegy, kevesebb, mint amekkora kiesést egyébként nekik jelent a mérőórák cseréje, mert évente ez 2 milliárd forintba kerül számukra. Elgondolkodtató, hogy ha külföldön ugyanezek a mérőórák képesek 10-20 évig működni, akkor nálunk miért van a négyévenkénti mérőóracsere.

Az is elgondolkodtató, hogy az önök szabályai alapján most a vízőra-leolvasás évente egyszer kötelező.

(8.20)

Gondoljanak bele abba, hogy egy idősebb ember, aki nem tud már lemenni az aknába, nem tudja megnézni a vízőrát, az nem tudja figyelni azt, hogy van-e a vízőra után neki bárhol csőtörése. Innentől kezdve neki komoly fogyasztása lehet úgy, hogy észre sem veszi. Eddig személyesen kijártak, főleg vidéken, a mérőóra-leolvasók és rendesen megnézték, ezzel is segítették az idősebb állampolgárok életét, hogy ne történhessen olyan, hogy feleslegesen kelljen nekik fizetni. Most már, miután ez nem kötelező, nem fognak kimenni ilyen rendszerességgel, hiszen az is pluszpénzbe kerül.

A víziközmű-ágazat szempontjából három lényegi ponton is problémás a közműadó-szabályozás. A víziközmű-szolgáltatóknak sem bevételi, sem költségoldalon nincs lehetőségük kezelni a rájuk háruló adóterhet. A víziközmű-szektor a többi iparághoz képest magas közműadóterhet visel, az adó alapja a

közművezeték hossza. Az adó fedezetét biztosító árbevétel azonban nem a vezetékkel, hanem az értékesített termék árával és mennyiségével arányos. Nagyságrendileg azonos hosszúságú vezetékállományon relatíve olcsóbb terméket értékesítő víziközmű-ágazat fajlagosan jelentősen magasabb közműadó-terheléssel szembesül, mint a többi vezetéki ipar.

A víziközmű-szektoron belül az eltérő működési adottságok jelentős eltérést okoznak a fajlagos közműadó-terhelésben. Mint ahogy mondtam, az azokon a településeken szolgáltató cégek számára, amelyek egy rövid szakasszal sokkal több lakoshoz érnek el, nyilván kisebb adóterhelés van, mint amelyek falvakban, sok településre szolgálnak. Ezért azt is át kellene gondolniuk, hogy mi alapján vetik ki ezt az adót.

2013 utántól 2014-re 20-25 milliárd bevételkiesést okozott az ágazatnak az önkormányzatok átgondolatlan törvénykezése és szabályozása. Azt gondolom, tényleg egy olyan rendszert kellene fenntartanunk, ahol az állam vállalja a felelősséget a kiesésekért, és egy olyan rendszert kellene létrehozni, ahol a lakosság ki tudja fizetni, mert a vidéki emberek igenis szeretnék kifizetni a vízszolgáltatást, de mint mondtam, legtöbbször sajnos ez kerül a csekkbe aljára, hiszen a többi muszáj befizetni, mert különben kikapcsolják. És azt látja, hogy ez az, amit még tud csúsztatni a havi bevételeiből, amikor már nem jön ki máshogy a pénzből.

Azt gondolom, hogy az állam nem húzhatja le ezeket a közműszektorokat. Azt már jó párszor elmondtuk a hulladékszállításnál is, a kéményseprésnél is és most már a vízi közműnél is, attól félünk, most azért történik gyorsan a szabályozás és megpróbálják gyorsan rendbe rakni ezt a szektort, hogy miután majd a vízműszolgáltatók egyesével azt mondják, köszönjük szépen, mi nem tudjuk ezt a szolgáltatást így, ebben a formában tovább fenntartani, oldja meg az állam, akkor egy idő után majd eszközzel és mindennel az állam magának einstandolja az eszközt, a szolgáltatást és mindent, és miután most rendbe rakja a rendszer egy részét, saját magának jót téve ezzel, akkor majd egy olyan rendszert vesz át, amiben már nem kell olyan nagyon komoly átalakításokat tennie. Csakhogy, ha nem változnak meg a szabályok, akkor fenntarthatatlan marad a szolgáltatás, és nem leszünk vele előrébb.

A problémák orvoslására ez a törvény nem ad szakmai megoldást. El kell érnünk, hogy a víziközmű-ágazat mentesüljön az aránytalan közműadó megfizetése alól. A vezetéki iparág fajlagos közműadó-terhelése közel azonos legyen, a közműadó-terhelés felülről korlátos legyen. Megfontolásra javasolt az, hogy az alaptevékenység-szolgáltatások áfatartalmának mérséklését tegyék meg. Az önkormányzatok rossz döntései miatt, mint ahogy elmondtam, hozzávetőleg 20-25 milliárd bevételkiesés van most a szolgáltatóknál. S azt tényleg értsék meg, az sem mindegy, hogy a szolgáltatók mennyire tudják ezt fenntartha-

tóan csinálni, merthogy ez hosszú távon tényleg a szolgáltatás rovására, a lakosság rovására fog menni, és ugyanúgy fogunk vele járni, mint a villamosenergia-szolgáltatóknál, hogy amikor valami probléma történik a hálózatban, egyre több napba telik, amíg rendbe hozzák a hálózatot az eszközök öregedése, romlása, az emberhiány és az alacsony fizetések miatt. Tényleg egy olyan rendszert kell létrehozni, ahol a lakosság nem érzi meg majd azt, hogy önkormányzatok nem jól kormányoznak.

Javasolt a bekötési módok hitelességi idejének négy évről legalább nyolc évre történő felemelése. Mint ahogy mondtam, ez Európában mindenhol tíz és húsz év közé tehető, csak nálunk van ez a négyévenkénti csere.

Az is fontos, hogy a bekötési és mellékmerők hitelességi ideje azonos legyen. Ezen szakmai vélemények szerint a víziközmű-szolgáltatások esetére végre normális díjpolitikát lehetne kialakítani. A rekonstrukciók finanszírozására egy rekonstrukciós finanszírozási rendszert kellene kialakítani díjtámogatások, illetve kedvezményes hitelek segítségével.

Amire még nagyon szeretném felhívni a figyelmüket: az egyedi szennyvízkezelő berendezés fogalmának a meghatározása nem egészen érthető még a szakma számára sem, mert aszerint a szennyvízgyűjtő medencék és az oldómedencék nem minősülnek annak, holott a települési szennyvíztisztításról szóló 91/271/EGK irányelv is elismeri azokat. Ezért ezt is át kellene gondolni, hogy pontosabb megfogalmazás történjen.

Azt gondoljuk, hogy egyben kéne végre rendbe rakni ezt a szektort, nem kapkodva kéne nekiállni a módosításoknak, egy fenntartható rendszert kéne létrehozni a lakosság, a szolgáltató és az önkormányzat megelégedésére, és nem majd ősszel újra visszahozni és akkor módosítani, hogy megint látjuk, milyen hibák vannak benne. 2011-ben hozták meg önkormányzatok ezt a törvényt, azóta már másodszor módosítottuk, és ahogy államtitkár úrtól is hallottuk, az ősszel, szeptember környékén harmadszorra is nekiállunk. Pontosan kell dolgozni és precízen, és akkor nem kell visszahozni. Amikor már most tudjuk, hogy majd módosítani kell akkor is, akkor nem visszahozni az őszi ülészakában újra ezt a törvényt.

Reméljük, hogy meghallják, meg akarják hallani az ellenzék gondolatait ebben a kérdésben, és támogatnak egy-két ötletünket, javaslatunkat is, amely módosítókkal most is tudják önkormányzatok javítani ezt a törvényt. Az egész törvényt egyben össze kéne rakni, időt kéne hagyni, hogy ezt rendbe lehessen rakni, a szakmával közösen gondolkodni, a polgármesterekkel, a szolgáltatókkal és a lakossággal is beszélni erről a kérdéstről, és a vízi közműben egy olyan törvényt létrehozni, ami jól működik majd.

Ha meghallják a szavunkat, akkor tudjuk támogatni, de ebben a formában, hogy megint csak összecsapnak valamit és letették az asztalra, nehéz lesz támogatni ezt a módosítást. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Földi László képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

FÖLDI LÁSZLÓ, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Azt gondolom, hogy ennek a törvénynek a Ház elé kerülése azt igazolja pontosan, hogy a magyar kormány felelősen gondolkodik a szolgáltatásokról, mind a víziközmű-, mind egyéb szolgáltatásokról. Hiszen vannak az életnek olyan eseményei, olyan fordulatai, most például az, hogy egy csomó EU-s pályázat lezárul 2015-ben, és fontos, hogy az itt elkészült rendszerek tisztességgel beléphessenek ebbe a szolgáltatási rendszerbe.

A javaslat egyik célja, amit már államtitkár úr is említett, valamint az előttem szóló képviselőtársam is, hogy a víziközmű-szolgáltató törvényes adatkezelésének a lehetőségét megteremti. A járási hivatalokhoz fognak ezek kerülni, és bízom benne, hogy egy olyan rendszer fog kialakulni, amely tisztességgel, biztonsággal fogja képviselni a szolgáltatást igénybe vevőket.

Továbbá felülvizsgálja a javaslat a jelenleg hivatalból induló eljárás megindítását, és a jövőben a víziközmű-szolgáltató meghatározott tartalmú kérelméhez köti, emellett pedig újraszabályozza a kötelezés alól mentesülés eseteit.

A javaslat pontosítja a hivatkozott törvény végrehajtásával összefüggő hatáskör-telepítéseket. Az előterjesztés szerint korlátozás foganatosítása esetén a népegészségügyi szervezetet tehermentesíti az előzetes engedélyezéstől, meghagyva számára a szükség szerinti beavatkozás lehetőségeit.

Nagyon fontosnak tartom, hogy a javaslat szerint lényegesen, 45 napra rövidül az új beruházással létrejövő vízi közművek esetében alkalmazható díjak hatósági megállapításának eljárása.

A javaslat elfogadása esetén lehetővé teszi a 2015-ben befejeződő uniós víziközmű-projektek megnyugtató lezárását, és ezzel a fenntarthatóságuk biztosítását.

(8.30)

A víziközmű-fejlesztési hozzájárulás beszédének és felhasználásának szabályait pontosítja, a hiányzó szabályokat kiegészíti a tárgyalás alatt lévő javaslat.

A megvalósítás stádiumában lévő víziközmű-beruházások esetében a víziközmű-szolgáltatók számára véleményezési és javaslattételi jogot biztosít ezen törvényjavaslat, hogy a legkisebb költség elvét a beruházás műszaki tartalmú kialakításánál figyelembe vehesse a beruházás lebonyolítója.

A Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság 2014. évi rezsicsökkentési jelentésében foglaltak alapján vetődött fel az a kérdés is, hogy a víziközmű-szolgáltató által kibocsátott számlán az egyéb energetikai szám-

laképekben már alkalmazott tájékoztató adatok is feltüntetésre kerüljenek, amelyekből a felhasználó a saját fogyasztását tudja összevetni a korábbi saját és a statisztikai átlag fogyasztási adataival.

A Gazdasági Versenyhivatal szükségesnek tartotta a víziközmű-szolgáltatók által külön díj alapján végzett járulékos szolgáltatási esetekben – mellékvízmérő-csere, szünetelés, be- és kikapcsolás - az egységes hatósági ár szabályozásának bevezetését, mivel e téren a víziközmű-szolgáltatók gyakorlata jelentősen eltér. Csak zárójelben jegyzem meg, hogy nálunk a különböző mérőórákat hétévente cserélik, és tulajdonképpen a fogyasztók négyszer olvassák le minimum évente a vízfogyasztást.

A fentiekén túlmenően a törvény alkalmazása során számos olyan jogalkalmazási tapasztalat halmozódott fel, ami időszerűvé tette a törvény módosítását.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Ház! Az előttünk lévő törvénytervezet elfogadását javasolom a tisztelt Háznak, és kérem, hogy a frakciók támogassák ezt. A KDNP támogatni fogja szavazáskor ezt a törvényjavaslatot. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Kepli Lajos képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Üdvözlöm tisztelt képviselőtársaimat. Államtitkár Úr! Ezt a javaslatot a Jobbik Magyarországért Mozgalom, rögtön az elején leszögezem, tudja támogatni. Mégpedig azért, mert az MSZP-vel ellentétesen... - mi is megnéztük azt, hogy megoldja-e a víziközmű-ágazat valamennyi problémáját, és nyilvánvaló, hogy nem oldja meg, de én azt gondolom, hogy minden egyes lépés, ami támogatható, ahogy az eddigi politikánk alapján is, mi azt támogatni tudjuk. Hogyha a magyar embereket ez egy lépéssel közelebb viszi a jobb megélhetésükhöz vagy céljukhoz, akkor részünkről ez támogatható.

Ebben bizony vannak olyan intézkedések, különösen itt a mellékszolgáltatásoknak a hatósági árássá tétele vagy az engedélyezési eljárásnak a lerövidítése, ami, mint államtitkár úr említette, az uniós pályázatok elszámolási rendszere miatt - idén lejáró pályázatokról van szó - történt meg. De mindenestre mind egyik azt szolgálja, hogy egy kicsit rendezettebb legyen a helyzet ebben az eléggé kaotikus vízközmű-ágazatban.

Mivel Németh Szilárd képviselőtársam kitért a vízbázisokra, így egy mondattal, bár ez a törvénynek nem témája, én is kitérnék. Ebben a tekintetben azért nem látjuk olyan rózsásnak a helyzetet, mint a Fidesz vagy a kormánypártok, hiszen vízbázisaink folyamatos veszélyben vannak. Ennek oka részben az országos környezeti kármentesítési programnak a leállítása és még sorolhatnám hosszasan.

De a lényeg az, hogy azok a vízbázisok, amelyekből az ivóvizet kinyerjük, amit aztán a fogyasztóknak a szolgáltató eljuttat, bizony nap mint nap veszélyben vannak, a szennyezés veszélye, az elszennyeződés veszélye fenyegeti őket, ezzel is komolyabban kéne foglalkozni. Nem ennek a törvénynek a témája, de mindenképpen érdemes beszélni róla.

Ami a rezsicsökkentést illeti - mint másik örök téma itt a különböző energetikai és közműszolgáltatási törvényjavaslatok kapcsán -, azt már az elejétől fogva hangoztattuk vagy hangoztatta a Jobbik, hogy bár támogat mindenféle rezsicsökkentéssel kapcsolatos intézkedést, ezt a fűnyírólvszerű rezsicsökkentést, különösen a vízdíjak tekintetében nem tartja teljesen igazságosnak. Hiszen ugyanannyi kedvezményt kap a vízdíjból az, aki medencét tölt vele, mint aki a mindennapi megélhetéséhez, ivóvízellátásához vagy pedig főzéshez, vagy tisztálkodáshoz használja.

Ezért javasoltuk már korábban is azt - az ivóvízhez való hozzáférés joga, ugye, egy alapjogként tekinthető, hiszen az élet, az egészséges élet feltétele -, hogy mindenki azt a mennyiségű ivóvizet anyagi, szociális helyzetétől függetlenül megkaphassa, ami az ő mindennapi szükségleteihez kell. Márpedig ez úgy valósítható meg, hogyha viszont a vízpazarlást a másik oldalon büntetjük. Tehát magyarul: a rezsicsökkentést nem egységesen vezetjük be, hanem a különböző, a vízfogyasztás mértékének megfelelően, hiszen nem lehet a vízpazarlást ugyanúgy támogatni, mint azokat, akik mindennapi megélhetésükhöz próbálják a szükséges ivóvízhez az anyagi fedezetet előteremteni. Nekik, megkockáztatom, hogy az a minimális mennyiség akár ingyenesen is rendelkezésre kellene hogy álljon.

Tehát ettől függetlenül a törvényben meglévő további olyan rendelkezéseket is támogatni tudjuk, amelyek a víziközmű-ágazat helyzetének rendezését szolgálják, viszont vannak olyan problémák az országban, gyakorlati problémák, amelyekre megoldást kellene találni, hiszen léteznek még olyan településrészek, talán lehet, hogy települések is, bár erről nem tudok, hogy komplett települések lennének, de településrészek Magyarországon, amelyeknek nem rendezett a víziközmű-helyzete, a vízszolgáltatása.

Ilyen például a Veszprém megyei Badacsonyörs, ahol több száz ingatlan ivóvízellátása került most tavasszal veszélybe azáltal, hogy annak idején, 20 évvel ezelőtt a tulajdonosok összeadták a pénzt egy ivóvízhálózatra, amit meg is építettek, de amit a szolgáltató már nem vett át, mivel nem ismerte el szabványos víziközmű-hálózatnak. Létrehoztak ott egy társulatot, ami aztán talán nem is került bejegyzésre, de tény, hogy húsz éven keresztül ennek a létező vagy nem létező társulatnak fizették a helyiek az ivóvízdíjat. Aztán jöttek a műszaki problémák, jött a megemelkedett vízdíj, és idén tavaszra robbant ki az a botrány, hogy a szolgáltató nem juttatott ebbe a hálózatba ivóvizet, majd utána napi egy órára korlá-

tozta az ivóvíz-hozzáférést, mondván, hogy ez nem egy szabványos víziközmű-hálózat. Több száz ingatlantulajdonos, állandó lakosok és nyaralótulajdonosok ivóvízellátása került ezáltal veszélybe.

Tehát ez, azt hiszem, hogy ma Magyarországon nem megengedhető, az ilyen jellegű problémákat rendezni kell. Nyilvánvalóan az egyetlen megoldás az, hogy állami forrásból rendbe kell hozni, szabványossá kell tenni azt az ivóvíz-hálózatot, és meg kell oldani, hogy szabványos keretek között, a víziközműszolgáltató által jussanak ivóvízhez a helyiek. Nyilván nem ez az egyetlen ilyen példa Magyarországon, én ezt tudnám kiemelni.

Nem is húznám sokáig az időt, talán annyit szeretnék még elmondani, hogy a víziközmű-ágazat, amint az államtitkár úr említette, hogy ősszel a parlament elé kerül egy átfogóbb módosító javaslat, azt mi nagyon várjuk, hogy végre egy teljes körű rendezés is megvalósuljon. Addig is azonban, amíg ez nem történik meg, arra szeretnénk felhívni a figyelmet, hogy jelen pillanatban nagyon várják országosan is azt, hogy az ivóvízdíjak egységesítése megtörténjen, hiszen óriási nagy különbségek vannak egyes országrészek között a vízdíjakban, Nyugat- és Kelet-Magyarország vagy az ország egyes régiói között.

Ezért ez mindenképpen egy üdvözlendő lépés volna, hogyha megtörténne, és mindenki megfizethető áron jutna egészséges ivóvízhez, mert jelen pillanatban ez sajnos nem így van. Még egyszer mondom: az igazságosságra szeretném felhívni a figyelmet, nem szabad egy kalap alá venni a vízpazarlást és a mindennapi megélhetéshez szükséges ivóvíz-hozzáféréshez történő biztosítást.

Még egyszer mondom: a törvényjavaslatot támogatni tudjuk, és várjuk az átfogó rendezését az ágazatnak. Köszönöm szépen. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A vezérszónoki felszólalások végére értünk, most volna lehetőség független képviselői felszólalásokra, illetve kétperces képviselői felszólalásokra. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok.

Rendes felszólalásra a Jobbik képviselőcsoportjából Volner János képviselő úrnak adok szót. Parancsoljon, képviselő úr!

VOLNER JÁNOS (Jobbik): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Többször fölhívtam már arra a figyelmet, hogy ha a kormány valamelyik gazdasági szektorba be szeretne avatkozni, még ha méltányolható is a cél, akkor ezt a választási programban nemcsak illik megjeleníteni, hanem a magyar politikával szembeni bizalmat erősítő intézkedés lenne, hogyha előre deklarálná a kormány, hogy melyek azok az ágazatok, amelyekbe be szeretne avatkozni, és hogyha beavatkozik, akkor milyen gazdaságpolitikai eszköztár mentén fogja ezt megtenni.

Ezt azért tartom fontosnak elmondani, mert a Jobbik nyíltan kimondta már a 2010-es választási programjában és a 2014-esben is, hogy melyek azok a stratégiai ágazatok, ahol mindenképpen indokolt-nak tartjuk az aktív állami jelenlétet, beavatkozást.

(8.40)

A Fidesz ezt eltitkolta. És az a helyzet, hogy a gazdaságpolitikával szembeni bizalmat nem éppen növelő intézkedés az, amikor a kormány titkolózik, és utána folyamatosan, éveken keresztül változtatja a szabályokat. Mi ezt őszintén elmondtuk. Vannak olyan stratégiai ágazatok, amelyekben az állam aktív szerepét nagyon fontosnak tartjuk, és a magántőke profitésével szemben a közösségi célokat tartjuk elsődlegesnek. Ilyen például az, hogy hogyan jutnak az emberek földgázhoz. Egyáltalán a földgázpiacon van-e szerepük különböző magáncégeknek? A kormány megteremtette a saját buliját, MET-nek hívják azt a földgázceget, ami beverekedte magát a top 10 osztalékfizető cég közé. Sikerült elintézni azt, hogy a kormányfőhöz közel álló gazdasági körökhöz jusson az az ágazat.

Milyen az árampiac? Itt ismét csak azt láthatjuk, hogy a Fidesz közeli oligarchák - jól ismerjük ezeket a neveket - kereskednek az árammal, és rendkívül jól keresnek azon a piacon, ahol egyébként az áram árát lehetne csökkenteni, ha ezeket a magánszereplőket kivezetnénk a piacról és átalakítanánk a rendszert.

Az ivóvíz olyan terület, ahol rettenetesen sok a csacska, amit itt lehet hallani. Németh Szilárd képviselőtársam azt mondja, hogy a szolgáltató profitéségtől függött az, hogy mennyiért szerződött az ügyfelekkel, mennyiért szolgáltatja a vizet. Én például meg tudom azt érteni, hogy mondjuk, egy sűrűn lakott településen, mint Budapest, a szolgáltató nem a profitéséért, hanem az önköltsége miatt olcsóbban tud ivóvizet teremteni, mint mondjuk ott, ahol én élek. Én tanyán élő ember vagyok, településünk 60 százaléka tanyán él. Természetes, hogy hozám drágábban jut el önköltségben a víz, azonban nagyon fontosnak tartom azt is, hogy egységesüljön valóban az árszabás azért, mert a mi környékünkön lakó emberek például nem tudnák megfizetni ennek akár még csak az önköltségét is, ha valóban önköltségi áron szeretnénk a vizet eljuttatni hozzájuk. Tehát itt megint csak indokolt-nak tartjuk az állami beavatkozást.

A csatornaszolgáltatás értelemszerűen megint csak hasonló, ahol közösségi tulajdonban kell hogy működjön az ezt szolgáltató vállalat. A hulladékgazdálkodás területén megint csak hasonló látunk; tehát vannak olyan stratégiai ágazatok, ahol az állam szerepe szerintem nagyon fontos és megkerülhetetlen. Megjegyzem egyébként, hogy amikor fölvetettük az ingyenes internet kérdését, egy minimális sávszélességet bizonyos elérhetőséggel, akkor bizony a digitá-

lis közművet egyre inkább ide kell sorolnunk az alapvetően fontos dolgok közé.

Azt is fontosnak tartom elmondani, amit Keppli Lajos képviselőtársam is megfogalmazott, és többször szerepelt a szakpolitikai törekvéseink között, hogy most, ha valaki egy 500-600 vagy akár ezer négyzetméteres házat birtokol, lényegesen nagyobb, sokszoros mértékben részesedik a rezsicsökkentés áldásaiból - pedig egyébként erre gyakorlatilag nem is szorul rá -, mint egy olyan ember, akinek a mindennapi számlái befizetése is problémát okoz.

És bizony nemcsak szociálisan tartjuk méltányolható szempontnak, hanem a kormány gazdaságpolitikájának társadalmi kárát is csökkentené az, ha bevezetnék azt, hogy ha valakinek alacsonyabb a fogyasztása, nyilvánvalóan általában a szegény emberek fogyasztanak kevesebbet, ők azok, akiknek nem az úszómedencébe kell a víz, hanem a fazékba vagy a pohárba, akkor ezeknek az embereknek egy kicsit több juthasson a rezsicsökkentés áldásaiból, mint mondjuk, azoknak, akik sokszoros fogyasztással gyakorlatilag nem is számítanak egyáltalán rászorulóknak.

Tehát át kellene végre csoportosítani a jövedelem egy részét a szegényebbek felé. Ez már csak azért is indokolt lenne, mert ha megnézzük képviselőtársaim az Eurostat adatait, az Európai Unió statisztikai hivatalának különböző számadatait, azt lehet látni, hogy 2010-hez, a Fidesz választási győzelméhez képest is nőtt a szegény emberek száma Magyarországon. Most már a lakosság 33,5 százaléka számít szegény embernek, és kilenc olyan dolgot nevesítettek, amelyek a szegénység, a mélyszegénység kritériumaként jelennek meg. Ebből négy olyan van, amihez Magyarországon a mélyszegények, akik több mint a lakosság egynegyedét teszik ki, nem jutnak hozzá. Ilyenek például a jó minőségű ivóvíz vagy a húsfogyasztás és hasonló dolgok, tehát nagyon alapszervekről beszélünk, és sajnos ezen a területen bizony lehet látni a krízist. Itt kérdés az, hogy a kormány szeretne-e valamit tenni annak érdekében, hogy a szegény emberek, azok, akiknek tényleg a túlélés a tét, magasabb hozzájárulást kapjanak a rezsicsökkentés költségeiből.

Fontosnak tartom azt is, hogy ha már egy közösségi tulajdonú rendszer áll föl az ivóvíz területén országos szinten, akkor legyen világos a hálózatfejlesztés kritériuma. Ne lehessen az, hogy különböző lobbierdekek mentén történik vagy nem történik a hálózatfejlesztés, ugyanis egyrészt fölbukkant az az aggály több más, a rezsicsökkentésben érintett ágazatnál is, hogy a kormány gyakorlatilag nem pótolja vissza még az amortizációt sem, leépülnek egyes ágazatok. Itt érdemes egyébként az energetikai ágazat beruházási rátáit 2010-től fogva megnézni, hogyan alakult; nemes egyszerűséggel nem tettek bele a cégek elegendő pénzt például a magyar áramtermelésbe, emiatt az egekbe szökött az importáram részaránya. Most, a nyári időszakban például a magyar

áramfogyasztásnak több mint a fele külföldről fog származni, mert leálltak az erőművek, tönkrementek, emberek százait elbocsátották. Ez persze sajnos a rezsicsökkentés káros hatása, az át nem gondolt gazdaságpolitikának bizony megvan a költsége.

A másik nagyon fontos dolog pedig az egyrészt, hogy legyen világos, hogy pontosan milyen elvek mentén folyik a hálózatfejlesztés, a másik meg az, hogy egyáltalán megtörténjen a hálózatok korszerűsítése. Láthatóan bizony a kormány azon próbál most jelenleg spórolni, hogy a rezsicsökkentésben érintett ágazatokban... - mivel a kormány gazdaságpolitikája finoman szólva tehetségtelen, ezért nem jut elegendő adóbevétel ahhoz, hogy visszafizessék ezeket az amortizációs költségeket, egyes ágazatok pedig jelentős mértékben leépülnek. Bizony, ezekben a dolgokban is, úgy gondolom, tisztán kellene látni.

Végül, de nem utolsósorban azt szeretném kérni a kormánytól, hogy a rezsicsökkentés politikáját fenntartható módon valósítsa meg, önmagában a magyar társadalmi és gazdasági folyamatok sem fenntarthatóak. Azok a kifogások, amiket itt megfogalmaztunk, úgy gondolom, megalapozottak, szakmailag azok ellentmondásaira a kormány politikájában rámutattunk, ami a rezsicsökkentést jellemezte. Tehát azt kérem képviselőtársaimtól kormányoldaltól, hogy ezeket legyenek kedvesek vagy most, vagy a későbbiekben beépíteni a kormány javaslatai közé. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik padso-raiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdzem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Szabó Zsolt államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Mindig érdeklődve hallgatom ezeket a vitákat, mert gyakran a törvényben szereplő megfogalmazott dolgokon és megnyitott fejezeteken kívüli új gondolatokat hallok, és ezeket nagy örömmel veszem. Szeretek beszélgetni a gyakorlati életről.

Talán azzal kezdeném, hogy Heringes Anita képviselő asszonynak köszönöm szépen azokat a szavait, amelyekkel többszörösen alátámasztotta azon gondolatmenetemet, hogy szakmailag szükséges egy átfogó módosítás összel, amikor is egy olyan óriási rendszer elemeit, amelyben valamennyi kiemelt közszolgáltatás szerepel, úgy alakítjuk át, hogy az tökéletesen jól működő rendszer legyen.

Mondok önnek ehhez kapcsolódóan dolgokat. Például: egyetértek azzal is, hogy a GDP, vagyis a megtermelt érték, ha úgy tetszik, a távolság és az úgynevezett népsűrűség sokat számít ezekben a költ-

ségekben. Azonban néhány költségszámítási gondolatával nem értek egyet. Nekem olyan érzésem van - már a múltkor is szóvá akartam tenni - bizonyos szóösszetételeket hallva, hogy kapnak információkat kívülről-belülről, de nem mondják el a teljes valóságot önöknek. Tehát az a kérésem, hogy ilyenkor szakmailag beszéljünk róla.

Nagyon szívesen elmondom előre, hogy miben és hogyan gondolkodunk a jövőt illetően, teljesen tisztán. A kormány szándékai teljesen tiszták. Mi nem akarunk pécsi víziközmű-szolgáltatót. Mi egy országos, együttműködő, szolidáris rendszert szeretnénk, amiben mindenkinek minden formában helye van.

(8.50)

Néhány gondolat és dolog; és majd később Volner képviselőtársam gondolataira is reagálok még ezen túlmenően.

Felújítás. Kérem szépen, tisztelt képviselőtársaim, mondják meg nekem: amikor nem volt rezsicsökkentés, minden működött, mindenki szabadon tudta értékesíteni a közszolgáltatásait, a fejlesztés több volt? Ugyanúgy pályázatokban gondolkodott mindenki, és ugyanúgy azon próbálta ezt fölépíteni. Ugyanis a megképződött értékcsökkenés, ami, nagyon jól tudjuk, hogy egy cash flow, egy pénzügyi eredmény, ugyanúgy felélésre került és nem fejlesztésre. Ma is vannak olyan víziközmű-szolgáltatók, amelyek fejlesztenek, és ma is van olyan víziközmű-szolgáltató - majd nézzék meg a közvetett költségeit az általános költségekben -, amely duplán szórja a pénzt még mindig. Na, őket kell megakadályozni, ezt kell regulálni, hogy ne fölélje azt a többletpénzt, hanem fordítsa vissza például fejlesztésre. Tehát úgy gondolom, hogy a gazdálkodásban kell rendet tenni. Szeretnék utalni arra, hogy 42 víziközmű-szolgáltató van a korábbi több százhoz képest. Racionális irányba próbálunk gondolkodni és dolgozni.

A másik dolog, amit szeretnék elmondani, maga a törvénymódosítás. Egyes fejezeteket nyitottunk meg, nem mindegyiket - tudatosan, ami nagyon fontos, és nagyon gyorsan lépni kellett, kidolgozva, megalapozva -, és ezt még egyszer nem kívánjuk megnyitni. Miket nyitottunk meg? Egyrészt az áralkotás kérdését. Ugyanis nagyon sok helyen befejeződik a beruházás, például egy csatornaberuházásnál megy a próbaidőszak, és egyszerűen díjat nem lehet megállapítani, mert mondjuk, kiderül, hogy nincs számvitel-politikája az adott önkormányzatnak. Tehát olyan problémák merülnek föl, amiket rendbe kell tenni, ezért történt meg ez a szabályzás.

A másik: a járási hivatalok kérdése a szolgáltatás-igénybevevők témakörében. Sokan úgy gondolkodtak, hogy majd később alacsonyabb áron rákötnek egy fejlesztésre. Nos, ezeket a rendszereket helyre kell tenni. Ha valahol csatornaberuházás van, a víziközmű-olló szűkül, akkor azt használjuk ki és tegyük rendbe. Abban viszont egyetértünk, hogy

olyan árat kell megállapítani, ami országosan a szolidaritás elvén egy egységes rendszerben a lakosság számára kezelhető és megfizethető.

Én ismételten csak azt tudom fölajánlani, hogy szakmailag és logikailag visszahozva ezt az anyagot a víziközmű-törvényt az őszi időszakban, kiterjesztve azokkal a rendszerszervezési elemekkel, amiken most dolgozunk már, újratárgyaljuk ezt a dolgot, és ezekre a kérdésekre, amik most fölmerültek, akkor tudunk választ adni és össze tudjuk rakni a rendszert. Nem szeretnénk kapkodni, nem szeretnénk úgy rendszert építeni, ami nem lesz működőképes, hanem egy jól működő rendszert szeretnénk építeni együttesen, valamennyi kiemelt közszolgáltatás területén.

Volner képviselő úrnak: gazdasági szakmai területet tekintve mit kezd képviselő úr azokkal a kérdésekkel, amik, mondjuk, a választási kampányban még nem ismertek, aztán a következő másodpercben létrejönnek a gazdasági életben? Ezekre reagálni kell. Azt próbáljuk elérni, a kormánynak az a célja, hogy az ország gazdasági reagálóképessége, stabilitása abba az irányba lépjen, hogy ha egy ilyen probléma fölmerül, abban a pillanatban tudjon rá reagálni és tudjon lépni. Ez a szándék.

Sajnos, vannak olyan dolgok - ezek napi szinten jönnek, ön is tudja, hogy mikre gondolok akár az árfolyam területén, akár különböző cégek csődbe jutása területén, Quaestor és egyéb dolgok témájában, de bankok területén is bármikor bármi beeshet -, amikre a kormánynak reagálni kell, ezekre előre nem mondhatjuk meg, hogy mi fog történni. Ráadásul a szakmai munka és a társadalmi egyeztetések folyamatosan folynak - utalok a vízi közműre -, nem egy egyszerű dolog, mikor ezt a folyamatot végigvezényeljük, de az a szándék, hogy ez rendben legyen.

Az amortizáció: egy érdekes kérdés, amit ön mondott. Egyrészt, ha belegondol, amikor - idézőjelbe téve - mindenki szabadon dolgozott, mondjuk, a víziközmű-piacon, akkor sem volt visszafizetés. Amortizációra a kormány adjon pénzt? Egyrészt ez egy rejtett támogatás, másrészt nem értek vele egyet a magam részéről. Úgy gondolom, egy jól működő víziközmű-szolgáltató ki tudja termelni és össze tudja rakni, hogy a működése jól menjen, hiszen van ma is az országban olyan víziközmű-szolgáltató, ami nullszaldósan működik, méghozzá mérlegeredmény szintjén, nem pedig üzemi szinten, magyarul: a teljes költségvetését, a teljes költségeit tudja rendezni. Illetve fölvetődik a kérdés, hogy ha valakinek adunk, akkor hogyan adjunk. Itt vannak, én úgy gondolom, az európai uniós pályázatok, a fejlesztések, bármelyik víziközmű-szolgáltató együttesen az önkormányzatokkal ezeken részt tud venni, és ez a jogszabály, amit most alkotunk, amiről ma folyik a vita, azt a célt szolgálja, hogy szakmailag be is vonjuk a víziközmű-szolgáltatókat ebbe a rendszerbe.

Én tisztelettel kérem képviselőtársaimat, hogy támogassák a törvénymódosítást. Ez segíti azt a fo-

lyamatot, ami az idén zajlik Magyarországon - gondolok itt az EU-s fejlesztések és pályázatok átadására, a rendezettebb tisztánlátás, a lakossági árképzés érdekében -, a későbbiek során pedig a társadalmi egyeztetésre kijövő új törvényjavaslatainkat beszéljünk át együtt. Kérem, hogy ezt a jogszabálymódosítást támogassák. Köszönöm szépen. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatnom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik a **Budapesten megrendezendő Úszó-, Vízilabda-, Műugró, Műúszó és Nyíltvízi Világbajnokság megvalósításához szükséges létesítményfejlesztésről szóló 2015. évi XXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Kósa Lajos és Tuzson Bence fideszes képviselőtársaink önálló indítványa T/5044. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető.

Elsőként megadom a szót az előterjesztők képviselőjében Tuzson Bence képviselő úrnak, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, képviselő úr!

TUZSON BENCE (Fidesz), a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Egy nagyon fontos törvényjavaslat fekszik előttünk az asztalon egy olyan témáról, amiről korábban már törvényt alkottunk, a 2015. évi XXXIII. törvény, ami arról szólt, hogy Magyarország számára lehetővé teszi, hogy 2017-ben rendezze meg a vizes világbajnokságot. Nagyon fontos esemény ez, hiszen - mint önök is tudják - korábban a 2021-es világbajnokságot Magyarország elnyerte, de a mexikói város, Guadalajara visszalépése miatt előállt az a helyzet, hogy a Nemzetközi Úszószövetség, a FINA egy - mondhatjuk úgy - kellemetlen helyzetbe került, hiszen nem volt, aki megrendezze ezt a világbajnokságot.

Magyarország vállalkozott rá, hogy előbb, négy évvel korábban megrendezi ezt a nemzetközi eseményt, azonban ehhez különleges dolgokat kellett megtenni, olyan jogot kellett alkotnunk, ami lehetővé teszi azt, hogy a szokásos eljárásokkal szemben gyorsabban, hatékonyabban lehessen egy beruházást megvalósítani, ami mindenki számára, Magyarországra számára is nagyon fontos.

Ez a világvizsgálat - mint önök is tudják - a világ egyik legnagyobb világvizsgálat, az olimpia és a foci után ez a harmadik legnagyobb világvizsgálat, 4-4,5 milliárd nézője van ennek a versenynek. Tehát nem mindegy az, hogy abban a 16 napban, amikor ez a világvizsgálat megrendezésre kerül Magyarországon, milyen képet kapnak a világ polgárai Magyarországról, milyen lesz az ország marketingje, hiszen

egy ilyen esemény egy ország számára egy marketingesemény is, nagyon jó arra, hogy az országot bemutassuk, bemutassuk az ország kulturális és sportéletét is, és vonzóvá tegyük, hogy a későbbiekben mások is akár turistaként vagy más módon Magyarországra jöjjenek, beruházások érkezzenek Magyarországra, illetve azt is, hogy más sportesemények kerüljenek megrendezésre.

Ennek megfelelően tehát folyamatosan figyelemmel is kell kísérnünk, hogy egy ilyen törvény, amit megalkottunk, megfelelően tud-e érvényesülni, különösen akkor, ha ilyen gyorsan kell cselekedni. Szeretnénk megköszönni mindenkinek az Országgyűlésben, aki támogatta egyrészt azt, hogy ez a jogszabály nagyon gyorsan elkészülhetett a parlament előtt, tehát a parlament meg tudta alkotni ezt a jogszabályt, másrészt azt is, hogy támogatták ennek a jogszabálynak a megalkotását, mert ez teszi lehetővé azt, hogy tényleg Magyarország egy ilyen eseményt, ami személyesen is 250 ezer embert fog Magyarországra vonzani, meg tudjon rendezni.

El is indult a rendezés, a szervezés folyamata, megtörténtek azok az első lépések, amik szükségesek ahhoz, hogy maga a beruházás megvalósuljon, megtörtént a kivitelező kiválasztása, tehát megyünk annak a rendnek megfelelően, ami az Országgyűlés határozata, illetve amit az Országgyűlés a törvénybe foglalt.

(9.00)

Ugyanakkor, mint minden ilyen esetben, amikor egy gyors eseménysorozatot kell jogszabállyal lekövetni, arra is oda kell figyelni, hogy egy jogszabály megfelelően érvényesüljön, és ha ezen a jogszabályon annak érdekében, hogy ilyen gyorsan cselekedni tudjunk, módosítani kell, akkor ezt az Országgyűlésnek minél gyorsabban meg is kell tennie. Ez történik most, hiszen ezzel a jogszabállyal kapcsolatban egyik két kérdés vetődött fel, ami a gyakorlati alkalmazás során derült ki. Egyrészt szükség van módosításokra, hiszen a rendezők sorában, a rendezési helyszínek sorában Balatonfüred is szerepel, ezért szükséges az, hogy ezzel kapcsolatban is pontosítások kerüljenek a jogszabályba; illetve néhány olyan ingatlannal kapcsolatban, amit korábban nem érintett a jogszabály, de most a tervezés során, illetve a rendezés során egyértelművé vált, hogy azokra is szükség van a megrendezés kapcsán, be kell emelni ebbe a jogszabályba.

Nagyon fontos törekvés az, hogy egységes kézbe kerüljön egy ilyen rendezvény megrendezése. Ezért fontos, hogy már létrejött egy olyan nonprofit kft., amelynek elsődleges feladata az, hogy mind a megrendezéssel, mind pedig a szervezéssel kapcsolatban, illetve az építéssel kapcsolatban fellépjen, és ő legyen a gazdája egy ilyen rendezvénynek, hiszen mindannyian jól tudjuk, hogy akkor működik jól egy ilyen rendezvény, ha egy kézben van, van egy gazdája. Szeretnénk azt, ha ebbe a törvénybe ez a pontosítás is bekerülne, azaz nevesítve lenne az, hogy ennek a

rendezvénynek a rendezője ez a társaság, mert ez lehetővé teszi azt, hogy hatékonyan, jól, gyorsan tudjon működni a megrendezés folyamata, illetve az, hogy 2017-re - ami egy nagyon rövid idő, mindannyian tudjuk, hogy nagyon rövid idő alatt kell megvalósítani ezeket a beruházásokat - ez a rendezvény, az összes helyszín, illetve az összes helyszíni létesítmény megfelelő időpontban, megfelelő időre elkészüljön. Erre szeretnénk törekedni. Ezért fontos az, hogy néhány pontosítás kerül ebbe a jogszabályba.

Ezeket a pontosításokat szeretnénk, ha az Országgyűlés elfogadná, és szeretnénk, ha a parlamenti pártok mind támogatnák is ennek a jogszabálynak ennek mentén való módosítását, hiszen ahogy az a korábbiakban történt, örülünk annak, hogy ebben nagyon sokan támogattak minket, és egyfajta nemzeti egység alakul ki ebben a kérdésben, hiszen mindannyian tudjuk, hogy az egész ország számára egy különösen fontos eseményről van szó.

Köszönjük a parlamenti pártoknak is, akik delegáltak ebbe a testületbe, amelyik a szervezéssel foglalkozik, képviselőket is, és az értékes gondolataikkal hozzá tudnak járulni ahhoz, hogy egyrészt minél jobban, minél hatékonyabban, minél sikeresebben megrendezésre kerüljön ez az esemény. Ezúton is szeretném kívánni minden magyar állampolgárnak, illetve ajánlani számukra, hogy jöjjenek el majd a vizes vb eseményeire, tekintsék meg ezeket az eseményeket, és ha el tudnak rá jönni, akkor olyan élménnyel távozzanak, ami, azt hiszem, mindannyiunk számára, akik ott lehetünk, és akik talán ott leszünk ezen az eseményen, egész életünkre meghatározó lesz, és azok számára is, akik külföldről jönnek ide, hiszen ennek az országnak a hírnevét fogja ez az esemény öregbíteni. Köszönöm szépen a szót, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A kormány nevében Fónagy János államtitkár úr kért szót. Parancsoljon, államtitkár úr!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Úszó-, Vízilabda-, Múugró-, Műúszó- és Nyíltvízi Világbajnokság megrendezésének előzményeit, eddigi történetét, az ezzel kapcsolatban eddig történeteket és azt a mind a parlament falai között, mind az eddigi megvalósítás során megnyilvánuló nemzeti egységet az előterjesztő képviseletében szóló képviselő úr részletesen ismertette és előadta, úgyhogy engedelmükkel ennek megismétlésétől eltekintének.

Ami a két képviselőtársunk indítványát illeti, ez gyakorlatilag négy kérdésre vonatkozik. Az egyik, hogy a preambulumot javasolják kiegészíteni a Nemzetközi Úszósövetséggel kötött megállapodással, beemelnék a korábban nagy többséggel elfogadott törvénybe az eseményt irányító és lebonyolító szervezet megjelölését, valamint ennek a szervezetnek a

jogait és a kötelezettségeit. Az esemény megfelelő színvonalú megrendezése érdekében a helyszíneket - mint ahogy képviselő úr említette - kibővítjük, az indítványtevők a megállapodásnak megfelelően kibővítik Balatonfüreddel, ahol a nyíltvízi bajnokság kerül lebonyolításra, valamint éppen emiatt szükségessé válik a törvény hatálya alá tartozó beruházási ingatlanok körének pontosítása Balatonfüreddel és a Margitszigettel. Itt a törvény 1. számú mellékletének módosítására tesz indítványt a javaslat.

A világbajnokság sikeres megvalósítása szempontjából mind a négy indítvány átvezetése fontos. Ezért ezeket az indítványokat a kormány egyértelműen támogatja. Lényegesnek tartjuk azt is, hogy a társaság a rendezés lebonyolítása és irányítása keretében, különös figyelemmel a sürgősségre és a szoros határidők betartására, hirdetmény nélküli tárgyalásos eljárások keretében szerezhesse be a szükséges árakat és szolgáltatásokat. Nélkülözhetetlen az ingatlanok és helyszínek körének egyértelmű pontosítása éppen az előbbieket miatt és a beruházási folyamatok határidőre történő végrehajtása.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindezek alapján a törvényjavaslat Magyarország kiemelt nemzetközi sportdiplomáciai, turisztikai és gazdasági érdekeit figyelembe veszi, ezért - mint említettem - azt a kormány támogatja, és erre kérem képviselőtársaimat is. Köszönöm a lehetőséget, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Hadházy Sándor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A sport - mint azt már sokszor hangsúlyoztuk - a mi politikai családunknak kiemelt fontosságú, nemcsak a testet, hanem a lelket is nemesíteni. Ezenkívül olyan közösségi és sikerélményeket adhat, amelyet más téren sokkal nehezebb elérnünk. Egy-egy hazai sportolócsapat sikerének értékrendi és politikai különbségektől függetlenül mindenki örülhet, és nem szabad lebecsülnünk azokat a pozitív energiákat, amelyek az ilyen sikerélmények nyomán felszabadulnak. Ezekből ugyanis a szürke hétköznapiakban is energiát meríthetünk, és így akár munkánk hatékonysága is növekedhet.

Nekünk, magyaroknak pedig a sok történelmi és társadalmi kudarc után különösen is szükségünk van sikerélményekre. Nem szabad belenyugodnunk abba, hogy pesszimistának könyveljenek el bennünket, olyannak, akik mindenre csak legyintenek, akik azt mondogatják, úgyse. Kell hogy legyen bátorságunk felvállalni és meglépni nagy dolgokat, befektetni jelentős energiát olyan dolgokba, amelytől valami kézzelfogható eredményt, közös sikert várunk.

Azonban a sport természetesen nemcsak lelkiileg, hanem gazdaságilag is hasznot hajt. A sport környezete, azok az ágazatok és iparágak, amelyeket megmozgat, és azon emberek ezrei, tízezrei, akik a sportban dolgoznak, mind-mind profitálnak ebből. Természetesen nem a bundabotrányokra és korrupcióra gondolok, amelyről beszélni ma különösen aktuális. A játék negatív értelemben való, anyagi előnyök szerzésétől vezérelt megbűvölése nem szolgálja a sport céljait, sőt teljesen tönkreteszi azt, mert a sport lényegét, a tiszta versenyt, a tétet öli meg, ezzel elkedvetlenítve mind a sportolót, mind a nézőt. Ezért az ilyen folyamatokkal szemben határozottan és következetesen fel kell lépünk, akár nemzetközi, akár hazai vagy helyi szinten. Ám a kínálózó lehetőségeket meg kell ragadni, különösen, ha jó okunk van rá, és a nemzeti érdekünk is ezt kívánja.

Pontosan ilyen az a kínálózó lehetőség, amely a vizes világbajnokság kapcsán most adódik. Mint ismeretes, Mexikó, illetve Guadalajara visszalépett a 2017-es Úszó-, Vízilabda-, Műugró-, Műúszó- és Nyíltvízi Világbajnokság rendezésétől. Ebben az évben Budapest ifjúsági vizes vb-t rendezett volna, főpróbájaként a 2021-ben esedékes nagy vizes vb-nek. Guadalajara visszalépése azonban új helyzetet teremtett, amelyben az ország azonnal meglátta a lehetőséget, és azt ki is aknáztta.

(9.10)

Budapest jelezte a vizes sportokat összefogó Nemzetközi Úszószövetségnek, a FINA-nak, hogy szívesen elvállalja a rendezést a két ország helyett, a 2021-es világbajnokságra pedig új pályázatokat írnak ki. Ennek megfelelően az eredetileg 2021-re tervezett, a Dagály Uszoda kibővítésével létrehozott, 12 ezer fő befogadóképességű új úszóarénának négy évvel korábban, azaz két év múlva kell elkészülnie. Az előttünk fekvő javaslat ezt a helyzetet próbálja kezelni.

Mint talán önök is emlékeznek, a kivitelezés meggyorsítása érdekében az Országgyűlés elfogadta a 2015. évi XXXIII. törvényt, amelyet ez a javaslat olyan további elemekkel egészít ki, ami a projekt előkészítése során felmerült gyakorlati kérdéseket kívánja megoldani, illetve az ehhez szükséges kiegészítéseket tartalmazza.

A most benyújtott javaslat kiegészíti a preambulumot az esemény alapjául szolgáló, a Nemzetközi Úszószövetséggel kötött megállapodásra történő hivatkozással. Törvényi szinten kerül kijelölésre az eseményt irányító és lebonyolító szervezet, a Budapest 2017 Világbajnokság Szervező és Lebonyolító Nonprofit Kft., valamint rögzítésre kerülnek e szervezet jogai és kötelezettségei is. Továbbá a javaslat kibővíti az esemény helyszínét Balatonfüreddel is, emiatt a 2015. évi XXXIII. törvény 1. számú melléklete további ingatlanokkal, helyrajzi számokkal bővíti.

A törvény a kihirdetését követő napon hatályba lép, tekintettel a szoros határidőre.

Tisztelt Országgyűlés! Most engedjék meg, hogy kissé kitérjek a világbajnoksággal járó előnyökre és költségekre.

A 2017-es vizes vb rendezése először is mindenképpen emelni fogja a magyar úszósport rangját. Gyurta Dániel vagy Hosszú Katinka már két év múlva hazai vb-n úszhatna. Ezenkívül jelentős szempont a napirenden lévő olimpiai pályázat is, hiszen ha Budapest 2017 júliusában egy ilyen szintű, az egész világ figyelmét kiváltó eseménnyel remekel, az komoly tényező lehet a 2017. szeptemberi NOB-döntéskor is.

Budapest és Magyarország számos nagy sporteseményt megrendezett már az elmúlt években, és valamennyivel kapcsolatban pozitívak voltak a nemzetközi visszajelzések, így most is joggal reménykedhetünk abban, hogy ezúttal is kifogástalan lesz a rendezés.

Nemcsak az úszóvilág legjobbjai érkeznek majd a magyar fővárosba, hanem a senior-vb-t is együtt rendezzük a világbajnoksággal.

Budapest XIII. kerületének Duna-partján a Dalgály fürdőnél megépülő hatszintes, 25 ezer négyzetméter alapterületű úszópalota várhatóan Budapest egyik új látványossága lesz. Az épületegyüttes nemcsak a verseny idejére, hanem hosszabb távon is a magyar úszósport fellegváraként szolgál majd, illetve olyan XXI. századi rekreációs központ lesz, amelyben a versenysport mellett a lakossági szabadidősportok és az iskolai úszásoktatás is helyet kaphatnak.

A világbajnokságra 12 ezer nézőt tud majd befogadni az aréna, a vb után a lelátók egy részének elbontásával pedig 5 ezer fős lesz a nézőtér. A versenymedence fölötti elhúzható tetőnek köszönhetően felül válik megnyithatóvá az épület, míg az aranyszínű hullámzó üveghomlokzat kétszer kétméteres rései a budai panoráma felé nyújtanak majd kilátást.

A tervezők elképzelésében kiemelt tervezői szempontként szerepel a takarékos üzemeltetés. A terv nagy hangsúlyt fektet a megújuló energiaforrások, így a földhő, a termásvíz és a napenergia alkalmazására, így például a medencékből, illetve a zuhanyzókból elfolyó vizek hőenergiáját is visszanyerik majd. Mi több, a látogatók végigsétálva az energiatermelő járdákon, maguk is hozzájárulhatnak az épület takarékos üzemeltetéséhez.

Mivel a közvéleményben volt egy kis bizonytalanság a beruházás költségeit illetően, ezért kérem, engedjék meg, hogy a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő közleményére alapozva tájékoztassam a tisztelt Házat a kiadásokról.

Ez alapján az uszodaaréna építése a 2 milliárd forint összegű tartalékkerettel együtt sem éri el a nettó 25 milliárd forintot. A beruházás és a kapcsolódó városfejlesztések költsége összesen nettó 38,4 milliárd forint, amely az uszodánál egy sokkal komplexebb fejlesztés fedezete. A nettó 38,4 milliárd

forint magában foglalja az uszodaaréna tervezését, megépítését - körülbelül 24 milliárd forint áfa nélkül -, több mint tízezer néző fogadására alkalmas ideiglenes nézőtér tervezését, megépítését, utak és parkolóhelyek tervezését, megépítését, a közművek kiváltását és közműépítést, valamint 1 kilométeres árvédelmi gát tervezését és megépítését is.

A beruházás bruttó, általános forgalmi adóval növelt költsége így 48,7 milliárd forint, amelyből áfaként mintegy 10,3 milliárd forint áramlik vissza a költségvetésbe. Maga az uszoda 22 milliárdból épül fel, emellett 14-15 milliárd forint jut környezetrendezésre, közlekedésfejlesztésre, gátépítésre és az ideiglenes lelátókra.

A híradásokban két dolog keveredett össze: az áfa nélküli és az áfával növelt összeg, illetve az úszóaréna építési költsége és minden egyéb, a környezetben megvalósuló fejlesztés költsége.

A fejlesztés hosszú távú városfejlesztési program része is, amely Budapest és Angyalföld gyarapodását szolgálja. Az uszodaközpont megépítése nemcsak turisztikai szempontból kiemelkedő, hanem az építkezés 5 ezer embernek teremt munkalehetőséget, az építkezésből befolyó egyéb adók és járulékok további milliárdokkal csökkentik a kiadásokat.

Az uszodában lesz két 50 méteres medence, egy műugrómedence, egy gyermekmedence és egy jakuzzi, valamint öltözők, kiszolgálóhelyiségek, irodák, versenybírói helyiségek.

Tisztelt Országgyűlés! Most tehát egy olyan infrastruktúra-fejlesztésről van szó, amely konkrét célra történik, de később is hasznosítható lesz. Kicsiben az valósulhat meg, mint egy olimpián. Ha minden jól megy, 2017-ben rajtunk lesz a világ szeme, így meggyőződésem, hogy minden, ami ennek a versenynek a sikerét előmozdítja, pártokon felül áll.

Ezért kérem, támogassák ezt a közös nemzeti célt és a javaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Hiszékeny Dezső képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

HISZÉKENY DEZSŐ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Képviselőtársaim! Államtitkár Úr! Április környékén, tehát közel két hónapja fogadtuk el a 2015. évi XXXIII. törvényt, és őszintén szólva, amikor ezt a törvényt elfogadtuk, akkor volt egy olyan érzésem, hogy ezzel a történettel még fogunk találkozni.

Gondolom, ezzel a kijelentéssel túl nagy meglepetést nem okozok, legalábbis azok számára nem, akik átéltek, megélték vagy szerveztek nagyobb beruházásokat, hiszen az várható volt, hogy egy ilyen léptékű beruházás esetében egy ilyen törvénnyel, amit elfogadtunk, valószínűsíthetően nem rendezhető le minden olyan kérdés, amely döntést igényel a

közép körében „vizes vb” néven emlegetett eseménysorozat lebonyolításával kapcsolatban. Tehát engem nem lepett meg, hogy ismét találkozunk ezzel, az egy kicsit igen, hogy már két hónap után erre sor került, hiszen az a törvény, amelyet elfogadott az Országgyűlés, olyan felhatalmazást, olyan jogosítványokat biztosított a kormány és a szervezőbizottság számára, amelyek teljesen egyediek és az én megítélem szerint egyedülállóak a magyar jogtörténetben.

Ha csak futólag sorba vesszük ezeket a jogosítványokat, bár államtitkár úr néhányat ezek közül már említett, akkor erre rájöhetünk, hogy ezek valóban egyediek és különlegesek. A közbeszerzés esetén például ügyintézésre egy napos határidőt ír elő, a miniszter hatásköréből kiveszi ezt a fajta tevékenységet. Olyan egyedi beépítési határértékeket, árvízvédelemmel, fakivágással, parkolóépítéssel kapcsolatos egyedi döntési lehetőségeket kínált ez a törvény, vagy a bontás, teleké alakítás tekintetében is olyan különleges lehetőségeket kínált a törvény, amelyek egyedülállóak.

Ha ehhez még hozzátesszük azt is, hogy a közigazgatásban vagy a közművek esetében 5 napos az ügyintézési határidő, és akik már ilyen lebonyolítottak, azok tudják, hogy ez hivatalosan olyan 60 nap, de hát aki 60 napból megússza, az nagyon boldog, itt ez az 5 nap lehetőséget biztosít arra, hogy ez időben elkészülhessen.

(9.20)

De idesorolhatnám az ugrótorony vagy az ideiglenes lelátó esetében adott különleges jogosítványokat és lehetőségeket, amelyeket a szervezőbizottság, bízunk benne, hogy jól fog kihasználni.

És volt még egy különleges jogosítvány, ez pedig az esemény lebonyolításával kapcsolatos ingatlanok igénybevételeire vonatkozott. Az első törvény 43 ilyen ingatlant jelzett, a törvény hatálya erre a 43 ingatlanra terjed ki. Értem és el is tudom fogadni azt, hogy akkor, amikor különleges, egyedi eset van, akkor egyedi és különleges intézkedésekre van szükség. Úgy gondolom, hogy ez egy ilyen esemény volt, képviselőtársaim ezt hosszabban elemezték, hogy hogyan és miképp jutott Magyarországnak az a lehetőség, hogy ebben a kérdésben dönthessen, és itt a döntés az volt, hogy bevállaljuk ezt a szinte hihetetlennek tűnő, rendkívül rövid határidőt. Egyedi helyzet egyedi döntéseket igényel, és azt láttam, azt érzékeltem a többiekkel együtt, hogy az Országgyűlés igen nagy többséggel támogatta ezeknek az egyedi intézkedéseknek a meglétét.

Van ez a 43 ingatlan, amit elfogadtunk, ezek jelentős része a XIII. kerületben, illetve a Balaton partján található, ez adódik abból, ugye, hogy a helyszín nagyjából a XIII. kerületben található Budapesten és vannak olyan események, amelyek a Balaton partján, Fűzfőn, illetve Füred környékén kerülnek lebonyolításra. Én azt gondolom, hogy akkor, amikor

ezt a döntést meghoztuk, ez azt jelentette, hogy a kormány számára ebben a kérdésben és a szervezőbizottság számára abszolút teljes bizalommal voltunk. Én nagyon bízom abban, hogy ez a bizalom mindvégig fennmarad, és nem történik olyan esemény, amely ezt megkérdőjelezhetné.

Nézzük ezt az új javaslatot! Az új javaslatnak az egyik eleme, hogy módosítja a preambulomot. Jogtechnikailag ez nem egy bevált gyakorlat. Értem, hogy miért került be, talán végiggondolandó, hogy biztos, hogy a preambulumban van-e a helye. A preambulomot nem nagyon szokták változtatgatni, abban az adott törvény, az adott jogszabály alapelveit rögzítik itt. Itt az alapelv szerintem nem változott, egyszerűen megkötött egy szerződés, ez egy jogtechnikai dolog, nekem hozzáértő jogászok azt mondták, hogy a preambulomot jellemzően nem szokták változtatni, ő maga nem is tudott ilyet mondani. De ez valóban csak egy jogtechnikai dolog.

Látom, hogy építettőt és bonyolítót nevez meg az új módosítási javaslat, és más egyéb pontosításokat is megfogalmaz, amivel, én azt gondolom, hogy nincsen semmi gond, egy beruházás esetén ez így természetes. Utána további 50 ingatlant sorol fel, amellyel kapcsolatban az én megítélem szerint nem baj, ha figyelünk egymásra.

Lenne két kérdéskörben megjegyzésem ezzel kapcsolatban. Az egyik az, hogy már az első 43 ingatlan esetében és a további 50 ingatlan esetében is kimaradt egy nagyon fontos meghatározás, és akkor, amikor most módosítjuk ezt a törvényt, akkor talán élni kellene azzal a lehetőséggel, hogy most itt van az Országgyűlés előtt: nincs időbeni hatálya. Tudniillik azt fogalmazza meg az eredeti törvény, hogy ezekre az ingatlanokra, amelyeket az 1. számú melléklet tartalmaz, egészen különleges és rendkívüli jogosítványokkal rendelkezhet a szervezőbizottság, illetve a kormány. Ezek a jogosítványok pedig földhasználati és egyéb jog, valamint, amennyiben nem sikerül az ingatlanok tulajdonosaival megegyezni, akkor a kisajtítás lehetősége is fennáll. Ugyanakkor ennek nincs időbeni hatálya. Amennyiben valós az a cél, hogy a vizes vb megrendezésére szolgál ez a törvény, akkor ezt végig kell gondolni. Azt gondolom, hogy 2017. december 31-ében rögzíteni ennek az időbeli hatályát, ez egy normális és indokolt lépés lenne, különösen, ha olyan ingatlanokról van szó, amelyek magántulajdonban vannak, indokolatlanul ne zavarjuk ezt. Ez lenne az egyik ilyen javaslatom, amit, azt gondolom, szerencsés lenne, ha végiggondolnánk.

A másik pedig az ingatlanokkal kapcsolatban: én vettem a fáradságot és végignézttem azt a további 50 ingatlant, amelyet bevontak a törvény hatálya alá, és ahol - ismétlem - nagyon különleges és egyedi jogosítványai vannak az államnak. Azt érzékelem, hogy valószínűleg azok, akik ennek az ügynek a szervezésével foglalkoznak, abba a helyzetbe kerültek, amit úgy szokott a köznyelv rögzíteni, hogy ijedtségsietség, most is ezt érzékelem. Tehát valószínűleg az

volt, hogy vettek egy vonalzót és megnézték, hogy hol lesz a helyszín, és a környéken húztak egy vonalat, hogy akkor ami ezen belül van, arra a területre nekünk szükségünk van. Így került bele a teljes Margitsziget és gyakorlatilag az Árpád hídtól a Margit hídig tartó teljes pesti Duna-part és az afölött lévő jó néhány ingatlan.

Ha jók az én információim - és ide valószínűleg egy kerékpáros út és sétány kerül, ami, azt hiszem, indokolt, hogy megvalósuljon -, akkor viszont nem vagyok teljesen biztos abban, hogy valamennyi ingatlanra, amely felsorolásra került, szükség van. Én inkább azt erősíteném azokban, akik ezzel az üggyel foglalkoznak, hogy bátran jöjjenek többet vagy többször az Országgyűlés elé, de csak konkrét elképzelésekkel, ne általában foglalkozzunk, mert most egy ilyen érzésem van, hogy indokolatlanul került be az 50 ingatlan közé legalább 6-8 ingatlan, és ez indokolatlanul korlátozza a tulajdonosoknak a saját tulajdonukkal való élés lehetőségét. Tehát értem azt a gondolatot, hogy minél előbb biztosítani szeretnék a lebonyolításhoz szükséges ingatlanokat, hogy ott minden rendelkezésre álljon, de azt gondolom, hogy most is van időnk, hogy ezt végiggondoljuk, hogy valóban minden ingatlanra szükség van-e, és csak azokra jegyeztessük be vagy adjuk meg a lehetőséget a kormánynak, hogy ide bejegyeztesse ezeket a különleges lehetőségeit, ahol valóban szükség van rá.

Ez a két olyan megfontolandó javaslatom lenne, amely az én megítélésem szerint a betérjesztők részéről is akceptálható, és azt kérném, hogy ebben maradjon meg az az együttműködés, ami az eredeti törvény kialakítása során is megvolt, és a módosítás során, kérném, hogy ezeket legyenek szívesek figyelembe venni. Köszönöm a figyelmüket. *(Taps az MSZP soraiból. - Dr. Fónagy János kopog az asztalon.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A KDNP képviselőcsoportjának vezérszónoka Móring József Attila képviselő úr, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő úr!

MÓRING JÓZSEF ATTILA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Egy ilyen világméretű sportesemény megrendezése, azt gondolom, hogy kiváló reklámértékkel bír, és óriási lehetőséget biztosít annak a városnak, annak a régióknak, ahol erre sor kerül, éppen ezért a Balaton megjelenése, Balatonfüred beemelése a helyszínek közé mindenképpen támogatandó.

A Kereszténydemokrata Néppárt képviselőcsoportja az előterjesztést támogatja. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Folytatjuk a vezérszónoki felszólalásokat. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Szilágyi György képviselő úr.

Parancsoljon, képviselő úr!

SZILÁGYI GYÖRGY, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Kedves Képviselőtársaim! A Budapesten 2017-ben megrendezésre kerülő Úszó-, Vízilabda-, Műugró-, Műúszó- és Nyíltvízi világbajnokság kiemelten fontos esemény mind Magyarország, mind a magyar vizes sportok számára.

Azon túl, hogy az esemény nagy lehetőséget jelent az országnak, egyidejűleg sokrétű feladathalmazt is eredményez, amely feladatok elvégzésére meglehetősen szűkös idő áll rendelkezésre. Az előtűnk fekvő módosító javaslat szerint ezen feladatok egy olyan gazdára kerülnek rábízásra, aki kifejezetten és kizárólagosan azon kell hogy munkálkodjon, hogy a feladatok maradéktalanul, a rendelkezésre álló határidőn belül megvalósuljanak. Az soha nem lehet baj, ha egy feladatnak van nevesített felelőse, az azonban aggályos, hogyha a felelős maga határozhatja meg a feladatokat a saját maga számára. A javaslat szövege szerint, a 2. § (3) bekezdés felhatalmazást ad a lebonyolítás felelőse számára, hogy a feladatainak részleteit maga határozza meg. Ez a fordulat álláspontom szerint félreértésekre adhat okot, illetve jelentősen megnehezíti majd a projekt későbbi ellenőrzését és nyomon követését.

Továbbra is fontos kérdés, hogy hiányoznak a garanciális elemek arra vonatkozóan, hogy a beruházás megvalósulásának veszélybe kerülése esetén milyen lehetőségek és eszközök állnak rendelkezésre, illetve milyen módon ellenőrizhető a megvalósítás és ki által. Az előterjesztők egy biankó csekket kívánnak aláírattni a tisztelt Házzal, az ellenőrzés lehetőségének kifejezett biztosítása nélkül.

(9.30)

A 2017-ben megrendezésre kerülő vizes világbajnokság kétségkívül Magyarország legnagyobb sportrendezvénye lesz. Nemcsak maguknak a szervezőknek, hanem az egész országnak, beleértve minket is, parlamenti képviselőket, meg kell tenni mindent a sikeres megvalósítás érdekében. Az Országgyűlés feladata a törvényalkotásban rejlik. A T/5044. számon benyújtott törvényjavaslat sajnos ékes példáját mutatja annak, hogy bár a sikeres pályázaton túl vagyunk, de a legnehezebb része még csak most jön a szervezésnek: a megvalósítás. Ebben eddig nem állunk jól. A viszonylag rövid határidő miatt a lehető legjobb és legpontosabb törvényeket kellene megírni és elfogadni az Országgyűlésnek.

Az általam hivatkozott törvényjavaslat rendelkezik a 100 százalékos állami tulajdonban álló Bp2017 Világbajnokság Szervező és Lebonyolító Nonprofit Kft. létrehozásáról, feladatkörként az alábbi szöveg olvasható: „A kft. a projekt irányítójaként és lebonyolítójaként jogosult és egyben köteles a projekt megvalósításához szükséges feladatok részletes meghatározására és azok végrehajtása érdekében beszerzési és szükség szerint egyéb tárgyú szerződés-

sek megkötésére.” A vb-projekt legnagyobb költségét az uszodaépítés, illetve az infrastrukturális beruházások, fejlesztések adják. Alapvetően jogosnak és szükségszerűnek tartjuk az ilyen jellegű kft. létrejöttét, a probléma a törvénnyel van. Nem derül ki a törvény szövegezéséből, hogy a kft. csak a szervezési vagy az építésekkel, beruházásokkal kapcsolatos feladatokat is el fogja-e látni.

Ha teljes körű, tehát az építéseket és beruházásokat is felügyelő, állami tulajdonú kft.-ről beszélünk, akkor nincs meghatározva a felelősségi kör, a hivatali rend. A kft. vezetője kinek tartozik beszámolóval, illetve milyen jogosítványai lesznek a szervezést illetően? Ezek nagyon fontos kérdések, hiszen nagyon fontos lenne, hogy ez a világbajnokság úgy kerüljön megrendezésre, hogy egy fontos ellenőrzés is van folyamatosan arra, hogy hol tart ez a beruházás, és egyáltalán milyen lesz a kivitelezése.

A következő kérdésem a kisajátítandó ingatlanokkal kapcsolatos. Hasznos és szükségszerű felsorolni, illetve ezen ingatlanokat is bevonni a törvénybe. De egy jelentős probléma itt is tapasztalható, hogy mi a határideje az ingatlanokat érintő kisajátításoknak. Hiszen az idő repül, és az építkezéseket el kell kezdeni. Javasolnám, hogy a törvény rendelkezzen a határidőkről is, amelyek illeszkednek az úszó vb szervezőbizottsága által meghatározott ütemtervhez.

És még egy dolog az ingatlanokkal kapcsolatosan. Amikor legutóbb itt, a parlamentben tárgyaltunk azokról a vagyionkezelésbe adott területekről, amiket különböző egyesületeknek adtak ki, és amikor ötpárti egyeztetés volt az előző 43 ingatlanról, akkor is kértük, és szerintem most is annyit el lehetne várni, annyival segíthetnék akár a képviselők munkáját is, hogy egy rövid indoklást írnak a helyrajzi számok mögé, hogy egyáltalán milyen területről van szó, és hogyan kapcsolódik ehhez a projekthez ez a terület, miért kellett ezt a területet bevonni. És önök akkor egyet is értettek azzal, és ígéretet is kaptunk még államtitkár úrtól is, hogy természetesen a jövőben majd így fogják csinálni. Hiszen szóvá tettük azt, hogy itt is egy mellékletben felsorolnak 50 helyrajzi számot; nem hiszem, hogy lenne titkolnivaló, hiszen az ötpárti egyeztetés után annál a 43 ingatlannál Fürjes Balázstól rögtön megkaptuk, hogy melyik ingatlanokról van szó, még térképeket is kaptunk hozzá.

Ez egy segítség lenne tehát. Arra szeretném kérni önöket, hogy ha a jövőben ilyen jellegű törvényjavaslatok és mellékletek jönnek be az Országgyűlés elé, akkor legyenek kedvesek egy nagyon rövid indoklással, egy nagyon rövid leírással mögé tenni, hogy miért is kell ezeket az ingatlanokat bevonni ebbe a körbe.

A másik, ami nagyon lényeges, és itt ezt elmondtam, hogy itt közös munkára van szükség, hiszen csak akkor tudunk egy sikeres vb-t rendezni. Úgy érzem, Magyarország számára nagyon fontos, hogy ez egy sikeres világbajnokság legyen, hiszen egy na-

gyon fontos nemzetközi eseményről beszélünk. Én abban is biztos vagyok, mivel a magyar emberek tehetségesek, nagy munkabírásúak és szeretik a sportot is, hogy ezen a téren nem lesz gond a világbajnokság megrendezésével. Ami problémát jelenthet, és remélem, hogy itt nem fog problémát jelenteni, hiszen óriási a felelősségünk, mind nekünk, mind a szervezőbizottságnak, mind mindenkinek, aki ebben a világbajnokságban részt vesz, az a megvalósítás.

Hiszen nagyon fontos, hogy ez a világbajnokság mindenféle botrány nélkül valósuljon meg. Ne legyenek sem mutyik, sem korrupcióra utaló jelek, hogy tényleg azt, amit az adófizetők pénzéből erre a világbajnokságra költünk, valóban erre a világbajnokságra költjük. Ne legyenek túlszámlázások, ne legyen semmi olyan dolog, ami botrányokat eredményezhet. Ez már csak azért is fontos, mert a MOB döntött arról, hogy a 2024-es olimpiára pályázni fog. Még a 2024-es olimpiának is, jelen pillanatban úgy érzem, a társadalomban is nagyon nagy a támogatottsága. De nagyon fontos, hogy a 2017-es vizes vb-vel ezt a jó szemléletet, amivel a társadalom, a még egy nem éppen magas gazdasági színvonalon, életszínvonalon élő társadalom is támogat ilyen fontos eseményeket - pedig azért egy olimpia rendezése majd ezermilliárd fölött mérhető, mire megvalósulna, ha esetleg elnyernék a pályázatot -, ne rontsa el. Ne rontsa el, mondjuk, egy rossz vizes vb azt a szemléletet, ami ma a magyar társadalomban megvan. Pedig egy-egy kisebb ügy, ismét a közelmúltból tanulhatunk, elronthatja. Hiszen ha valaki ránézett most arra, hogy a Magyar Olimpiai Bizottság meg fogja pályázni a 2024-es olimpiai és paralimpiai játékokat, akkor az embernek már egy kicsit rossz szájíze van. Mert benne van a paralimpiai szó. És az elmúlt egy hónapban Gömöri Zsolt, a paralimpiai bizottság elnöke annyit ártott a paralimpiai mozgalom megítélésének, ami szerintem felmérhetetlen. Pedig csak egy embernek, jó, egy kis segítséggel, Deutsch Tamás megtámogatta a javaslataival, de egy ember ténykedése nagyon sokat tud ártani egy egész mozgalomnak és az egész mozgalom megítélésének.

Valóban fontos kérdések ezek, tehát azt szeretném javasolni a kormánynak, azt szeretném javasolni mindenkinek, aki a világbajnoksággal kapcsolatosan részt vesz a munkában, a szervezésben és minden egyéb másban, hogy a legfontosabb az ellenőrzés legyen. Nagyon szoros kontrollal, nagyon szoros ellenőrzéssel, folyamatosan arra törekedve, hogy ez egy teljesen tiszta, tehát a megvalósításban is egy teljesen tiszta világbajnokság legyen, és így emeljük még inkább azt az értéket, amit ez jelenteni fog Magyarországnak számára.

A Jobbik Magyarországért Mozgalom, attól függetlenül, hogy a kritikáit vagy az észrevételeit, vagy tanácsait felsorolja ezekben a vitákban, minden olyan kezdeményezést, ami a vizes vb-vel kapcsolatosan reális, a megvalósításhoz szükséges és normális kezdeményezés, törvényjavaslat, természetesen

támogatni fog. Úgyhogy ezt a törvényjavaslatot is természetesen a Jobbik Magyarországért Mozgalom támogatni fogja. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Ezzel a felszólalással a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most az első független képviselői felszólalásra kerül sor. Megadom a szót Szabó Szabolcs képviselő úrnak. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABÓ SZABOLCS (független): Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Valóban elhangzott, hogy nem olyan régen, talán két hónapja szavaztunk erről a törvényjavaslatról, amit most módosítani szeretne a két előterjesztő képviselőtársam. Mi azt akkor megszavaztuk az Együtt részéről, hiszen alapvetően magát a vizes vb-t, hogy a köznyelvben használt változatot használjam, jó, előre-mutató sportrendezvénynek tartjuk. Még akkor is támogattuk, ha nagyon jól tudtuk azt, amit itt szintén már képviselőtársaim elmondtak, hogy jelentősen előre kellett hoznunk a rendezés idejét, ezért a rendezvény lebonyolításához szükséges beruházásokhoz nagyon speciális, nagyon egyedi szabályokat kellett alkotni. És az ember mindig rossz szájjal ad felhatalmazást arra természetesen, hogy a normál szakhatósági eljárásrend, közbeszerzési eljárásrend és a többi alól felmentést adjon. De mi teljesen jószándékúan, jóindulatúan azt mondtuk, hogy persze, nagyon fontos a vizes vb, hiszen megvannak a sport hagyományai Magyarországon, ezeknek a sportágaknak a hagyományai Magyarországon. Ez egy kifejezetten nézett, nagy reklámértékű sportrendezvény a világon, talán a harmadik-negyedik legfontosabb és legnézettebb sportrendezvény. Ez Budapestnek, Magyarországnak nagyon fontos lesz, hogy ott lesz a televízióban, mindenhol a világon, ezt tényleg sok százmilliónyi néző fogja nézni.

(9.40)

Éppen ezért azt mondtuk, hogy rendben, még akkor is, ha tényleg ezeket az egyedi szabályokat el kellett fogadnunk, és akkor is, hogyha egyébként mi magunk se hatástanulmányt, se hasznosítási, utóhasznosítási tanulmányt nem láttunk. A probléma ott kezdődik, hogy a költségek szépen elkezdtek növekedni. Tehát amikor a rendezés szóba került, és amikor még erről a törvényjavaslatról eredetileg szavaztunk két hónapja, a Magyar Úszószövetség azt mondta, hogy 23 milliárd forintba fog kerülni, ugye, aztán 25 lett. Szó nem volt arról, hogy ez nettó összeg, ez úgy hangzott el, hogy az 23, majd később 25 milliárd forintba fog kerülni. Ebbe beletartozik az eredeti elképzelés szerint a Dagály területén építendő új uszoda, mindenféle kiegészítő infrastruktúrális fejlesztés, például a Hajós Alfréd Uszodának a felújítása, a balatonfüredi területek felújítása, tehát min-

den olyan költség, ami konkrétan a szervezéshez, a lebonyolításhoz kell.

Majd aztán nem olyan sokkal később, már a törvény elfogadása után Fürjes Balázs, a beruházásért felelős vagy a projektért felelős kormánybiztos - ha jól emlékszem a pozíciójára, a státusára - 30-32 milliárd forintot emlegetett. Majd aztán hirtelen lett belőle 49 milliárd, amiről persze utólag elkezdtek azt magyarázni, hogy ez bruttó és nem nettó, a 25 meg nettó volt és nem bruttó, és próbálják ezt egy picit finomítani, de hogyha ezt a bruttósított-nettósított játékot is eljátsszuk, akkor is ez azt jelenti, hogy több mint másfélszeresére nőtt a költség, de egyébként valójában, azt valljuk be őszintén, itt arról van szó, hogy duplájára nőtték a költségek. És akkor persze, ilyenkor az ember mindig elkezd gondolkodni azon, hogy vajon miért növekszik duplájára a költség pár hét alatt, és valóban, ott van a kutya elásva, amit Hiszékeny Dezső képviselőtársam mondott, nem arról van szó, hogy itt néhány helyrajzi szám, néhány ingatlan bekerült. A 44. ponttól a 94. pontig az 1. számú mellékletben megduplázódik azoknak a helyrajzi számoknak a száma vagy darabszáma, amit becsatolnak abba a speciális eljárásrendi körbe, hogy ott gyakorlatilag bármeddig - hiszen hatálya nincs a törvénynek - bármit csinálhatnak, tehát semmi nem vonatkozik rá gyakorlatilag, ami ott korlátozná.

Engem ez azért zavar elsősorban, én terület- és településfejlesztő lennék eredeti végzettségemet tekintve, és nagyon jól tudom, hogy várost nem így fejlesztünk. A városfejlesztés úgy működik, hogy azt átgondoljuk, koncepciót alkotunk, átmegy egy nagyon alapos egyeztetési folyamaton, ennek van társadalmi, szakmai egyeztetési folyamata is, és aztán kezdünk neki. Most úgy építik át a pesti Dunapartot, egyébként nem a Margit hídtól az Árpád hídig, nagyjából a vascipóktól kezdve föl a Hajógyári-sziget északi részéig vagy magasságáig húzódó pesti rakpart, plusz a kicsit attól beljebb húzódó területet, plusz az egész Margitszigetet; kiszámoltattam, mert a helyrajzi számok lekérhetőek, térkép készíthető belőle, kiszámoltuk, ez 3 négyzetkilométer terület, amit most hozzátesznek. Ennek egy része víz - a helyrajzi számok meghatározásának a sajátosságai miatt a Duna-meder is benne van ebben a 3 négyzetkilométerben -, de ennek még így is több mint a fele szárazföld, tehát Duna-part. Még a Róbert Károly körút egy része is benne van egyébként, csak jelzem, és semmit nem tudunk arról, hogy ott mit akarnak építeni, és voltaképpen bármit megtehetnek.

Ezt jó lett volna először tisztázni, hogy akkor ott mit szeretnének csinálni, és konkrétan nevesítve, ahogy Hiszékeny Dezső mondja, hogy ha bicikliút, akkor írjuk bele, hogy bicikliút. Én nem szeretnék 30 méteres tornyokat látni például a Duna-parton. Megtehetnék ugyanis a mostani törvény alapján, ha valaki úgy kel föl reggel, hogy oda, ott szeretne ugró-tornyokat építeni tízméterenként. Tudom, hogy nem fog ilyen történni *(Dr. Fónagy János: Akkor miért*

mondja?), csak az a probléma, hogy mint említettem, a városfejlesztés nem így működik.

Ha idejön valaki Budapestre, az a lényege, hogy a Duna-parti területeket látja, most alapvetően, markánsan átalakíthatják, és erre van ez a 25 milliárd gyakorlatilag. Még híd is lesz állítólag, mint így utólag kiderült, egy gyalogoshíd, de arról se tudunk semmit. Ezekről a fejlesztésekről se hír, se információ, még egy látványterv sincs egyébként, amit szoktak az ilyen beruházásokhoz készíteni. Ezért mondom azt, hogy jó lenne ezt egy picit megfontolni, mert ez nem normális eljárásrend.

Valóban, ahogy itt elhangzott Szilágyi képviselőtársamtól is, a törvénymódosításnak egy másik pontja is egy picit furcsa, hiszen a feladat- és hatáskörök elég érdekes módon keverednek össze ennél a bizonyos cégnél, ahol voltaképpen a végrehajtás, a szervezés nagyon fura módon, meg az ellenőrzés nagyon fura módon keveredik össze, valószínűleg ezt is érdemes lenne tisztázni.

Reagálnék arra is, amit Szilágyi képviselőtársam is szóvá tett, mert ez nem először fordul elő, hogy bejön egy módosító javaslat - a bizottsági ülésen én ezt már megtapasztaltam -, ott, helyben nyújtanak be módosító javaslatot például fideszes kollégák, felsorolnak x darab helyrajzi számot, hogy akkor ez a javaslat, szavazzuk meg, de semmit, még azt se tudjuk, hogy milyen épület van rajta, és amikor megkérdezi az ember, gyakran az a válasz, ja, hát mint előterjesztő én se tudom, tudja, képviselő úr, hogy működik, frakcióálláspontot képviselünk, nekem ezt mondták, hogy terjesszem föl, és ott nézünk és szavazunk úgy dolgokról, hogy nem tudunk róla semmit. Ezért problémás, amikor itt a törvény mellékletében csak simán be vannak téve a helyrajzi számok. Legalább jó lett volna erről külön egyeztetni, hogy ez konkrétan milyen terület, milyen épületeket, milyen területeket érint. Legalább akkor egy térképet csatoljanak a törvény mellékletéhez vagy az indokoláshoz!

Nem olyan bonyolult, csak megmutatnám képviselőtársaimnak (*Felmutat egy térképet.*), ennyi az egész, amit csatolni kellene egy ilyen esetben, és lehetett volna látni, hogy a vascipóktól föl a Hajógyári-sziget északi részéig. Egy ilyen térképet kellene az ilyen beruházásokhoz minden esetben csatolni, és akkor leesne mindenkinek a tantusz, hogy miért nő duplájára a költségvetése ennek a rendezvénynek. A félreértések elkerülése végett, hangsúlyozom még egyszer, a vizes vb-t abszolút támogatjuk, még azzal sincsen problémám, hogy ezeket a területeket fölújítjuk, rendben, csináljuk, normál eljárásrendben, mert a városfejlesztés, hangsúlyosan, még egyszer, így működik.

A vizes vb megrendezéséhez nem feltétlen szükséges ezeknek a területeknek a felújítása, jelezném. Volt itt Magyarországon például úszó- Eb 2006-ban, ha jól emlékszem, nagyon jól meg tudtuk rendezni enélkül is. Nem kell arra az időt pazarolni, hogy ezeknek a területeknek a rendbetételére még ráhú-

zunk egy vagy két évet, hogy ez legyen rendesen átbeszélve. Vagy ha nagyon fontosnak érzik, akkor erről legyen konkrétum, és a módosító javaslat is nagyon-nagyon konkrét legyen. A bicikliút milyen széles, mettől meddig tart, hogy fog az műszakilag kinézni, konkrétan mennyibe fog kerülni? - konkrétan semmit nem tudunk róla. Én legalábbis semmit nem tudok és én nem is hallottam itt a vitában sem erről semmit.

Csak hogy visszautaljak a 2006-os, ha jól emlékszem 2006-ban volt az úszó-Eb, ott emlékszem például, hogy a Combinókkal volt némi probléma az ajtókkal, éppen ezért nem is jártak a Combinók, mondjuk, abban az időszakban, pedig akkor is lehetett volna mondani, hogy kapjanak különleges felmentést a Combinók, mert ez kényelmesebb, meg légboldi van benne. Az ipari csuklós villamosokkal is meg lehetett oldani, és nagyon jól lebonyolítottuk így is az úszó-Eb-t, az úszószövetség ezt nagyon jól megszervezte, és oda tudtak utazni a nézők. Azt gondolom, hogy egyébként ezeknek a rakparti területeknek az ilyen kivételes szabályokkal történő átépítése nélkül is oda fognak jutni a nézők, enélkül is nagyon jól meg lehet rendezni, de mondom, ha szükségét érzik, akkor ezt nevesítsük, nevesítsük pontosan.

Másrészt azt is megjegyezném, hogy azért is zavaró ez, hogy duplájára növekszik a költségvetés, mert Magyarország nem egy gazdag ország, tehát minden forintnak megvan a helye. Most megy a költségvetés vitája, gyakorlatilag néha milliós, százmilliós nagyságrendű tételekről is nagyon gyakran komoly viták vannak, itt meg simán ráteszünk 10 milliárd forintos nagyságrendben a szervezésre valamit, a kivitelezésre valamilyen összeget, és nem tudjuk, hogy ez mire megy el.

Tehát ezzel nagyon óvatosan kellene bánni, és egyébként szintén, amit itt képviselőtársam említett, ez azért is zavaró, mert most már itt olimpiáról beszélnek Magyarországon, a Magyar Olimpiai Bizottságnál, meg egyre inkább halljuk ennek a lecsapódását a politikai pártoknál. Ha ilyen lazán kezelünk költségvetést - költségvetést? -, nem is láttunk költségvetést, ha költségeket ilyen lazán kezelünk, ilyen rugalmasan változnak a keretek, akkor az hova fog vajon kifutni?!

(9.50)

Ezzel nagyon óvatosan kell bánni. Ezért kérem, az előterjesztő legyen szíves és nagyon alaposan pontosítsa ebben a javaslatban, hogy az 1. melléklet 44. ponttól 94. pontig tartó része egészen pontosan mit akar jelenteni, és tegyék bele a módosítóba konkrétan, hogy mit akarnak ott építeni. Szerintem ez akkor tiszta, akkor egyértelmű, akkor elfogadható teljes mértékben. Mert egyébként maga a rendezvény, valljuk be őszintén, az eredeti, most hatályban lévő törvényjavaslat alapján is megrendezhető, tehát nem feltétlen kell ezt módosítani.

De ha megteszik azt, hogy ezeknek a feladatoknak a konkrét meghatározása kifejezetten megtörténik, akkor támogatni tudjuk. Ha nem, akkor megmondom őszintén, hogy én nem szeretnék biankó csekket adni arra bárkinek, hogy reggel kitaláljon valamit és azt másnap elkezdje építeni, mert jóformán majdhogynem erről beszélünk. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Rendes felszólalásra a Fidesz képviselőcsoportjából Turi-Kovács Béla képviselő úr jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. TURI-KOVÁCS BÉLA (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök úr. Amikor tegnap írásban jelentkeztem a mai felszólalásra, valaki visszakérdezett: csak egy néhány szakaszból álló törvényről van szó, milyen okból jelentkezem én éppen most felszólalásra.

Tisztelt Ház! Tisztelt Elnök Úr! Kérem, engedjék meg, hogy egy rövid személyes kitérőt tegyek. Az úszás az én életemben egy meghatározó időszakot jelentett. 1956-ot követően az életem értelmét az a néhány év adta, amikor úszásoktatással foglalkoztam, gyermekekkel, ifjú palántákkal. Talán a legeredményesebb és leghasznosabb időtartama volt ez hosszúra nyúlt életemnek. Ezért elfogult vagyok az úszással szemben, ezt el kell mondanom. Ha ma mégis olyan észrevételeket fogok tenni, amelyek nem teljesen ebben a mederben haladnak, akkor azt nem én mondom el, hanem a polgári kiscgazdák, a nemzeti, és azt kell mondanom, hogy talán még mindig népi gondolkodású formáció gondolatait szeretném tolmácsolni. Néhányan sokszor mosolyognak, amikor ezt elmondom, de fogadják el, hogy ebben a Házban sokszínűen vagyunk jelen, ebben a Házban mi is itt vagyunk.

Mi az, amit el szeretnék mondani az úszóvilág bajnoksággal kapcsolatban? Az előzmény nyilvánvalóan az, hogy Mexikó ilyen-olyan okoknál fogva visszalépett a lehetőségtől. Az a Mexikó, amely Magyarországnál sokkal nagyobb lélekszámmal, sokkal nagyobb erőforrásokkal rendelkezik, valamilyen oknál fogva úgy ítélte meg - egyébként közel az Egyesült Államokhoz, az úszósporthoz -, hogy ez nem az ő érdeke. Magyarországon gyors döntés született, nézetem szerint helyes döntés született, de ez a gyors döntés számos vonatkozásokat nem tudott, nem tudhatott végiggondolni.

A magyar úszósporthoz számára ez egy fontos esemény lesz, Budapest számára rendkívül fontos esemény lesz. A beruházások itt fognak megvalósulni, és az országnak ebben a leggazdagabb, legtehetősebb részében hoznak új lehetőségeket. Most azon kell gondolkodni, hogyan lehet ezt oly módon hasznosítani, hogy ne csak itt érezzék az emberek, mit jelent majd számukra az a pozitívum, amit reményeink szerint hozhat ez a világbajnokság, hanem hadd érezzék ezt Békés megyében és BAZ megyében is, és

hadd érezzék ezt Dél-Baranyában is. Hadd gondolhassák ott is az emberek, hogy bár nem nekünk építenek most éppen ezt, azt amatt, de azért ebből majd mi is profitálunk, ennek majd nekünk is lesz haszna, merthogy a nemzet részei vagyunk. Ennek a megfogalmazása még várat magára, de azt kell mondanom, hogy meg kell történnie. Ez az egyik dolog, ami miatt a felszólalásra vállalkoztam.

A másik dolog legalább ilyen fontos. Afelől nincs kétségem, hogy a magyar úszósporthoz irányítók felkészültek arra, hogy egy sikeres világbajnokságot lehessen Magyarországon rendezni. Ha eljutunk odáig, hogy már állnak a létesítmények, hogy már befejeződött a beruházás, hogy már elkezdődött a világbajnokság, akkor annak a sikeréről nincsenek különösebb kétségeim. Azt is elfogadom, hogy ennek lesz egy világméretű visszhangja,

De itt egy pillanatra álljunk meg! Ahhoz, hogy ez a világméretű visszhang sehonnan ne legyen igazán negatív, a közbenső időnek kell jól eltelnie. A beruházásokat, és a beruházás időtartama alatt ezt az egész vállalkozást - hiszen ez Magyarország számára egy komoly nagy vállalkozás - nem lengheti körül a legkisebb mértékben sem az a kétség, hogy tiszták-e a beruházás körüli viszonyok, hogy a beruházás körül szereplő emberek valóban feddhetetlenül látják el a feladatukat, hogy valóban egy olyan helyzet alakul ki, amikor a végén felemelt fejvel azt mondhatjuk, hogy igen, ez egy jó beruházás volt, Magyarország ezen nyerni fog.

Mi kell ehhez? Mindenekelőtt az indulásnál kell roppant módon vigyázni. Hogy milyen lesz az a kft., amiről itt beszélünk, sok mindent meg fog határozni. Ezért azt javaslom - nem ellenzéki, hanem kormánypárti képviselőtársaimnak -, erőteljesen figyeljünk arra, hogy ez a kft. úgy álljon fel, hogy utóbb feddhetetlen legyen. S az is nagyon fontos, hogy a kormányban ebben az egész beruházásban külön felelőssége van, hiszen maga az egész lehetőség egy kormányzati akcióként indult el. Ezért ezt a felelősséget nem lehet áthárítani a kft.-re, e tekintetben a kormányzati felelősség mindvégig megmarad és fennáll. Reményeim szerint majd 2017-ben, az eredmények besöprésénél is fennállhat, de ahhoz egy határozott, szoros, kemény ellenőrzés szükséges. Nem lehet menet közben elengedni a gyeplőt, hanem mindvégig figyelni kell minden egyes lépésre. Figyelni kell a kezeket, a lábakat és a fejeket, ha már arra is szükség lesz, egyáltalán tisztába kell tenni azt a helyzetet, hogy itt kétségtelenül egy nemzeti érdekből történő beruházás valósul meg.

Tisztelt Ház! Én azt gondolom, hogy ez a vállalkozás - most beszélhetünk 23 vagy negyvenvalahány milliárdról, beszélhetünk az áfáról és sok mindenről, de tény - az ország számára egy jelentős összeget igényel a költségvetésből. Ez nem összevethető azokkal a beruházásokkal és építkezésekkel, azokkal a forrásfelhasználásokkal, amelyek döntő mértékben európai uniós források felhasználásával történnek.

Ez hazai, magyar forrásokból fog megvalósulni, ezért kizárólagosan hazai az a felelősség, amiről az előbb beszéltem.

Mit lehet tenni azért, hogy mindenütt - Mezőtúron, Gyomaendrődön és máshol is - úgy érezzék, ez az övék is? Sokat, az első pillanattól kezdve sokat. Ha ez csak a XIII. kerület számára hoz előnyöket, és Budapest bizonyos részei számára, azt nehezen fogja a magyar vidék megemészteni. De ha világos, hogy az ebből eredő haszon - beszéljünk egyértelműen pekuniáris kérdésekről is -, az ebből eredő közvetett haszon majd el fog jutni ezekre a területekre is, és ezeknek a módozatait nemcsak emlegetjük, hanem meg is fogalmazzuk, akkor a támogatás valóban széles körű lehet.

(Az elnöki széklet Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Ma még úgy érzem, ez a támogatás messze nem arról szól, mint amiről mi itt beszélgetünk ebben a szűk körben; nagyon szűk körben, hiszen ki lát miniket ma, csak az, aki arra vetemedik, hogy nézegesse az internetet. Szóval, abban a szűk körben, ahol most beszélgetünk, nagy a támogatottság, ez jól érzékelhető, egységes a támogatottság. Én ennek nagyon örülök mint volt úszómester, úszásoktató, nagyon örülök annak, hogy van valami, ami a magyar úszásért tesz majd. De ez kevés! Ehhez a támogatás minden magyar ember részéről szükséges, akiknek a saját adóforintjaik majd benne lesznek ebben a beruházásban.

Szeretném még egy fontos témára felhívni a figyelmet, amiről még senki nem beszélt, pedig azt gondoltam, hogy ez szóba fog jönni majd a XIII. kerület részéről.

(10.00)

A Dagály nem egyszerűen egy fürdő, a Dagály egy olyan népfürdő, amelyet hosszú-hosszú évtizedek óta - bizonyíthatom, ott is szolgáltam annak idején - azok az emberek használják, akik kispénzűek, akik ott egyszerű szolgáltatásokat kapnak, de azok kielégítő szolgáltatások, kitűnő vízzel, kitűnő lehetőséggel. Lesz-e és mi lesz helyette? Van-e valami olyan további lehetőség, ezen el kell gondolkodni. Budapest egy fürdőváros. Lehet, csak gondolkodni kell rajta, hogy hol lehet ezt kiváltani, hol van az a helyzet, ahol ugyanaz a budapesti kisember, az a nyugdíjas, az az idős ember elmehet, és elérhető áron kap valami olyan szolgáltatást, ami az egészsége javára válik, ami kellemes és jó időtöltés, amit már rég megérdemelt, és amelyet ő a maga részéről meg is tud fizetni.

Tisztelt Ház! Összetett kérdés tehát ez a néhány paragrafus is, ami most itt van előtünk. Magyarország számára egy nagy lehetőséget rejt, ennek a nagy lehetőségnek a kihasználása közös feladatunk. Úgy

látom, most az a kivételes helyzet van, amikor az ellenzék is akar valami olyasmit, amit a nemzet érdekében akarunk megvalósítani, de nem hárítható át a többség részéről az a fajta felelősség, hogy ennek minden ódiúmat és minden részletét megismerjük, megvizsgáljuk és azt a lehető legjobban szolgáljuk. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Köszöntöm képviselőtársaimat. Kérdezem, hogy kíván-e még valaki hozzászólni a vitához. *(Senki sem jelentkezik.)* Jelentkezőt nem látok, így az általános vitát lezárom. Megkérdezem Tuzson Bence urat, hogy kíván-e hozzászólni előterjesztőként. *(Jelzésre:)* Megadom a szót a képviselő úrnak.

TUZSON BENCE (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Jó pár kérdés felvetődött itt a vitában, ami azt is mutatja, hogy nagyon értékesek ezek a hozzászólások, és előremutatóak ezek a hozzászólások, és nagyon jó az, hogy az ötpárti egyeztetéseken már sok minden szóba került, és lehetőségünk van arra, hogy ezeket a javaslatokat még beépítsük a törvénybe. Nemsokára lesz a TAB ülése, ami foglalkozni is fog ezzel a témával, és ott már szerepel jó pár olyan kérdés, amiről itt beszélgettünk.

De engedjék meg, hogy néhány dologra felhívjam az önök figyelmét. Turi-Kovács Béla képviselőtársunk mondott egy nagyon fontos dolgot, amit, azt hiszem, hogy nem árt hangsúlyoznunk: olyan beruházásnak kell ennek lennie, amihez semmi kétség nem fér, olyan tekintetben, hogy ehhez bármilyen visszaélés gyanúja nem tapadhat, ezért mindannyiunknak, nekünk is mint kormánypárti képviselőknek és az ellenzéki képviselőknek is úgy kell fellépniük és úgy kell cselekedniük, hogy ennek a lehetőségét a lehető legjobban kizárjuk, egyrészt ennek a jognak a megalkotása során, és abban az együttműködésben, ami a kivitelezés során fog mindenkit jellemezni.

Fölvetődött néhány kérdés, amire engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmet. Egyrészt volt egy nagyon fontos megjegyzés a tekintetben, hogy hogyan alakulnak ezek az ingatlanok, hogyan kerülnek bele ebbe a beruházásba egyéb ingatlanok, és hogy tulajdonképpen miért nem haladtunk előre a tervezés folyamatában. Azért szeretném világossá tenni, hogy ne a gombhoz varrjuk a kabátot, tehát most a jelen pillanatban egy jogalkotási folyamat van, és ebben a jogalkotási folyamatban szabjuk meg azokat a kereteket, amik között egy beruházás megvalósulhat, azaz ne tegyünk úgy, hogy a beruházás megvalósulásában olyannyira előrerohanunk, hogy azt, amit egyébként azt követően kellene megvalósítani, azt tegyük be a jogszabályba. Tehát van itt egy lépcsőzetesség, egy fontos sorrendiség: először megalkotjuk a jogi kereteket, és utána lehet ehhez egyéb városrendezési kérdéseket kapcsolni, mint például terveket, tervrajzokat és ilyen hasonló dolgokat.

Fölvetődött még egy-két kérdés itt a vitában, ami szintén megválaszolendő és jó, ha egy-két mondat erejéig visszatérünk rá. Itt a projektársaságnak és az MNV-nek a viszonya vetődött fel kérdésként, hogy hogyan válik el egymástól a beruházónak, illetve magának a szervezőnek a szerepe. Maga a jogszabály magát a beruházást és a szervezést különbözteti; a beruházáshoz az MNV-t rendeli mint vagyongekezelőt, tehát aki a beruházást magát megvalósítja, és a szervező e tekintetben a projektársaság. Ha ez valami miatt nem világos, akkor a Törvényalkotási bizottságban ezt még akkor elő kell hozni, de úgy gondolom, a jogszabályból ez egyébként mintha világosan kitűnne, ha valami miatt mégsem az, akkor ezt kezelni kell. A jogszabály e tekintetben egyébként különbséget tesz.

A felelősségi viszonyok tekintetében elég összetett felelősségi rendszer működik Magyarországon. Számos jogszabály szabályozza ezt a felelősségi rendszert. Nyilván a nemzeti vagyonról szóló törvénnyel kezdődően, mondjuk, a polgári törvénykönyvön keresztül ez a jogszabály is meghatároz bizonyos felelősségi viszonyokat, tehát valóban egy összetett felelősségi rendszerről van szó, ami az állami vagyon tekintetében elég jól meghatározza, hogy ki miért felel. Ha e tekintetben is vannak még olyan elemek, amik nem világosak, bár én úgy gondolom, hogy ez egy koherens rendszer, a magyar jog e tekintetben egy elég jól kimunkált felelősségi rendszert tartalmaz, ez egy koherens rendszer, tehát a felelősségi viszonyok e tekintetben elég jól tisztázottak.

A biankó csekk, nem biankó csekk felhatalmazás a nonprofit kft. részére: ebben a kérdéskörben azért fontos az a felvetés, ami pont a preambulomot érintő felvetés, hogy nem véletlen, hogy maga a szerződés, tehát az, ami ennek a beruházásnak az alapját adja, bekerül a preambulumba, mert annak a keretei határozzák meg azt, hogy milyen felhatalmazással rendelkezik ez a cég. Tehát ebben van egy ilyen jellegű összefüggés. Ez inkább a Szilágyi képviselő úr kérdésére adandó válasz, bár Hiszékeny képviselő úr kérdésére is ad valamilyen választ. Valóban, egy preambulom általában az alapokat szokta meghatározni. Itt egy sajátos jogalkotással is állunk szemben olyan értelemben, hogy egy elég sürgős eljárásban kellett megalkotnunk egy jogszabályt, aminek következménye az is, hogy olyan dolgok nem álltak még rendelkezésre, amik utána később kerültek elő, viszont ezek a beruházás alapjait határozzák meg. Tehát ilyen szinten tulajdonképpen elvi megállapításokat tesznek, ezért kell visszatenni egy ilyen megállapodásra való utalást magába a preambulumba, mert ez meghatározza a jogszabály célját, és ennek alapján egyébként az egyéb felhatalmazásokat is, amik egyébként a nonprofit kft.-nél jelentkező felhatalmazások.

Ahogy elmondtam az előbb, az még egy fontos kérdés, hogy nagyon jó az, hogy a parlamenti pártok gyakorlatilag mind támogatják ezt a beruházást és azt, hogy ez megvalósulhasson, és nem elvi vitát

folytatunk itt az Országgyűlésben arról, hogy vajon megvalósuljon-e egy ilyen beruházás vagy ne valósuljon meg. Tehát a törvény alapvető céljával mind az eredeti jogszabály esetében, mind ennek a jogszabálynak az esetében mindannyian egyetértünk, és nagyon fontos az, hogy bírjuk e tekintetben főváros, különös tekintettel a XIII. kerület támogatását is, hiszen ez csak akkor tud sikeres lenni - egy össznemzeti kérdéstről van szó -, ha mindenki támogatja. Ezért fontos az, hogy mondjuk úgy, dugjuk össze a fejünket, mindannyian tegyük meg azokat a javaslatokat, amelyek esetleg még ehhez a jogszabályhoz szükségesek, és a Törvényalkotási bizottság előtt - ami bizottság nemsokára fog ülésezni, vagy éppen már ülésezik is - tegyük meg azokat a javaslatokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ez a jogszabály teljes legyen, és világos képet kapjunk arról, hogy hogyan fog megvalósulni a beruházás, illetve a társadalom számára is egy világos képet adjunk.

Bár nem része ennek a jogalkotási folyamatnak, de felvetődött itt a beruházás összegével kapcsolatos kérdés. Csak egy nagyon egyszerű kérdést szeretnék tisztázni. Az eredeti javaslat szerint elhangzott egy 21,4 milliárdos összeg, ami az uszoda építésével kapcsolatos összeg volt, és a legfontosabb, a létesítmény fő részével kapcsolatos összeg volt, és ezek elsősorban az árvízvédelem miatt egészülnek ki. Itt van egy 1,5 milliárd körüli tervezési összeg, egy 14 milliárdos kivitelezési összeg, ami... - ugye, egységesnek tekintjük a projektet, ezért az árvízvédelmet is ebbe a körbe kell bevonnunk, valamint szerepel ebben egy körülbelül 1 milliárdos nagyságrendű tartalék, ami a beruházás mértékéhez, méretéhez képest nem egy különösen nagy mérték, és egy 10 milliárdos nagyságrendű áfa is van ebben a beruházásban, ami visszafolyik a költségvetésből egy másik ágon, tehát kiadásként jelentkezik, de áfaoldalon viszont visszafolyik a költségvetésbe.

Így kell kezelnünk ezeket a számokat. Tehát mondjuk, az alapösszegek, amik a beruházás alapját... - tehát kifejezetten a sportlétesítményhez kapcsolódó beruházási összeg nem változott meg, ez a beruházás, tekintettel arra, hogy több mindent érint, egy szélesebb körű beruházás, árvízvédelmi létesítményeket is tartalmaz, ezért fontos az, hogy ezt egységesen kezeljük. Ketté lehetett volna választani, de valóban indokolt, ha egy ilyen beruházást megcsinálunk, akkor a hozzá tartozó, egyébként szükséges beruházások is elkészüljenek.

(10.10)

Így áll össze ez a kivitelezési pénzösszeg, ami valóban egy jelentős pénzösszeg, egy komoly beruházás egy ország számára. A komoly beruházás mellé komoly lehetőség párosul, mint azt a bevezetőben én is elmondtam. Olyan lehetőség ez az ország számára, amely páratlan, hiszen tényleg a világ harmadik legnépesebb sporteseményéről beszélünk. Köszönöm

szépen, elnök úr. *(Szórványos taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Soron következik **az egyes állami vagyont érintő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4853. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót Fónagy János úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előterjesztőjének.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány célja, hogy a közösség érdekében vállalt feladatokat a lehető legmagasabb színvonalon és kiemelkedő hatékonysággal végezzük. Ennek megfelelően kiemelt figyelmet fordítunk arra, hogy a feladatellátás során a legcélszerűbb megoldásokat és modern technológiákat alkalmazzunk. Ezeknek a követelményeknek az állami vagyongazdálkodásban is maradéktalanul érvényesülniük kell.

Ezért az információs társadalom aktuális igényeihez igazodva a kormány javaslatot tesz arra, hogy a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. elektronikus árverési rendszert építsen ki és működtessen. Ennek érdekében rugalmasan és folyamatosan értékesítheti az eladásra szánt állami vagyont, különös tekintettel a jelenlegi eljárások során nehezen használható ingó vagyonelemekre.

Az MNV Zrt. mint az állami vagyongazdálkodás központi szereplője az állam örököségi minőségében nagy mennyiségű hagyatéki ingószághoz jut. Többek között ezek, valamint a beszerzett és elavult készletek értékesítése is megvalósulhat majd az új elektronikus rendszer segítségével.

Az MNV Zrt. által működtetni kívánt elektronikus árverési rendszerben az említettekén kívül valamennyi értékesítésre szánt állami vagyonelem bekapcsolható majd a megfelelő jogszabályi garanciák mellett a további tulajdonosjog-gyakorlókkal kötött különmegállapodások keretében.

A bevezetésre javasolt elektronikus árverési rendszer számos előnnyel rendelkezik az eddigi értékesítési gyakorlattal szemben. Ezek közül kiemelem a működtetés minimális költségét, a csekély emberierőforrás-igényt, valamint a hagyományos úton meghirdetett és lebonyolított árveréseknél jóval nagyobb nyilvánosságot.

Az elektronikus árverések rendszere várhatóan hatékony eszköz lesz a jelenleg statikus állami ingó vagyon nagy tömegű értékesítésében, hozzájárulva ezzel a költségvetési bevételek, valamint a használaton kívüli állami vagyon társadalmi felhasználásával áttételesen is - a GDP növekedéséhez.

Az elektronikus árverési rendszer bevezetése mellett szól továbbá az a tény, hogy a Nemzeti Adó- és Vámhivatal és a Magyar Bírósági Végrehajtói Kamara hasonló rendszerei évek óta jó eredménnyel működnek.

A törvényjavaslat további módosításokat is tartalmaz az állami vagyongazdálkodás racionalizálására, hatékonyságának növelésére. Fontos például, hogy az állam nevében tulajdonosi jogokat gyakorló szervek között az állami vagyon átcsoportosítása a lehető legrugalmasabban történhessen meg, ezáltal a vagyongazdálkodási feladatok végrehajtása egyszerűsödjön. Ennek szellemében a törvényjavaslat szélesítené az állami feladatellátást elősegítő vagyonátadás lehetőségeit. A módosítás célja az egyébként is jelentős portfólióval rendelkező tulajdonosjog-gyakorlókra bízott vagyonelemek hatékonyabb hasznosítása.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat elfogadásával lehetőség nyílik az állami vagyongazdálkodás működésének hatékonyabbá, racionálisabbá tételére, az állami szervek feladatellátásához szükségtelemmé vált vagyontömegek gyors és teljes mértékben átlátható, a mai kor követelményeinek megfelelő értékesítésére. Ezért ismételtlen kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/4853. számú törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek.

A figyelmüket köszönöm. Elnök úr, köszönöm a lehetőséget.

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Megadom a szót Cseresnyés Péternek, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSERESNYÉS PÉTER, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előttünk fekvő javaslat egyes olyan vagyongazdálkodási mechanizmusok gyorsítását végzi el, amely az állami vagyongazdálkodás hatékonyabbá tétele érdekében szükséges.

Ennek megfelelően időszerűvé vált a modern elektronikus technológiák alkalmazása, első lépésben az állami vagyon értékesítésének a lehetővé tétele az információs társadalom igényeihez történő igazításával.

Az MNV Zrt. az állam örököségi minőségében nagy mennyiségű hagyatéki ingószághoz jut. Ezen ingóságok értékesítése, valamint a beszerzett és elavult készletek értékesítése valósulhat meg az új elektronikus rendszer segítségével. Továbbá jelentősen javulhat a vagyontörvény hatálya alá tartozó hasznosítatlan vagyonelemek teljes vagyoni köre értékesítésének eredményessége is.

Az MNV Zrt. nyilvántartásában - mint az anyagból, a javaslatból olvasható - jelenleg csaknem 100 ezer tétel ingó vagyonelem szerepel, amely nem tartalmazza a vagyonkezelésben lévő ingó vagyonelemeket. Ebből 42 ezer darab ingó vagyonelem

öröklés útján került az állam tulajdonába, amelynek nettó könyv szerinti értéke 337 millió forint. A további 57 ezer tétel nettó nyilvántartási értéke 742 millió forint.

Az elmúlt négy év során összesen egy alkalommal került sor ingó vagyonelemek árverés útján történő meghirdetésére. Az MNV tájékoztatása szerint az ingóságok hasznosítási bevétele az elmúlt három évben nem érte el a 6 millió forintot, ezért is van szükség az újításra, a tervezet bevezetésére. A tervezet ezért kezdeményezi, hogy a tulajdonosi joggyakorlók közül az MNV Zrt. elektronikus árverési rendszert működtessen, amelynek keretében rugalmasan és folyamatosan értékesítheti az állami vagyont. Az elképzelés szerint a rendszert az MNV Zrt. működtetné, de valamennyi állami vagyon bekapcsolható lehetne a rendszerbe a tulajdonosi joggyakorlók és az állami vagyon kezelői közötti megállapodás keretében.

A javaslat a fentiekén kívül kimondja, hogy a Magyar Fejlesztési Bank Zrt., a Magyar Posta Zrt., továbbá az Első Nemzeti Közműszolgáltató Zártkörűen Működő Részvénytársaság és a Központi Adatgyűjtő és Feldolgozó Zártkörűen Működő Részvénytársaság fölött a tulajdonosi jogokat a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter gyakorolja. Ebben csak a közműszolgáltató és a központi adatfeldolgozó felügyeletének változása az újdonság.

A javaslat értelmében a tulajdonosi jogok változásának feltétele, hogy arról a miniszteri rendelet másképp ne rendelkezzen.

Végül az indítvány szerint a kormány által az állam nevében tulajdonosi jogokat gyakorló szervezetek éves beszámolási kötelezettségének határideje szeptember 30-áról december 30-ára tolná ki, az állami vagyon értékesítésének módja pedig kibővílné az elektronikus árverés lehetőségével.

Tisztelt Képviselőtársaim! Mivel egy vagyongazdálkodási törvény fekszik előttünk, érdemes röviden emlékeztetni, hogy milyen szempontokat érvényesítettünk a nemzeti vagyonnal kapcsolatban az elmúlt években, és milyen eredményeket értünk el ezen a területen.

Először is sikerült rendszerszinten egységesítenünk a vagyongazdálkodást a nemzeti vagyon körében.

Másodszor: egy jelentős, 180 fokos fordulatot jelentő szemléletváltást hajtottunk végre a vagyonpolitika terén, megteremtettük a nemzeti vagyon védelmét, és biztosítottuk, hogy ez az állapot hosszú távon is fenntartható maradjon.

Egységes irányelveket határoztunk meg, progresszív jogalkotással új normatív irányokat fektettünk le a vagyonpolitikában. Mértékadó, új irányokat szabó, többszintű jogalkotás, átlátható és ellenőrizhető felelősségi viszonyok voltak jellemzőek az elmúlt öt évre ezen a területen. Ezenkívül értékalapúvá tettük a nyilvántartási rendszert, amely összehasonlításra és összesítésre alkalmas adatokat tartalmaz.

2010-ben a hivatalban lévő új kormány létrehozta a felelős vagyongazdálkodás kereteit megalapozó jogszabályi környezetet.

(10.20)

A legnagyobb eredmény e tekintetben a nemzeti vagyonról szóló sarkalatos törvény megalkotása volt, amely a nemzeti vagyon, a stratégiai cégek, a természeti és kulturális értékek fokozottabb védelmét tette lehetővé és egyúttal átláthatóbbá tette a vagyonkezelési viszonyokat. Az egységes állami vagyongazdálkodási rendszer ma már biztosítja, hogy a nemzeti vagyon valamennyi elemét azonos tulajdonosi szemlélet alapján kezeljék.

A vagyontörvény tehát biztosítékul szolgált arra, hogy a nemzeti tulajdont többé ne lehessen elherdálni. A célunk, hogy továbbra is kormányzati irányítás alatt tartsuk a kiemelt nemzeti közbizalmat és a közszolgáltatást ellátó társaságokat. Ezzel az állam meghatározó és megkerülhetetlen tényezője lesz a lakosság és a gazdaság közüzemi szolgáltatásokkal történő ellátásának. Több olyan folyamat is elindult a nemzeti vagyon terén, amely ésszerűsítette a vagyongazdálkodást, és privatizáció nélkül hasznosította ez eddig parlagon heverő ingatlanokat.

Ennek egyik példája, hogy az állam sok esetben ingyen ad át állami ingatlanokat önkormányzatoknak, ha azok vállalják és garantálják a megfelelő közcélú működtetést. Eddig több mint 50 milliárd forint értékű vagyont kaptak meg az önkormányzatok, így több vasutas létesítményt, sporttelepet, továbbá megkezdődött a volt helyőrségi klubok átadása.

Másfelől ugyanakkor, amely önkormányzatnál ez szükséges volt, ott az állam vette át a működtetést. Hogy néhány számot mondjak: 475 oktatási, 132 szociális és ifjúságvédelmi, 74 közművelődési, 25 egyéb intézményt, gazdasági társaságot vagy éppen alapítványt vett át az állam. Ennek fejében összesen 187 milliárd forintnyi adósságtól szabadította meg a korábbi tulajdonosokat. Az állam erősítette a pozícióját számos stratégiai területen is. Visszavásároltunk MOL- és Rába-részvényeket. Befektettünk az E.ON-ba, és a Főgázba, az állam szerepet vállalt a Mahart Passnave Személyhajózási Kft.-ben. Megmentettük a MAL Zrt.-t, a Gyulai Húskombinátot, és számos PPP-projektet váltottunk ki annak érdekében, hogy fenntartsuk a működőképességet és a termelést, megőrizzük a munkahelyeket és biztosítsuk a közfeladatok ellátását.

Ezenfelül az állam nagyszabású rekonstrukciós projekteken működött közre aktívan az állami ingatlan vagyon bővítése, értékmegőrzése érdekében. Gondoljunk csak a Kossuth tér rekonstrukciójára, a Várbazárra vagy az olyan sport-infrastruktúra fejlesztésére, mint a Tüske Csarnok. Véleményem szerint tehát ez az irány, amerre érdemes a továbbiakban is mennünk a vagyonpolitika terén, és ez az a törvényjavaslat, amely elősegítheti ezt a folyamatot.

Kérem, ezeket a szempontokat is fontolják meg a vitában, és a szavazás során támogassák a tervezetet. Köszönöm figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padosorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Szakács Lászlónak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Úgy gondolom, hogy amit most államtitkár úr is elmondott, illetve Cseresnyés Péter képviselőtársam is hangsúlyozott, akár az elektronikus árverés tekintetében, akár az ingatlanoknak az önkormányzatokhoz való kerülésében, ezek pozitív mellékhatásai egy olyan törvényjavaslat-csomagnak, ami valójában nem erről szól.

Azt gondolom, hogy most kellett volna egyébként salátatörvényt alkotni, mert tegnap is kettő, ma pedig egy olyan törvényjavaslatot tárgyal a tisztelt Ház, ahol látszik, hogy az erővonalak, az irányvektorok, a kedvezményezett, a hatalomkoncentráció egy irányba mutat mind a három esetben.

Ha most ezeket együtt tárgyaltuk volna, akkor az ember nem gondolhatná azt okkal és joggal, hogy itt valamilyen leplezett szándék is van amögött az egykettő, úgy gondolom, félig-meddig kidolgozott koncepció mögött, mint például az internetes értékesítés, az e-árverések, az elektronikus árverések tekintetében. Nem gondolnám azt, és bocsánat, hogy először a kritikát mondom el, államtitkár úr: 742 millió forintnyi ingó vagyont őriz nagyjában egészében az MNV, amit el kell árverezni. Abban is biztos vagyok, hogy ennek a raktározása, őrzése ugyanúgy pénzbe kerül, tehát felelős őrzése nyilvánvalóan pénzbe kerül. Bízom benne, nem szokott ez így lenni ennek a kormánynak az esetében, de bízom benne, hogy a kialakítandó elektronikus árverési rendszer költsége nem fogja majd meghaladni legalább ezt a kezdő, induló árukészletet, amit áruba kívánnak bocsátani. Én nem vagyok olyan optimista, mint államtitkár úr, én a GDP növekedését ettől nem várom ebben az esetben.

Mielőtt rátérek a javaslatra, meg kell emlékezzek a tegnapi napról, ahol egyszer már a Magyar Fejlesztési Bank tekintetében, annak a működési körét, a portfólióját úgy egészítettük ki, hogy mostantól akár eszközöknek, péneszűzőknek a befektetésével, közszolgáltatással, ingatlanforgalmazással, ingatlanhasznosítással is foglalkozhat az MFB, és nem kell most már idehozni, a tisztelt Ház elé azt, ha a Magyar Fejlesztési Bank valamilyen ilyen projektbe bele kívánna ugrani, hogy így mondjam, meg kívánna valósítani, hanem egész egyszerűen a Miniszterelnökséget vezető miniszter, Lázár János rendeletével rendelkezhet úgy, hogy ha udvariasan akarok fogalmazni, akkor felhívja, ha nem akarok udvariasan fogalmazni, akkor azt mondom, hogy kiadja a parancsot, hogy melyik céget

kell megvenni. Ha véletlenül ehhez nem állna rendelkezésre minden jogi lehetőség és nem állna rendelkezésre minden pénzügyi lehetőség, akkor természetesen céget is alapíthat rá, és az MFB még kölcsönt is nyújthat ahhoz, hogy ezeket a cégeket fölvasárolja. Ez volt az első javaslat, amit tegnap tárgyaltunk.

Majd ezt követően jött az állami vagyontörvény módosításáról szóló törvény, amelyben akként fog majd rendelkezni a Ház, ha ezt tényleg elfogadjuk, hogy Lázár János nemcsak az MFB-nek adhatja ki ezt a parancsot, hanem minden százszázalékos tulajdonban vagy az MNV által kezelt tulajdonban álló cégnek, vagy éppen még közintézménynek is adhat olyan parancsot, felhatalmazást, élve azzal a lehetőséggel is, hogy lehet, hogy majd a cégek is úgy gondolják, a cégek is kérhetnek illet, jelezhetnek illet a Miniszterelnökségnek, hogy meg szeretnének vásárolni bizonyos társaságokat. Mert így vagy úgy önök majd eldöntik, hogy hogyan tudják ráhúzni azt a saját maguk által korlátnak állított dolgot. Ez valahogy csak a közjót kell majd hogy szolgálja.

A mai napon pedig eljutottunk odáig, hogy volt még két olyan társaság, amely nem tartozott bele ebbe a körbe, amiről Lázár János kiválóan tudott volna rendelkezni akár rendeletben, teljes titokban; évente egyszer talán be lehet számoltatni, illetve nyilvánvalóan interpellációt, kérdést lehet neki föltenni. Ez az utolsó kettő volt az Első Nemzeti Közműszolgáltató, ami vagy létrejött vagy nem, még azt nem tudjuk, illetve a központi adatgyűjtő és -feldolgozó zrt.

Az elsónél, úgy gondolom, már egyszer elmondtam, de elmondom még egyszer, mert fontos: akkor, amikor létrejön a nemzeti közműszolgáltató cég, akkor, amikor Cseresnyés Péter képviselőtársam büszkén mondja, hogy mennyi közműszolgáltatót vásárolt meg a magyar állam, akkor újra föl kell hívni a figyelmet arra, hogy egyfelől az Európai Unió tagjai vagyunk, ettől még gondolkodhat így egyébként a kormány, ezzel nincs semmi baj, viszont az Európai Unió 13. cikkelye szerinti stabilitási és beruházási paktumot érintően beszélgetésünk volt az ezért felelős biztossal, Katainen úrral, aki annyiszor emelte ki a magántőke bevonását, a magántőke multiplikátor hatását, a magántőkének a köz-műcégekben, a közszolgáltatásokban történő részvételét, hogy sajnos nem tudtam megállni, hogy megkérdezzem tőle, hogy tudja-e, hogy Magyarország épp az ellenkező irányba halad. Hiszen Magyarországon nem a magántőke az, ami közszolgáltat. A magyarországi közszolgáltatások kvázi államosításra kerülnek, igaz, nem úgy, hogy egy törvénnyel bevonja, hanem legalább pénzért vonja be egyébként a magyar állam a saját tulajdonába, de nem erre haladunk, és így vajon elesünk-e attól a forrásmennyiségtől. Véleményes, nem véleményes, de 315 milliárd eurónyi összegről van szó az elkövetkező időszakban.

(10.30)

Vajon mégis milyen esélyekkel fog majd pályázni egy állami többségi tulajdonú társaság, hiszen tudjuk, hogy ennek a 315 milliárd eurónak mintegy 80 százalékát infrastrukturális fejlesztésekre, közműfejlesztésekre kívánja majd fordítani az Európai Unió, és hogyha többségi tulajdonban van ennek a működtetése, illetve fejlesztése Magyarországon, akkor milyenek a mi esélyeink ebben? Erre azt mondta Katainen biztos úr, hogy nincsenek akkor esélyei egyébként a magyar államnak. Nem hivatkozom meg, mert tegnap is államtitkár asszony rosszul hivatkozta meg, meg nem én mondtam azt, hogy PPP legyen, hanem Katainen biztos úr mondtta azt, hogy maximum a PPP-ig tudnak eljutni, de most ennek a kifejtésébe nem szaladnék bele.

Tehát ez az utolsó két cég, ami még valamilyen szinten kívül volt a Miniszterelnökségen, ezt az utolsó két céget most bevonjuk, bevonják önök a Miniszterelnökség alá. Ha ezt a három előterjesztést közösen nézzük, azért még egyszer, tehát az MFB-nek adott többletportfólió, többletjogosultságok, utána a Miniszterelnökséget vezető miniszternek adott olyan rendeletalkotási jog, amivel állami vagyonnal, saját rendeletével nyakló nélkül úgy rendelkezik, ahogyan, és ha véletlenül maradt még két olyan társaság, ami egyébként a parlamentnek történő beszámolóval és nem a Miniszterelnökséget vezető Lázár János miniszter úrnak a diszkrecionális, tehát kizárólagos hatásköre alatt működött volna, akkor most ezzel a javaslattal, ugye, ezt a kettőt is sikerül bevonni ebbe a körbe.

Mi ezért úgy gondoljuk, és tegnap is elmondtam, ha bürokratikus akadályokat lebontunk, hatékonyabbá tesszük a működést, és a nemkívánatos bürokratikus rendszereket egyszerűsítjük, vagy a nem kívánatos bürokratikus rendszereket egyszerűen eltüntetjük a rendszerből, az nyilvánvalóan hatékonyabbá tudja tenni a kormányzat működését. De itt a bürokráciának a teljes lebontása, illetve egy kézbe, egy hatalmi centrumba való összetömörítése folyik, ami, én úgy gondolom, hogy már egy olyan folyamat, ami parlamentáris demokráciában káros. Károsnak ítélni meg egy parlamentáris demokráciában, ahol a kormánynak beszámolási kötelezettsége van a parlament felé. Igaz, már megszoktuk egyébként más kormányzati, illetve kormányzaton kívüli, de a kormány által létrehozott intézményeknél is, hogy ez egy formalizált beszámoló. Ők elmondják, amit gondolnak, mi elmondjuk, amit gondolunk, és akkor ez valamikor éjjel van, jegyzőkönyvbe belekerül, és akkor utána nem történik egyébként ezekben az ügyekben semmi, egy kivételtől eltekintve, Pólt Péter utána válaszolt a levelekre. Egyébként azon kívül mindenki elolvasta az előre megírt zárszavát és vége is volt. Itt viszont százmilliárdos vagyonelemekről van szó, ami most egy hatalomkoncentrációban, ugye, odakerül a Miniszterelnökséghez.

Tegnap elmentem mellette, ma nem fogok elmenni mellette, hogy azt a fajta politikai, hatalomtechnikai eszközt, amivel egyébként él is most a Miniszterelnökség, hogy mindezt a Fejlesztési Minisztériummal, illetve Németh Lászlóné államtitkárral nyújtatja be, és védelmi meg ezeket az előterjesztéseket, ami egész egyszerűen a Fejlesztési Minisztériumnak szűkíti, csökkenti a mozgásterét, egy, a saját portfóliójába, a saját hatáskörébe tartozó fejlesztéseket elősegítő olyan eszközrendszerrel, amiről a Fejlesztési Minisztérium csak álmodni tudott volna, azt most a Miniszterelnökségnek, pontosan önöknek kell előkészítenie, államtitkár úr. Tehát én úgy gondolom, hogy ez a politikai, hatalomtechnikai kérdés, hogy pont Seszták Miklós javaslatára kell ezt előadóként végighallgatnunk, hogy ő önként azt kéri, hogy ne az ő kezébe, hanem mindent tegyünk át Lázár János miniszter úr kezébe, én úgy gondolom, hogy ez a Fideszen belüli valami olyan hatalmi harc, ami nem tartozik egyébként a parlamentre. Ezt tegnap is elmondtam, hogy az otthoni problémákat oldják meg otthon. Ez egészen biztosan nem tartozik a parlamentre, ezért nem kell még törvényeket hozni, ezért nem kell még az állami vagyont kiszolgáltatni egy szem miniszternek, egy miniszternek, aki egyébként majd október helyett decemberben be fog majd számolni egyébként a tevékenységéről. Ez az egyik minisztérium kivézetetéséről, a másik minisztériumnak, illetve annak a vezetőinek pedig a hatalmi koncentrációjáról szól. Ez a három előterjesztés, ha egyben nézzük, én úgy gondolom, hogy ezt nagyon nehéz eltagadni.

Ami igazából, úgy gondolom, hogy ebben még mindig probléma, hogy ezt önök a transzparencia, az egyszerűség, az átláthatóság, a gyorsaság jegyében teszik. Szerintem az egyszerűség meg a gyorsaság, államtitkár úr, szempont a főzésnél; nem akkor, amikor százmilliárdos vagyonról olyan döntéseket kell hozni, amely közép- és hosszú távon meghatározza bizonyos régiók életét. Ezt azért tudom kicsit hangosabban mondani, mert én egy elfeledett régióból jövök, ahol az elfeledett városok vannak, ahol hiába kértük mi egyébként a vasút ingatlanjait (*Németh Szilárd István: kis Moszkva!*), egyébként meg is kaphatják a stadionokat most már az NB I-ből kiebrudalt futballcsapatok, és az önkormányzatoknak az élete még akkor sem lesz könnyebb, ha ezentúl az ingóságokat majd elektronikus árverésen lehet majd megszerezni.

Lássák be, hogy valójában itt ez történik, az önök minisztériumát kivézetetik, Lázár minisztériumát pedig egy olyan hatalmi centrummá, központtá teszik, amelyet egyébként szerintem Magyarország még nem látott, vagy legalábbis csak olyan időszakban látott, amelyekre a mi történelmünkben nem vagyunk teljesen büszkék, de mégis azt mondom, hogy a hatalmi harcok miatt, a Fideszen belüli törésvonalak és hatalmi harcok miatt ne alkossunk törvényeket. Azok mindig is vissza fognak ránk ütni - már

hogy mindenkire, minden magyarra, mert ebből a magyaroknak egy fillér haszna nem lesz. Senki nem fog egyébként könnyebben és jobban élni ebben az országban, és még egyszer: legalább ne az átláthatóság és a transzparencia jegyében tegyék. Köszönöm szépen a figyelmet. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Móring József Attilának, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MÓRING JÓZSEF ATTILA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy az MNV Zrt. elektronikus árverési rendszert működtessen, mely útján rugalmasan és folyamatosan értékesítheti az állami vagyont, különösen a jelenlegi eljárások keretében hasznosíthatatlan és nehezen értékesíthető ingóvagyon-elemeket. Az így kialakítandó árverési rendszerbe a nem az MNV Zrt. tulajdonosjog-gyakorlása alatt álló állami vagyont is bekapcsolható lehet, az egyéb tulajdonosjog-gyakorlókval kötött megállapodások alapján.

Az elektronikus árverési rendszer alkalmazásával megkezdődhet a jelenleg statikus állami ingó vagyon nagy tömegű és költséghatékony, eredményes értékesítése. Az Első Nemzeti Közműszolgáltató Zrt. és a központi adatgyűjtő és -feldolgozó zrt. felett is törvényi kijelölés alapján a kormányzati tevékenység összehangolásáért felelős miniszter gyakorolja a tulajdonosi jogokat. A módosítás alapján sor kerül az átruházott tulajdonosi jog gyakorlása korlátainak megállapítására is. Az állami vagyon megőrzése, védelme indokolja, hogy a miniszteri rendelettel kijelölt tulajdonosjog-gyakorlók bizonyos korlátozó rendelkezései keretein belül gyakorolhassák jogaikat.

Ezen korlátok a következők: a tulajdonosjog-gyakorlással érintett állami vagyon tulajdonjogát a tulajdonosjog-gyakorló nem ruházhatja át, arra vételi jogot, elővásárlási jogot szerződéssel nem alapíthat, biztosítékul azt nem adhatja, és más módon meg nem terhelheti, a gazdasági társaságot végelszámolással nem szüntetheti meg. A tulajdonosjog-gyakorlók közötti vagyonmozgás egyszerűsítését szolgáló módosítás megteremti az állami feladatellátást hatékonyabban elősegítő vagyonátadások lehetőségét, mely révén a vagyongazdálkodási feladatoknak az állami vagyonért felelős miniszter jóváhagyása mellett történő végrehajtása egyszerűsödhet. Például használaton kívüli kórházingatlanokat az Állami Egészségügyi Ellátó Központ átadhatja az MNV Zrt. részére egyéb hasznosításra, vagy az MNV Zrt. állami ingatlan adhat át az MFB Zrt. részére, hogy azt a tulajdonosi jog gyakorlása alá tartozó állami tulajdonú gazdasági társaságba apportálhassa. A törvénytervezet alapján azon törvényben kijelölt tulajdonosjog-gyakorlók jogosultak a rájuk bízott állami vagyonelemek megállapodás alapján történő átadására, amelyek vonatkozásában a törvényi kijelölés a rábízott vagyonelemeket nem egyedileg beazonosít-

ható módon, hanem az érintett vagyoni kör megjelölésével állapítja meg.

(10.40)

Ennek megfelelően például nem kerülhet sor arra, hogy az MFB Zrt. a tulajdonosjog-gyakorlás alá tartozó törvényben nevesített gazdasági társaság feletti tulajdonosjog-gyakorlást valamely más tulajdonosjog-gyakorló részére megalapozás alapján átadja. A rendelkezés nem irányul törvényi kijelölés kiüresítésére, csupán egyébként is jelentős portfólióval rendelkező tulajdonosjog-gyakorlók rábízott vagyonába tartozó állami vagyonelemek hatékonyabb hasznosítására.

Időszerű a modern technológiák alkalmazása az állami vagyongazdálkodás területén is. Ennek megfelelően a törvényjavaslat annak előírását tartalmazza, hogy az MNV Zrt. elektronikus árverési rendszert működtessen, melynek keretében rugalmasan és folyamatosan értékesítheti az állami vagyont.

Az elektronikus árverési rendszer hosszú távú hatásai - minimális emberi erőforrás, kisebb költségigény, az egyéb értékesítési lehetőségekhez képest lényegesen nagyobb hatékonyság - megkönnyítik az eredménytelen értékesítési eljárások megismétlését, a tényleges nyilvánosság és elérhetőség jóval nagyobb, mint a hagyományos úton meghirdetett és lebonyolított árverés által biztosított lehetőség. A költségvetési bevételek várható növekedése mellett a használaton kívüli állami vagyon társadalmi felhasználásához rendelkezése révén áttételesen GDP-növekedés is feltételezhető. Megkezdődhet a jelenleg statikus állami ingó vagyon nagy tömegű értékesítése.

A törvényjavaslat a köztulajdonban álló gazdasági társaságok takarékosabb működéséről szóló törvény kisebb módosítását is tartalmazza, mely szerint a felügyelőbizottság kötelező megalakítására vonatkozó előírások elsősorban ésszerűségi és költséghatékonsági okokra tekintettel módosulnának. Ez alapján abban az esetben, ha befolyással rendelkező öröklés útján szerezte meg a társasági részesedést, és a tulajdonosjog-gyakorló döntött a köztulajdonban álló cég jogutód nélküli megszűnéséről, továbbá a tulajdonszerzés időpontjában végelszámolási, felszámolási vagy kényszertörlési eljárás alatt álló cégek esetében, ha a felügyelőbizottság a tulajdonszerzés időpontjában nem működött, indokolt megteremteni annak lehetőségét, hogy a felügyelőbizottság megválasztására csak a tulajdonosjog-gyakorló döntésétől függően kerüljön sor, de az ne legyen kötelező.

A fentiekre való tekintettel a KDNP a törvényjavaslatot támogatja. Elnök úr, köszönöm, hogy szólhattam. *(Taps a kormánypartii sorokból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Hegedűs Lorántnének, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

HEGEDŰS LORÁNTNÉ, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Tisztelt Ház! Legelsősorban arról az érdekességről szeretnék szólni, ami nem könnyíti meg különösképpen a Ház törvényhozási munkáját, ugyanakkor egy elég szomorú képet fest a kormányzat kodifikációs munkájáról.

Arról szól ez a történet, hogy az állami vagyonról szóló törvényt két, jelenleg futó törvényjavaslatban is módosítani kívánja a Ház, illetve a kormányzat. Az egyik a tegnap tárgyalt 5046. számú irromány, amely meglepő és elgondolkoztató módon ugyanazokat a paragrafusokat módosítja, tehát a 3. § (2a) bekezdése, illetve egy (2b) bekezdés, amelyeket a jelenlegi, most tárgyalt, 4853. számú törvényjavaslat is módosítani kíván.

Érdekes versenyfutás van az időben tehát a tekintetben, hogy melyik törvényjavaslat lesz előbb megszavazva, előbb kihirdetve, és milyen módon fognak változni ezek alapján tehát a jogszabályok, hiszen két-három egymásnak ellentmondó rendelkezés is van ezekben a pontokban. Tehát olyan módon módosítja, mondjuk, adott esetben a 3. § (2a) bekezdését az előttünk fekvő törvényjavaslat, mint amely értelemben egyébként hatályon kívül helyezi teljes egészében a tegnap tárgyalt törvényjavaslat.

Nagyon szépen kérem a mélyen tisztelt államtitkár urat, hogy tegye számunkra nyilvánvalóvá, hogy pontosan mi is zajlik a kormányzati kodifikáció tekintetében, hogy most melyik minisztérium melyik törvényjavaslatot gondolja komolyan, hogyan is próbálják ezeket az ellentmondásokat aztán végül összefésülni és egy egységes képet mutatni.

A másik, ezzel összefüggő kérdéskör, ami az állami vagyon állományáról szól. Itt már az előbbieken halottunk róla, és Z. Kárpát képviselőtársam ezt részletesebben ki is fogja önöknek fejteni, hogy Lázár János úr, a Miniszterelnökséget vezető miniszter igen nagy felhatalmazást fog kapni a jövőben az állami vagyonnal kapcsolatban, mondhatjuk, hogy a szabad rablás az ő hatásköre lesz ezentúl, tehát zabrállást bármikor, bárhol elrendelhet, és az ingatlan vagyon kapcsán olyan visszavonhatatlan rendelkezéseket tehet, amelyek súlyosan károsíthatják összességében a közvagyon.

Meglepő és elgondolkoztató az a tény, hogy ennek kapcsán az eddigi, szeptember 30-ai időpontot az állami vagyon állományáról, illetve a gazdálkodási folyamatokról most kitolják önök december 31-ig. Vajon mire van szükség ebben a három hónapban, miért szükséges eltolni ezt a határidőt, és vajon hogyan óhajtja megtárgyalni a Ház majd a zárszámadási törvényt, hogyha mellette nem láthatunk egy valós képet a közvagyon állapotáról?

Nagyon szépen kérem az államtitkár urat, hogy tegye számunkra nyilvánvalóvá, hogy miért van szükség erre a módosításra, hiszen a részletes indokolásban vajmi kevés felvilágosítást kapunk e tekintetben, és maga az előterjesztés sem tartalmazott erről egy szót sem.

Ugyanakkor az MNV Zrt.-nek azt a jogkörét, miszerint közreműködik a nemzeti vagyongazdálkodási irányelvek és az éves nemzeti vagyongazdálkodási program előkészítésében, törölni fogják. Azért ez számomra egy kicsit furcsa. Tehát tulajdonképpen miért is nem közreműködhet az a zrt. ezeknek a dokumentumoknak a kidolgozásában, amely egyébként a rábizott vagyonról való számadást is jelentheti egyben, úgy, hogy abban az Országgyűlés felé számol be a kormányzat? Miért nem lehet ehhez semmi köze ezentúl az MNV Zrt.-nek?

Továbbmenve az elektronikus árverés intézményére, amelyet ezentúl majd most már az MNV Zrt. is alkalmazhat, és ilyen értelemben ez egy új jogintézmény, gondosan kiemelik a 6. §-ban azt a tényt, miszerint ezek az árverezők, akik az elektronikus árverési rendszerbe majd árverezőként beléptetésre kerülnek, meg kell hogy feleljenek a nemzetivagyon-törvény 3. § (1) bekezdés első pontjának, azaz átlátható szervezeteknek kell lenniük. Erről pedig nyilatkozniuk kell. Ez egy rendkívül fontos kitétel, nagyon üdvözlendő, köszönjük, hogy ezt a kormányzat beletette.

Egy nagyon kis momentumra hadd hívjam fel ugyanakkor ezzel kapcsolatban a tisztelt kormányzat figyelmét. Ilyen értelemben már más egyéb eljárások kapcsán is fontos megnyilatkoztatni, mondjuk, például szerződés esetén, hogy ha egy közvagyonnal gazdálkodó szervezet - akár államra gondolunk, akár önkormányzatra - szerződést akar kötni egy bizonyos gazdasági társasággal, akkor meg kell nyilatkoztatni arról, hogy átlátható szervezet-e vagy sem. Az adott szervezet nyilatkozik, úgy érzi magáról, hogy átlátható, és erről nyilatkozik is. De mi van akkor, hogyha valójában nem ilyen jellegű társaságról beszélünk? Meglepő módon semmi nincs.

Hadd mondjak egy példát, tisztelt miniszter úr! Ez egy nemzeti vagyon körébe tartozó vagyontárgy, a Bérc u. 16. szám alatt lévő ingatlan, egy hatalmas nagy gellérthegyi ingatlan, amely az I. kerületi önkormányzat tulajdonában volt, tehát nemzeti vagyon volt. E tekintetben a fővárosnak elővásárlási joga volt. Jelentkezett egy szervezet, történetesen, csak úgy mellesleg említeném meg, hogy Czira Szabolcs nagykőrösi fideszes polgármester hatáskörébe tartozó gazdasági szervezetről van szó, nem átláthatóról, Svájcban van bejegyezve egyébként, hogy meg szeretné venni ezt a bizonyos ingatlant, mert egyébként majd a későbbiek során a Mészáros Lőrinc által vezetett cég akar ott egy hatalmas nagy építményt kivitelezni. A vagyonértékesítés során beszerzésre került ez a bizonyos nyilatkozat a cégtől. Mondom, mindenki megnézheti, teljesen egyértelmű, a nyilvános cégadoatokból kiderül, hogy egy nem átlátható szervezetről beszélünk, de ők nyilatkoztak magukról, hogy ők átláthatónak érzik magukat.

Amikor ezt az ügyészség felé jeleztük, amikor ezt jeleztük a kormányhivatal felé, az derült ki számunkra, hogy amennyiben kilóra megvan az a papír, amit a nyilatkozatnak tekinthetünk, akkor se ügyészség-

nek, se kormányhivatalnak jelenleg nincs lehetősége arra, hogy a tartalmát vizsgálja.

(10.50)

Tehát bármelyik magyar állampolgár egyébként megnézheti a nyilvános cégadatokból, kiderülhet számára, de sem az ügyészségnek, sem a kormányhivatal egyetlen dolgozójának nincsen arra jogosultsága, hogy ezt megtegye szintén és azt mondhassa, hogy aki e tekintetben nyilatkozott, az nagyot hazudott, és e tekintetben ezt a nyilatkozatot semmissé nyilvánítsa, sőt adott esetben a büntetőjogi lépéseket is megtegye. Tehát nagyon fontos, hogy ez bekerül, de mi van akkor, ha majd ezek a bizonyos árverő cégek ugyanígy nyilatkoznak arról, hogy ők átláthatónak érzik magukat, közben pedig nem is azok. De persze mondhatnám az Andy Vajna-féle offshore-cégeket, amelyek - csak a tegnapi napon derült ki számunkra - sok milliárd forint tekintetében visznek ki igen jelentős hasznot Magyarországról, és erre a kormányzat úgy reagál, hogy örülnek, ha vannak Magyarországon nyereséges vállalkozások. Számunkra kicsit kevésbé örvendetes, hogy ez a nyereség nem Magyarországon érvényesül, nem Magyarországon marad, hanem meg sem állnak vele talán Belizéig vagy Luxemburgig, nem tudom, hogy hova van éppen ez a cége bejegyezve Andy Vajnáknak.

No, a következő pontja ennek a törvényjavaslatnak az MNV Zrt.-nek az a fantasztikus ajándéka, amelyet az államtól fog kapni, tehát a rábízott vagyton ezentúl nemcsak a vagytonkezelésében lesz, hanem az immateriális javak, tárgyak, készletek s a többi, minden egyik pillanatról a másira át fog kerülni az MNV Zrt. tulajdonába, amit ezen elektronikus eljárás kapcsán, amit az előbb említettem önöknek, majd értékesíthet. Itt az általános indoklásban és a részletes indoklásban is hosszan előadják, hogy itt öröklésből származó tárgyakról van szó. Nyilván nem is kétkeltem, hogy nagyrészt, jelentős részben öröklésből származó tárgyak, de maga a törvényjavaslat nem erre vonatkozik, hanem minden, ami az MNV Zrt. tulajdonában álló tárgy, tehát ingóság, pontosabban: az állam tulajdonában van, de az ő vagytonkezelésében van, átkerül most már a tulajdonába ingyenesen, és aztán értékesíteni fogja. Kérdés számomra, hogy ezzel az értékesítés folyamán befolyó összeggel vajon mi fog történni. Eddig egyértelműen ez állami bevételnek minősült, de most már mivel nem az állam tulajdonáról van szó, hanem az állam tulajdonában álló zrt. tulajdonáról, nyilván ez csak a zrt.-ig fog eljutni. Semmi kötelezettsége nem lesz ezentúl az MNV Zrt.-nek, hogy valójában a magyar költségvetésbe be is folyassa ezeket az összegeket.

A másik kérdés, ami ezzel kapcsolatban bennem felmerült, és nem tudom megint csak elhallgatni, az, hogy éppen két nappal ezelőtt, kedden szavazott az a Ház arról, hogy ezentúl titkosítva lesznek bizonyos kérdések, ami az állami költségvetést érinti, az állami

bevételeket érinti és így tovább. Amikor megkérdeztük annak idején a Költségvetési bizottságban, hogy vajon erre miért van szükség, akkor Banai államtitkár úr úgy válaszolt, hogy bizonyos ingatlanértékesítésekre fog itt sor kerülni, és az abból befolyó összegek tekintetében nem akarják előre elárulni, hogy mely ingatlanokat szeretnék értékesíteni, mert majd akkor ezáltal kvázi beárazza magának a piac ezeket az ingatlanokat előre, és akkor talán még azt az összeget sem fogják tudni elérni, amennyit egyébként remélnének. Ebben van valami logika.

Hozzáteszem, hogy nemzeti vagyont értékesíteni csak úgy lehet, hogy az aktuális értékbecslés alapján, mely ingatlan-értékbecslés nyilvános adat. Azt nem hazudhatják le, hogy van ilyen, vagy hogy mit tartalmaz ezeknek az ingatlan-értékbecsléseknek a végösszege. Ugyanakkor, amikor megnézzük a magyar költségvetést, azt látjuk, hogy ezen a soron, az ingatlanértékesítés soron 12,5 milliárd forinttal számol a kormányzat, egyéb értékesítés tekintetében csak szerény 70 millió forinttal. De kérdés, hogy ez a szám valójában mennyi lesz, és hogy ez a bizonyosfajta titkosítás igazából mi mindenre fog majd kiterjedni. Nem magára az elektronikus árverésre gondolok, annak a folyamatára, hiszen annak nyilvánosnak kell lennie, de hogy valójában mi mindent szán e tekintetben a kormányzat előzetesen majd eladásra, az ebből a törvényjavaslatból nem derül ki, és féltő, hogy a következő időszakban sem fog majd kiderülni összességében, hogy önök valójában a későbbiek során mi mindenre gondolnak majd, mit gondolnak majd eladni. Nagyon szépen kérem az államtitkár urat, segítse abban a törvényhozói munkánkat, hogy e tekintetben egy listát bocssát a rendelkezésünkre. Nyilván vannak olyan tárgyak, amelyeket csak nagy tömegével lehet összességében felsorolni, hiszen ez egy százezres nagyságrendű lista lenne, de azért felteszem, hogy vannak benne olyan jelentős vagyontárgyak is, vagyonelemek is, amelyek aztán a későbbiek során értékesítésre kerülnek, komoly bevételt jelent majd az államnak, illetve nem tudhatjuk, kinek, hiszen e tekintetben kétségeink vannak.

Még egy utolsó gondolat: a köztulajdonban álló gazdasági társaságok esetén, ha köztulajdonba kerülnek, akkor felügyelőbizottság létrehozása kötelező lesz majd. Hát az emberben feltolul a gondolat, hogy ha önök ezt ennyire szigorúan veszik, és ennyire komolyan gondolják, akkor vajon a Nemzeti Bank esetén ugyan miért nem óhajtják önök ezt a bizonyos felügyelőbizottságot megalakítani. A tekintetben is kötelező egyébként, benne van az MNB-törvényben, hogy felügyelőbizottságot alakít az Országgyűlés, és azt ne mondják már nekünk, hogy azért nem tudja a kormányzat megalakítani, mert az ellenzék pártjai között e tekintetben nincsen egyetértés. De kérem tisztelettel, hála istennek, sikerült ezt az egyetértést megalakítani, van egyfajta konszenzus, amit a kormányzat is ismert, tehát elvileg nincs semmi akadálya, hogy ez a felügyelőbizottság létrejöjjön, mégsem

jön létre. Az elmúlt, most már több mint egy éve - 2014 májusától nem beszélhetünk MNB felügyelőbizottságáról - vajon miért nem óhajtja a kormányzat ezt megalakítani? Ebbe a rendelkezésbe is rögtön beletesznek egy kivételt egyébként, hogy nem szükséges felügyelőbizottságot megalakítani abban az esetben, ha e bizonyos köztulajdonba kerülés, illetve a befolyásszerzés idején nem volt felügyelőbizottsága az adott gazdasági társaságnak.

Nem tudom, talán a kisördög munkál bennem, amikor azt gondolom, talán mielőtt állami tulajdonba kerül egy-egy ilyen cég, ha megüzenik nekik, hogy nem feltétlenül szükséges felügyelőbizottságot működtetni, talán jobb is, ha megszüntetik, és akkor nagyobb esély van arra, hogy az állam azt a bizonyos gazdasági társaságot megvegye, akkor utána majd, amikor már ténylegesen állami tulajdonba kerül, nem is fogják megalakítani ezt a felügyelőbizottságot, magyarul: mintha feltételül szabnák a leendő, megvásárolandó gazdasági társaságok számára, hogy ne is legyen és ne is alakítsanak felügyelőbizottságot, hiszen az állam igazából nem akarja ezt működtetni. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére érkeztünk.

Most írásban jelentkezett képviselőtársaim szólhatnak hozzá elsőként. Megadom a szót Z. Kárpát Dánielnek, a Jobbik képviselőcsoportjából.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat számos olyan kérdéskört próbál rendezni, amely által további kérdéseket vet fel. Talán a legegyszerűbbnek tűnne ebből a hagyatéki ingóságok köre, ahol azt láthatjuk, hogy az utóbbi időszakban, miközben leltári érték szerint vagy nyilvántartási érték szerint több mint 700 milliós tömegről van szó, az utóbbi három évet tekintve az ennek hasznosításából befolyó bevétel az előttem fekvő papír szerint a 6 millió forint körüli nagyságrendet éri el. Tehát egyértelműen elmondható, kijelenthető az, hogy nem feszült meg az erre hivatott osztály az utóbbi években a tekintetben, hogy a hasznosítás tekintetében előrelépést érjen el.

Azt is látjuk ugyanakkor, hogy az MNV Zrt. itt a tulajdonába von egy bizonyos értéktömeget, és valóban hatalmas probléma, amit Hegedűs Enikő képviselőtársnőm kiváló módon jelzett, hogy a tulajdonába kerülés után mi lesz akkor, ha ebből bármiféle fajta bevétel keletkezik, hogy jut el ez a költségvetésbe. Láttunk egészen elképesztő példákat hasonló tárgykörben, mondjuk, a devizahitelesek forintosítása, elszámolása, ami egyébként állításom szerint hibás módon zajlott le, de mégis egy meglévő, létező gazdasági folyamat, ezt követően is százmilliárdos nagyságrendű profitra, nyereségre tett szert egy olyan szerv, amelytől a költségvetésbe ez a nyereség

végül nem jutott el. Tehát létezik a magyar gazdasági szerkezetben ilyen jelenség. Jó lenne ezt más frontokon elkerülni.

De azt is látnunk kell, annyi sem merült fel az utóbbi három évben, hogy a nehéz helyzetben lévő magyar családok részére akár adományozás formájában bizonyos vagyontárgyak kiutalásra kerüljenek. Márpedig az a nagyon sok százezer, mondhatni több millió létminimum alatt élő magyar ember igenis rászoruló lenne arra, hogy egy ilyen vagyontömeg ne poros raktárakban és dohos helyiségekben kerüljön elhelyezésre, hogy aztán majd valaki egyszer úgy tudja hasznosítani, hogy a költségvetésbe ennek a bevételi részét ne kelljen becsorgatnia.

(11.00)

Azt is láthatjuk, hogy a közműszolgáltató tekintetében megint csak egy strukturális átrendeződés következik be. Én nem akarom minősíteni azt a belső hatalmi átrendeződést, aminek talán vagy eredője, vagy következménye ez az egész, nem érzem magam feljogosítva arra, hogy ítéletet mondjak ezen a területen. De az látszik, hogy ettől még a magyar fogyasztók biztonsága 100 százalékban nem garantálható. Meg is mondom, hogy miért. Az utóbbi években az úgynevezett rezsicsökkentés mentén, egy nagyjából 20 százalékos világpiacon áresés mentén Magyarország kormánya nagyjából 20 százalékos nagyságrendű engedményt hozott be a magyar rendszerbe. Tehát gyakorlatilag egyikből következett a másik.

Nem akarjuk elvitatni ennek eredményeit, nem vagyunk ellendrukkerek. Azt szeretném hangsúlyozni, hogy állami közműszolgáltató ide vagy oda, ellenőrzési rendszer ide vagy oda, mi fog akkor bekövetkezni, ha egy 20 százalékos világpiacon árnövekménnyel szembesül Magyarország. Hiszen látható, hogy ebben az esetben valahonnan, adott esetben a költségvetésből akarják önkormányzatok súlyos milliárdokkal kipótolni ezt a rendszert. Nagyon komoly válaszokért kiáltanak ezek a felvetések, hiszen önmagában az, hogy egy állami koncentráció lezajlik, önmagában az, hogy a felelős személyén vagy intézményén változtattunk, még nem jelenti az ellátásbiztonság hosszú távú garanciáját.

Még akkor sem, ha hozzám egyébként közel állna az, hogyha a kormányzat rendelkezne egy reprivatizációs stratégiával, és egy olyan stratégiával is, amely a hasonló állami vagyonelemek és közműcégek, egyéb cégek működtetési stratégiájáról szól. Viszont 2010 óta hiába követeljük ezt, azt látjuk, hogy a kormányzat az adott év gazdasági teljesítményétől függően mindig elkülönít, felszabadít bizonyos forrásokat, ezek általában a pár tízmilliárdos szintet szokták megütni, és amennyi „marad”, abból próbál stratégiai cégeket, elemeket vásárolni. Ezt sok esetben túlárazott módon teszi. Volt olyan vagyonelem, amiért a becslések szerint 2-3-szor annyit fizetett, mint amennyit az valójában ér.

Azt is elmondhatjuk, hogy nem tudjuk, hogy a következő években milyen hasonló akvizíciókat tervez a kormányzat, hogyan kívánja hasznosítani ezeket a vagyonelemeket. Tehát számos tisztázatlan kérdés van ebben a rendszerben. Amikor egy ilyen stratégia hiányában elkezdünk az állami vagyonról vitatkozni, alapvető kérdéseket kellene tisztázni. Ezen alapvető kérdések közé tartozna az, hogy hol van egy állami vagyonleltár, a nemzeti vagyon összeítése hol van. A kettő egyáltalán nem ugyanaz! Az állami vagyon és a nemzeti vagyon részben egymást fedő, de azért egészen különböző dimenziójú kategória. Viszont egy nemzeti vagyonleltár szükségességére öt éve hívjuk fel a figyelmet. Nyomokban sem látunk ilyet.

Egyszer volt itt talán a nemzeti vagyonról egy olyan vita, ahol egy nemzeti vagyonkörbe papíron bevontak kisvasutakat, különböző olyan kisebb intézményeket, amelyek nagyon fontosak, de adott esetben nem fedik le a nemzeti vagyon teljes körét. Hiszen ebbe beleértendő Magyarország összes stratégiai lehetősége, beleértendő nemcsak állampolgárainak és az államnak a vagyona, hanem nagyon sok olyan eszközelem és olyan stratégiai lehetőség, amiből ez az ország a jövőben táplálkozhat. Ennek hiányában nagyon nehéz víziót felrajzolni, és mondjuk, egy tízéves stratégiáról beszélni. Márpedig elvárható lenne ettől a kormányzattól, hogy ötévnyi, majdnem végig kétharmados kormányzás után rendelkezzen egy ilyennel.

Ami viszont az egészen elképesztő kategóriába tartozik az előttünk fekvő csomagban, és indoklásért is kiált, az az, hogy az önök által papírra vetett tervzet szerint a cél az, hogy rugalmasabbá és gyorsabbá váljon az állami vagyongazdálkodás. Ezzel önmagában nem lenne semmi probléma. Az viszont, hogy adott esetben lehetővé teszik azt, hogy állami cégek ingatlanokat vagy más vagyonelemeket úgy cserebe-rehessenek egymás között, hogy mondjuk, egy állami tulajdonú épületet áttesznek egy olyan cégbe, ahol az állami vagyonkezelő nem gyakorolja a tulajdonosi jogokat, pontosabban nem állami vagyonkezelő gyakorolja a tulajdonosi jogokat, egészen durva példák elképzelésére nyit teret, és elmondható, hogy az állami vagyonnal történő felelőtlen játszadozás kiskapuját nyithatja ki. Éppen ezért azonnali magyarázatért kiált az, hogy mégis hogyan gondolták azt, hogy mondjuk, egy állami tulajdonú épület kikerüljön egy olyan társaságba, olyan gazdálkodó egységhez, ahol nemhogy állami vagyonkezelő nem gyakorol tulajdonosi jogokat, de az ellenőrzés mértéke is egészen minimális.

Tehát abban biztosak lehetünk, hogy a Jobbik a törvényjavaslatnak ezt a részét, az állami vagyonnal való felelőtlen dobálózást, annak elherdálását semmilyen formában nem tudja támogatni. Köszönöm. *(Szórványos taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Megkérdezem, kíván-e még valaki hozzászólni a vitához.

(Nincs jelentkező.) Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom, és megadom a szót Fónagy János államtitkár úrnak előterjesztőként.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Előljáróban szeretném azt tisztázni, hogy én most az előttünk lévő törvényjavaslatához fűzött észrevételekre, kérdésekre kívánok reagálni. Tisztában vagyok azzal, hogy a parlament általában a nyílt és kötetlen politikai párbeszédek színhelye, na de hát egy 2,5 oldalas, egyébként vagyonpolitikai előterjesztés kapcsán ilyen szélességben vitát kezdeményezni, azt nem mondom, hogy értelmetlen, mert nagyon fontos dolgok ezek, csak úgy gondolom, hogy nem ez a megfelelő helye ennek.

Ez a bevezető mondatom ad számomra lehetőséget arra is, hogy elmondjam, olyan általános, egyébként évtizedek óta fennálló elvi vitákban nem tudok mindenre megoldást nyújtó választ adni, már csak azért sem, mert gondolom, ezek a viták az ellenzék és a kormánypártok között a jövőben is fennmaradnak, mint például az állami vagyon szerepe, az állampolgárok és a magyar gazdaság működése és mindennapi életvitele szempontjából meghatározó stratégiai iparágak állami tulajdona vagy magántulajdona vagy magántulajdon által történő biztosítása tekintetében. Ezeket a vitákat az elmúlt 20 évben számtalanszor lefolytattuk, és ezek a véleményeltérések megmaradtak.

Ami több képviselőtársam hozzászólásában is megjelent, és meg kell mondjam, eddig nem volt szokás, hogy a kormányon lévő politikai erő kormányzati struktúra kialakítására vonatkozó jogát a parlament vitassa. Az a mindenkori kormány felelősége, hogy a kormányzati struktúráját, a minisztériumi státútumait úgy alakítsa ki, ahogy a választóktól kapott felhatalmazás alapján azt a kormányzat szempontjából legjobbnak tartja. Csak képviselő úr megjegyzésére reagálva szeretném mondani, hogy ezzel a kormányzati hatalommal annak idején a szocialista-SZDSZ-es kormány is élt. Az más kérdés, hogy ezt a felhatalmazását arra használta fel, hogy a magyar társadalom és a magyar gazdaság működése szempontjából alapfontosságú stratégiai iparágakat privatizálta. Mi meg arra használjuk fel, hogy lehetőség szerint ezeket közösségi fenntarthatóság alá vonjuk.

Egyébként ezzel nem állunk egyedül. Engedje meg, hogy csak példaként elmondjam, hogy azok a francia és német energiaceggek, amelyek annak idején privatizatórként jelentek meg az eszményített magántulajdon és piaci hatások érvényesítése céljából, otthon túlnyomórészt állami és egyéb közösségi tulajdonban álltak. Magyarországon meg magáncégeként jelentek meg. Ezt, azt hiszem, önök sem vitatták az elmúlt 4-5-6 évben, ezek nem vezettek eredményre. Ez indokolja azt, hogy a jelenlegi, 2010-től működő kormány más álláspontot képvisel ebben. Mi úgy

gondoljuk, hogy a stratégiai iparágakat, szolgáltatást és a gazdaság szempontjából meghatározó eszközöket túlnyomórészt, nem kizárólagosan, de túlnyomórészt közösségi felügyelet alá, ahol indokolt, ott tulajdonba kell vonni.

Ami a törvényjavaslatok előterjesztésének technikáját illeti, kérem képviselő urat, hogy ne vitassa el egyik tárcától és az azt vezető minisztertől sem, hogy a törvény adta jogokkal élve törvényjavaslatokat terjesszenek elő. Kérem, tételezze fel a kormányról, hogy ezeknek a tartalmi koordinációját képes elvégezni.

(11.10)

Csak azért, hogy törekedjek lehetőleg teljes körű válasza: az előbbieket vonatkoznak a közműszolgáltatások kérdéseire is. A közműszolgáltatásoknak az egységes rendszerbe való vonását kezdettől szorgalmazzuk és következetesen hajtjuk végre. Nyilvánvaló, hogy ennek megvannak a maga stációi, megvannak a maga állomásai, és az is kétségtelen, hogy ezt adott pillanatban - és ez vonatkozik az elmúlt évekre is - egy: az ellátás biztonságának az elsődlegessége, kettő: a rezsicsökkentéssel is biztosított megfizethetőségnek a kiemelt fontossága mellett a költségvetés teherbíró képességéhez igazodva tudjuk végrehajtani. Nyilván akkor tudjuk az elmúlt 15-18 évben privatizált elemeket visszavásárolni, amikor erre az ország teherbíró képessége, a gazdaság javuló teljesítménye lehetőséget ad.

Ha megengedik, a képviselő asszony néhány konkrét kérdésére válaszolva. Úgy gondoljuk - a válaszadás jó szándékának a hangsúlyozása mellett -, hogy a képviselő asszony félreértette a törvényjavaslat 69/C. §-ára vonatkozó részét, ez a szakasz ugyanis kizárólag az MNV Zrt. működéséhez szükséges vagyontárgyakra vonatkozik, és nem általában az összes vagyontárgyra, amit az MNV Zrt. a tevékenysége során hatáskörébe von. Az MNV Zrt. azokat a vagyonelemeket kapja meg - esetenként ingóságokat -, ami a saját működéséhez szükséges. Tehát szó nincs arról, hogy egyébként nagy tömegű állami vagyontárgy az MNV Zrt. tulajdonába kerülne, ezért ennek az értékesítése, majd az értékesítése során befolyt ellenérték hova kerülése tekintetében - hogy mondjam? - hangoztatott aggályok is az én legjobb meggyőződésem szerint alaptalanok. Egyébként az állami vagyontárgy történet értékesítései - legyen az ingóság vagy ingatlan - természetesen az MNV Zrt. mint ennek a tevékenységnek a lebonyolítására kijelölt állami szerv útján végső soron a magyar költségvetést illeti és a magyar költségvetés céljait szolgálja.

A határidővel kapcsolatban, hogy a határidőt miért toltuk ki: a vagyongazdálkodás szereplőinek, számának növekedése miatt, mert az állami vagyont kezelők köre bővült, ezért valóban, technikailag nem tudtuk tartani és nem tartjuk lehetségesnek a szeptember 30-ai dátumot. Ezért javasoltuk - éppen a parlament korrekt tájékoztatása érdekében - ennek a

határidőnek a módosítását. Itt is szeretném azt hangsúlyozni, hogy eddig is és a jövőben is az MNV Zrt. feladata az Országgyűlés és a kormány vagyongazdálkodást érintő döntéseinek előkészítése és végrehajtása, és ez a jövőben is így lesz, ezen jelen módosítás, ami lényegében az elektronikus értékesítés lehetőségeit kívánja megteremteni, ezt nem befolyásolja.

Ami itt a célunk a törvényjavaslat lényegét illető indítvánnyal: ezeknek az eljárásoknak a gyorsítása, az adminisztratív terhek csökkentése és egyáltalában az, hogy a vagyongazdálkodás és ezen belül az ingó vagyonnal kapcsolatos gazdálkodás hatékonyságát növeljük. Ezt egyébként a véleménynyilvánító képviselőtársaim sem kifogásolták, és ezért kérem, hogy a törvényjavaslatunkat szavazataikkal is támogatni szíveskedjenek.

Köszönöm, elnök úr, a lehetőséget. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény és a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4889. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót szintén Fónagy János úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak.

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A közelmúltban több alkalommal is értesülhettek a Budapesti Vegyiművek Zrt. Illatos úti telephelyén kialakult környezeti problémákról. A kormány elkötelezett a kialakult helyzet gyors, szakszerű és hatékony rendezése iránt, amely, figyelemmel arra, hogy a felszámolás alatt álló társaság nem rendelkezik a környezeti kárelhárítás fedezetül szolgáló, rövid időn belül értékesíthető vagyonnal, állami források bevonását teszi szükségessé. A telephelyen felhalmozott veszélyes hulladék elszállítása az állam által megelőlegezett költségen 2015 májusában megkezdődött és ez év végére teljes mértékben befejeződik.

(A jegyzői székben Mirkóczki Ádámot Hegedűs Lorántné váltja fel.)

A kormány a hasonló helyzetek hatékony kezelésére olyan megoldást kíván biztosítani, amely a konkrét eseten túl a jövőre nézve általánosan alkalmazható, és a környezetvédelmi szempontok hatékony érvényesítése mellett az állami költségvetési

források ésszerű, jó gazda módjára történő felhasználását teljes mértékben szem előtt tartja.

A törvényjavaslat tartalmazza azokat a módosításokat, amelyek biztosítják a környezetvédelmi szempontoknak a csődeljárásokban és a felszámolási eljárásokban való hatékonyabb érvényesítését, továbbá az állam által a környezeti kárelhárításra fordított költségek megtérülését. A környezet védelmének általános szabályairól szóló törvény értelmében a környezetkárosodást megelőző intézkedések és a helyreállítási intézkedések költségeit az állam köteles finanszírozni, ha azok másra nem háríthatók át. A felszámolási eljárás alatt álló gazdálkodó szervezetek esetén jó eséllyel lehet számítani arra, hogy az adós nem rendelkezik a kárelhárításhoz szükséges likvid vagyonnal, így a költségeket az államnak kell megelőlegeznie, ésszerű elvárás azonban, hogy a költségvetési forrásból megelőlegezett költségek a felszámolási forrásból megtérüljenek. A törvényjavaslat biztosítja annak lehetőségét, hogy a katasztrófavédelmi, természetvédelmi vagy környezetvédelmi indokból elvégzett környezeti kárelhárítás állam által megelőlegezett költsége felszámolási költségként érvényesíthető legyen.

A törvényjavaslat értelmében katasztrófavédelmi, természetvédelmi vagy környezetvédelmi indok esetén a gazdálkodó szervezet a csődeljárás, illetve a felszámolási eljárás teljes ideje alatt stratégiaileg kiemelt jelentőségűnek minősíthető, megteremtve ezzel az állami felszámoló bevonását, illetve a csődeljárás és a felszámolási eljárás általános szabályaitól eltérő speciális rendelkezések alkalmazását. A stratégiaileg kiemelt jelentőségű gazdálkodó szervezetek esetén rövidebb eljárási határidő, a vagyon értékesítésére pedig speciális eljárási szabályok vonatkoznak.

Az állami felszámoló a törvény által meghatározott esetekben és célokból, különösen a környezetvédelmi szempontokra vagy működő üzemenként történő értékesítésre tekintettel, zártkörű pályázaton, szakmai befektetőnek értékesítheti az adós vagyont.

A törvényjavaslat módosítja a kisajátításról szóló törvénynek a kártalanítási összeg megállapításával kapcsolatos rendelkezéseit abban az esetben, ha a kisajátításra az ingatlan-nyilvántartásban feljegyzett tartós környezetkárosodás felszámolása érdekében kerül sor.

(11.20)

A kisajátításról szóló törvény szerint a kisajátított ingatlan tulajdonosát teljes, azonnali és feltétlen kártalanítás illeti meg, melynek megállapítása során fő szabályként az ingatlan forgalmi értékét kell figyelembe venni. Ha az állam az ingatlanon környezeti kárelhárítást hajt végre, úgy az közvetlenül eredményezi az ingatlan forgalmi értékének és ezáltal - az ingatlan esetleges későbbi kisajátítása esetén - a kártalanítási összegnek a növekedését.

A törvényjavaslat a kétszeres költségviselés kiüszöbölése érdekében kimondja, hogy a kártalanítás összegét csökkenteni kell a környezeti kárelhárítási intézkedések költségeivel, vagy ha ez az érték magasabb, a kárelhárítás eredményeként keletkező forgalmi értéknövekmény összegével. Csökkenteni kell a kártalanítás összegét azon forgalmi értéknövekménnyel is, amely a kisajátítást kérő által nyújtott támogatás felhasználásával valósul meg. A kártalanítás összegének csökkentése nem példa nélküli, a kisajátításról szóló törvény jelenleg is tartalmaz ilyen rendelkezést a műemlékek kisajátítása esetére. A kártalanítási összeg csökkentésére vonatkozó rendelkezések igazságosak, ésszerűek és a közpénzek hatékony felhasználásának követelményét maradéktalanul érvényesítik. Az állam megalapozottan vonhatja le a kártalanítási összegből azokat az általa korábban már viselt költségeket, amelyek az ingatlan forgalmi értékét megnövelték.

A törvényjavaslat által tartalmazott rendelkezések összhangban állnak az Alaptörvény XX. és XXI. cikkével, amely mindenki számára biztosítja a testi és lelki egészséghez, valamint az egészséges környezethez való jogot. A törvényjavaslat erősíti a környezetvédelmi szempontokat a felszámolási és kisajátítási eljárásokban, ugyanakkor biztosítja azt is, hogy az állam által a környezetvédelmi követelmények érvényesítése érdekében tett intézkedések költsége legalább részben megtérüljön.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek alapján elmondható, hogy a környezetvédelmi szempontoknak a felszámolási eljárásokban történő hatékony érvényesítését, valamint a környezeti terhek felszámolása érdekében történő kisajátítás szabályait ésszerűsítő, a közpénzzel történő hatékony gazdálkodást szem előtt tartó törvényjavaslatot terjeszték elő, ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy azt támogatni szíveskedjék.

Köszönöm a figyelmüket. Köszönöm, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Most a vezérszónoki felszólalások következnek. Ennek keretében megadom a szót elsőként Vigh Lászlónak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

VIGH LÁSZLÓ, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A csődeljárásról és a felszámolási eljárásról szóló 1991. évi XLIX. törvény módosítása van előttünk, mely módosítás a környezetvédelmi szempontok hatékonyabb érvényesítése érdekében vált szükségessé. A Budapesti Vegyiművek Zrt. ügyében folyamatban lévő felszámolási eljárás során az Illatos úti telepen kialakult állapotok olyan problémára irányították rá a figyelmet, amelyek mind a konkrét esetben, mind a jövőre nézve történő megoldása érdekében a kormány gyors, hatékony és a közpénzek gazdaságos

felhasználását szem előtt tartó megoldást kíván biztosítani.

A Budapesti Vegyiművek Zrt. esetében 2007 óta elhúzódó felszámolási eljárás során az állam eddig is eleget tett a környezetvédelmi jogszabályokban előírt feladatainak, a környezetvédelmi hatóság által kiadott kötelezések, illetve kiszabott bírságok ellenére azonban az anyagi fedezet hiányára hivatkozással nem történt meg a kárelhárítás. A Pest Megyei Kormányhivatal 2015. április 30-án helyszíni ellenőrzést végzett, melynek során ideiglenes intézkedésként elrendelte a közvetlen veszélyt jelentő hulladékok azonnali elszállítását. Az 1005 hordó, mintegy 110 tonna elszállítása egy hónap alatt megtörtént, a további hordók elszállítására gyorsított közbeszerzési eljárás eredményeként legkésőbb ez év végéig kerül sor.

Azok a szabályok, amelyeket lefektet ez a törvényjavaslat a kormány indítványaként, úgy gondolom, hogy a közérdeket szolgálják, amely bizonyos szempontból felülírja a piacgazdaság logikáját. Állami beavatkozást tesz szükségessé, hiszen alapvető állami, közösségi érdek az, hogy azokat a felszámolási eljárásokat, amelyek nagyon sok embert érintenek, akár foglalkoztatási, akár környezetvédelmi, akár egyéb nemzetgazdasági szempontból, rendezetten, a közösség érdekeit maximálisan figyelembe véve kelljen végrehajtani és levezényelni.

A környezetkárosítást megelőző intézkedések finanszírozása az államnak jogszabályi kötelezettsége akkor, ha másra nem áthárítható. Az állam alappal várja el azonban, hogy a felszámolás alá került gazdálkodó szervezet vagyonában elvégzett környezeti kárelhárítási intézkedések állam által megelőlegezett költségei megtérüljenek, és ezen költségek a felszámolási eljárás során felszámolási költségként legyenek érvényesíthetők. A környezeti kárelhárítás a vagyontárgy forgalmi értékét közvetlenül növeli, így azt magasabb áron lehet értékesíteni. Az így befolyt értékesítési bevételből lehetővé kell tenni az állami kárelhárítási intézkedések költségeinek érvényesítését.

Amiről még beszélni szeretnék, az a kisajátításról szóló 2007. évi CXXIII. törvény módosítása. A környezetvédelmi célú kisajátítást a környezetvédelmi kisajátításról szóló törvény jelenleg is biztosítja. A kisajátítást kérő a kisajátítási törvényben meghatározott kivételeket leszámítva kártalanítást köteles fizetni, amelynek meghatározásakor fő szabályként a forgalmi értéket kell figyelembe venni. A kisajátítást kérő által az ingatlanon elvégzett környezeti kárelhárítási intézkedések növelik az ingatlan forgalmi értékét, így ezen intézkedések költségét a kártalanítási összeg meghatározásakor korrekciós tényezőként figyelembe kell venni, ellenkező esetben a kisajátítást kérő kétszeresen viseli a költségeket, amely a közpénzek felelős és ésszerű felhasználásával teljes mértékben ellentétes. A szabályozás nem példa nélküli, hiszen a kisajátítási törvény a műemlékek kisajátítása esetén már jelenleg is előírja a kártalanítási összeg csökkentését.

Tisztelt Országgyűlés! Kedves Képviselőtársaim! Kérem önöket, hogy a benyújtott törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket.

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! Megragadom az alkalmat és köszöntöm a pásztoi Mikszáth Kálmán Középiskola tanulóit és pedagógusait. (Taps.)

Most pedig megadom a további felszólalás lehetőségét Tukacs Istvánnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

TUKACS ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Tisztelettel köszöntöm én is önöket, és örülök, hogy ilyen nagy számban látják itt a parlamentet dolgozni. Ez a megjegyzés persze nem arra vonatkozik, hogy lenne valami valóságtartalma, és nem is feltétlenül arra, hogy a téma, amit hallani fognak, olyan rettenetesen érdekes, mert egy kicsit száraz.

Államtitkár úr mondott egy nagyon korrekt előterjesztést a törvényről, amely viselhetné a lex Illatos út címet is, hiszen arról van szó, hogy meg kell oldani egy problémát, ami a fővárosban most előállt, ez pedig az, hogy mérgező, környezetvédelmileg szennyező anyagok találhatóak ha nem is a főváros szívében, de mindenképpen a fővárosban, és miután a társaság, amely érdekelt és kötelezettséget viselhet ennek a felszámolásában, felszámolás alatt áll, ezért valamilyen állami szerepvállalás szükséges.

(11.30)

Anyagi szerepvállalás is, hiszen nemcsak hatósági jogkörökben kell eljárni azoknak, akik erre felvannak hatalmazva, hanem nyilván anyagiak is felmerülnek majd, részben a mentesítésnél, a szennyező anyagok elszállításánál és különféle egyéb eljárásoknál.

Államtitkár úr nagyon korrekt volt, de én szeretnék két szempontot még a törvényjavaslat mellé tenni. Nemcsak az a vita tárgya, hogy egy állami beavatkozásnál az Illatos úton szükséges állami pénz, és nyilván, miután ez közpénz, valamilyen visszatérülést garantálni kell - ez a cél egyébként helyes -, hanem felmerülnek ennél az ügynél különféle egészségkárosodást előidéző vagy a későbbiekben előidéző folyamatok, amelyekre szintén jó lenne majd rápillantani. Miután államtitkár úr, tudom, hogy nem feltétlenül érdekelt szakemberként az egészségügy ügyeiben, mégiscsak elmondom önnek azt, hogy talán valamiféle jelzés a kormányzatnak szükség lenne arról, hogy nemcsak az ügy megoldásáról és az anyagiak, az állami pénzek megóvásáról kell hogy szó legyen, hanem arról is, hogy egy nagyon jelentős állami beavatkozást kívánó egészségügyi felmérés és beavatkozás is szükséges, amelynek a pénzeiről, állami pénzeiről már ilyenfajta visszatérüléssel nem nagyon beszélhetünk, mint ami előtünk fekszik.

A másik szempont, amit szeretnék a megjegyzéseim előtt elmondani, az, hogy bár ez az előterjesztés viselheti a lex Illatos út vagy a lex Illatos út megoldása címet, de a későbbiekben érvényes lesz az ilyen típusú összes ügyre, ezért nemcsak arról van szó, hogy ez a törvényjavaslat megold egy, egyébként nagyon-nagyon elképesztő problémát - nem tudom ezt másképpen fogalmazni -, hanem arról is szól, hogy a későbbiekben, ha előállnak ilyen helyzetek, akkor mi az eljárásrend és mi a meglévő garancia. Ezért ezekben az ügyekben véleményem szerint, ha már más helyzetekben is alkalmazható lesz, szükséges a nagyon nagy transzparencia. Az Illatos útnál ez már garantált, mert arra most mindenki figyel, lakók, a lakók képviselői, környezetvédők, emberijogvédők, és szinte mindenki, aki ebben az ügyben érdekelt. Tehát ez az ügy olyan módon vonta magára a közfigyelmet, mármint hogy ezres nagyságrendű, hordóiban tárolt szennyező anyagról van szó, hogy most már itt megkerülhetetlen, hogy mindenki tudni fog mindenről, ami abban történik. Ez a része szerintem rendben is van. Azonban ha később, a törvény alkalmazása során felmerül az, hogy különféle más helyzetekben a törvény passzusait kell alkalmazni, miután itt közpénzekről van szó, miután felszámolási vagy végelszámolási eljárásokról van szó, miután ott meglévő eszközökről van szó, adóokról és egyebekről, akkor szükség lenne a nagyon nagy átláthatóságra a folyamatoknak. Ezt csak azért mondom, mert az én információim vagy tudásom szerint ennek az Illatos úti tulajdonosnak vagy tulajdonosoknak a tulajdonosi szerkezete meglehetősen ágas-bogas, vagy nem tudom, hogy kell ezt elegánsabban fogalmazni. Szóval, éppen ezért tudomása kell hogy legyen mindenkinek arról, hogy mik a valóságos történetek ezekben az egyébként tényleg elképesztő dolgokban.

Az MSZP részéről azt, hogy az előterjesztés meg akarja óvni a megtisztításba és a rekultiválásba, minden másba fektetett állami forrást, nagyon helyesnek tartom, ez egy nagyon helyes törekvés, és hogy ezt érvényesíti részben a csődtörvénynél, részben a kisajátításnál is, ezt helyeslem. Az a törekvés, mely szerint hogyha nincs, aki jótálljon a csődbe ment helyett, csak a magyar állam vagy adott esetben a magyar kormány, és a kormány meg akarja óvni az erre fordított pénzeket vagy visszatérülni akarja látni, ezt én a magam részéről helyeslem, az erre irányuló törekvések rendben vannak.

Azt gondolom, szintén helyes törekvés, hogy különféle területekre is előrelátóan kiterjeszti az előterjesztés ezt a javaslatot, azonban azt mégiscsak meg kell jegyeztem, hogy kicsit fájó pont ennek a törvénynek az előlétele. Mint tudjuk, ezeknek a törvényeknek két megelőző törvénye is volt, ebben különösen ez a nemzetgazdasági szempontból fontosnak nyilvánítható társaságok és az erre vonatkozó külön eljárások ügye volt, ami ellen mi akkor tiltakoztunk. Azért tiltakoztunk, mert úgy láttuk, hogy meg-

lehetősen nagy mozgásteret ad a kormánynak arra, hogy azt a jogszabályt könnyű kézzel alkalmazhassa, és könnyű kézzel mutathasson rá bárkire, hogy ő nemzetgazdaságilag fontos, és érvényesítsen külön szabályokat ebben. E miatt az előélet miatt azért vannak bizonyosfajta fenntartásaink, bár úgy látom, hogy ezt a konkrét ügyet egyébként meg lehet oldani ezzel a jogszabállyal.

Volt egy másikfajta előlétele is ennek a törvénynek, a törvény egy darabjának, szintén nagy vitát váltott ki a parlamentben a kormány és az ellenzék között. Ebben a szocialisták szintén nemmel szavaztak, és meg is mondtuk az indokainkat, mert úgy gondoltuk, hogy ezeknek a szavazásoknak az a gyanú az oka, mely szerint nem feltétlenül csak a nagy közösség érdekében lehet eljárni ezekkel a törvényjavaslatokkal, hanem magánérdekek, lobbik és mások érdeke alapján is. Mondom ezt azért, mert mondjuk, most éppen fülig ülünk - és elnézést, elnök úr, hogy egy picit kitérőt teszek, de tényleg csak egy kicsit -, fülig csücsülünk az ESMA nevezetű cég problémájában. Ugye, volt egy cég, amelyik elhelyezhetett a villanyoszlopokon reklámokat, aztán behozott a kormánytöbbség ide egy törvénytervezetet, amelyik ezt megtiltotta, ezzel a céget gyakorlatilag lenullázta, majd ezt a céget megvette egy kormányhoz közel álló ember, és most visszacsinálják az egészet, behozták a törvénytervezetet, és újra lehet kirakni reklámokat ezekre az oszlopokra. Tehát ilyen eljárások miatt azért - hogy mondjam? - van bizonyosfajta tartás az ilyen behozott javaslatokkal kapcsolatban, ez a tartás fenntartás egyébként, legalábbis részünkről, mert jó törvénytervezetet az Illatos úti probléma gyors, az ottaniak számára fontos megszüntetéséhez persze hogy fel kell használni, ez a része teljesen rendben, de nagyon sok olyan eset árnyékolja be ezeket az egyébként gyors és jó törekvéseket, amelyeket nemcsak ezzel a bizonyos említett céggel kapcsolatban, hanem mással kapcsolatban is tudnék sorolni.

Nem fűzve tovább a szót, én azt gondolom, tisztelt államtitkár úr, hogy helyes törekvéseket tettek le az asztalra a konkrét probléma megoldása ügyében. Én nem vagyok fővárosi, de azt azért érzem, hogy ezt a problémát meg kell oldani, és hogyha államtitkár úr vette ezt a két jelzést, ami arra vonatkozott, hogy egészségügyi problémákra is majd valamilyen módon figyelmet kell fordítani, illetve a transzparencia a későbbiekben fontos lesz, akkor nyilván mi is megfontolás tárgyává fogjuk majd tenni, hogy ezzel a törvénnyel kapcsolatban milyen álláspontra helyezkedjünk.

Köszönöm államtitkár úrnak a tájékoztatását, és köszönöm önöknek, hogy meghallgattak. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Móring József Attilának, a KDNP képviselőcsoportja vezérszónokának.

MÓRING JÓZSEF ATTILA, a KDNP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisz-

telt Ház! A csődeljárásról és a felszámolásról szóló törvény, illetve a kisajátításról szóló törvény módosítása a környezetvédelmi szempontok hatékonyabb érvényesítése érdekében vált szükségessé. Ahogy az elhangzott, a Budapesti Vegyiművek Zrt. Illatos úti telephelyén kialakult, a környezetet súlyosan veszélyeztető állapot gyors és hatékony kezelésére van szükség úgy, hogy a jövőre nézve általános jelleggel is alkalmazható, az állami források ésszerű és gazdaságos felhasználását szem előtt tartó megoldás születhessen.

A környezet védelmének általános szabályairól szóló törvény az állam kötelezettségévé teszi a környezetkárosodást megelőző intézkedések, illetve a helyreállítási intézkedések költségeinek finanszírozását abban az esetben, ha az másra nem hárítható át. A felszámolási eljárás alá került gazdálkodó szervezetek esetében, ha a gazdálkodó szervezet nem rendelkezik értékesíthető vagyonnal, a környezeti kárelhárítás, illetve a további környezetveszélyeztetés megelőzésének költségei jellemzően az államra hárulnak. Az adós vagyonának hiányában a felszámolónak nem kötelezettsége, hogy saját költségére gondoskodjon a környezeti terhek rendezéséről. Ugyanezzel a következménnyel jár az is, ha az adósnak van ugyan vagyona, de annak értékesítése éppen a jelentős környezeti teher miatt eredménytelen. Ha a környezeti károk elhárítására, illetve a további környezetveszélyeztetés megelőzésére fordított költségeket az állam előlegezi meg, alappal tart igényt ezen közpénzből finanszírozott költségnek a felszámolási eljárás keretében történő, legalább részbeni megtérítésére.

A tervezet ennek biztosítása érdekében a Cstv. felszámolási költségeket meghatározó 57. § (2) bekezdését új j) ponttal egészíti, amely kifejezetten rendelkezik arról, hogy a katasztrófavédelmi, természetvédelmi vagy környezetvédelmi indokból az adós vagyonában a környezeti kárelhárítás, illetve a további környezetveszélyeztetés megelőzésére fordított, az állam által megelőlegezett költségek felszámolási költségnek minősülnek, mely a kielégítési sorrendben prioritást élvez.

(11.40)

Szükséges megjegyezni, hogy a felszámolási költségként történő elismertetésre abban az esetben kerül sor, ha a kárelhárítás költségei egyéb módon nem térülnek meg. A kormány által rendeletben stratégiaileg kiemelt jelentőségűnek minősített gazdálkodó szervezetek esetében állami felszámoló jár el, továbbá a felszámolási eljárás általános szabályaihoz képest a törvény speciális rendelkezéseket, rövidebb eljárési határidőket állapít meg. A stratégiaileg kiemelt jelentőségűnek minősítésre a törvény 65. § (2) bekezdés a) és b) pontjai értelmében fő szabályként a csődeljárás esetén 30 napon belül, felszámolási eljárás esetén 365 napon belül van lehetőség.

Ennél hosszabb határidőt a törvény jelenleg csak a többségi állami befolyással működő gazdálkodó szervezetek, illetve olyan egyesületek, alapítványok esetén biztosít, ahol az alapítói, szavazati jogokat központi költségvetési szerv vagy más állami szerv gyakorolja. Utóbbi esetben a törvény 65. § (2) bekezdés c) pontja szerint a kormány a csődeljárás, illetve a felszámolási eljárás teljes ideje alatt stratégiaileg kiemelt jelentőségűnek minősítheti a gazdálkodó szervezetet.

A javaslat a kivételek közé emeli azt az esetet, amikor a gazdálkodó szervezet kiemelt jelentőségűnek minősítését katasztrófavédelmi, természetvédelmi vagy környezetvédelmi szempontok teszik indokolttá. Ebben az esetben is a csődeljárás, illetve a felszámolási eljárás teljes ideje alatt van lehetőség a tervezet szerint a gazdálkodó szervezetet stratégiaileg kiemelt jelentőségűnek minősítő kormányrendelet kihirdetésére, és ezáltal állami felszámoló bevonására.

Tisztelt Ház! A zártkörű pályázat feltételeit a törvény 67. § (9d) bekezdése határozza meg, amelynek hatályos rendelkezése a (9b) és (9c) bekezdésben meghatározott célok elérése érdekében teszi lehetővé a zártkörű pályázat alkalmazását az állami felszámoló részére. A javaslat a konjunktív feltételt vagylagossá teszi, vagyis a (9b) vagy (9c) bekezdés szerinti célok eléréséhez is biztosítja a zártkörű pályázat lehetőségét. A (9b) bekezdés szerint, ha az adós környezetkárosításért vagy környezetveszélyeztetésért való felelősségét állapították meg, vagy környezetet veszélyeztető tevékenységet folytat, az állami felszámoló az adós vagyonát a további környezetkárosodás megelőzését is szem előtt tartva, az adós tevékenységének folytatásához fűződő közérdeket is figyelembe véve kezeli.

A (9c) bekezdés értelmében az állami felszámoló úgy alakítja ki a pályázati feltételeket, hogy az adós vagyona működő üzemként olyan szakmai befektetőnek kerüljön értékesítésre, aki biztosítja a környezeti kárelhárítás, illetve a további környezetveszélyeztetés megelőzését is. Az intézkedés célja az, hogy a zártkörű pályázat útján lehetővé tegye a környezetvédelmi szempontok hatékony érvényesítését a vagyon értékesítése során, és az adós vagyona elsősorban szakmai befektetőnek kerüljön értékesítésre.

A tervezet a műemlékek kisajátításánál alkalmazott rendelkezéssel analóg módon előírja, hogy a kártalanítás összegét a környezetkárosodás felszámolása, valamint a környezetveszélyeztetés megelőzése érdekében tett intézkedések esetén is csökkenteni kell a kisajátítást kérőknél felmerült azon költségekkel, amelyek a környezetkárosodás felszámolása, a környezetveszélyeztetés megelőzése érdekében a kártalanításra jogosult költségére jogszabály alapján elvégzett intézkedések során merülnek fel, és máshonnan nem térültek meg, vagy ha ez az érték magasabb, a kárelhárítás következtében keletkezett forgalmiérték-növekmény máshonnan meg nem térült összegével, valamint a kártalanításra jogosult

részére nyújtott támogatás felhasználásával megvalósult forgalmiérték-növekmény máshonnan meg nem térült összegével.

A kártalanítási összeg csökkentésének lehetősége mindenképpen indokolt, hiszen a környezeti kárelhárítás következtében az ingatlan forgalmi értéke jelentősen növekszik, így a kisajátítást kérőnek az új előírás hiányában jelentősen nagyobb kártalanítási összeget kellene megfizetnie, holott a forgalmi érték növekedését éppen a kisajátítást kérő által elvégzett intézkedések vagy az általa nyújtott támogatások felhasználása eredményezte.

A tervezet csak a máshonnan meg nem térült költségekkel való csökkentést teszi lehetővé. A kisajátítást követően a környezeti kárral terhelt vagyonelem teljes kármentesítésére, akár európai uniós forrás bevonására is lehetőség nyílik. A kisajátítást kérő részéről kárelhárítási intézkedések nemcsak a kisajátítási eljárás előtt, de az eljárás időtartama alatt is történhetnek. Az eljárás ideje alatt elvégzett kárelhárítási intézkedések költségét csak azok elvégzése után lehet megállapítani. Annak érdekében, hogy a törvény új 18. §-a alkalmazásában pontosan meg lehessen határozni a kártalanítás összegét csökkentő költségeket, lehetővé kell tenni az eljárás felfüggesztését a kárelhárítási intézkedések időtartamára.

A tervezet lehetővé teszi, hogy a kisajátítást kérő kezdeményezze az eljárás felfüggesztését a kárelhárítási intézkedések végrehajtásához szükséges időtartamra. Az eljárást a kisajátítást kérő kérelmére, de legkésőbb a kárelhárítási intézkedések befejezését követően folytatni kell.

Köszönöm megtisztelő figyelmüket, és a KDNP a javaslatot támogatja. Elnök Úr! Köszönöm, hogy szólhattam. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Kepli Lajosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának. *(Móring József Attila ismét elfoglalja a jegyzői széket.)*

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Államtitkár Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Illatos úti Vegyiművek telephelye mellett található az utóbbi napokban kihelyezett óriásplakát, amelynek a szövege: „Ha Magyarországra jössz, be kell tartanod a törvényeinket”.

Nagyon fura ezt az óriásplakátot éppen a Budapesti Vegyiművek főbejárata melletti kerítésen látni, hiszen azt látjuk, hogy Magyarországon vannak olyan gazdasági társaságok és vannak olyan magánszemélyek is, akik viszont nem tartják magukra nézve kötelezőnek azt, hogy Magyarországon betartsák a magyar törvényeket. Így van ez a Budapesti Vegyiművek esetében is. Csak ámul és bámul az ember, amikor a médiában azt hallja, hogy a kártalanításra, a felszámolásra, a kármentesítésre hány és hány milliárdot kell majd ráköltetni, és mindez egy olyan cég esetében, amelynek a története során már előfordult hasonló vagy mondhatni, ugyanilyen eset.

Hiszen ne felejtjük el, hogy az első Orbán-kormány idején, az ezredforduló környékén a garéi ideiglenesnek szánt hulladéklerakó kármentesítése szintén egy körülbelül 4 milliárd forintos összeget emésztett fel, amit szintén közpénzből kellett finanszírozni, az állami kármentesítési forrásból. Akkor az történt, hogy nagyon hasonló összetételű, nagyon hasonló káros hatással rendelkező hulladékokat helyeztek el a Baranya megyei Garé település határában, meglehetősen nagy mennyiségben. Ezeket a hordókat akkor elvitték onnan, azonban a talajban és a talajvízben a szennyezés jelen pillanatban is ott van. Azzal, hogy a hordókat elvitték, még semmi nem lett megoldva. Jelen pillanatban már a község ásott kútjai, a talajvizei nem használhatók, nem használják az emberek sem öntözésre, sem más célra, illetve nagy a veszélye annak, hogy az ivóvízbázis is elszennyeződik, hiszen ezek a szennyezések terjednek, és előbb-utóbb egyre mélyebbre jutva befognak kerülni az ivóvízbázisba.

Tehát ezért elképesztő, hogy eljutottunk odáig, tizen-egynéhány évvel később, hogy ismét ott tartunk, hogy a Budapesti Vegyiművek egy másik telephelyén, a központi telephelyén, megint csak elhagyott, gazdátlan hordókra lel valaki, amelyekből veszélyes, mérgező anyag szivárog a földbe, és évek óta ellenőrizetlenül, hiszen a cég már hét vagy nyolc éve felszámolás alatt van. Eleve nonszensz, hogy hogy tarthat egy felszámolási eljárás hét-nyolc évig, miért húzódik el ennyire a magyar jogban, miért engedik meg, hogy ilyen sokáig elhúzódjon egy felszámolási eljárás.

Azt is tudjuk, hiszen dokumentumok állnak a rendelkezésünkre, hogy nem annyira új keletű azért ez a történet, hiszen már 2005-ben, tíz évvel ezelőtt, 49 millió forintos hulladékgazdálkodási bírságot szabott ki a Közép-Duna-völgyi környezetvédelmi hatóság a Budapesti Vegyiművek Illatos úti telephelyén engedély nélkül és nem megfelelően tárolt hulladékokkal kapcsolatban. Tehát 2005-ben már egy 50 millió forintos bírság kiszabásra került. 2009-ben ezt követte egy újabb 17 millió forintos bírság, majd 2011-ben egy büntetőfeljelentés is született az ügyben. Szintén a Közép-Duna-völgyi környezetvédelmi hatóság büntetőfeljelentést tett a IX. kerületi rendőrkapitányságon, ahol részletesen leírja, hogy mintegy 1200 tonna mennyiségű veszélyes hulladék ott van a telephelyen.

(11.50)

Volt olyan év, hogy az őrzését senki... - volt egy cég, amelyik eredetileg szerződés szerint vállalta az őrzését, de aztán ez felmondta a szerződést, és évekig senki nem őrizte, szabadon folyt belőle a veszélyes anyag ki a földbe és a talajba.

Tehát ilyen előzmények után elég érdekes, hogy most kerül a parlament elé egy olyan törvény, ami ugyan megkönnyíti, valóban, ennek az ügynek a ren-

dezését, és ezért támogatni is fogjuk, de vannak azért furcsa elemei.

Ilyen furcsa elem - és ezzel kapcsolatban módosító indítványt is fogunk beadni vagy adunk be ehhez a javaslatához -, hogy miért kell az eredeti javaslatához képest módosítani a zárt, nem nyilvános tárgyalásos eljárás szabályait, egyáltalán miért van szükség arra, hogy környezetvédelmi okokból vagy katasztrófavédelmi okokból zárt, nem meghívásos pályázat vagy nem nyilvános pályázat útján értékesítsék a felszámolás alatt lévő céget. Ez mindig csak a visszaéléseknek és a korrupciónak a látszatát kelti, hogy ha valami zárt, ha valami nem nyilvános, az az állampolgári bizalmat csökkenti. Tehát innentől kezdve nem értjük, hogy miért van erre szükség. Ugyan a törvény indoklása azt mondja, hogy azért, hogy egy megfelelő szakmai befektető, aki tovább tudja esetleg üzemeltetni a kármentesítési folyamatot vagy magát az üzemet, üzemként képes átvenni és szakmailag is megfelelő erre, ezt mondja ki a törvény, de mégsem látjuk indokoltnak mi ezt a zárt, meghívás nélküli pályázatot.

Tehát az egyéb javaslatokkal, ami a kisajátítással és a felszámolási eljárással kapcsolatos további részletszabályokat tartalmazza, egyet tudunk érteni ebben az esetben, hiszen most valóban arra van szükség, hogy minél gördülékenyebben meg lehessen oldani ennek a területnek a kármentesítését. Csak arra kell odafigyelni, hogy tényleg ne járjunk úgy, mint Garé esetében, hogy elviszik a hordókat, azt a néhány ezer hordót, ami ott megtalálható, majd utána a talajban a szennyezés ott marad.

Maga a talaj megtisztítása, én úgy tudom, hogy az egyik hazai nagy kármentesítő cégnek a számításai szerint akár 40 milliárd forintot is igénybe vehet, tehát egy hatalmas nagy összeg, és nyilván ekkora összegnél már mindig, így vagy úgy, de megjelennek az ügyeskedő, ügyeskedni akaró cégek, amelyek valójában nem is végeznek kármentesítési munkát, csak továbbadják. Tehát ahol állami forrás és sok-sok milliárd jelenik meg, ott nagyon oda kell figyelni arra, hogy ezek milyen úton-módon fognak elköltödni vagy elköltve lenni.

Éppen ezért javasoltuk mi azt, hogy ezt a kármentesítési folyamatot az Illatos úton és más országos kármentesítési program keretében elköltött források hasznosulását is egy parlamenti vizsgálóbizottság felügyelje, egy olyan parlamenti vizsgálóbizottság, ahol az országgyűlési frakciók képviselőin kívül szakértők is részt vennének a bizottság munkájában. Hiszen az elmúlt húsz évben az országos környezeti kármentesítési programban jó néhány milliárd forint el lett költve adófizetői pénzből, adóforintokból, és nem mindig egyértelmű, hogy ezek valóban úgy hasznosultak, hogy az adott terület környezetvédelmi és egészségügyi szempontból, környezetegészségügyi szempontból megtisztultnak minősíthető, és ugyanakkor a pénzek elköltése is a leghatékonyabbnak tekinthető.

Tehát szükség volna arra, hogy egyrészt visszamenőleg ezeket megvizsgálja valaki, egy országgyűlési vizsgálóbizottság, másrészt pedig arra, hogy a most folyó és a jövőben várhatóan sorra kerülő ilyen ügyeket is feltárjuk, illetve figyelemmel kísérjük politikai, törvényhozói szempontból. Hiszen abból, hogy hónapról hónapra előkerülnek ilyen esetek, itt volt a selypi cementgyár, ott az azbeszt volt a problémás veszélyes hulladék, de mégiscsak veszélyes hulladék; akkor itt volt a balmazújvárosi lerakó ügye, itt volt néhány évvel, talán két évvel ezelőtt az abasári vízszennyezés ügye, és még jó néhány olyan ügyet lehetne sorolni - Óbudai Gázgyár, s a többi, s a többi - az elmúlt években, évtizedekben, ahol súlyos környezeti problémák kerültek felszínre, és amely környezeti problémák elhárítására nem volt már felelős, nem lehetett olyan felelőst találni, akinek a költségére ezt meg lehetett volna oldani. Mindig az államra maradnak végül. Az államnak viszont el kell végezni, mert az állam nemcsak a költségvetési forrásokkal kell hogy jó gazda módjára gazdálkodjon, hanem a természeti erőforrásokkal is.

Az országos környezeti kármentesítési program keretében annak idején készült egy lista, hogy több ezer olyan telephely, több ezer olyan helyszín van Magyarországon, ami ilyen szempontból, kármentesítési szempontból érdekes lehet. Hogyha tudjuk, hogy ilyen nagy számban léteznek ezek a telephelyek, és azt is tudjuk, hogy ezek veszélyeztetik az ivóvízbázisainkat, veszélyeztetik a termőföldjeinket, veszélyeztetik a természeti környezetünket, és természetesen az emberi egészséget is nagymértékben veszélyeztetik, akkor bizony kötelességünk beavatkozni; akár uniós forrásokat, akár magyar költségvetési forrásokat felhasználva, minél előbb elérni azt a célállapotot, hogy Magyarországon ne adódhasson elő olyan helyzet, hogy egy településnek az ivóvízbázisa elszennyeződik, és utána a településre máshonnan kell ivóvizet hozni. Mert egyszerűen, azt utána már megtisztítani vagy horribilis költségekkel lehetne, vagy egyáltalán nem lehet, tehát visszafordíthatatlan környezetkárosodás következik be.

Ezért tartjuk fontosnak, hogy ne csak ilyen törvények által, ilyen részletszabályokban, hanem egy átfogó szabályozással rendezzük végre ezt a kérdést, indítsuk újra az országos környezeti kármentesítési programot, és bizony tegyük meg jogilag is azokat a lépéseket, hogy az ilyen szennyezések még akkor felderíthetők és a kármentesítések akkor végrehajthatók legyenek, amikor még létezik az a vállalkozás, létezik az a cég, amelyen ezt be lehet hajtani.

Mert, még egyszer mondom, itt van a Budapesti Vegyiművek, amely évtizedek óta környezetszennyezési problémákkal kerül a média középpontjába. 2005-ben, amikor a környezetvédelmi hatóság az 50 millió forintos bírságot kiszabta, tudomásom szerint még egy működő cég volt, akkor még nem kezdődött el a felszámolási eljárás, akkor még talán lehetett volna valamit tenni.

(Az elnöki széket dr. Latorcai János,
az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Most már a cégnek a meglévő ingatlan és egyéb vagyonából a felszámolási eljárás során talán sikerül legalább részben fedezni, hogyha ezt a törvényt is elfogadja az Országgyűlés, a kármentesítési eljárásnak a költségeit.

De, még egyszer mondom, az nem célszerű, hogyha a jövőben arra rendezkednek be a Magyarországon működő és veszélyes anyagokat felhasználó vagy veszélyes hulladékokat termelő cégek, hogy majd ők itt hagyják szépen a földben a veszélyes hulladékokat, és majd úgyis az állam egyszer majd kármentesít és kötelezettséget vállal helyettük, hanem még a probléma gyökerénél meg kell fogni, még mielőtt felszámolódik, eltűnik a cég, és nem lehet rajta behajtani ezeket a követeléseket. Úgyhogy én üdvözlöm a kormány az irányú törekvését, hogy elinduljon egy ilyen irányba.

Azt kérném az államtitkár úrtól, hogy a zárszóban majd ezt mondja el, indokolja meg néhány mondatban, hogy miért szükséges a zárt, nyilvánosság nélküli értékesítési pályázat, és hogyha ezt megteszi nekem, és megfelelő indokot tud erre mondani, akkor nem tartom kizártnak, hogy támogatni tudjuk ezt a javaslatot. Egyelőre egy ilyen tartózkodó állásponton vagyunk. Köszönöm szépen. *(Bana Tibor tapsol.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szerezzel köszöntöm képviselőtársaimat.

Megkérdezem rögtön, kíván-e még valaki felszólalni a vitában. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem.

Akkor Fónagy János államtitkár úrnak adom meg a szót, aki már készülődik a zárszóra. Parancsoljon!

DR. FÓNAGY JÁNOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ez a valóban egy konkrét ügy apropóján idekerült törvényjavaslat messze többről szól, mint a konkrét ügyről, mint az Illatos útról. Az ellenzéki képviselőtársaimnak is és a kormánypárt részéről támogatólag szóló képviselőtársaimnak is tökéletesen igaza van, hogy az ország jelenlegi - és hozzá kell tennem, jövőbeni - állapotának egyik legfontosabb kérdéséről beszélünk.

Ahogy mondani szokták, a régi bűnöknek hosszú az árnyéka, és az elmúlt évtizedek, nemcsak az elmúlt évek, az elmúlt évtizedek arról szóltak, hogy sajnos sorra-rendre részben előkerülnek a régi, az esetünkben szó szerint elásott bűnök. De ugyanakkor előkerülnek azok a gazdálkodással, esetenként feleltelen gazdálkodással összefüggő következmények is, amelynek ugyan most az anyagi következményeiről, a lehetséges anyagi következményeiről beszélünk, de ugyanakkor - és ebben rendkívül figyelemreméltónak tartom Tukacs képviselő úr észrevételét is - a dolognak van egy humán vonzata is, hiszen ezek a

környezetszennyező gócok nemcsak a mentesítéssel kapcsolatos költségek és a mentesített ingatlan értéknövekedésével, annak esetleges betudásával kapcsolatosak.

(Hegedűs Lorántnét a jegyzői székben
Mirkóczki Ádám váltja fel.)

Ezek egyébként nagyon fontosak, de sajnos esetenként nemcsak a milliárdokba kerülő elszámolás a tétele, hanem az a közvetett és közvetlen egészségkárosodás és annak az anyagi hatása, amit ezek okoznak.

(12.00)

Úgyhogy a magunk részéről mi nyitottak vagyunk minden olyan javaslatra, amely ennek a végigtárgyalását, végiggondolását okozza. Mindnyájan tudjuk sajnos a példák sorát felemlíteni arról, hogy mondjuk, egy-egy térség ivóvízbázisán keresztül vagy sajnos az elmúlt évtizedben megtapasztalt, esetenként számos halálos áldozatot is követelő, nagy ipari katasztrófáknak milyen egyéb egészségkárosító hatása van. Úgyhogy a magunk részéről ennek a végiggondolására, végigtárgyalására nyitottak vagyunk.

Ha már a nyitottságot említettem, tisztelt képviselő úr, kérem, higgye el, a kormány háta is hát, nemcsak az ellenzéki képviselőké, hanem a mi hátunk is hát, amely hát védelmének egyik, ha nem a legfontosabb eszköze a transzparencia. Ha van érdekelt abban, hogy ezek az eljárások transzparens, átlátható módon folyjanak le, akkor a mindenkori kormány jelen esetben a mi érdekünket szolgálja, úgyhogy e tekintetben is úgy gondolom, hogy teljes az egyetértés.

Ugyancsak a nyitottsághoz engedjék meg, képviselőtársaim, hogy tegyek még egy megjegyzést, és ez nemcsak az általános követelmény és a politikai érdek, hanem a jelenlegi szabályozottsága is. A felszámolóbiztosnak ma is kötelezettsége, hogy a hitelezőket tájékoztassa, és ezt az átláthatóságot, a tájékoztatást a csódtörvény jelenleg is messzemenően biztosítja, hiszen a felszámolónak tájékoztatási kötelezettsége van a hitelezőkkel szemben. Az adós vagyónának értékesítése a teljes nyilvánosság előtt zajlik, és a felszámoló köteles egy végső mérleget a nyilvánosság előtt közzétenni. Tehát ennek a normafeltételei ma is megvannak, de ennek az elvi súlyával és jövőbeli teljes körű érvényesítésével messzemenően egyetértünk.

Kepli képviselőtársam módosítóit várjuk, úgyhogy azt kérem, hogy nyújtsa be. A zártkörű pályázattal kapcsolatban az igényelt válasz, hogy a csódtörvény eddig is biztosított lehetőséget a zártkörű pályázatra, ez nem új jogintézmény. Le kell zárni a hitelezők állásfoglalását, és be kell szerezni a független értékbecslők szakvéleményét. Ez mindegyiknél kritérium, tehát illetően meggyőződésem szerint

sem tartalmilag, sem szabályozás szempontjából nem új ez a rendelkezés és kívánalom.

Összességében köszönöm a támogató javaslatokat, és kérem, hogy ennek a törvénytervezetnek a jelenlegi célját elsődlegesnek téve ezt valamennyi parlamenti párt támogassa. Köszönöm figyelmüket, köszönöm a lehetőséget, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom a tisztelt képviselőtársaimat két dologról: elsőként arról, hogy azzal, hogy Fónagy János államtitkár úrnak a zárzó elhangzására lehetőséget adtam, az általános vitát lezártam; a másik pedig, hogy a módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség. Köszönöm szépen.

Soron következik **az emissziókereskedelmi rendszer magyar államot megillető kvótabevételeinek megoszlási és célzott felhasználási szabályainak módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4819. számon a parlamenti informatikai hálózaton mindenki számára elérhető. Bejelentem, hogy az előterjesztést uniós napirendi pontként tárgyalja az Országgyűlés.

A törvényjavaslat előterjesztője Szabó Zsolt államtitkár úr, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkára. 30 perces időkeret áll államtitkár úr rendelkezésére.

Parancsoljon, államtitkár úr!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat a hazai klímapolitika törekvéseit, a feladatokat, az emissziókereskedelmi rendszer végrehajtását és feltételrendszerét meghatározó szabályozás módosítását tartalmazza. A törvényjavaslat a kvótabevételek költségvetési törvény szerinti megosztására vonatkozó ágazati szabályozást rendez, vezet át a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium és a Nemzetgazdasági Minisztérium között.

A költségvetési előírásoknak megfelelően a javaslat törvényi szinten rögzíti a kvótabevételek meghatározott célhoz kötött felhasználását, és egyben egyértelműsíti az úgynevezett derogációs feladatok végrehajtásáért és koordinációjáért felelős személyek körét. A derogáció célja, hogy a nagyobb energiahatékonyaságú technológiák alkalmazására ösztönözzük a nagy villamosenergia-termelőket, illetve a villamosenergia-termelők a derogáció keretében megengedett egyszeri állami támogatásban részesülnek a kedvezményes kvótakiosztás révén.

A kiosztás célja a derogáció során meghatározott beruházások végrehajtásának állami és uniós támogatása azért, hogy a beruházás megtérüléseként a felmelegedésért felelős üvegházhatású gázok kibocsátása ebben a termelői szektorban jelentősen, ha tetszik, nagymértékben csökkenjen.

Mivel az energiapolitikáért felelős miniszter feladata többek között az energiapolitikai programok kidolgozása, azok végrehajtása, mindenképpen indokolt ezeknek a feladatoknak a visszaadása az államháztartásért felelős minisztertől az azért felelősséggel bíró, energiapolitikáért felelős miniszterhez.

A Nemzeti Akkreditáló Testület az uniós jog által alkalmazandó és emissziókereskedelmi rendelkezéseket érintő feladatokat is ellát egyben. A törvényjavaslatban foglalt módosítás célja biztosítani a kölcsönös elismerés elvét más uniós tagállamban bejegyzett, de Magyarországon tevékenykedő hitelesítő szervezetek vonatkozásában; ezzel együtt eltörölve a külföldi hitelesítő szervezetek hazánkban való eljárása érdekében megkövetelt, Nemzeti Akkreditáló Testület általi nyilvántartásba vételt.

A törvényjavaslatban megtalálható - többek között - egyéb módosítások a nemzetközi és uniós kötelezettségvállalásokkal összefüggésben rögzítik a klímapolitikában érintett miniszterek hatáskörét konkrétan. Az ágazati törvények klímapolitikát érintő szakaszait legutóbb 2013 elején módosította a tisztelt Országgyűlés. Az azóta eltelt időszakban a nemzetközi klímapolitikai törekvések, célkitűzések hangsúlyozottabb szerepet kaptak: a klímapolitika az energiapolitika szerves részévé vált, és egyáltalán a gazdaságpolitika kiemelt szereplőjévé vált. Számos, az energiapolitikáért felelős miniszter hatáskörébe tartozó feladat törvényi szintű szabályozására nem került sor, nem történt meg még, és a módosítás ezeket a hiányosságokat is pótolja összességében.

Kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/4819. számon beterjesztett törvényjavaslatot megtárgyalni, ezt követően támogatni szíveskedjen. Egyben köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A képviselői felszólalások következnek; első körben a vezérszónoki felszólalások, amelyek első felszólalója Bartos Mónika képviselő asszony, a Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka. Parancsoljon, képviselő asszony!

BARTOS MÓNIKA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! „Mi vagyunk az első generáció, amelyik érzi a klímaváltozás hatásait, és mi vagyunk az utolsó generáció, amelyik még tehet valamit ellene.” - Barack Obama Áder János köztársasági elnök úr által is idézett mondatát egyszer már én is idehoztam képviselőtársaim elé.

(12.10)

Úgy tűnik, napjainkban egyre többen ráébrednek ennek jelentőségére. A környezetünkben lezajló változások, események és azok életünkre, minden-

napjainkra gyakorolt súlyos hatása figyelmeztet minket, hogy nem játék, amivel szembe kell néznünk, nem lehet a ránk váró feladatokat, küzdelmet egy vállrándítással elintézni. Azonban a döbbenet nem elég, cselekedetekre van szükség, egyéni és közösségi szinten egyaránt. A klímaváltozás elleni sikeres fellépés az országok közötti minél szélesebb összefogással valósítható meg. Ennek tényét a nemzetközi közösség sem vitatja.

Ez az év a klímaváltozás, a fenntarthatóság jegyében telik. Már évekkal ezelőtt elkezdődött az az előkészítő munka magyar társelnökséggel, amely a fenntartható fejlődési célok megfogalmazásához vezetett. Az ezeket tartalmazó ENSZ-határozat állam- és kormányfők általi elfogadását fokozott figyelemmel várja a nemzetközi közvélemény.

Ennél nagyobb és várakozással teli érdeklődés a témában csak a párizsi klímacsúcsot, annak előkészítését övezi. Az emberiség jövőjét hosszú távon befolyásoló egyezmény, a párizsi klímacsúcs megrendezése ez év decemberében lesz várható. Ha az EU mellett a szén-dioxid-kibocsátás feléért felelős nagyhatalmak - úgymint USA, Kína, India - nem fogják vissza a környezetszennyezésüket és nem változik szemléletük, akkor olyan visszafordíthatatlan következményekkel fogunk mi és utódaink szembenézni, amelyek civilizációnkat veszélyeztetik.

A párizsi klímacsúcs sikere érdekében számos kezdeményezés indult. Al Gore volt amerikai alelnök Nobel-díjas klímavédő kampányáról már én is tettem említést képviselőtársaimnak. Ennek lényege, hogy mintegy egymilliárd főt szeretnének elérni és arra biztatni őket, hogy emeljék fel a hangjukat bolygónk védelme érdekében. Ader János köztársasági elnök úr az elsők között csatlakozott a kampányhoz.

Tisztelt Képviselőtársaim! A Magyar Országgyűlés is érzi a fokozódó figyelmet, több esetben foglalkozott a klímaváltozás, a fenntarthatóság kérdéskörével. A tavaszi ülészakában több klímapolitikát és energiapolitikát érintő javaslatot tárgyaltunk. Így például április 28-án került elfogadásra a T/4020. számú törvényjavaslat, amely az ENSZ éghajlatváltozási keretegyezményével és annak kiotói jegyzőkönyvével összhangban megalapozta az egységes díjfizetési rendszert az üvegházhatású gázokkal kapcsolatos tevékenységet végzők számára, illetve szabályozta a Nemzeti Klímavédelmi Hatóság minőségi működését.

Május 12-én került elfogadásra a T/4582. számú törvényjavaslat, amely az EU-irányelvekkel összhangban biztosítja az energiahatékonysági nemzeti célértékek teljesítéséhez szükséges szabályozást. EU-s cél a 2020-ig elérendő 20 százalékos energiahatékonysági javulás. Május 27-én került elfogadásra a dohai módosítás, vagyis a második kiotói jegyzőkönyv kihirdetését, az annak való jogi megfelelést és a végrehajtást célzó T/4636. számú törvényjavaslat. Június 2-án pedig benyújtotta a kormány a második nemzeti éghajlat-változási stratégiát.

Tisztelt Képviselőtársaim! Az éghajlatváltozás elleni küzdelemben az EU országai globális szinten példaértékű elkötelezettséget mutatnak. Ezzel függ össze az előttünk fekvő törvényjavaslat is, mely a hazai klímapolitikai törekvéseket és feladatokat, valamint az emissziókereskedelmi rendszer végrehajtását és feltételrendszerét meghatározó szabályozás felülvizsgálatát célozza. Az uniós és nemzetközi jogi törekvésekkel összhangban pontosítja a hazai jogi rendelkezéseket, biztosítja a megfelelést az uniós jogból fakadó szabályozási kötelezettségeknek, ugyanakkor egyszerűsítéssel segíti a hazai klímapolitika hatósági feladatellátását.

Az EU kibocsátáskereskedelmi rendszerének - röviden EU ETS - célja, hogy hozzájáruljon az EU-tagállamok azon kötelezettségvállalásainak eléréséhez, amelyek az üvegházgázok kibocsátásának költségkímélő módon történő korlátozására, illetve csökkentésére vonatkoznak. Azáltal, hogy a résztvevő vállalatok számára lehetővé tették a kibocsátási egységek adásvételét, a kibocsátáscsökkentések megvalósításával járó költségek is alacsonyabbak.

Az EU ETS a központi eleme az EU éghajlatváltozás elleni küzdelmet meghatározó stratégiájának. Világszinten ez az első nemzetközi szén-dioxid-kibocsátáskereskedelmi rendszer, amely ez év elejétől nemcsak a 27 tagállamra terjed ki, hanem az Európai Gazdasági Térség további három tagjára, azaz Norvégiára, Izlandra és Liechtensteinre is. Jelenleg az energetikai és az ipari ágazatok több mint tízezer létesítményét foglalja magában, amelyek együttesen az EU szén-dioxid-kibocsátásának csaknem felét, illetve teljes üvegházgáz-kibocsátásának 40 százalékát adják.

2014 októberében az Unió vezetői a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó szakpolitikai keret más fő tényezői mellett az üvegházhatású gázok kibocsátásának 2030-ig történő legalább 40 százalékos hazai csökkentésében állapodtak meg. Ennek egyik célja, hogy versenyképesebbé, biztonságosabbá és fenntarthatóbbá váljon az Európai Unió gazdasága és energiarendszere. Másik mozgóatója, hogy sikerüljön elérni a 2030-ra kitűzött, a megújuló energiára és az energiamegtakarításra vonatkozó 27 százalékos célkitűzést.

*(A jegyzői székben Móring József Attilát
Földi László váltja fel.)*

A 2020 utáni jogalkotási keret részeként fog sor kerülni az Unió kibocsátáskereskedelmi rendszere felülvizsgálatára. Az EU a globális kibocsátások mintegy 10 százalékaért felelős, és ez az arány a következő évtizedekben tovább fog csökkenni. Az éghajlatváltozás kezeléséhez nemzetközi szakpolitikai válasza van szükség.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat a célok megvalósítása érdekében öt lényegi pontra fókuszál.

Az első cél a kvótabevételek megosztásának rendezése. Ennek egyik eleme, hogy a kvótabevételek NFM és NGM közötti megosztását és azok célzott felhasználását rendezni kívánja a két klímapolitikai ágazati törvényben. Mindezt úgy teszi, hogy az összhangban legyen az uniós és a nemzetközi rendelkezésekkel. Másik eleme pedig koherenzia zavart orvosol. A költségvetési törvény szerint is hivatkozott két ágazati törvény jelenleg nem koherens a költségvetési rendelkezésekkel, így mindenképpen szükséges az ágazati szabályozás megfeleltetése a költségvetési szabályozásnak.

A második cél a derogációs feladatokért felelős személyek meghatározása. Ahogy államtitkár úr is említette, a derogáció fontos eszköz az energiahatékonyság növelésében és ezzel együtt az üvegházhatású gázok csökkentésében. A módosítás lényege, hogy az NGM kezdeményezésére az NFM visszaveszi a villamosenergia-termelők részére nyújtott ingyenes kvótakiosztással kapcsolatos feladatokat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A harmadik cél a Nemzeti Akkreditáló Testület feladatának rendezése. A módosítás lehetővé teszi, ahogy államtitkár úr is említette, a kölcsönös elismerés elvének gyakorlását más uniós tagállamban bejelentett, de Magyarországon tevékenykedő hitelesítő szervezetek vonatkozásában. Ezzel együtt eltörli a külföldi hitelesítő szervezetek hazánkban való eljárása érdekében megkövetelt Nemzeti Akkreditáló Testület általi nyilvántartásba vételt, ami a gyakorlatban az üzemeltetők és a külföldön akkreditált hitelesítő szervezetek körében zavart keltett és tanácstalanságot okozott.

A negyedik cél a nemzetközi klímapolitikai feladatok ellátásáért való felelősség rendezése. Erre azért van szükség, mert az elmúlt években a nemzetközi klímapolitikai törekvések, célkitűzések hangsúlyosabb szerepet kaptak. A klímapolitika az energiapolitika szerves részévé vált. Számos, az energiapolitikáért felelős miniszter hatás- és feladatkörébe tartozó feladat meghatározására törvényi szinten nem került sor eddig. A módosítás ezt a hiányosságot pótolja.

Az ötödik cél pedig az egyéb légiközlekedési kvótakiosztást érintő módosítás. A javaslat az Európai Bizottság által publikált és alkalmazott, a légiközlekedési kvótakiosztásra vonatkozó dokumentumok alapján módosítást fogalmaz meg az Európai Unió emissziókereskedelmi rendszerén belüli légiközlekedési szabályrendszer pontosítására.

(12.20)

Tisztelt Képviselőtársaim! Kihívásokkal és feladatokkal teli esztendőtt élünk, melyet végigkísér a felszólalásom elején idézett mondat, amely így szól: „Mi vagyunk az első generáció, amelyik érzi a klímaváltozás hatásait, és mi vagyunk az utolsó generáció, amelyik még tehet valamit ellene.”

Kérem, támogassák a törvényjavaslatot. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Folytatjuk a vezérszónoklati kört: az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Demeter Márta képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A hatályos költségvetési rendelkezések szerint az államháztartásért felelős miniszter és az energiapolitikáért felelős miniszter az üvegházhatású gázok közösségi kereskedelmi rendszerében és az erőfeszítés-megosztási határozat végrehajtásában történő részvételről szóló törvény által létrehozott légiközlekedési kibocsátási egységek 50-50 százalékáig, a létesítményeket megillető kibocsátási egységek értékesítéséből pénzforgalmilag teljesült bevétel 25-25 százalékáig vállalhat kötelezettséget a gazdasági zöldítési rendszerben, valamint a zöldgazdaság finanszírozási rendszerében.

Ugyancsak a költségvetési törvény szerint az ENSZ éghajlat-változási keretegyezménye és annak kiotói jegyzőkönyve végrehajtási keretrendszeréről szóló törvény alapján létrehozott kiotói egységek átruházásából befolyt bevétel 50-50 százalékáról az államháztartásért felelős miniszter és az energiapolitikáért felelős miniszter jogosult dönteni a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 10. cikkében rögzített egy vagy több cél megvalósítása érdekében.

A kvótabevételek felhasználási célzatát meghatározó két ágazati törvény jelenleg azonban nem koherens a költségvetési rendelkezésekkel, így mindenképpen szükséges az ágazati szabályozás megfeleltetése a költségvetési szabályozásnak. A fentiekben túl a javaslat egyéb módosító rendelkezései a nemzetközi és uniós kötelezettségvállalásokkal összefüggésben rögzítik a klímapolitikában hatás- és feladatkörrel rendelkező miniszterek hatáskörét, valamint kiigazításokat is tesznek az uniós és nemzetközi jogi normáknak, megállapodásoknak való pontos megfelelés érdekében.

A törvényjavaslat megoldásai és módosító rendelkezései véleményünk szerint helyesek, ugyanakkor az elmúlt öt esztendőben az Orbán-kormány rendkívül elhibázott kvótaértékesítési gyakorlata miatt, jelen piaci körülmények között a hazai kiotói egységek összértéke alig éri el ezek hatására a 800 millió forintot. Valószínűleg ez lehet az oka, hogy a javaslat a 4. §-ban az eddigi gyakorlattól eltérően arra tesz vállalást, hogy Magyarország a nemzetközi klímafinanszírozási vállalásának forrását az üvegházhatású gázok európai kibocsátási egységeinek értékesítéséből származó bevételekből biztosítja. Ez az a forrás, amit például jelenleg az állam a panelprogram folytatására tudna fordítani. Azt gondoljuk,

hogy az lenne a valódi rezsicsökkentés, ha a panel-programra fordítanának például ilyen forrásokat és ezeket a forrásokat.

Tehát tekintettel arra, hogy ez az elv rendkívül hibás, és arra is, hogy az európai egységek, bevételek egy részét nem hazai energiahatékonysági programokra kívánja fordítani a kormány, a törvénymódosítást az MSZP országgyűlési képviselőcsoportja nem támogatja. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Kepli Lajos képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

KEPLI LAJOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A Jobbik Magyarországért mozgalom jelen állás szerint támogatni tudja a törvényjavaslatot, a törvényjavaslat céljaival egyetért.

Megjegyzem, a javaslat első része, amelyben a Nemzeti Akkreditáló Testülettel kapcsolatos törvény egyes szabályozásait módosítja, tehát hogy a külföldi egyenértékűleg akkreditált szervezetet is el kell fogadni hitelesítő szervezetként, olyan szempontból válik egy tegnapelőtt benyújtott törvényjavaslat alapján értelmetlenné 2016. január 1-jétől, merthogy ez a törvényjavaslat, amit benyújtott Szatmáry Kristóf képviselő úr a tegnapelőtti nap folyamán - és már megtalálható a parlament rendszerén -, a Nemzeti Akkreditáló Testületet megszüntetné 2016. január 1-jével, és a testület feladatait az állam, az iparügyekért felelős miniszter hatáskörébe utalná. Ez csak egy zárójeles megjegyzés, hiszen nyilvánvalóan az idei évre ez csak egy törvényjavaslat, még elfogadva sincs, de ha el lesz fogadva, akkor is a jövő évre vonatkozik, de tény, hogy újragondolását igényli majd a törvényjavaslat ezen részeinek.

Az pedig nyilván ugyanebbe a sorba illeszthető, hogy most ez a Nemzeti Akkreditáló Testület kötelező jelleggel el kell hogy ismerje az európai akkreditációs rendszer szerint akkreditált, más szervezetek hitelesítési rendszerét is.

A kvótabevételekkel kapcsolatban, ugye, erről már európai uniós szinten született döntés, hogy a kvótabevételek 50 százalékát vissza kell fordítani a zöldgazdaság-fejlesztési rendszer működtetésére. Hát, hogy ezek a rendszerek, illetve az ebben a rendszerben meglévő források hogyan fognak hasznosulni, azt kíváncsian várjuk. Mindenesetre, ahogy a 2016. évi költségvetés tárgyalásakor már láttuk, ez jelentősen megnövelte azt a keretet, ami erre a célra rendelkezésre áll a következő évben vagy a következő években. Csak nagyon remélni tudjuk, hogy ez valóban oly módon is fog hasznosulni, ami valóban a szén-dioxid-szegény technológiák, illetve a környezet- és energiahatékonyság technológiák irányába és beruházások irányába mozdítja el a gazdaságot, hi-

szén jelen pillanatban sajnos nem annyira tapasztalható ez. Nyilvánvaló, hogy részben források hiányában, de részben én politikai motivátlanságot is látok ezen jelenség mögött. Reméljük, hogy ez a jövőben már akkor, legalábbis a források oldaláról pótlódni fog.

Sokkal hatékonyabban kellene nyilvánvalóan ezeket felhasználni, de az, hogy a törvényjavaslat egy elvi döntéssel lehetőséget kíván biztosítani arra, hogy az európai uniós szabályozásnak megfelelően Magyarország is erre a célra használja fel a kvótabevételeinek 50 százalékát, és a másik 50 százalékát pedig a nemzetgazdaságért felelős miniszter a gazdaságzöldítési rendszer keretein belül, mindenképpen üdvözlendő. De még egyszer vagy sokadszor is mondom, a puding próbája az evés, tehát hogy mi fog ebből megvalósulni, milyen hatékonysággal fognak ezek a források hasznosulni, az majd a jövő kérdése, és a jövőben derül ki, hogy hogyan fognak ezek a projektek ténylegesen testet ölteni. Hiszen szükség van Magyarországon a gazdaság zöldítésére, akár ha az energiaszektorban nézzük az erőművek hatékonyságnövelését, a megújuló energiaforrások nagyobb arányú elterjedését, akár az épületszektor nézzük, az építőipart, az energiahatékonysági mutatók javulása elég radikális kellene hogy legyen a következő években. Épületgépészetileg is rengeteg beruházni való, tennivaló van, és magát az ipart is energiahatékonyságra, zöldebbé kell tenni, nemcsak a lakossági, közületi szektort.

Mindenhol hatalmas a fejlődési potenciál, úgyhogy igazából megvan a lehetőség arra, hogy Magyarország a vállalásait is túlteljesítve érjen el akár szén-dioxid-kibocsátáscsökkentést az elkövetkező években, évtizedekben, ha a kormányzati szándék is ebben az irányban halad és errefelé folytatódik. Úgyhogy ezt a törvényjavaslatot mi most támogatni fogjuk, hogy ezzel megadjuk az esélyt a kormánynak, hogy valóban egy ilyen irányba indulhasson el. Viszont, ahogy eddig is, vigyázó tekintetünket folyamatosan a kormány tevékenységére fókuszáljuk, és folyamatosan a parlamentben és parlamenten kívül is minden eszközzel azon leszünk, hogy rábírjuk a kormányt, illetve ellenőrizzük a kormányt a tekintetben, hogy ezeket a célokat végrehajtja-e, vagy csak üres szavak és hangzatos elképzelések maradnak.

(12.30)

Jelen pillanatban, ha azt nézzük, hogy az utóbbi időszakban milyen intézkedések születtek akár a megújuló energiát felhasználó berendezések környezetvédelmi termékdíj hatálya alá vonásáról vagy más egyéb adópolitikai intézkedésekről - akár azt a 27 százalékos áfát is idetehetnénk, ami ugyanúgy vonatkozik ezekre a zöldgazdaságot elősegítő vagy megújuló energiaszektorba tartozó berendezésekre is -, akkor több olyan adópolitikai intézkedés is van,

ami nem segíti elő, hogy ebbe az irányba induljunk el. Ezeket majd össze kéne hangolni.

Ez most megadja a keretet a kvótabevételek felhasználását illetően, de adópolitikailag is egy olyan környezetet kellene teremteni, ami a szén-dioxid-semleges magyar gazdaság és ipar, illetve a sokkal környezetbarátabb és energiahatékonyabb magyar gazdaság és ipar felé mozdítja el hazánkat a jövő generációk érdekében. Ahogy Bartos Mónika vezérszónoklatában is egyébként nagyon pozitívan ez nagyon jól elhangzott, nagyon szeretném, ha az az elmélet, ami képviselőtársam felszólalásából ájtött, valóban a kormány mindennapi gyakorlatává is válna. Sajnos, látok sokszor különbséget, de nagyon remélem, hogy tudunk mi, ellenzéki pártok annyit majd a jövőben is hatni vagy talán a jelenleginél sokkal többet hatni a kormányra e tekintetben, hogy végre ez tényleg gyakorlat és valóság is legyen. Ha pedig ez nem sikerül, akkor majd 2018 után egy következő kormány feladata lesz.

De senki ne mondja, hogy a Jobbik volt az akadálya annak, hogy ebben az irányban elinduljon a kormány, éppen ezért annak a szellemiségnek tekintetében, amit mindig is mondtunk, hogy minden olyan javaslatot, ami Magyarország, a magyar emberek hasznára válik, támogatunk, és támogatni fogjuk a javaslatot. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Mindazzal, amit Bartos Mónika képviselőtársam a klímaváltozás súlyosságáról, problémáiról elmondott, messzemenőleg egyetértek, és azzal is, hogy komoly nemzetközi erőfeszítések folynak azért, hogy a klímaváltozást megállítsuk és megtaláljuk hozzá az eszközrendszert. És akkor most itt egy „de”-t mondok: ahhoz, hogy ez megtörténjen, nagyon fontos, hogy a helyes eszközrendszert találjuk meg.

A törvényjavaslat látszólag egyértelművé teszi a kiotói egységek, vagyis szén-dioxid-kibocsátási lehetőségek értékesítése során keletkező állami bevételek felhasználását. Ez azonban tényleg csak a látszat, a magyar kormány a kiotói egységekkel átláthatatlanul és ellenőrizhetetlenül kereskedik, és a bevételek felhasználása sem felel meg az átláthatóság, valamint a parlamenti és a társadalmi kontroll minimális elvárásainak.

Előljáróban rögzíteni kell, hogy a kibocsátási egységekkel folytatott kereskedelem elsődleges célja nem az állami bevételek növelése, hanem a környezetszennyezés csökkentése. Ezt a célt a kvótakereskedelem a nemzetközi gyakorlat és szabályok alapján akkor tudja leghatékonyabban szolgálni, ha egyrészt a tranzakciók tökéletesen átláthatóak, másrészt pe-

dig az összes bevétel garantáltan és a vásárlók számára transzparensten a szén-dioxid-kibocsátás csökkentését szolgáló projekteket finanszírozza. Ráadásul nemcsak az eredeti környezetvédelmi szándék követeli meg a célhoz kötött és átlátható felhasználást, hanem a magyar állam és az adófizetők anyagi érdekei is.

A kibocsátási egység ugyanis olyan speciális termék, amelynek árát az átláthatóság és a rendeltetésszerű felhasználás megnöveli. Vagyis minél inkább garantálható és ellenőrizhető, hogy a kormány a bevételeket kizárólag az üvegházgáz-termelés csökkentésére fordítja, annál drágábban lehet értékesíteni a kvótákat. A magyar kormány gyakorlata ugyanakkor nem felel meg a fenti követelményrendszernek, és ezzel súlyos milliárdokban mérhető károkat okoz az adófizetőknek, miközben a környezetvédelmi célokat sem teljesíti.

Az Orbán-kormány úgy bánik a kvótabevételekkel, mintha valamiféle költségvetési tartalékról lenne szó. Nem akkor adja el az egységeket, amikor a legmagasabb árat lehet elérni, hanem akkor, amikor a költségvetésnek hirtelen pénzre van szüksége, és nem klímavédelemre, hanem a költségvetés lyukainak foltogatására költi a bevételeket, amivel még inkább leértékeli a magyar kvótákat. Ez a káros és gyászos gyakorlat nem mostanában és nem is a 2010-es kormányváltáskor, hanem a 2008-as gazdasági válság idején kezdődött, vagyis a fenntartásáért egyformán felelős a Gyurcsány-, a Bajnai- és az Orbán-kormány.

A jelenlegi kabinet felelőssége annyival nagyobb, hogy ők már immár ötödik éve működtetik a környezeti és pénzügyi szempontból is fenntarthatatlan rendszert. Pedig a kiotói kvóták értékesítése a magyar sikertörténet lehetett volna, hiszen a jelentős kvótavagyon és a megfelelő jogszabályi háttér is rendelkezésre állt, elsőként a régióban. Ebből adódóan 2008-ban még viszonylag jó áron, értelmes célokra tudott az állam 28 milliárd forintnyi kvótabevételt megszerezni. A biztatóan indult folyamat azonban elakadt, mivel a zöldberuházási rendszer célszerű működtetése helyett a költségvetés nyelte el a befolyó összegeket, akkor még a válság miatt, de ez a káros gyakorlat azóta is fennmaradt.

Időközben pedig már az Orbán-kormány alakította ki azt a nagyon helytelen magatartást, hogy a kvótaeladásokat alárendelik a pillanatnyi költségvetési igényeknek, ami miatt például 2011-2012-ben a rosszul időzített eladásokon legalább 5 milliárd forintot veszített az állam. Tavaly is komoly veszteségek keletkeztek, szintén a rossz időzítés miatt 4 milliárd forinttal kevesebb kvótabevétel folyt be a tervezettnél.

Ugyanakkor, mint az előzőekben utaltam rá, nemcsak a kvóták eladása, hanem a bevétel felhasználása is problémás. A törvény szerint a befolyó pénzeket a nemzeti éghajlat-változási stratégiával összhangban kellene felhasználni. Csakhogy a NÉS egy

olyan átfogó vágygyűjtemény, hogy szinte az összes állami kiadásra ráfogható. Így a pénzköltés összhangban van az éghajlat-változási stratégiával. Ez azonban a vásárlókat nem hatja meg. A magyar kvóták ma nem számítanak kurrens, nagy értékű árunak, mivel az Orbán-kormány nem megbízható eladó.

Ahhoz, hogy a kvóták többet érjenek pénzben, illetve a bevételek környezeti hatását tekintve is, az értékesítések teljes átláthatóságára, a kvótavagyon pillanatnyi helyzetét, a megtörtént és a tervezett tranzakciókat is mutató, transzparens nyilvántartásra lenne szükség. Emellett újra kell gondolni a zöldberuházási rendszer és a gazdasági zöldítési rendszer teljes célrendszerét és működését. Ha ezeket a forrásokat a kormány valóban hatékonyan és a kibocsátási egységeket megvásárolók számára is meggyőző módon kívánja felhasználni, akkor nem különféle bizonytalan hatású állami beruházásokat kell belőlük finanszírozni, hanem a nemzetközi jó gyakorlatokat követve főként olyan programokat, amelyek a végső felhasználónál, vagyis a lakosságnál csökkentik a szén-dioxid-kibocsátást.

Vagyis lakossági energiahatékonyság-növelő és megújuló beruházások normatív, átlátható támogatására van szükség éppen arra, amit a Fidesz a 2010-es választási és kormányprogramjában beígért, de azóta sem hajlandó megvalósítani. Mindebből az következik, hogy a törvényjavaslatot az LMP nem tudja támogatni, elsősorban nem azért, ami benne van, hanem amiatt, ami hiányzik belőle. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Kérdezem képviselőtársaimat, mivel a vezérszónoki kör véget ért, hogy kíván-e valaki még felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok, az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Szabó Zsolt államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Jelzésre:)* Igen, kíván. Megadom a szót, parancsoljon, államtitkár úr!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Ház! Szeretném elmondani, hogy ez a törvény valójában melyik öt elemet tartalmazza, amiről szó van egyáltalán. Egyrészt a két klímapolitikai ágazati törvényben a kvótabevételek elszámolását NFM-NGM-oldalon, a derogációval kapcsolatos átadás-visszaadási feltételeket, a Nemzeti Akkreditáló Testület javaslatának befogadását, ami arról szól, hogy a nemzetközi akkreditáló szervezeteket is ismerjük el, a nemzetközi és az uniós kötelezettségvállalásokkal összefüggésben rögzített hatás- és feladatköröket a miniszterek között, valamint a törvényi szabályok módosítását az uniós jogból fakadó szabályozás területén.

Ez az öt szabályozás tisztán nettó jogi szabályozás. Fölvetődött azonban néhány kérdés, egyrészt az

MSZP részéről Demeter Márta képviselőtársam a panelprogramot hozta föl. Csak jelezni kívánom, hogy a következő időszakban a lakossági ingatlanok energetikai felújítására, megújuló energiára és egyéb dologra, közvetlen lakossági felhasználásra mintegy 240 milliárd forint került kiírásra pályázat formájában.

(12.40)

Kepli Lajos képviselőtársamnak természetesen köszönöm szépen a támogatást. Csak jelzem, hogy ami eddig befolyt kvótabevétel, az „Otthon melege” program ötödik eleménél tartunk, közvetlen lakossági, és egyben az LMP-nek is jelezni kívánom, ebben van kazáncseré, nyílászárócseré, hűtőgépcseré, most van a mosógépcseré és a panelprogram, ez mind zöldbevétel. Ez mind kvótaértékesítésből származik, és ezt fogjuk megtétni igen nagy mértékben az előbb említett családház-, ingatlanfelújítási programunkkal. Az „Otthon melege” program mellett elkötelezte magát a kormány, ezt visszük tovább. Ugyan megosztás a kvótamegosztás, az NGM, NFM közötti viszony, csak szeretnék rávilágítani, az NGM-é az elektromos autó kérdése, az NFM-é az épületenergia, megújuló energia és ez a kérdéskör, és az „Otthon melege” program ezt tükrözi vissza teljes egészében.

Volt egy érdekes megjegyzése Schmuck Erzsébet képviselőtársamnak. Azt jelezte, hogy ha több kvótát értékesítünk, akkor a klímavédelemre többet tudunk fordítani, és akkor ebből eredően még több kvótát tudunk értékesíteni. Sajnos, nem így van. Nézzük meg a 2008-as gazdasági válság idejét, amikor is a teljes kvótarendszer szétesett, illetve nézzük meg, hogy a párizsi konferencia előtt az egész kvótaértékesítési rendszer hogy alakul át és mennyire lehet értékesíteni vagy nem értékesíteni kvótát. Mindenki kívár. Tehát ez is sajnos úgy működik, mint a devizatorvény vagy a devizával kapcsolatos elszámolások, és úgy működik, mint egy tőzsde, és nem pedig úgy, mint egy józan paraszti logika. Bárcsak így működne!

Csak jelzem a kedves LMP-s képviselőtársamnak, hogy amit eddig az Európai Unió és amit mi bevállaltunk az ENSZ klímakonferenciáin, valamennyi előírásnak, valamennyi mutatónak Magyarország megfelelt, és a jövőben is meg tudunk felelni. Van olyan terület, ahol akár a következő két-három éves előírásainkat is már teljesítettük. A 2020-as előírásoknak meg tudunk felelni, meg is fogunk felelni, ezt tartani fogjuk.

Az éghajlat-stratégia kérdése és hogy mire használom a kvótát, éppen az „Otthon melege” program a legnagyobb igazoló ebben az irányban, hogy a kvóta igenis jó irányban kerül felhasználásra. Egyébként nem valami lefedett, sötét lepel alatt történik a kvótaelszámolás, minden évben a parlament és a kormány egy beszámolót kap erről a területről, tisztán és átlátható módon folyik az egész elszámolása. A végső felhasználó a lakosság. Úgy gondolom, hogy hűtőgépet a kormány nem kíván felhasználni, mosó-

gépet sem, de úgy gondolom, a panelházak felújítását is magunkénak érezzük, és szeretnénk minél többet felújítani ebből, és ez is a lakosságot érintő megtakarításokat támogatja.

Mindezekre való tekintettel, hogy igazából öt jogi szabályozás kerül pontosításra, ezáltal a harmónia a jogszabályok, a törvények és a költségvetés között helyreáll, megfelelő lesz. Kérem a tisztelt Házat, hogy támogassa a törvényjavaslatot. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az egyrészről az Európai Unió, annak tagállamai, másrészről Izland között Izlandnak a kiotói jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakában az Európai Unióra, annak tagállamaira és Izlandra háruló kötelezettségek közös teljesítésében való részvételéről szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4836. számon a parlament informatikai hálózatán mindenki számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Szabó Zsolt államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárnak, a napirendi pont előadójának, 30 perces időkeretben.

Parancsoljon, államtitkár úr!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Az előttünk fekvő törvényjavaslat célja, hogy az Európai Unió és Izland között létrejött, egyben a kiotói jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakában a felekre háruló kötelezettségek közös teljesítésében való részvételről szóló megállapodást ki tudjuk hirdetni. A megállapodást a részes felek, így köztük Magyarország is 2015. március 4-én aláírta.

Magyarország a megállapodás megkötését a kezdetektől támogatta, amely országunk számára számos előnnyel járhat, és így egyben maga az Európai Unió számára is számos előnnyel járhat. Az ENSZ éghajlat-változási keretegyezmény részes feleinek 2012. december 8-i úgynevezett dohai konferenciáján a keretegyezményhez fűzött kiotói jegyzőkönyv módosításáról döntöttek, az úgynevezett dohai módosítás '13. január 1-jétől 2020. december 31-ig történő kötelezettségvállalási időszakot hoz létre a jegyzőkönyv keretében. Itt minden ország és köztük az Európai Unió is kötelezettséget vállalt jogilag. A kibocsátáscsökkentés a cél, és a célértékekben vállaltuk ezeket a kötelezettségeket. Izland ehhez a megállapodáshoz csatlakozott, amit örömmel veszünk.

Maga a megállapodás talán legfontosabb része, hogy meghatározza Izlandnak a jegyzőkönyv másod-

dik kötelezettségvállalási időszakában az Európai Unióra, tagállamaira, valamint az Izlandra háruló kötelezettségek közös teljesítésében való részvétel feladatait, annak irányadó feltételeit, továbbá biztosítja a részvétel eredményességét, ideértve Izland hozzájárulását a jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakában az Unióra vonatkozó jelentési kötelezettségek teljesítéséhez is. Egyben ne felejtjük el, hogy Izland minden kibocsátási adata közadat kell hogy legyen, tehát elérhetővé kell hogy váljon.

Az önök előtt fekvő törvényjavaslat célja, hogy ezt a megállapodást a törvénnyel együtt kihirdessük, és ezáltal azt hivatalosan is elfogadottá tegyük. Kérem a tisztelt Házat, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjen, és a kihirdetést biztosítsuk közösen. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Most a képviselői felszólalásokra, azon belül is a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor.

A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Csenger-Zalán Zsolt képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az előző napirendi pontnál a szén-dioxid-emissziós kvótákról beszélgettünk, arról tárgyaltunk, ehhez kapcsolódik ez a napirendi pont, hiszen a kiotói egyezmény az, ami az alapot adja meg ennek az egész emissziós kvótarendszernek.

Nos, 2012. december 8-án, ahogy itt már hallottuk államtitkár úrtól, az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését célzó kiotói egyezményt az ENSZ katarai klímakonferenciája nyolc évvel, 2020-ig meghosszabbította. A Dohában tett közös nyilatkozat preambuluma kimondja, hogy a kibocsátáskorlátozási és -csökkentési kötelezettségek azon a feltételen alapulnak, hogy a kötelezettségvállalások teljesítése EU-s szinten közösen történik, azaz a közös kibocsátást kell korlátozni, illetve betartani, nem a tagállamokra meghatározott egyedi értékeket. A megállapodás célja, hogy meghatározza Izlandnak a kiotói jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakában az Európai Unióra, a tagállamaira és Izlandra háruló kötelezettségek közös teljesítésében való részvételre irányadó feltételeit, további célja, hogy biztosítsa az eredményességet, ideértve Izland jelentési kötelezettségének teljesítését az Uniónak, azaz Izland minden szén-dioxid-kibocsátási adata elérhetővé kell hogy váljon a jövőben is. Ez a kibocsátás egyébként jelenleg 18-19 millió tonna körül van.

Mindezek fényében kérem a tisztelt képviselőtársakat, hogy támogassák ennek a nemzetközi megállapodásnak a kihirdetéséről szóló, előttünk fekvő törvényt, amelyet a Fidesz-frakció támogatni fog. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

(12.50)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Demeter Márta képviselő asszony. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő asszony!

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A 2012. december 8-án Dohában tett közös nyilatkozat kimondja, hogy az Európai Unióra, a tagállamaira, Horvátországra és Izlandra vonatkozó, a kiotói jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakára érvényes, mennyiségileg meghatározott kibocsátáskorlátozási és -csökkentési kötelezettségvállalások teljesítése közösen fog történni. A jelen megállapodás célja, hogy meghatározza Izlandnak a kiotói jegyzőkönyv második kötelezettségvállalási időszakában az Európai Unióra, a tagállamaira és Izlandra háruló kötelezettségek közös teljesítésében való részvételre irányadó feltételeket, ideértve Izland hozzájárulását az Unióra vonatkozó jelentési kötelezettségek teljesítéséhez is. További cél, hogy Izland minden kibocsátási adata elérhetővé váljon, amely körülbelül 18-19 millió tonna értéket képvisel.

Az MSZP-frakció támogatni fogja a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki fel szólalások végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, hogy kíván-e még valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelentkező.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem államtitkár urat, hogy kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Szabó Zsolt: Röviden.)* Igen, egy rövid válasza államtitkár úr a szó. Parancsoljon!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Képviselőtársaim! Kérem, hogy támogassák a törvény elfogadását. Köszönöm szépen. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Soron következik a **fogyasztóvédelemről szóló 1997. évi CLV. törvény, valamint a kis- és középvállalkozásokról, fejlődésük támogatásáról szóló 2004. évi XXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4820. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Szabó Zsolt államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium állam-

titkáranak, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

SZABÓ ZSOLT nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! A fogyasztók érdekében a bírósági eljárás alternatíváját jelentő vitarendezési eljárások szerepének növeléséről, színvonalának javításáról az Európai Unió és egyben Magyarország fogyasztóvédelmi politikája mint kiemelt cél rendelkezett. A fogyasztóvédelmi törvény módosításának célja, hogy az európai uniós szabályokat átültessük, és az alternatív vitarendezés segítse a fogyasztót egy termék vásárlásánál vagy szolgáltatás igénybevételénél a vállalkozóval szemben fennálló vagy keletkező vitájában.

Magyarországon 1999 óta a fővárosi és a megyei kereskedelmi és iparkamarák mellett működik egy független békéltető testület, amely segíti a fogyasztók és a vállalkozások vitás ügyeinek rendezését, a megállapodás létrejöttét. Ezen békéltetőtestületi eljárások egy peren kívüli és a fogyasztók számára díjmentes lehetőséget biztosítanak. A békéltetőtestületi eljárásoknak jelentős szerepük van a fogyasztói igények érvényesítésében, működésük enyhíti a bíróságokra nehezedő többletterheket. A fogyasztók egyre nagyobb bizalommal fordulnak a békéltető testületekhez, az ügyszám országosan évről évre nő, míg 2006-ban mintegy 3500 ügyet tárgyaltak, 2014-ben ez több mint 10 ezer ügyet jelentett, és zárt le a békéltető testület. Az adatok a békéltető testületek szerepének növekedését támasztják alá, és azt, hogy a viták sokkal könnyebben és gyorsabban rendezhetőek. A békéltetőtestületi eljárást ismertebbé, hatékonyabbá és átláthatóbbá kívánjuk tenni, hogy ezzel is növeljük a szerepüket és egyszerűsítsük a fogyasztók napi eligazodását.

Jelentős változás a törvényben, hogy a vállalkozások békéltetőtestületi eljárásban való aktív részvételének biztosítása érdekében a cégek kötelesek írásbeli nyilatkozatot tenni a fogyasztó által benyújtott kérelemre, továbbá meghallgatásra olyan képviselőt küldeni, aki jogosult az egyezség megkötésére, azaz a kötelezettségvállalásra. A vállalkozásoknak a jövőben mindenképpen meg kell jelenniük a békéltetőtestületi eljárásban, ezáltal az elmúlt 16 év tapasztalatai alapján a felek egy asztalhoz ültetésével eljáró tanácsoknak nagyobb arányban lesz lehetőségük az egyezség létrehozására. A békéltetőtestületi eljárást figyelmen kívül hagyó vállalkozásokra a jövőben kötelező lesz bírságot kiszabni, így a békéltető testületek kezében nagyobb erő és nagyobb lehetőség lesz arra vonatkozóan, hogy a vállalkozásokat bevonják az eljárásokba. Tavaly országosan összesen mintegy 2566 eljárásban nem működött együtt az adott vállalkozás, azaz az alternatív vitarendezés során ennyi fogyasztói panasz nem oldódott meg ab ovo. A kormányának az a célja, hogy egyetlen fogyasztói panasz se maradjon orvoslás nélkül, és valamilyen megoldás

mindenképpen szülessen ezeken az eljárásokon. A törvény hatályos előírásai alapján a vállalkozásokra kiszabható bírság alsó összege 15 ezer forint, az esetleges bírságolás azonban nem cél, de várható, hogy a szankciók kilátásba helyezésével a vállalkozók pozitívabb hozzáállást fognak mutatni az eljárás során.

Tisztelt Képviselőtársaim! A módosítások indítéka a békéltető testületekkel együtt nem működő vállalkozásokkal szembeni szigorú hatósági fellépés erősítése, és a törvény ez irányba történő módosítása. Ezen vállalkozásokat az úgynevezett feketelistára való feltétellel nem tudtuk rábírní arra, hogy a feladataikat lássák el, és az ehhez fűzött remények nem realizáltak ezt az eredményt, ezért van szükség most a szigorú felelősségre vonásra. A békéltető testületeket érintő technikai jellegű eljárásokat is tartalmaz a törvényjavaslat, például a fogyasztóvédelemért felelős miniszterrel történő nyilvántartásba vétel, naprakész, az eljárásra vonatkozó információkat bemutató honlap működése, illetve az Európai Bizottság felé történő jelentések készítése.

Tisztelt Országgyűlés! A törvényjavaslat egyrészt európai uniós követelmények végrehajtását célozza, másrészt a hatékony fogyasztói jogérvényesítést kívánja elősegíteni. A kormány célja a békéltetőtestületi rendszer fejlesztése, hatékonyságának növelése és egyben a fogyasztók jogainak minél nagyobb mértékű védelme.

Mindezekre hivatkozva, mindezekre tekintettel kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy a T/4820. számon megjelölt törvényjavaslatot szíveskedjenek támogatni és elfogadni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek, azon belül is a vezérszónoki felszólalások. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Németh Szilárd István képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

NÉMETH SZILÁRD ISTVÁN, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A törvényjavaslat elsődlegesen - ahogy államtitkár úr is említette - a békéltető testületekre vonatkozó jogszabályi előírások módosítását célozza meg, az európai uniós irányelvekkel történő összhang megteremtése érdekében. Az általános indokolásból kiderül, hogy a békéltető testületek szerepe a fogyasztók és a vállalkozások közötti jogviták békés úton történő rendezése kapcsán egyre nagyobb jelentőségűvé vált. A békéltető testületek ügyszáma az elmúlt időszakban közel 20 százalékkal növekedett, mígnem 2011-ben létrejött a Pénzügyi Békéltető Testület, amelyhez a fogyasztói ügyek jelentős része is átkerült.

A törvényjavaslat egyik legfontosabb eleme, hogy a békéltetőtestületi eljárásokon való részvétel a jövőben a vállalkozások számára is kötelező legyen, mégpedig egyezségkötésre feljogosított személy kép-

viseletében. A fenti intézkedés szükségességét többek között az is alátámasztja, hogy a vállalkozások tömegei még csak a válasziratot sem küldték meg a békéltető testületek részére. Pozitív irányba történő elmozdulás pedig a feketelista létrehozását követően, illetve a hatóság erre irányuló jogkörének bővítését követően sem volt tapasztalható, ahogy államtitkár úr is említette.

Az irányelv értelmében a vállalkozásokat a lehető legnagyobb mértékben motiválni kell a fogyasztói jogviták békés úton történő rendezésére. Mindamellett, hogy a tárgyalásokon való megjelenés is kötelezővé válik, előírásra kerül a válaszirat megküldésének kötelezettsége is, amelyben a vállalkozás köteles tájékoztatni a békéltető testületet a fogyasztói jogvitával kapcsolatos álláspontjáról.

(13.00)

Az együttműködési kötelezettség megsértésének kockázatairól, jogkövetkezményeiről a békéltető testület írásban tájékoztatja a vállalkozást. Az előírások megszegése esetén a kkv-k számára kiszabható minimális bírság összege 15 ezer forint.

Mindezek mellett a jogszabályban rögzítésre kerül - az EU-rendelet gyakorlatban történő alkalmazása miatt -, hogy a Budapesti Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő békéltető testület látja el kizárólagos illetékességgel a határon átnyúló adásvételi és szolgáltatási szerződéssel összefüggő online fogyasztói jogviták elbírálását.

A törvényjavaslat a békéltető testületekkel szemben is számos többletkövetelményt rögzít, így például meghatározott adattartalommal rendelkező internetes honlapot kell üzemeltetni, illetve a békéltetőtestületi tagoknak kötelező a képzése és továbbképzése.

Nézzük, ennek a jogszabálynak az elfogadása esetén kik milyen előnyhöz jutnak. A fogyasztók jelentős - ahogy említettem - energiamegtakarítást és jelentős pénzmegtakarítást remélhetnek ettől, hiszen a békéltetőtestületi eljárás peren kívüli és a fogyasztók számára ingyenes lehetőség, hogy a jogvita a fogyasztó és a vállalkozás között megoldódjon, és így a fogyasztó az őt ért anyagi hátrányát a vállalkozással rendezze, a jogvitát rövid határidőn belül, három-negy hónap alatt megoldja.

A békéltetőtestületi eljárás tehát ingyenesen igénybe vehető és az egész ország területén hozzáférhető alternatív, úgynevezett peren kívüli vitarendezési fórum. Ezzel szemben a bírósági jogérvényesítés hosszadalmas, akár többéves is lehet ez a procedúra, költséges eljárási illetéket, jogi képviselési díjat kell megfizetni, szakértői költségeket kell rendezni, tehát mindenképpen előnyt élveznek a fogyasztók a békéltető testületek működésével kapcsolatos jogszabályok megváltoztatásánál.

Itt különösen majd oda kell figyelni a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóságnak, szeretném is felhívni

a figyelmüket arra, hogy csak akkor fog valamit érni ez a jogszabály, hogyha erről egyébként komolyan tájékoztatni fogják a fogyasztókat és természetesen a vállalkozásokat is.

A vállalkozásoknak is jó ez a békéltetőtestületi eljárás, hiszen a fogyasztók részére pénzben kifejezhető megtakarítás mellett várható a fogyasztói bizalom növekedése, a vállalkozások jó hírüvének elterjedése, amelyek elősegítik a piac megfelelő működését.

Az állami intézményrendszerre is jótékony hatással bír, hiszen a békéltetőtestületi eljárásoknak hatalmas szerepük van a fogyasztóvédelmi igényérvényesítésben, meglétük enyhíti az igazságszolgáltatásra nehezedő terhet, valamint a vállalkozás és a fogyasztó oldaláról nézve gyakorlatias és költséghatékony vitarendezési lehetőséget biztosítanak. A fogyasztók egyre nagyobb bizalommal fordulnak a hazai békéltető testületekhez, amit alátámasztanak az évről évre növekvő ügyszám adatok is. Tehát a fogyasztók részéről eddig is rendben volt a békéltető testület felé fordulás, például 2006-ban 3542 ügyet tárgyaltak, míg 2014-ben 10 210 ügyet zártak le, ugye, az államtitkár úr által említett kétezerhatszázegynéhány meg nem valósult ügy mellett.

Az állam minden évben a költségvetési törvényben meghatározott összeggel támogatja a békéltető testületek működését, a 2015. évi költségvetés 360 millió forintot tartalmaz erre az időszakra. Ez az összeg a békéltető testületek között ügyszámarányosan oszlik meg. Az állam felelősséggel tartozik a költségvetési támogatás eredményes felhasználása iránt, ezért lényeges, hogy minél több ügy érdemi megoldást nyerjen. A módosítás ezt a célt is erősíteni, szolgálni fogja.

A fentiek alapján kérem képviselőtársaimat, kérem a frakciókat, hogy a törvényjavaslatot támogatni szíveskedjenek. Köszönöm szépen, hogy meghallgattak. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Tóth Csaba képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

TÓTH CSABA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Az Európai Unió közösségének tagjaként érvényesíteni kell azt, hogy az Unióban a polgár bárhol is vásárol, biztos legyen abban, hogy hatékony védelemben fog részesülni. Fontos, hogy a fogyasztói jogok egyfajta beépülése, tudatosabb érvényesülése történjen meg a polgári gondolkodásmódban, és fontos az, hogy a fogyasztói jogalkalmazás dimenziója szélesedjen, hiszen Magyarország minden állampolgára a maga módján fogyasztó, ezért megilleti őket a védelem, az információ és az ehhez kapcsolódó eljárásokban való részvétel.

A tagállamoknak, így Magyarországnak is olyan fogyasztóvédelmi politikát kell követnie, amely révén

erősödik a fogyasztók pozíciója. Ezt az elvi fontosságú alapvető a közösségi politika nevesítetten is, a fogyasztóvédelem magas szintjének biztosítása révén, a fogyasztói érdekek hatékonyabb képviselése által kívánja elérni. Ennek szolgálatában működnek a fővárosi és a megyei kereskedelmi és iparkamarák mellett a békéltető testületek.

A fogyasztóvédelemről szóló törvény alapján a békéltető testületek 1999. január 1-jétől kezdhették meg működésüket. A testület eljárásának az alapvető célja és funkciója a fogyasztó és a gazdálkodó szervezet közötti vitás ügy egyezsége alapuló rendezésének megkísérlése, amennyiben ez nem lehetséges, a fogyasztói jogok gyors, hatékony és egyszerű érvényesítése érdekében az ügy eldöntése.

A hazai békéltető testület ingyenesen vehető igénybe, és az ország egész területén mintegy húsz helyen hozzáférhető. Hatáskörébe tartozik a fogyasztó és a vállalkozás közötti, a termék minőségével, biztonságosságával, a termékfelelősségi szabályok alkalmazásával, a szolgáltatás minőségével, továbbá a felek közötti szerződés megkötésével és teljesítésével kapcsolatos vitás ügy bírósági eljárásán kívüli rendezése. Ebből is látható, hogy a fogyasztóvédelem egyik legfontosabb pillérét képviselik a békéltető testületek.

A most már több mint 16 éves szakmai tapasztalattal rendelkező testületek munkája elengedhetetlen. Az uniós csatlakozással alternatív vitarendezési formákat vettünk át, és a kormány által már korábban hangoztatott programba is illeszkedik, mely szerint az alternatív vitarendezés, az alternatív megoldások keresése támogatást és elsőbbséget élvez. Teszi ezt azért, mert a fogyasztók között egyre nagyobb népszerűségnek örvendő alternatív vitarendezési fórum gyors, hatékony, egyszerű és olcsó, illetve mindenki számára hozzáférhető.

A kamarák mellett működő, 10-30 főből álló független testületben egyenlő arányban vesznek részt a kamarák és a fogyasztói érdekképviselőket ellátó társadalmi szervezetek képviselői is. Ez biztosítja a szakmaiságukat. Az általuk képviselt közvetítés olyan speciális vitarendezési mód, amelynek lényege, hogy a független harmadik személy vagy a független eljáró tanács segít a felek közötti konfliktust feloldani oly módon, hogy megpróbálja rávezetni a feleket az érdekeik felismerésére. Az ellenérdekű fél indítékainak mérlegelésénél a kölcsönös előnyök elvárására mutat rá.

A békéltető testületekhez érkező ügyek jellemzően alacsony perértékűek, alapvetően 20-30 ezer forint nagyságúak, és rossz, hibás fogyasztási cikkekről szólnak. A békéltető testületek munkája hasznos és elengedhetetlen. Ehhez azonban irodát kell bérelni, infrastruktúrát kell fizetni, fenntartani, és mindehhez elegendő forrást kell biztosítani számukra.

Az előttünk lévő törvényjavaslat célja egy európai uniós irányelv 2015. július 9-ig történő átültetése. Ennek értelmében meg kell teremteni az alternatív vitarendezési fórumok működésének jogi kereteit,

ezzel együtt új követelményeket állapítanak meg a békéltető testületekre és a vállalkozásokra vonatkozóan.

A javaslat összhangban van Magyarország Alaptörvényének M) cikkével a tekintetben, hogy Magyarország biztosítja a tisztességes gazdasági verseny feltételeit, Magyarország fellép az erőfölénnyel való visszaéléssel szemben, és védi a fogyasztók jogait. A törvényjavaslat alapján több eszköz került meghatározásra az együttműködési kötelezettség előmozdítása érdekében. A vállalkozásoknak korábban nem volt kötelező ezeken a fórumokon megjelenüik, tízből nyolc vállalkozó azonban ennek ellenére is eljött, mert felismerték, hogy érdemes visszatérő ügyfélkörre építeni, fogyasztóbarátnak lenni.

Az előttünk álló törvényjavaslat egyértelműsíti a válasziratküldésre vonatkozó kötelezettséget a vállalkozások tekintetében. A fogyasztói jogvitával érintett cég köteles a továbbiakban a békéltetőtestületi eljárásban válasziratot küldeni a fogyasztó álláspontjának megalapozottságára és az ügy érdemére vonatkozóan. A vállalkozásnak a törvényjavaslat elfogadását követően biztosítania kell a meghallgatáson olyan személy részvételét is, akit feljogosított egyezségkötésre az eljárásban. Ez egyúttal igazodik az eljárás céljához.

Szigorú szabályozást, bírósági úton kikényszeríthető együttműködési kötelezettséget vezet be a vállalkozásoknak.

(13.10)

Ha ezt az együttműködési kötelezettséget azonban megsérti, akkor a tervezet lehetőséget teremt a kötelező bírságkiszabásra, ami szerint 15 ezertől 500 ezer forintig terjedő bírsággal sújthatók azok a kis- és középvállalkozások, amelyek nem jelennek meg a békéltető testület előtt. Ez az összeg a multik esetében pedig az éves bevétel 2 százalékáig terjedhet.

A javaslat szabályozza továbbá, hogy a Fővárosi Kereskedelmi és Iparkamara mellett működő békéltető testület kizárólagos illetékességgel látja el a határon átnyúló adásvételi és szolgáltatási szerződéssel összefüggő online fogyasztói jogviták elbírálását. A javaslat kiterjed a békéltető testületek vonatkozásában számos többletkövetelmény rögzítésére is. Például a békéltető testületek kötelesek fenntartani internetes honlapot meghatározott adattartalommal, valamint a békéltető testületeknek a fogyasztóvédelmért felelős miniszter által vezetett jegyzékbe kezdeményezniük kell felvételüket, amelyet az irányelv tartalmaz annak érdekében, hogy Európa-szerte egységesen magas minőséggel működjenek az alternatív vitarendezési fórumok. Tartalmazza még az irányelvnek, továbbá a békéltető testületek minőségi fejlődésének elősegítése érdekében a békéltetőtestületi tagok kötelező képzésére vonatkozó előírásokat is.

Tisztelt Országgyűlés! Érdemes megállnunk és összevetnünk, hogy a békéltető testületek ügyszáma

és a rendelkezésre álló támogatás hogyan alakult az elmúlt öt évben. 2010-ben 7456 darab ügyszám volt, az előző kormány a feladatellátáshoz 375 millió forintot különített el a testületek működésére. 2011-ben 7874 darab ügyszámhoz a kormány 200 millió forintot írt elő, amit végül 300 millió forintra emelt. 2012-ben emelkedést mutatott az ügyszám, hisz 8388 darab volt, de a költségvetési forrás jelentősen lecsökkent, az eredeti tervek szerint 100 millió forintra. A jóval kevesebb költségvetési támogatást a békéltető testületek hatáskörének csökkenésével magyarázták.

Mint ismeretes, 2011. július 1-jétől a pénzügyi biztosítási jogvitákkal kapcsolatos ügytípus kikerült a megyei, fővárosi kereskedelmi és iparkamarák mellett működő békéltető testületek hatásköréből, s áttették a Pénzügyi Szervezetek Állami Felügyeletéhez. Jelenleg a Magyar Nemzeti Bank mellett működő Pénzügyi Békéltető Testület kizárólagos hatáskörrel rendelkezik ez ügyekben. A testületek heves tiltakozásának engedve a költségvetést 400 milliós támogatással fogadták el. 2013-ban az ügyszám 9026 darab, mellé az állami támogatás 360 millió forint volt. Ugyanekkora forrás állt rendelkezésre 2014-ben a 10 210 darab ügyszám mellé, 2015-ben 316,8 millió forint támogatást biztosított az állam.

A nemrég benyújtott jövő évi költségvetés 2016-ban csekély emelkedést mutat 330 millió forint összegben. Mint az ügyszámok is mutatják, senki nem vitatja, hogy a fogyasztóvédelemben rendkívül nagy szerep hárul a békéltető testületekre, mint sok esetben a fogyasztók utolsó, reális és kézzelfogható lehetőségére vitás ügyük, panaszuk megoldása érdekében.

Hazánk békéltető testületeinek a fogyasztóvédelemben betöltött szerepéhez nem férhet kétség. A békéltető testületek évről évre növekvő ügyszáma, valamint a békéltető testületek nagyobb presztízsének megteremtése érdekében az előző kormány számos intézkedést tett, sajnálattal vettük azonban tudomásul, hogy nem annyira szívügye ez jelenleg. Ahhoz azonban, hogy a békéltető testületek szerepüket valóban betölthessék, meg kell vizsgálni azt, hogyan és miként lehetséges hatékonyabb működésük elérése a fogyasztók érdekében.

A jól működő alternatív eljárások arra ösztönzik a fogyasztókat, hogy megoldásokat keressenek a termékek vásárlásánál és a szolgáltatások igénybevételénél felmerülő problémákra. A törvényjavaslattal feltehetően elkerülhető lesz, hogy évente 3 ezer vásárló azért ne orvosolhassa rövid és olcsó úton a panaszát, mert a másik fél ebben nem partner.

A törvényjavaslattal az MSZP-frakció egyetért és támogatja, azonban lényeges megemlíteni, hogy míg korábban önálló bizottsága volt a fogyasztóvédelmi területnek, úgy a jelenlegi ciklusban - a kormány ígéretével ellentétben - nem kapott nagyobb hangsúlyt, pedig a javaslat is azt támasztja alá, hogy a fogyasztói társadalomban sokkal nagyobb szükség van a fogyasztó védelmére, mint korábban. Köszö-

nöm figyelmüket. Köszönöm, elnök úr. (Demeter Márta tapsol.)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Z. Kárpát Dániel képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

Z. KÁRPÁT DÁNIEL, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mindannyiszor örülünk, amikor egy fogyasztóvédelmi jellegű törvényjavaslat végre elének kerül, hiszen míg az előző kormányzati ciklusban ez egy kiemelt területnek számított - külön fogyasztóvédelmi bizottság is működött az Országgyűlés alatt -, addig sajnos a Fidesz-KDNP döntése értelmében ebben a ciklusban ilyen bizottságról már nem beszélünk. Sok egyéb terület mellett a Gazdasági bizottságba integrálódott ez is, ahol bár érintünk a viták során fogyasztóvédelmi jellegű részegységeket, azért mégis jelzésértékű, ha önálló bizottsága működik ennek az egész kérdéskörnek.

Azt is láthatjuk, hogy a magyar piacra zúduló el- képesztő árutömeg értelemszerűen nem vizsgálható tételenként, nyilvánvaló módon egy olyan egészséges és gyors, hatékony, precíz lekövető rendszerrel kell rendelkezniünk, amely hibák, visszásságok esetén haladéktalanul be tud avatkozni. Éppen ezért, mivel az előttünk fekvő törvényjavaslat alapvetően támogatja ezt az irányvonalat, még ha különböző részleteivel tudunk is vitatkozni, el kell hogy mondjuk, támogatandó az, ami előttünk fekszik, de nagyon fontos, hogy jobbitó módosító javaslataink kapcsán a befogadó szándékot érezzük, érezhessük, hiszen ezekkel tudunk csak teljes körű előrelépést biztosítani.

2013-as adat áll rendelkezésre utolsó körben, amikor is az derült ki, hogy 3,5 millió magyar ember vásárolt legalább egyszer az interneten keresztül, tehát egy hatalmas vásárlói tömegről beszélünk, nyilván az árutömeg is ezzel kapcsolatosan óriási, hiszen csak a magyar e-kereskedelem volumene az érintett időszakban mintegy 217 milliárd forint volt tehető. Ebből egyenes következmény és egyenesen adódik, hogy a hibás fogyasztási cikkek, a hibás termékek, és itt most nem a devizahitelekre gondolunk, hanem a valódi fizikailag kivetülő hibás termékekre és az egyáltalán kacatként kezelhető, külföldről idehozott árufeleségek feltűnése tömegessé vált, épp ezért az utólagos beavatkozás szükségessége is egyértelműen felmerül.

A kérdés az, hogy az alapvetően támogatandó irányvonal, miszerint mondjuk, egy békéltetőtestületi tárgyaláson köteles legyen egy arra kompetens személy megjelenni, elősegítve ezzel a megegyezést, ez hogyan tud majd szétterülni az érintett társadalmi csoportokon belül, tehát honnan fogják ezt megtudni a vásárlók, és honnan, milyen úton lesznek tisztában a cégek, cégvezetők azzal, hogy igenis vegyék komolyabban ezt a rendszert, hiszen most már

néminemű szankciórendszer is bevezetésre kerül mindezek mellé.

Meg kell jegyeznünk, hogy mivel a most előttünk fekvő törvényjavaslat nem a kormányzat önálló ötlete, van benne európai uniós implementációs elem, tehát olyan kötelezően átültetendő dolog, amit nyilvánvaló módon nem a kormányzat talált ki, ezért meg kell vizsgálnunk azt, hogy melyik boszorkánykonyhában születtek ezek az ötletek. És szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy ne hogy egy olyan irányba menjünk el, mint amilyen az Európai Fogyasztó Központ, amely lényegében egy postás szerepet vállalt, de egy kilúgozott intézmény ahhoz képest, amire Magyarországon szükség lenne, hiszen Magyarországon, ha megnézzük az eseteket, az ügyszámokat, azt látjuk, hogy még ha egyezség nem is születik a békéltető testületnél, akkor is a megfogalmazott ajánlást a cégek döntő többsége azért figyelembe veszi vagy az aktuális eset kapcsán vagy a későbbiekben, tehát sikerül olyan gazdasági tisztító mechanizmusokat bevinni ebbe a rendszerbe, amelyek hosszú távon mindenképpen előnyösek lesznek.

Éppen ezért azt szeretnénk elérni, hogy ne hogy Magyarország kormánya abban gondolkodjon, hogy lefordítja a brüsszeli diktátumot és ugyanezt a kilúgozott rendszert próbálja Magyarországon meghonosítani, én remélem, hogy nem ez a cél, de elmondhatjuk, hogy a magyar szisztéma sokkal kifinomultabb, sokkal hatékonyabb lehetne, mint az, amit nekünk külföldön kitalálnak. Tehát nyilvánvaló az elvárás, hogy a magyar igényeknek megfelelően egy abszolúte életszagú rendszert találjunk ki.

Mi indokolja ennek szükségességét? 2011-ig az ügyszám átlagosan 20 százalékos növekményt mutatott az érintett testületeknél, azóta itt egy kisebb megtorpanás következett be, főleg a feladatkörök csorbítása, csorbítása nyomán, nyilván idetartozik az is, hogy a költségvetési források iderendelésének szintje is csökkent, de elmondható az, hogy ha a tisztességes verseny felé próbálunk elmozdulni Magyarországon, akkor nem biztos, hogy az a költségvetési támogatási csomag, ami ideértendő a békéltető testületekhez, elegendő lesz. Ennek emelése már most is indokolt lehetett volna egyébként a költségvetési vita során, de a költségvetési vitán túl is van a kormányzatnak mozgástere arra nézve, hogy beavatkozzon, és segítsen hatékonyabbá válni ezeknek a testületeknek is pusztán azzal, hogy a szükséges erőforrásokat iderendeli.

(13.20)

Amit viszont el kell mondjunk, és rendszerszintű problémaként jelentkezik, a fogyasztóvédelem mint olyan, különböző testületeivel az előző kormányzati ciklusban még legalább keretrendszer szinten működött. Azóta azt látjuk, hogy nemcsak a Fogyasztóvédelmi bizottság szűnt meg és lett a Gazdasági bizottság része, de azt is látjuk, hogy ahogy

mondjuk, a Magyar Nemzeti Bankba beépültek különböző felügyeleti elemek, a fogyasztóvédelemnek egy része is, a pénzügyi területeket érintő részek egy jó nagy szelete is, azóta azt látjuk, hogy az MNB kvázi beszívta ezeket a területeket, ugyanakkor magát az MNB-t már nem ellenőrzi senki.

A leginkább ideális állapot az lenne, ha az Országgyűlés tudna ellenőrzést gyakorolni valamilyen formában - de nyilvánvaló, hogy erről nagyon hosszasan hitvitákat lehetne folytatni -, az viszont mindenképp igényként merül fel, hogy a Magyar Nemzeti Banknak legyen egy felügyelőbizottsága. Elhangzottak itt olyan vádak, miszerint az ellenzéki pártok nem tudnak megegyezni a delegált tagokról, a delegáltak összetételéről. Ez megdőlt. Tehát ez a megegyezés gyakorlatilag és tudtommal megszületett, éppen ezért haladéktalan szükségességét érezzük annak, hogy a Magyar Nemzeti Bankot is ellenőrizze valaki, hiszen ellenőrző jogköröket lát el ő maga is. Képtelenség, hogy rá kontrollt nem gyakorolhat tisztességes szinten és jelen pillanatban senki.

Azt is elmondhatjuk, hogy a pénzügyi békéltető testületek tekintetében azért itt komoly hiányosságok mutatkoznak, hiszen a Pénzügyi Békéltető Testületnél eddig az úgynevezett devizahiteleselszámolás kapcsán 22 ügy zárult le az érintett és vizsgált időszakban, és ebből kettőben született egyezség. Tehát az, hogy két ügyben születik egyezség egy ilyen plénum előtt, nem jelenti azt, hogy az itt tárgyalt ügyek rendszerszerű változást tudtak volna behozni a nemzetgazdaságba. Tehát nemzetgazdasági szinten ez nyilvánvaló módon nem érzékelhető. A cél pedig az lenne, hogy az alternatív vitarendezési módszerek előretörésének elősegítésével igenis hozzuk helyzetbe azokat a károsultakat, akiknek ne kelljen évekig bíróságra járniuk azért, mert átvették őket, azért, mert az igazukat keresik, ugyanakkor a vállalkozók számára is teremtsünk olyan dimenziót, olyan lehetőségeket, hogy a saját működésük kijavítása által elkerüljék a későbbi nagyobb bajokat, adott esetben jogkövetkezményeket, de ehhez erőforrásokat kell rendelni, ehhez nem elég egy európai uniós indítványt lefordítani, átmenelni a magyar jogrendszerbe.

Ha már itt az indoklás során elhangzott az, hogy a tisztességes verseny elősegítése a cél, hadd ajánljak ezen indítványon túl pár olyan területet a tisztelt kormányparti képviselők figyelmébe, amelyekben öt év alatt érzésem szerint elégségeset sem tudtak előrelépni. Hogy mire gondolok?

Adott esetben Magyarországon a körbetartozások rendszere még mindig olyan szinten fennáll, hogy az megbénítja a gazdaságot, pedig kimondottan fogyasztóvédelmi típusú intézkedésekkel is be lehetne avatkozni ezen a területen. De önmagában az, hogy 8-10 fős közvetítő cégek viszik el nagyon sok esetben még a pályázati pénzeket, a források jó részét is, magához a kivitelezőhöz pedig nem jut el semmi, és hogy ez még mindig rendszerszerűen fellelhető

Magyarországon - ugye, nagyberuházások állnak le hasonló jelenségek miatt, adott esetben egy budapesti hídnál fordulhat elő, hogy nem fizetik ki a kivitelezőt, öngyilkos lesz, mert már nem tud hova menekülni, nem tudja a családját eltartani -, hogy ezen eseteknek következménye még mindig nincs, hogy ilyenek rendszerszerűen fennállhatnak, ez bizony a felügyeleti, az ellenőrző rendszer hiányosságaira is rámutat.

Ugyanígy mondom még egy példát. Az úgynevezett ételmisszerlánc-felügyeleti díj esetében súlyos versenytorzulásokat tapasztalunk, hiszen míg a magyar kis- és közepes méretű vállalkozásokat minden adófajta gyakorlatilag sújtja és egyaránt sújtja, addig azt látjuk, hogy az ételmisszerlánc-felügyeleti díj esetében kimondottan külföldi és multi hálózatokat figyelembe véve, ha a portfóliórendezésük - maradjunk annyiban és idézőjelben - "okos", tehát úgy tudják szétszórni, diverzifikálni a portfóliójukat, hogy az megfelelő cégméretnek mentén és megfelelő szinten kerül széttagolásra, akkor bizony el tudják kerülni ennek az adótehernek a jó részét. Ami tökéletesen igazságtalan, ami egész egyszerűen nemcsak a versenyt torzítja, de a közteherviselés felől is távolabb viszi ezt az egész szisztémát.

Tehát ezen területek és példák mellé még fel tudnám sorolni a fogyasztói csoportokat, beszélhetnék az idősök rendszerszerű átvételéről a termékbemutatókon keresztül. Tehát látszik, hogy az a fogyasztóvédelmi rendszer, ami ma Magyarországon van, egész egyszerűen nem működik megfelelően, és még egyszer mondom, minden jó szándékú, jó irányú indítványt meg fogunk szavazni, meg tudunk szavazni, csak azt látjuk, hogy itt most európai uniós kérésre, igényre vagy nyomásra - ezt önök tudják pontosabban - egy implementációs igény merült fel, most valamit önök átvezetnek a magyar jogrendszerbe, de ettől még a rendszerszerű hibák sajnos fennállnak, és mi egészen addig fogjuk ezeket mantarázni, amíg azok kapcsán végre érdemi változások nem indulnak el. Köszönöm a lehetőséget. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Mielőtt az LMP vezérszónokának megadnám a szót, tájékoztatni szeretném önöket, hogy az elkövetkező fél órában az előrejelzések szerint meglátogatja az üléstermet, majd a díszpáholyban helyet foglal Szingapúr parlamentjének elnök asszonya. Elnézést kérek attól, aki akkor fog éppen beszélni, meg fogom szakítani egy üdvözlés erejéig majd, és utána vissza fogom adni a szót. Köszönöm szépen.

Az LMP képviselőcsoportjának vezérszónoka Schmuck Erzsébet képviselő asszony, az Országgyűlés jegyzője. Parancsoljon, képviselő asszony!

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Képviselőtársaim! A fogyasztóvédelmi törvény módosítása több mint időszerű, bár egy kicsit megkésett. Az LMP számtalanszor bizonyította már, hogy a téma kiemelt fontosságú számunkra, nem véletlenül.

A fogyasztók és a cégek között hosszú idő alatt kialakult erőegyensúly mindinkább felborul. A vállalatok egyre arcátlanabbak és arcátlanabbak lesznek, a fogyasztók pedig egyre kiszolgáltatottabbak. A két fél közötti távolság az internetnek köszönhetően olykor több ezer kilométer. Ez tehát egy égető és aktuális kérdés.

A kormány előterjesztéséből több pontot hiányolunk. Az LMP többször javasolta az elmúlt években, hogy terjesszük ki a fogyasztó jogi fogalmát. Ne csak magánszemélyek, de a kis- és középvállalkozások is fogyasztóként vehessenek igénybe szolgáltatásokat. Ők is ilyen minőségükben vásárolhassanak más, elsősorban nagyobb vállalatoktól. Miért lenne fontos ez a békéltető testületeken kívüli körben is? Mert bármilyen vitás esetben, szerződések értelmezésénél a fogyasztónak kedvezőbb elbírálás, tágabb mozgástér jár, mint egy mezei szerződéses félnek. Ez a segítség, védelem nagyon is járna a kisebb vállalkozásoknak. A polgári jogi fogyasztói többletvédelem ugyanis hosszabb elévülési idővel, szélesebb körű semmisséggel és elállási joggal vagy éppen a bizonyítási teher megfordításával jár, ami alapvetően határozza meg az igényérvényesítés lehetőségeit.

Jelentős erénye a javaslatnak, hogy kiterjeszti a fogyasztók és a vállalatok közötti vitarendezés lehetőségeit. Eddig ezek a békéltető testületek, fórumok sokszor tehetetlennek bizonyultak. Gyakran előfordult, hogy az érintett cég nem küldött képviselőt, nem működött együtt, és következmények nélkül húzhatta az időt a fogyasztó, az ügyfél rovására. A vállalkozásoknak a békéltető testülettel szemben az eljárás során tanúsított magatartása tehát alapvető fontossággal bír a fogyasztói jogvita rendezése szempontjából. Ebben a tekintetben mindenképpen pozitív, hogy a békéltető testületek az előterjesztés értelmében bírságot vehetnek ki a rosszhiszeműen eljáró vállalatokra. Ez eredményesebbé teheti az eljárásokat, így csökkentheti az igazságszolgáltatásra nehezedő ügyterhet. A bíróságok munkája gyorsabb és hatékonyabb lehet, ha nem kerül eléjük kisebb horderejű ügyek sokasága.

Ennek a vitarendező eljárásnak a Kereskedelmi és Iparkamara biztosít keretet. Ez már csak azért is örömteli, mert első jelét adják, hogy érdemi tevékenységet folytatnak a vállalkozásoktól beszédett ötezer forintok, tehát sok milliárd forint kamarai tagdíj fejében. Az örömünk mégsem lehet teljes, merthogy egyetlen kamara van kijelölve az összes eljárás lefolytatására online adásvételi vagy online szolgáltatási szerződéssel összefüggő, határon átnyúló fogyasztói jogvita esetén: a budapesti. Ez előreláthatóan problémákat fog okozni az ország távolabbi végéből érkező ügyek esetében. Az eljárásokban részes fogyasztók és vállalatok számára is nehézkes

lehet a hozzáférés a békéltető testülethez. Mindenképpen oda kell figyelni a törvény alkalmazása során, hogy a lakóhelye miatt senki se szenvedhessen méltatlan hátrányt a fogyasztóvédelmi eljárások során.

Összességében a Lehet Más a Politika a hiányosságok ellenére is támogathatónak tartja az előterjesztést. De ne higgye senki, hogy ezzel le lehet tudni, ki lehet pipálni a teendőket! Nagyon optimistán, egy intézkedéssorozat első lépésének tekintjük a mostani módosítást. Az LMP pedig ezután is rendre számon fogja kérni a kormányon a további teendőket. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

(13.30)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Képviselőtársaim! Ezzel a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Független képviselői felszólalásra nem kerül sor.

Kettőperces felszólalás következik: Z. Kárpát Dániel képviselő úr kért szót. Parancsoljon!

Z. KÁRPÁT DÁNIEL (Jobbik): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Ház! Mivel a gombnyomogatásokból nem tűnik úgy, hogy egetverő vita alakul ki a Házban a későbbiekben, és bár próbálunk államtitkári, képviselői szinten megtermékenyíteni sokakat a véleménynyilvánításra a felvetéseink kapcsán, mégis fontosnak tartom kihangsúlyozni: abszolút támogandó az imént elhangzott irányvonal, miszerint kis- és közepes méretű vállalkozók is viselkedhessenek fogyasztóként, hogyha őket ér olyan sérelem és hátrány, ami alapján, mondjuk, egy békéltető testület is eljárhat.

Itt a bíróságok tehermentesítése valóban egy nagyon fontos hosszú távú cél lenne, de szeretném hangsúlyozni, a kormányzat nyilvánvaló módon ne induljon el abba az irányba, hogy bírságokkal fenyegetsen cégeket. Itt a hosszú távú cél érzésem szerint az lehetne, hogy a bírság szankciójának a pusztá fenyegető ereje riassza el a cégeket attól, hogy ne vegyenek részt adott esetben egy egyszerűsített eljárásban, ami rossz forgatókönyv esetén nyilván egy bírósági szakaszba torkollhatna.

Ugyanilyen szankcióval való fenyegetettséggel hatalmas sikereket értek el egyébként német nyelvtérületen azok az építési hatóságok, amelyek hazai bevezetését a Jobbik már régóta javasolja, amelyek annyit csinálhatnak, hogy ha körbetartozás alakul ki vagy nincs egy kivitelező kifizetve, akkor kiszállhatnak, és leállíthatják az egész beruházást.

Nyilvánvaló módon nem az a cél német nyelvtérületen sem, hogy beruházások, akár kiemelt beruházások leálljanak. A cél az, hogy a szankcióval való pusztá fenyegetettség okán ne álljon elő az a helyzet, hogy nem fizetnek ki beszállítókat, kivitelezőket, ne állhasson elő olyan helyzet, hogy bármilyen munka-

vállalót ilyen címszó alatt kifosztanak. Tehát a pusztai fenyegetettség, a szankcióval való fenyegetettség nagyon sokszor elég ahhoz, hogy ezek a nagyon káros helyzetek, adott esetben káros jogkövetkezményre járó helyzetek létre se jöjjenek.

Éppen ezért arra biztatjuk a kormányzatot, hogy foglaljon állást egy hasonló, akár építési hatóság létrehozatalával kapcsolatban is, és nyilvánvalóan a fogyasztóvédelem rendszerét terjessze ki abba az irányba, hogy ezek a szankciók ne legyenek leverve a cégeken, de a szankció levegőben való lebegése elrettentse őket attól, hogy negatív magatartást tanúsítsanak. Működjenek tehát együtt a károsultakkal (*Az elnök megkocogtatja a csengőt.*), és érjenek el közös megoldást, bírósági út helyett egy békés megegyezésen keresztül. Köszönöm. (*Taps a Jobbik padsoraiban.*)

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Kérdem képviselőtársaimat, hogy kíván-e valaki még felszólalni a vitában. (*Senki sem jelentkezik.*) Jelentkezőt nem látok.

Az általános vitát lezárom. Most pedig megadom a szót Kara Ákos államtitkár úrnak, aki válaszolni szeretne a vitában elhangzottakra. Parancsoljon, államtitkár úr!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedik nekem, mielőtt a felmerült kérdésekre, illetve véleményekre reagálnék, szeretném egy kicsit összegezni kormány szempontból, tehát kormányzati szemszögből ezt a tulajdonképpen hétköznapi, de azért, ha úgy vesszük, mégsem egyszerű témát. Hiszen egy eljárásrendről van szó, amit sokan ismernek, de nyugodtan kimondhatjuk azt is, hogy még többen nem ismernek. A mostani törvénymódosítást kormányzati szempontból, kormányoldaltól szeretnénk kihasználni mindenképpen, hogy súlyt tudjunk adni ennek a kérdésnek.

Tehát, tisztelt képviselőtársaim, valóban számos példát tudunk arra, akár saját életünkben, akár családi, ismerősi körünkben, amikor egy-egy árucikknek a megvásárlása, a szolgáltatás megrendelése kapcsán egy adott céggel valamilyen probléma merül föl. Ha egy példát megengednek nekem: gyakran megesik, hogy egy drága sportcipő talpa az első használat után levál, az értékes telefonunk valamilyen hiba miatt hamar működésképtelen lesz, vagy éppen valami olyan történik, hogy egy idős hozzátartozónkra rá sóznak árubemutatón több százezer forintért egy amúgy értéktelen bővít. Az első bosszankodást követően mindannyian a vállalkozás felé fordulunk, valamilyen megoldást keresve. Sajnos sok esetben a céggel nem tudjuk közvetlenül rendezni a problémát, erről beszéltek a kormánypárti, illetve az ellenzéki hozzászólók, felszólalók is.

Valóban, két út áll előttünk. Vagy bírósághoz fordulunk, felvállalva ezzel a magas költségeket,

eljárási illetéket, egyebeket, és azt is kell mondanom, hogy gyakorlatilag szélmalomharcot kezdünk, kezdenek ezek a vásárlók, ezek a fogyasztók. Vagy pedig azt mondjuk, hogy a bejáratott rendszert próbáljuk használni a békéltetőtestületi eljárási rendben, amely egyfajta gyorsaságot garantál - az egyfajta azt a 90, illetve adott esetben a 120 napra értem -, illetve a fogyasztók, vásárlók részére ingyenes és a bírósági úthoz képest jóval egyszerűbb eljárást jelent.

A kormány számára, így a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium részéről is mindenképpen a fogyasztók, vásárlók érdekében a bírósági eljárás alternatíváját jelentő vitarendezési eljárások szerepének a növelését, megerősítését tartjuk célkitűzésnek.

Akkor most nézzük, ha megengedik nekem, akkor a hozzászóló képviselők által elmondottakkal kapcsolatban szeretnék néhány gondolatot mondani.

Németh Szilárd képviselőtársunk, a Fidesz részéről, a tájékoztatással kapcsolatban mondott olyat, amivel kapcsolatban magam is szeretném megerősíteni, hogy én is szükségesnek látom a fogyasztók tájékoztatásának az erősítését. Ha megnézzük, a mostani törvényjavaslat azt mondja, hogy 60 napon belül, a hatálybalépést követően 60 napon belül az internetes honlapot megfelelő kritériumok, paraméterek szerint föl kell állítani, be kell mutatni, elérhetővé kell tenni. Ha megnézik, sok-sok erényét, a békéltető testületeknek, az ő munkájuknak, az ott dolgozóknak sok-sok erényét, jó szándékát és eredményét föl tudnánk sorolni, de honlap és tájékoztatás tekintetében, azt gondolom, nagyon fontos a mostani törvénytervezet elfogadása, hiszen lépni kell, határozottan kell lépni.

Sokan használnak, hála istennek, egyre többen használnak internetet. Gyors, egyszerű módon, megfelelő figyelemfelhívással valóban sokak számára elérhetővé válik pontosan, hogy egyáltalán mi is ennek a menete, mi az eljárási menetrend, mikor fordulhatnak, milyen esetekben indokolt fordulni békéltető testületekhez, és egyáltalán milyen típusú problémákat vihetnek oda.

Ugyanakkor azt gondolom, hogy a vállalkozások számára is fontos megadni a tájékoztatást, hiszen a vállalkozások életét is nagyon sok szabály határozza meg, nagyon sok jogszabály keserítheti meg, ha nem tudják annak a pontos menetrendjét, hogy mikor fogadtuk el az Országgyűlésben, milyen következményekkel jár számunkra, illetve mi az az egyszerű teendő, aminek során ők a vállalkozási tevékenységet nyugodtan tudják folytatni anélkül, hogy bármilyen bírság, bármi olyan érne a vállalkozást, ami azt hátrányosan érinthetné.

Szeretném felhívni a figyelmet, ez nagyon fontos ennek kapcsán, hogy a törvényjavaslat elfogadását követően a békéltetőtestületi eljárást figyelmen kívül hagyó vállalkozások részére kerülhet sor a kötelező bírság kiszabására, és ismétlem, csak azok vonatkozásában, akik nem jelennek meg majd a békéltető testület előtt.

Tehát szeretném rögzíteni, hogy azon vállalkozások számára, amelyek tisztességesen, becsületesen folytatják a tevékenységüket, a vásárlókkal közösen keresik a megoldást, az együttműködést, az ő esetükben, az ő számukra ennek a törvénynek az elfogadása semmilyen hátrányt nem fog jelenteni.

Valóban igaza van Z. Kárpát Dániel képviselőtársunknak, az ő mondandóját ide hozva, valóban igaza van, hogy erősíteni kell a kommunikációt mind a vállalkozások, mind a fogyasztók, a vásárlók számára, tehát hogy tudjanak a lehetőségekről. De az ő számára is szeretném mondani és az LMP-től felszólalt képviselő asszony számára is, hogy akkor még a bizottsági ülések előtt nézzük meg annak a rendszerét. De az én tudomásom, az én ismereteim szerint egy adott kisvállalkozás vagy egy adott vállalkozás a saját tevékenységi körén túl fordulhat békéltető testülethez, ezt tudomásom szerint egy két évvel ezelőti szabály már rögzítette, tehát elméletileg erre most, jelen álláspont szerint is lehetőség van. Ha ellenzéki képviselőtársainknak van ezzel kapcsolatban még javaslata, véleménye, akkor még a tárgyalási, bizottsági szakaszban beszéljünk erről.

De a cél, a szándék az elmúlt években is az volt, hogy a fogyasztók között ne csak a vásárlók, tehát ne csak a családok, magánemberek, hanem a vállalkozások részéről is tudjuk ezt biztosítani, és jelen álláspont szerint, a mi álláspontunk szerint ezt megfelelő módon tudjuk biztosítani. Természetesen hozzáteszem: a vállalkozásnak nem a saját tevékenységi körével kapcsolatban, hiszen az egyfajta összeférhetlenséget adna.

Z. Kárpát Dániel képviselőtársunk tisztító mechanizmusokról beszélt, és arról beszélt, hogy gyors rendszert szeretne, ami gyorsan tud reagálni. Nyilván ez a cél. Olyan hihetetlen mennyiségű, gyorsan változó... - tehát olyan hihetetlen mennyiségű árutömegekről van szó és gyors árucseréről van szó, hogy emlékezhetnek rá, tisztelt képviselőtársaink, talán szabad ezt a kifejezést használni, hogy meghökkenettük a piacot, amikor a szén-monoxid-mérők esetében kétszer, rövid időn belül kétszer rendeltünk el az emberek, a családok biztonsága érdekében vizsgálatot.

(13.40)

Azt gondolom, hogy ez a fajta pusztító hatás a piacon a családok, emberek, lakások, lakók védelmében egy eredményes folyamatot indított el, és jelzem előre, vagy nem titok, hogy ebben az esztendőben is a szokásos menetrenden túl például szén-monoxid-mérők esetében, miután az életvédelemről van szó, fontos dolgokról van szó, ezért újra meg fogjuk ismétetni például ezt a vizsgálatot.

Tisztelt Képviselőtársaim! A költségvetéssel a békéltető testületek számára - pontosabban fogalmazok: a békéltető testületek működéséhez szükséges finanszírozás tekintetében - egyelőre vita van kormány és ellenzéki képviselők között. A mi meglátá-

sunk szerint, az én megítélésem szerint a békéltető testületek az idei meg a következő esztendő költségvetésével is el tudják látni a feladatukat, még akkor is, ha egyébként ez az ügyszám nő, nőne. Természetesen, ha úgy látjuk az elkövetkezendő években, hogy szükséges beavatkozni ilyen tekintetben, mi azt szeretnénk, hogyha továbbra is hasznos, a fogyasztók, vásárlók, családok és így a vállalkozások védelme szempontjából is hasznos testületek legyenek, adott esetben akkor meg lehet fogalmazni javaslatokat, de erre az esztendőre, illetve a következő esztendőre a kormányzati álláspont szerint megfelelő összeg áll rendelkezésre.

Volt olyan, a Nemzeti Bankkal kapcsolatos megjegyzés, ami fontos lehet egy pénzügyi felügyelettel kapcsolatos vitában, de nem ennek a törvénytervezetnek, nem ennek a témának a része, tehát erre nem kívánnék reagálni. Csak szeretném jelezni, hogy a kormányzat számára ez is fontos kérdés, de miután a mostani tervezet ezt nem érinti, ilyen értelemben erre most nem térnek ki.

Viszont kitérnék arra, ami elhangzott az idősékek kapcsolatban, illetve árubemutatókkal kapcsolatban, hogy kormánypártok részéről érkezett megkeresés a tárcánkhoz. Azt gondolom, hogy az elkövetkezendő időszakban, a következő ülészakában ez lehet egy témája a parlamentnek, mert ezek szerint akkor nemcsak kormánypárti, hanem ellenzéki képviselők is hozzák ezt a kérdést, úgyhogy nyilván azok az átverések, amelyek folyamatosan történnek az elmúlt esztendőkből ilyen termékbemutatókon és különböző ellenőrzéseket is ki tudnak kerülni, ezeket továbbra is szigorítani kell.

Ilyen értelemben tehát szeretnék arra utalni, hogy nem esetleges a mostani törvénytervezet benyújtása, hanem egy rendszerben gondolkodunk, aminek kifejezett olyan súlypontjai, amik kormányzati szempontból is prioritást élveznek. Az időségek védelme, az időséket megvédő szabályok kérdése mindenképpen idetartozik.

Tisztelt Képviselőtársaim! Még egy olyan fontos dolog van, amit szeretnék elmondani önöknek, ez pedig az, hogy hogyan és milyen módon képzeljük el ennek a törvénytervezetnek a kommunikációját, hiszen valóban az a helyes, ha a fogyasztók, vásárlók és a vállalkozások is tudnak erről. Én azt gondolom, hogyha a rendelkezésünkre álló időben a Nemzeti Fogyasztóvédelmi Hatóság, illetve a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara hathatós segítségét megkapjuk - az egyik esetben, nyilván az előző esetben tudunk erre utasítást adni, ezt meg is fogjuk tenni, a Magyar Kereskedelmi és Iparkamara tekintetében pedig majd kérni fogjuk őket, hogy segítsenek abban, hogy a megfelelő és pontosabb tájékoztatás a szokásosnál is nagyobb és gyorsabb ütemben megérkezzen -, én azt gondolom, hogy ez mindenképpen egy célravezető és fontos dolog.

Jelzéseként szeretném önöknek mondani, az én ismereteim és tudomásom szerint a Magyar Keres-

kedelmi és Iparkamara is egyébként egyetértett a módosítással. A kormányzat az érdekképviseléssel tehát lefolytatta a megfelelő szintű egyeztetést, és egyetértettek a javaslattal a bírság tekintetében is, amelyet szeretnék hangsúlyozni a vállalkozások tekintetében, hogy kifejezetten azokra a vállalkozásokra vonatkozhat a későbbiekben, amelyek nem jelennek majd meg a békéltető testület előtt.

Tisztelt Képviselőtársaim! Próbálom összegezni tehát, hogy hangzott-e el még olyan, ami olyan felvétel volt, amire mindenképpen kellene reagálni. Igen, az internettel kapcsolatos kérdéskör. Valóban, azt gondolom, hogy fogyasztóvédelemmel kapcsolatban az elkövetkezendő években jól prognosztizálható irány, így kormányzati koncepció része természetesen az internet vagy interneten történő vásárlással, kereskedelemmel kapcsolatos fogyasztó-, vásárlóvédelmi, családvédelmi szabályok alkalmazása. Jelzem tisztelettel, hogy az én szándékaim szerint a következő esztendőnek az egyik törvényjavaslata, ha rajtam múlik, akkor biztosan az lesz, ami az internetes vásárlással kapcsolatos kérdéskört, problémákat rendezné, ezt hozná az Országgyűlés elé.

Köszönöm szépen a támogató hozzászólásait, és a bizottsági szakaszban, a bizottsági ülések során pedig akkor a részletkérdéseket továbbra is, illetve nem továbbra is, hanem akkor a továbbiakban tudjuk tárgyalni. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tájékoztatom a tisztelt képviselőtársaimat, hogy a módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **az információs örendelkezési jogról és az információs szabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény és a közadatok újrahasznosításáról szóló 2012. évi LXIII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig.

Az előterjesztés T/4681. számon a parlamenti informatikai hálózaton mindannyiuk számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Kara Ákos államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előadójának, 30 perces időkeretben.

Parancsoljon, államtitkár úr!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Nem fogyasztóvédelem, de fontos téma, amiről beszélni fogunk.

Ha megengedik nekem, előljáróban azt szeretném önökkel megosztani, hogy az információs társadalomban az állami adatbázisoknak jobban és hatékonyabban kell szolgálniuk az állampolgárok érdekeit. A közadatok, azaz a közérdekű adatok, állami

nyilvántartások újrahasznosítása ebben fontos szerepet játszik az emberek számára, mindannyiunk számára.

A közadatok újrahasznosításáról szóló törvény és az információs szabadságról szóló törvény módosítása elsősorban jogharmonizációs célú, de ezen túlmutató intézkedések megalapozását is szolgálja. Mikről is van szó? Ezekről a későbbiekben fogok beszélni. Az állami adatok újrahasznosítása, újrafeldolgozása ugyanis világszerte, így nálunk is egyre nagyobb jelentőséggel bír.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma már egyértelmű, hogy ha szabad ezt a kifejezést használni, adatalapú társadalomban is élünk. A modern technológiák, számítógépek, okostelefonok és az internet lehetővé teszik, hogy az adatokhoz azonnal és könnyen hozzáférjünk. Az adatok interaktív felhasználása minden napjaink részévé vált, napi használatra került. Mobiltelefonunkon például friss forgalmi információk könnyítik meg a napi közlekedésünket, munkánkhoz, ügyeink intézéséhez felhasználóbarát adatbázisokból kapjuk meg a szükséges tájékoztatást.

Tisztelt Képviselőtársaim! Talán megengedik nekem, még utalok arra is, hogy családunkkal, barátainkkal, távol lévő ismerőseinkkel folytatott kommunikáció során mi magunk is adatokat, akár fényképeket készítünk, oszttunk meg különféle alkalmazásokon keresztül.

A mindennapokban felhasznált adatok között kiemelt jelentőségűek az állami intézmények által előállított adatbázisok, nyilvántartások adatai. A navigációs alkalmazások például az állami térkép-adatbázisokra épülnek. Az okostelefonok időjárás-előrejelzései az állami meteorológiai adatbázisok alapján adnak friss és naprakész előrejelzéseket, nemcsak állampolgárként, egyéni szükséglet alapján, hanem adott esetben akár vállalkozás, mezőgazdasági tevékenység tekintetében is. Az állami, önkormányzati közlekedési társaságok menetrendjei utazás- vagy rendezvényszervezési szolgáltatásokba épülnek be, megkönnyítve ezzel akár egy kulturális rendezvényre igyekvők tájékozódását.

Tisztelt Képviselőtársaim! A példákat hosszasan lehetne sorolni, megkímélem önöket a további példák felsorolásától. Egyvalami azonban közös minden esetben: az állami adatbázisok közadatainak újrahasznosításával innovatív vállalkozások népszerű, hasznos és piaci szempontból is értékes többlétszolgáltatásokat hoznak létre. Kutatások szerint a piac által feldolgozott közadatok mennyisége évente 40 százalékkal nő. Egyre ötletesebb és innovatív megoldások születnek a jelentős adatmennyiség kezelésére.

Tisztelt Képviselőtársaim! A közadat-újrahasznosítás ilyen mértékű növekedése meggyőződésem szerint a nemzetgazdaságra is pozitív hatást gyakorol. Az Európai Unió felmérése szerint az állami adatbázisok piaci újrahasznosításában rejlő lehetőségek kihasználásával 2020-ra uniós szinten akár 2 százalékkal is nőhet a GDP, és legalább 550 ezerrel

emelkedhet az adatfeldolgozáshoz kapcsolódó munkahelyek száma.

(13.50)

Ilyen értelemben, tisztelt képviselőtársaim, a közadat-újrahasznosítás társadalmi haszna is vitathatatlan. Az állampolgárok egyszerűen, közérthetően és kényelmesen férhetnek hozzá állami adatokhoz, nagymértékben megkönnyítve ezzel munkájukat, ügyeik intézését és a mindennapjaikat. A közadat-újrahasznosítás tehát hosszabb távon gazdasági növekedést és munkahelyteremtést jelent, az állampolgárok életminőségének javulását eredményezi.

Tisztelt Képviselőtársaim! Biztosítanunk és ösztönöznünk kell azt, hogy az újrahasznosításban érintett vállalkozások hozzáférjenek az állami nyilvántartások adataihoz. Ennek első lépéseként emlékeztetnek rá, hogy az Országgyűlés 2012-ben elfogadta a közadatok újrahasznosításáról szóló törvényt, amely megteremtette az újrahasznosítás általános törvényi kereteit. A közadat-újrahasznosításban rejlő lehetőségek kihasználásához azonban további ösztönzőkre van szükség.

Tisztelt Képviselőtársaim! A mostani módosítás ezért, összhangban tehát a hazai szabályozással, a kormányzati koncepcióval, illetve az uniós irányelv módosulásával, azt célozza, hogy az állami adatokhoz a jelenleginél nagyobb körben, egyszerűbben és olcsóbban jussanak hozzá a vállalkozások. Az önök előtt olvasható törvényjavaslat ennek szellemében a következőket irányozza elő. Az állami adatok újrahasznosításra bocsátásáért csak az adatátadással közvetlenül összefüggő költségek számíthatók fel díjként - ez fontos, hogy elhangozzon -, ettől csak abban az esetben lehet eltérni, ha az adatgazda szerv nem kap költségvetési támogatást, és működését, valamint az adatok előállítását díjbevételeiből fedezi. A díjnak azonban ebben az esetben is a valós költségekhez kell igazodniuk, megkönnyítve és ösztönözve az újrahasznosítást, az adatokat elsősorban számítógéppel feldolgozható nyílt formátumban kell tehát átadni.

Tisztelt Képviselőtársaim! A most tárgyalt módosítással újrahasznosíthatóvá válnának a múzeumok, könyvtárak és levéltárak nyilvántartásai, valamint az ezekben fellelhető kulturális javakból készült elektronikus másolatok is. Az önök előtt olvasható törvényjavaslatban szereplő módosítások a hazai közadat-újrahasznosítás fejlődését segítik elő.

Tisztelt Képviselőtársaim! A kormányzati szándék azonban az, hogy a mostani vitával párhuzamosan egy komplex közadat-újrahasznosítási kormányzati koncepció, politika is készüljön, amely további ösztönző lépéseket tartalmazna a terület számára.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! A törvényjavaslat uniós kötelezettségeink végrehajtását célozza. Ezzel együtt a közadatok, azaz az állami adatbázisok, nyilvántartások piaci újrahasznosításá-

nak további egyszerűsítését szolgálja. A kormány célja, hogy a jelen törvénymódosítással és a tervezett további intézkedésekkel Magyarországon is érezhetőek legyenek a közadat-újrahasznosítás elterjedéséből eredő nemzetgazdasági és társadalmi előnyök.

Hangsúlyozom tehát, hogy a jelen törvényjavaslat és általában a közadatok újrahasznosítására vonatkozó rendszer, amelyet az előző ciklusban fogadtunk el, továbbra sem sérti az információszabadságot és az állam átláthatóságát, azaz a közérdekű adatok változatlanul bárki számára ingyenesen megismerhetőek. Jelen szabályozás kizárólag a nagy mennyiségű, komplex adatbázisokra kiterjedő adatfeldolgozásra vonatkozik.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A közadatok újrahasznosítása természetesen nem járhat az állampolgárok személyes adatainak kiadásával és általában személyiségi jogainak sérelmével. Erre a szabályozás megfelelő garanciákat tartalmaz. Azt gondoltam, hogy érdemi-tartalmi értelemben ezt mondom utolsónak el, hiszen ez a garancia fontos része a gondolkodásunknak és magának a törvényjavaslatnak is.

Mindezekre tekintettel kérem tisztelt képviselőtársaimat, hogy majdan támogassák a benyújtott törvényjavaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Most, a képviselői felszólalások kezdetével a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Hadházy Sándor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr!

HADHÁZY SÁNDOR, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Felszólalásom elején, kérem, engedjék meg, hogy az Alaptörvény 26. cikkét idézzem: „Az állam a működésének hatékonysága, a közszolgáltatások színvonalának emelése, a közügyek jobb átláthatósága és az esélyegyenlőség előmozdítása érdekében törekszik az új műszaki megoldásoknak és a tudomány eredményeinek alkalmazására.” Számos olyan törvényjavaslatot tárgyalt már a Ház akár ebben a ciklusban, sőt a most futó törvények között is akad - például az e-kártya bevezetéséről szóló indítvány -, amely az idézett cikknek való megfelelést szolgálja.

A XXI. század technológiai vívmányainak igénybevétele és hasznosítása a közigazgatás területén tulajdonképpen alkotmányos kötelezettségünk. Nincs ez másképp az előttünk fekvő, T/4681. számon benyújtott, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény és a közadatok újrahasznosításáról szóló 2012. évi LXIII. számú törvény módosításáról szóló törvényjavaslatnál sem.

Az most tárgyalt indítvány előzményéhez hozzátartozik, hogy az Országgyűlés 2012. május 21-én fogadta el a közadatok újrahasznosításáról szóló 2012. évi LXIII. törvényt. A közadattörvény megte-

remtette a közsféra által kezelt közérdekű adatok, adatbázisok és közhiteles nyilvántartások elsősorban piaci célú újrahasonosításának, újrafeldolgozásának egységes keretszabályait, rögzítve az adatok rendelkezésre bocsátásának eljárási rendjét, a rendelkezésre bocsátásért felszámítható díjak maximális mértékét és a rendelkezésre bocsátás alapelveit. A közadattörvény tehát keretjelleggel lehetővé tette azt, hogy a piac és a tudományos élet szereplői az állami, önkormányzati közadat-adatbázisok alapadataihoz egységes feltételekkel, megkülönböztetés nélkül juthassanak hozzá.

A jogszabály elfogadásával egyébként uniós kötelezettségünknek tettünk eleget. A közadattörvény a közsféra információinak további felhasználásáról szóló 2003/98/EK irányelv rendelkezéseit ültette át a hazai jogrendszerbe. Ez az úgynevezett PSI-irányelv. Ezen irányelv azonban 2013 júniusában módosult. A 2013/37/EU irányelv módosításait 2015. július 18-áig kell átültetniük a tagállamoknak.

Az említett irányelv a következőképpen fogalmaz: a közintézmények birtokában lévő dokumentumok további felhasználásának engedélyezése hozzáadott értéket teremt a további felhasználók, a végfelhasználók és általában a társadalom számára, és az átláthatóság és elszámoltathatóság előmozdítása, valamint további felhasználóktól és végfelhasználóktól kapott visszajelzések révén sok esetben a közigazgatási szervek számára is, ami lehetővé teszi az érintett közintézmények számára a begyűjtött információk minőségének javítását.

A közsféra információinak további felhasználására vonatkozó szabályok első csoportjának 2003-ban történt elfogadása óta a világban ugrásszerűen megnövekedett az adatok, köztük a nyilvános adatok mennyisége, és új típusú adatok keletkeznek és kerülnek begyűjtésre. Ezzel párhuzamosan az adatok elemzése, feltárása és feldolgozása területén folyamatos technológiai fejlődésnek lehetünk tanúi. A gyors ütemű technológiai fejlődés új szolgáltatások és új alkalmazások megjelenését teszi lehetővé, amelyek az adatok felhasználásán, összesítésén és összevetésén alapulnak.

A 2003-ban elfogadott szabályok már nem képesek lépést tartani ilyen gyors változásokkal, ami azzal a kockázattal jár, hogy az adatok további felhasználása kínálja gazdasági és társadalmi lehetőségeket nem sikerül kiaknázni. Annak érdekében tehát, hogy az EU és tagállamai, valamint a Közösség területén élő polgárok a lehető legnagyobb mértékben használhassák ki a közsféra által kezelt adatok újrahasonosításából eredő gazdasági és társadalmi előnyöket, az adatokhoz való hozzáférést uniós szinten, szabályozási eszközökkel ösztönözni szükséges.

(14.00)

Az Európai Bizottság felmérése szerint a különféle informatikai alkalmazásokon keresztül lebonyo-

lított adatforgalom mennyisége éves szinten 40 százalékkal nő, azaz az állampolgárok, vállalkozások éves szinten ennyivel több adatot fogyasztanak. Ebből az adatmennyiségből jelentős részt tesznek ki az állam által előállított és piaci szervezetek által újrahasonosított adatok.

A Bizottság előrejelzése szerint, ha az európai államok megkönnyítik a hozzáférést az állami adatbázisokhoz, nyilvántartásokhoz, az tovább növeli az újrahasonosításra épülő piacot, és ez érezhető gazdasági növekedést jelent. A bizottság becslése szerint 2020-ra az EU GDP-je 1,9 százalékkal nőhet az állami adatok növekvő újrahasonosításának köszönhetően, és az EU tagállamainak adatfeldolgozást végző vállalkozásainál 250 ezer új munkahely keletkezhet.

A közadat-újrahasonosítás növekedése Magyarországon is hasonló előnyökkel járhat, azaz hozzájárulhat a nemzetgazdaság növekedéséhez és új munkahelyek teremtéséhez. A közadat-újrahasonosítás révén az állam által előállított adatok különböző felhasználóbarát alkalmazásokba integrálódnak. Ilyen módon az állami adatok könnyebben, emésztetőbben és gyorsabban juthatnak el a felhasználókhoz, megkönnyítve ezzel munkavégzésüket, ügyintézésüket, utazásaikat, összességében mindennapi életüket.

A közadatok újrahasonosítása ezért közvetve az állampolgárok életminőségének javulásához is hozzájárul. A közadat-újrahasonosítás ösztönzése révén ráadásul egyre több állami adatbázis integrálódhat a különböző piaci szolgáltatásokba, így az állami adatok hasznosulása még hatékonyabb és közvetlenebb lehet.

Szintén érveként szeretném felhozni az adatok újrahasonosításának szükségessége mellett, hogy az újrahasonosított, újrafeldolgozott állami adatbázisok az állami vagy kormányzati döntéshozatalt is segíthetik, hatékonyabbá téve ezzel az állami szervezetek működését. Az újrahasonosítás rendszeressé válásával az állami szervezetek is érdekeltté válnak abban, hogy adataikat rendszerezett és feldolgozásra alkalmas adatbázisokban tárolják. Ugyanakkor hadd jegyezzem meg, hogy az újrahasonosításra épülő másodlagos piac növekedésével nőnek az ahhoz kapcsolódó adóbevételek is, ez akár lehetőséget teremthet arra, hogy a költségvetés megfinanszírozza az állami adatgyűjtést.

A törvényjavaslat konkrét rendelkezései közül kiemelném, hogy az indítvány fő szabályként írja elő a közadatok rendelkezésre bocsáthatóságát; jelenleg ez csak a végrehajtási jogszabályban megjelölt adatkörre volt igaz, egyébként a szervezet vezetőjének engedélyétől függött. Ezt tartom az egyik legfontosabb és legelőremutatóbb változásnak.

Fontos kiemelni továbbá, hogy a rendelkezésre bocsátásért felszámítható díjak mértéke fő szabály szerint nem haladhatja meg a rendelkezésre bocsátás határköltségét. Fő szabály szerint tehát a díj mértéke nem haladhatja meg a rendelkezésre bocsátott közadatok feldolgozásának, rendelkezésre bocsátásának

és terjesztésének költségét, azaz azt a költséget, amely közvetlenül az újrahasznosítási kérelem teljesítésével összefüggésben merül fel a szóban forgó közadatot kezelő, közadatot ellátó szervnél.

Jellemzően ilyen költség a kérelem teljesítéséhez szükséges többletmunkának - azaz olyan munkának, amelyet a szervezet alaptevékenységében egyébként nem látna el - a költsége, illetve az ehhez közvetlenül kapcsolódó rezsi jellegű kiadások és amortizációs költségek. A törvényjavaslat továbbá a rendelkezésre bocsátott adatok formátuma tekintetében előírja az elektronikusan feldolgozható nyílt formátumok előnyben részesítését, valamint a közadattörvény szerinti újrahasznosítási rezsimit kiterjeszti a kulturális közadatokra is, azaz múzeumok, könyvtárak, levéltárak és egyéb kulturális intézmények által kezelt olyan kulturális javakra, amelyek adatfeldolgozás útján újrahasznosíthatóak.

Tisztelt Országgyűlés! Engedjék meg, hogy felhívjam a figyelmet az adatvédelem fontosságára is. A javaslat nem változtat a közadat újrahasznosításának a hazai jogrendszerben elfoglalt helyzetén. Mind az EU-s, mind a hazai jogszabályok pontosan meghatározzák azokat az adatfajtákat, amelyeket nem lehet újrahasznosítani. Az ezzel kapcsolatos aggályok a közadattörvény elfogadása óta egyáltalán nem igazolódtak. Hangsúlyoznám továbbá, hogy a jelenleg javasolt módosítások semmilyen módon sem érintik az információszabadság szabályait, így a közérdekű adatigényléseket sem, amelyek alapvetően az átláthatóságot szolgálják. A közadat-újrahasznosítás célja továbbra sem az állami működés átláthatóságának biztosítása, hanem a közfeladat-ellátó szervek által alaptevékenységük keretében gyűjtött és rendszerezett komplett adatbázisok, nyilvántartások újrafeldolgozása és értéknövelt szolgáltatásokkal való piaci újraértékesítése.

Végezetül szeretném jelezni, hogy az EU-s irányelv rendelkezik a felülvizsgálatról is. A bizottság 2018. július 18-ig felülvizsgálja ezen irányelveknek az alkalmazását, és a felülvizsgálat eredményeit az irányelv módosítására vonatkozó esetleges javaslataival együtt az Európai Parlament és a Tanács elé terjeszti. A tagállamok pedig háromévente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak a közszféra információinak további felhasználás céljára történő hozzáférhetővé tételéről, az információk hozzáférhetővé tételének feltételeiről és a jogorvoslati eljárásról.

Mindezek fényében tisztelettel kérem, támogassák a benyújtott javaslatot. Köszönöm szépen, képviselő úr. *(Taps a kormánypartok soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Kunhalmi Ágnes képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony!

KUNHALMI ÁGNES, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim!

Az előttünk fekvő jogszabálytervezet kiváló alkalmat jelent arra, hogy elgondolkodjunk egy pillanatra, hol tart ma Magyarország az átláthatóság, a korszerű adatgazdálkodás, a nyilvánosság terén. Hol tart ma ez az ország abban, hogy az állampolgárainak valós időben nyújtson érvényes adatokat mindarról, ami az országban zajlik: az itt, magyar földön keletkező tényekről, az állam által szükségszerűen birtokolt adatokról.

Véleményünk szerint nem pusztán jogi megfelelésről beszélünk egy EU-s irányelvhez, ez technikalitás. Ettől sokkal mélyebb dologról beszélünk. Beszélünk a megértésről, a szemléletről, a hozzáállásról, az államot alkotók, működtetők elveiről. Arról, hogy a politikusok és a közszoágak, a köztisztviselők és állami alkalmazottak, mindenki, aki lényegében abból él, amit az adófizetők befizetnek valamelyik állami számlaszámra, lényegében mit gondolnak arról, hogy az általuk végzett munka eredményét leíró tényeknek, ismereteknek mekkora nyilvánosságot kell kapniuk. Mit gondolunk arról, hogy amit teszünk, amit elérünk, amit változtatunk, az mérhető legyen, összevethető legyen és indikátorok igazolják a munkánk hatásait?

Hogy mit gondolunk arról például, hogy ennek az országnak a polgárai tetszőlegesen építhessenek online szolgáltatásokat közös adatainkra, írhasanak mobiltelefonra, táblagépre, webre, vagy akármilyen ma létező vagy még nem is létező platformra olyan programkódokat, megoldásokat, amik jobba teszik az emberek életét. Ezen a vonalon haladva hogyan lesz átlátható az állami vagy az önkormányzati költségvetés és annak felhasználása, hogyan lesz érthető, emészthető, egyszerűen befogadható, mindannak az eredménye, ami a kormány- és a parlamenti irodákban történik? Ha megnézzük ezt a szöveget vagy a törvényt, amelynek módosításáról szól, elég egyértelművé válik, hogy a magyar kormány leginkább annyit gondol erről, hogy kötelező átvenni egy irányelvet, amit leginkább nyűgnek, rosszabb esetben - és hát, amit én is érzek - nemzetközi intézmények felesleges akadékoskodásának tekintenek.

Érzékelhetően valójában senkiben nem fogalmazódik meg, hogy az állam adataira úgy tekintsen, mint egy szolgáltatásra, amit akár lekérhető szolgáltatásként folyamatosan és leginkább ingyenesen kellene elérhetővé tenni a neten mindenkinek.

(14.10)

Láthatóan senkiben nem fogalmazódik meg a kormányon belül, hogy a központi szervek, a minisztériumok, a hivatalok munkájának adatait és metaadatait, vagyis azt, hogy egy iskola, egy kórház, egy tárca, egy hivatal vagy számos más állami szerv valamelyike mikor mit tesz, arra mennyit költ, mennyi időbe kerül, milyen szerződéseket ír alá, ezt országosan vagy regionálisan hogyan lehet összegezni, mindez mennyi pénzbe kerül az adófizetőknek és

mi az eredménye... - hiszen mindezek az adatok valójában nem az állam tulajdonát képezik, hanem az emberekét.

És hát itt nagyon világos a különbség aközt, amit a baloldali kormányok tettek, és amit a Fidesz képvisel. Az MSZP üvegsebtörvényt alkotott 2003-ban, a Fidesz lényegében felszámolta azt. Az MSZP a közbeszerzések átláthatóságára törekedett, a Fidesz tudatosan csökkentette azt, növelte a közbeszerzések nélkül meghozható döntések összegeit és számait. Az MSZP 2009-ben felállította a korrupcióellenes hivatalt, a Fidesz 2010-ben az első döntései között állította le. Az MSZP felépítette az ügyfélkaput, ami valós elektronikus ügyintézés, a Fidesz sörálatét méretű adóbevallást ígért ugyan, majd kivetett még 40-féle új adót, és semmit nem tett az elektronikus igazgatás terén.

Szinte már hallom az önök gondolatait, ahogy megfogalmazódik önökben az elmúltnyolc évezés majd ebben az ügyben is. A figyelmesebb fideszesek talán elmondják, hogy 2003-as európai uniós irányelvekről beszélünk alapvetően, és megpróbálják azt is az MSZP-re fogni, vagy bárki másra. A helyzet az, hogy Magyarországon nagyon pontosan tudja mindenki, hogy önök, a Fidesz mit gondolnak a korrupcióról, és azt is tudják, hogy önök az állami átláthatóság ellenségei, és foggal-körömmel küzdenek elene nap mint nap.

Arra, hogy 2015-ben a magyar állam nem érti a korszerű, nyitott adatszolgáltatás funkcióit, fogalmait, arra, hogy nem képes a magyar polgárok felé online tömeges adatszolgáltatásra az adóforintjaikért cserébe, arra, hogy nem képes folyamatosan elérhető online adatbázisokat nyújtani tevékenységéről, politikai családtól függetlenül egyszerűen nincs mentség. Az információ korában nincs menőség arra a fokú inkompetenciára, értetlenségre, ami ebből a törvénymódosításból is süt. Ahogy próbálja megúszni a feladatot, ahogy szolgál, fogalom nélkül másolja az EU-irányelvet, és tolná el a kormány közeléből az átláthatóság ügyét. És kérem, akkor sincs menőség, ha a miniszterelnökről úgy hírlík, mobiltelefont is alig használ, nemhogy számítógépet vagy okostelefonos szolgáltatásokat.

Ezért az előttünk fekvő módosítást, és ezt a szintet, ezt a színvonalat, ezt a színvonaltalanságot egész egyszerűen nem tudjuk támogatni. Köszönöm, hogy meghallgattak.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Staudt Gábor képviselő úr. Parancsoljon, képviselő úr, öné a szó.

DR. STAUDT GÁBOR, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Én visszatérnék a javaslatához. Megmondom őszintén, nem nagyon értettem az előttem felszólaló szocialista képviselőtársamat. Bár bizonyos pontokban egyet lehet érteni, hogy a kormány sok esetben

nem támogatta a közadatok kiadását, igen, ez így van, sok esetben mindent megtett, hogy visszatartsa, a korrupcióval problémák vannak, azon persze lehet vitatkozni, hogy olyan mértékben-e, mint a szocialista kormányzatok idején. Természetesen az egy komoly és kiélezett harc lenne, ha azt akarnánk meghatározni, hogy milyen területen és hogyan tudott többet lopni a két kormány. Ebben is vannak igazságok.

De az előttünk lévő javaslat egy irányelv átültetése, és amit átültetnek, az tulajdonképpen a közadatokhoz való hozzájutást sok esetben egyszerűbbé teszi, és költségeinek a kiszámítható tervezését is megteremti, ami szerintem nem feltétlenül baj, sőt egyértelműen pozitív. Az, hogy az egy EU-irányelvben szerepel, attól még lehet jó. Mi minden javaslatot, akár egy irányelvet is úgy tekintünk, hogy ha az emberek érdekét szolgálja és a közadatokhoz való hozzájutást bővíti vagy a költségeket kiszámíthatóbbá teszi, akkor természetesen támogatni tudjuk. Attól még, hogy egy irányelvről van szó, lehet jó is. Ellentétben azt is elmondjuk, ha nem, ha az Európai Unióból egy olyan javaslat érkezik, ami a magyar érdekeket, a magyar szuverenitást sérti, akkor azt is szóvá tesszük. Azt hiszem, ez az a konzekvens hozzáállás, amit az emberek elvárnának egyébként az itt ülő minden párt képviselőitől, és nem csak a Jobbiktól, de úgy tűnik, hogy a legtöbb esetben csak tőlünk kapják meg.

A módosítás célja, ahogy elmondtam, az irányelv átültetése, de itt gyorsan egy kritikával is élnek. 2013 júniusában módosult ez az irányelv, amit átültetünk most, és a határidő a módosítások elfogadására 2015. július 18. Ez itt van a nyakunkon. Nem értem, hogy miért szinte minden esetben az utolsó pillanatig kell várni, sokszor határidőn túl, bár a köteleességszegési eljárás megindítása előtt, de határidőn túl, azonban a legtöbb esetben a határidő előtt néhány nappal történik meg az átültetés. Erre érdemi választ soha nem szoktunk kapni. Gondolom, ilyenkor jönnek rá, hogy hoppá, van még egy-két feladat, amit meg kell oldani. S annál is jobb lett volna, ha 2013-ban ez elfogadásra kerül, mondjuk 2013 őszén, mert a költségek a közadatokhoz való hozzájutás esetében is kiszámíthatóbbá váltak volna, és ezeket a garanciákat jó lett volna nem az utolsó pillanatban beépíteni. Tehát a kritika lehet ez irányú is. Nyilván nem gondolom, hogy a kormány elismerné, azért várt az utolsó pillanatig, hogy még a korábbi szabályokat kihasználhassák. Lehet persze ez is az indok, de úgy gondolom, hogy itt inkább csak a hanyagság esete áll fenn.

A javaslat fő szabályként írja elő a közadatok rendelkezésre bocsáthatóságát. Ez egy nagyon fontos garanciális szabály, hogy a rendelkezésrebocsáthatóság lesz a jövőben a fő szabály. Egyébként jó lett volna, ha ez eddig is így lett volna. A hatályos szövegben csak a végrehajtási jogszabályban megjelölt adatkörökre volt ez igaz, egyébként a szervezet vezetőjének engedélyétől függött. Tudjuk, hogy sok eset-

ben ezek a szervezeti vezetők meg az ő vezetőiktől kértek engedélyeket, akik ezt esetleg még tovább passzolták. Lehet, hogy ilyen ügyekben is, de sok esetben hallottuk, amiatt, hogy senki nem volt hajlandó, bár döntési jogköre lett volna, bizonyos kényes döntéseket meghozni, és a döntések sajnos sokszor - és ez megint nemcsak a Fidesz-kormányra igaz, hanem a korábbi szocialista kormányokra is, de a Fidesz-kormányra ez bizonyosan kimondható - a legmagasabb szintig fölmentek és politikai döntéssé váltak ahelyett, hogy szakmai döntésként alacsonyabb szinten az, aki ezt meghozhatta volna, nyugodt szívvel meg is tette volna, ezzel időt, pénzt, energiát megspórolva és politikai hitelességet is nyújtva az embereknek.

A rendelkezésre bocsátásért felszámítható díjak mértéke fő szabályként - és ez kimondásra kerül - nem haladhatja meg a rendelkezésre bocsátás határkölségét. El kell mondani, hogy ezek is nagyon fontos garanciális szabályok, azzal kiegészítve, ez azt jelenti, hogy csak a kiadással közvetlen összefüggésben felmerült költségeket lehet elszámolni és megtéríteni, tehát az adat előállítását is fedező díj megállapítására csak kivételes esetekben van lehetőség. Ez azért fontos, mert sajnos az elmúlt 25 évben azt láthattuk, nem volt elég, hogy kialakult, hogy a közadatok egyfajta kiadása egy nagyon fontos dolog, s nemcsak az állami, hanem az önkormányzati szervek részére is, és olyan gazdálkodó szervezeteknek is, amelyek állami és önkormányzati tulajdonban vannak. Ebben a körben az új Alaptörvény üdvözlendő passzusokat is tartalmazott, hiszen egyértelműen kimondta, hogy azok a vagyontárgyak - s ez lehet egy cég is, egy cégben a megfelelő 50 százalék fölötti részesedés -, amelyek önkormányzati vagy állami vagyonhoz köthetők, illetve önkormányzati vagy állami tulajdonban vannak, igenis megismerhetők, igenis átláthatóan kellene működniük, és igenis a nemzeti vagyon részét képezik. Tudjuk, hogy sok esetben ezek csak szépen kimondott szavak maradtak, de legalább az Alaptörvénybe bekerült, és sok esetben erre lehetett hivatkozni.

De azt is látjuk, hogy főleg az önkormányzatoknál, de azért állami szerveknél vagy akár miniszteri szinten is - s itt lehetne akár Lázár János útjára gondolni, s több ilyen útja is volt, ahol nem hajlandók kiadni, hogy pontosan mire költötte azt a közpénzt, amit állítólag utólag be is fizetett, de hogy minden út esetében megtörtént-e, hogy visszafizette ezeket a költségeket, ha viszont visszafizette, akkor először miért akarták állami pénzből elszámolni; ezt csak zárójelben jegyeztem meg -, tehát minisztériumi szinten is megtörténhet, hogy nem lehet hozzájutni a közadatokhoz.

(14.20)

De az önkormányzatoknál elég gyakran megtörtént, hogy arra hivatkozással próbálták megnehezí-

teni az ezekhez a közadatokhoz való hozzáférést, hogy olyan költségeket mondtak ezeknek a kiadására, vagy nemcsak a közvetlen költségek megtérítését, mondjuk, egy fénymásolási költséget próbáltak megtéríteni az adatkérőkkel, hanem egy kis túlzással azt is, hogy mondjuk, egy ügyintézőnek azzal kellett foglalkoznia, hogy ezeket az adatokat megfelelő formában kikeresse. Sőt, volt olyan példa is, amikor az ügyintézőnek a bérét is ki szerették volna fizettetni, hiszen szegény önkormányzatnak egy külön embert kellett erre foglalkoztatni, és úgy gondolták, hogy ezáltal ez áthárítható az adatkérőkre.

Nem az, és hogyha ez a törvénybe is bekerül - és egyértelműen bekerül -, akkor ezt üdvözlendő dolognak tekintjük. És az is jó, hogy a formátum tekintetében előírásra kerül az elektronikusan feldolgozható, nyílt formátumok előnyben részesítésének a kötelezettsége, ami azt jelenti, hogy egy könnyebben feldolgozható, könnyebben megismerhető formában kerüljenek átadásra ezek az adatok. Ez a sajtónak és mondjuk, az ellenzéknek is egy fontos szempont lesz, hogy mondjuk, egy hosszú anyagot ne csak nyomtatott formában lehessen kiadni, hiszen hogyha nyomtatott formában, mondjuk, egy ezeroldalas dokumentumot valaki elé odatesznek, és bizonyos szavakra vagy bizonyos tárgykörökre kíváncsi, mondjuk, a sajtó, az ellenzéki képviselő, vagy akár bármelyik állampolgár, akkor ez nehezen kereshető lesz. Bár teljesítették formálisan a kötelezettségüket, de hogyha ezeknek a feldolgozása nehézséget vagy akár szinte lehetetlen nehézséget jelent, hogyha nem egy komoly infrastruktúrával rendelkező sajtószerveztről beszélünk, hanem egy egyszerű állampolgárról, akkor tulajdonképpen el is lehet lehetetleníteni a célját az adatszerzésnek. Tehát ezért én azt is tudom mindenképpen üdvözölni, hogy az elektronikusan feldolgozható formátumok kerüljenek előtérbe.

Azt is remélem egyébként - és itt zárszóként el kell mondjam -, hogy azokra az esetekre is megoldást tudunk találni, bár itt azért elutasították néhány indítványunkat, hogy ha valaki megtagadja az adatnak a kiadását, akkor ne kelljen egy hosszas procedúrán, adott esetben feljelentésen keresztül menni, hanem ezt valamilyen módon meg tudjuk gyorsítani, vagy egyértelművé tenni, egyértelműbbé tenni ezeket a szituációkat. Sőt, a büntetőjog eszközeivel és megfelelő mértékben kellene honorálni azt, hogy ha valaki tudva, és nemcsak hogy tudva, hanem a bíróság által kimondott módon nem tesz eleget adatszolgáltatási kötelezettségének, akkor azt akár büntetőjogi eszközökkel is egy megfelelő módon büntethetővé kellene tenni. Elrettentő módon, tehát ez egy fontos szempont, hiszen akkor hiába van leírva a törvény, hogyha ennek nem lehet vagy csak nagyon hosszadalmasan lehet érvényt szerezni, akkor tulajdonképpen megkérdőjeleződhet ezeknek a jogszabályoknak a valódi életben való alkalmazhatósága.

Úgyhogy én ezt az előttünk fekvő javaslatot úgy látom, hogy ez egy támogatható javaslat, és attól

függetlenül, hogy jobb lett volna az átültetést megtenni akár 2013 év közepén vagy év vége felé, de azért jó néhány garanciális elemet tartalmaz. Azt kérem a kormánytól, hogy ezen túl is próbáljuk meg biztosítani azokat az egyrészt jogi kritériumokat, hogy ne lehessen ezeket a közadatokat eltitkolni, eldugni vagy olyan módon rendelkezésre bocsátani, ami a feldolgozást megnehezíti, és a jogi aspektuson kívül legyenek szívesek a jogalkalmazás területén is valahogy - és nemcsak az állam, hanem akár az önkormányzatoknak a szintjén is - egyértelművé tenni, hogy milyen módon kell az adatszolgáltatást megtenniük. Hiszen nagyon jól tudjuk - és ez több javaslatnál is előkerült -, hogy nem elég egy törvényt meghozni, hanem a törvény annyira fog megvalósulni és a végrehajtása annyira lesz sikeres, mint ahogy, mondjuk, a legutolsó ügyintéző, akinek ezt végre kell hajtani, neki a tudatában mennyire lesz ez egyértelmű, és mennyire tudja majd a kérélmeket kiszolgálni.

Ez egy feladat, akár képzési feladat is lehet, de azt kérem, hogy ezt a szemléletváltást próbálják meg elkezdni, és a közadatokat mindenféleképpen - egyébként a törvényekben leírt módon - bocsássák rendelkezésre, és az egész állami szektort ez az elv és ezeknek a kötelezettségeknek való megfelelés hassa át. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Ezzel a vezérszónoki kör végére értünk. Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e valaki a vitában felszólalni. *(Nincs jelzés.)* Jelentkezőt nem látok. Az általános vitát lezárom.

Megkérdezem Kara Ákos államtitkár urat, kíván-e válaszolni a vitában elhangzottakra. *(Kara Ákos: Igen.)* Igen, kíván. Parancsoljon, államtitkár úr!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Mindenekelőtt szeretném megköszönni hozzászólásaikat, jobbító szándékot véltem, véltünk felfedezni a szakértő kollégákkal együtt a hozzászólásokban. Szerintem ez fontos a törvényjavaslat vitájának ennél a részénél, hogy ez elhangozzon, hiszen előttünk állnak még feladatok bizottságokban, és nyilván ott is szükség lesz a konstruktivitásra.

Ha szabad kiemelni néhány véleményt, hozzászólást: Hadházy Sándor fideszes képviselőtársunk alaposan és részletesen beszélt a törvényjavaslatról, tárgyyszerűen. Ha szabad jelezni, azt emelném ki, amit ő is a mondandójának a végén jelzett, szeretném erre felhívni a figyelmet ismét, hogy a jelen törvényjavaslat nem sérti az információs szabadságot és az állam átláthatóságát, azaz a közérdekű adatok változatlanul bárki számára ingyenesen megismerhetőek. Ahogy utaltam rá a felszólalásomnál, szeretném megismételni, mert fontosnak tartom elmondani, képviselő úr is fontosnak tartotta, tehát a köz-

adatok újrahasznosítása természetesen nem járhat az állampolgárok személyes adatainak a kiadásával, és általában személyiségi jogaiknak sérelmével, erre a szabályozás megfelelő garanciákat tartalmaz.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kunhalmi Ágnes képviselő asszony átláthatóságról és szemléletről is beszélt a hozzászólásában. Ez a cél itt, ennél a törvényjavaslatnál, ezt próbáltam megerősíteni kormányzati oldalról is, hogy átláthatóságról és egyfajta egységes szemléletről szeretnénk beszélni. És ha megengedi, képviselő asszony, ön is egy picit kinyitotta a témát, én is csak a szemlélet tekintetében szeretnék arra utalni, hogy a digitális nemzeti fejlesztési program, ami kormányzati célkitűzés, szintén azért szerepel kormányzati célként, szándékként az emberek, a családok érdekében, hogy 2018-ra, de legkésőbb 2020-ra minden háztartás számára elérhetővé váljon, ha úgy döntenek, akkor kapcsolódni tudjanak a szupergyors internethez.

Ezt csak azért mondom, mert képviselő asszony a hozzászólásában olyan típusú témákat vetett fel, amelyeknek most az egyik alapvető problémája és a gátja az, hogy a gyors internet, az ehhez való kapcsolódási lehetőség nincs meg még több mint egymillió magyar háztartásban. Ezért fontos kormányzati célkitűzés ez.

Ön is használta még azt a kifejezést, hogy rendszer, igaz, más összefüggésben, de ha megengedi, akkor én is használnám ezt a kifejezést. Valóban rendszerben kívánunk gondolkodni, és valóban az a kormányzati szándék a digitális élénkítés, a digitalizáció elterjesztésében. Szeretnék rá utalni, hogy az adótörvények kapcsán kifejezetten gazdaságostönző szempontból, versenyképességi szempontból azért tettünk javaslatot arra, hogy az infokommunikációs fejlesztések, a távközlési fejlesztések tekintetében közműadó-mentesség járjon egy bizonyos időszakra, amennyiben a szupergyors internet számára biztosítjuk, biztosítanánk a megfelelő feltételeket.

Azt gondolom, hogy a versenyképesség, a gazdaságosság a családok jobb helyzetével jár együtt Magyarországon, és a leszakadók számára felzárkózási, felzárkóztatási lehetőséget biztosít, legalábbis annak egy eszköze. Nyilván nem kizárólagosan, de annak is egy eszköze lehet, és a képviselő asszony által sokféle szempont szerint felsorolt kapcsolódási pontoknak lehet ez az egyik támasza.

(14.30)

Ha megengedik nekem, őszintén mondom, kedves képviselő asszony, látom, látszik, hogy elkötelezett, félre ne értsen, nem nekem kell e tekintetben véleményt mondanom, de magam elkötelezettné tartom e témában, csak szeretnék utalni arra, hogy az én tudomásom szerint a szocialista kormány korábban elmulasztotta átültetni a közadati irányelvet.

Emiatt kellett a Fidesz-KDNP-kormányának 2013-ban ezt a helyzetet rendezni, és emiatt is indult a korábbi szocialista mulasztás miatt kötelezettségszegési eljárás.

Staudt képviselő úrra nézek, ha szabad, ez részben az ön felvetésére is egy válasz, hiszen az alapirányelv átültetése a magyar jogba 2013-ban került, és a Ház elé most azért jön ez a javaslat, mert azt gondoltuk, azt gondolták, nyilván nem feltétlenül csak most az elmúlt hónapokban, én magam ősz óta vagyok például a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumnál, de az eltelt időszakban értékelni kellett, át kellett gondolni a mostani tavaszi tárgyalását ennek a tavaszi ülésszakban, a mostani júniusi tárgyalása, azt gondolom, indokolt, időszerű, és jó időpontban történt, történik. De természetesen megértettem, és köszönöm szépen a jobbikos képviselőtársam konstruktív és tárgyyszerű véleményét.

Egy megjegyzésével kapcsolatban hadd mondjam, amit úgy jegyzeteltem fel magamnak, hogy a jogalkalmazás területére bővítette a mondanivalóját az önkormányzatokkal kapcsolatban, az adatigénylésekkel kapcsolatban. Miután a törvénytervezet ezt a részt nem tárgyalja, én magam erre nem térnék ki, nyilván lesznek majd olyan típusú lehetőségek, olyan típusú viták, amikor ezeket le lehet folytatni. Itt volt szó korábban, az elmúlt tárgyalási időszakban például a közbeszerzési törvénnyel kapcsolatban. Nyilván most ezekre a kormány részéről nem fogok reagálni, merthogy például majd a közbeszerzési törvénnyel kapcsolatban megfelelő módon nemcsak kormánypártiak, hanem ellenzékiek is megfelelő módon az őszi ülésszakban várhatóan - gondolom én - majd fognak tudni véleményt mondani.

Tisztelt Képviselőtársaim! Kifejezetten szeretnék rá utalni, hogy a mostani javaslat, bár EU-s irányelv szempontjából közelíti alapvetően a kérdést, ugyanakkor a javaslat elfogadása hitem és meggyőződéseim szerint nemzeti érdeket szolgál. Nyilván, mint minden más, a törvényi szabályozás természetesen önmagában itt most sem elegendő a közadat-újrahasznosítás elterjedéséhez - bocsánat a kifejezésért, úgy pontosítanám, hogy általánossá válásához -, de azt gondolom, egy fontos lépés a mostani lépés.

Azt szeretném kérni képviselőtársaimtól, hogy a jobbító szándékú észrevételeikkel együtt végül fogadjuk el majd ezt a törvényt az Országgyűlésben. Köszönöm szépen a figyelmüket. Köszönöm a szót, elnök úr. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tájékoztatom önöket, hogy a módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség.

Most soron következik **a műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól szóló 2007. évi LXXIV. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesz-

tés T/4787. számon a parlamenti informatikai hálózaton valamennyiük számára elérhető.

Elsőként megadom a szót Kara Ákos államtitkár úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének, 30 perces időkeretben. Parancsoljon, államtitkár úr!

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! A kormány által a műsorterjesztési és a digitális átállás szabályairól szóló törvény módosításáról benyújtott javaslat célja kettős. Egyrészt reményeink szerint összhangba hozza a műsordíjfizetésre vonatkozó szabályokat a médiatörvény tavaly elfogadott módosításával, másrészt a káros piaci gyakorlatok felszámolásával ösztönözni kívánja a médiapiaci versenyt, növelve ezzel az állampolgárok által ingyenesen fogható tévéadások számát. Szeretném jelezni, miután sarkos, határozott megállapításról van szó, hogy a káros piaci gyakorlatok szempontjából, azt szeretném megfogalmazni, hogy nem jelennek meg ingyenesen fogható újabb csatornák a rendszerben. Erre vonatkozott ez a megállapítás.

Magyarországon az elmúlt években tehát nem bővült az ingyenesen fogható televíziós csatornák száma, amíg az előfizetéses csomagokban egyre nagyobb a kínálat, addig a földfelszíni sugárzással, tehát előfizetés nélkül antennával mindössze nyolc csatorna érhető el ingyenesen az állampolgárok számára. A kormány a közelmúltban végrehajtotta a digitális átállást, ami több csatorna sugárzását teszi lehetővé.

Tisztelt Képviselőtársaim! Sokan gondolják, gondolhatják, hogy ennek a műsorterjesztési módnak nincs jövője, vagy nem fűződik érdekük az ingyenesen fogható tévéadások körének bővüléséhez. Olyan véleményeket is hallottunk, hogy Magyarország méretéhez képest bőven elegendő ez a nyolc csatorna, többet nem bírna el a piac, vagy úgy szoktak fogalmazni, hogy többre úgyse lenne igény.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ma Magyarországon több százezer háztartásban kizárólag az ingyenesen sugárzott tévéadásokat nézik vagy azért, mert nincs más elérhető alternatíva, vagy mert nem engedhetik meg maguknak sajnos még a legolcsóbb előfizetéses csomagot sem. Az ingyenes földfelszíni sugárzásra tehát nagy az igény, annak fejlesztését, a tájékoztatósi és szórakoztatási, szórakozási lehetőségeket pedig bővítené természetesen.

Tisztelt Képviselőtársaim! Ha megengedik, akkor teszek egy kitekintést, egy európai kitekintést, hiszen Csehországban 22, Szlovákiában 12, Lengyelországban 20, Horvátországban tudomásom, ismeretem szerint 11, Szlovéniában 9 országos tévéadás érhető el az ingyenes földfelszíni műsorterjesztés keretein belül. Tehát hogy Magyarországon felesleges lenne nyolcnál több ingyenes tévécsatorna, én azt gondolom, hogy már csak ezek a példák is cáfolják.

Miért nem történt bővülés annak ellenére, hogy erre lenne igény és a technikai lehetőségek is adóttak? A válasz a nagyobb műsorterjesztők, kábelszolgáltatók szerződéses gyakorlatában keresendő. Általánosan elterjedt, hogy a kábelszolgáltatók a tévécsatornákkal kötött szerződésekben hátrányos következményeket fűznek a tévécsatornák ingyenes műsorkínálatban való párhuzamos megjelenéséhez. Ha például egy tévécsatorna műsorait az ingyenesen fogható adások között is szerepeltetné, a kábelszolgáltató nem fizetné meg neki a szerződés alapján egyébként jogszerűen járó műsordíjat.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Ez a gyakorlat döntés elé állítja a tévécsatornákat. Vagy a kábelszolgáltatók kínálatában maradnak, vagy az ingyenes kínálatba kerülnek be. A kettő együtt azonban a jelen gyakorlat szerint komoly veszteségeket jelentene, jelent. Mindez arra kényszeríti a tévéadókat, hogy a kábeles műsordíjuk megtartása érdekében kimaradjanak az ingyenes sugárzásból. Ez a szerződéses gyakorlat kifejezetten káros, korlátozza a versenyt, és megakadályozza az ingyenes műsorkínálat bővülését álláspontunk szerint. Ez a gyakorlat nem következik a hazai vagy az uniós jogszabályokból sem, azt a szolgáltatók így alkalmazzák. A korlátozás lehetőségének megtiltásával, amely a törvényjavaslat célja, rövid távon akár két-három új csatorna is megjelenhet az ingyenesen fogható tévéadások között. A törvényjavaslat tehát megszüntetné, megszünteti a káros szerződéses gyakorlatot, lényegében megtiltja azt, hogy a műsorterjesztők, a kábelszolgáltatók, ha szabad így idézőjelbe érteni, büntessék az ingyenes műsorkínálatban szereplő tévécsatornákat.

Tisztelt Képviselőtársaim! A módosítástól az ingyenesen fogható csatornák számának bővülését várjuk. A javasolt módosítás a szerződéses viszonyokat egyéb módon nem érinti, így a kábelszolgáltatók és más műsorterjesztők sem kerülnek hátrányos helyzetbe. A törvényjavaslat ezen túl egy másik intézkedéscsoporttal is védeni kívánja a televízió nézők érdekeit. Emlékezhettek a médiatörvény tavalyi módosítására; ennek eredményeként a jelentős befolyásoló erővel rendelkező médiaszolgáltatók továbbra sem kérhetnek műsordíjat a legnézettebb tévécsatornájuk terjesztéséért. Ez a módosítás lényegében fenntartotta a korábbi állapotot. A célja az volt, hogy a jelentős befolyásoló erejű, tehát egyébként is népszerű és nagy reklámbevételű kereskedelmi csatornák ne juthassanak indokolatlan pluszbevételhez a nézők rovására, a műsordíj felszámításának lehetősége ugyanis az előfizetési díjak növekedésével járhatott volna. Műsordíjat ezért kizárólag a kormány megfelelő garanciákat biztosító, a későbbiekben kiadandó végrehajtási rendelete szerint lehet majd megállapítani.

Tisztelt Képviselőtársaim! A tavalyi módosítás azonban csak a magyar joghatóság alá tartozó csatornákra vonatkozik.

(14.40)

Ha egy jelentős befolyásoló erővel bíró média-szolgáltató más országba teszi át székhelyét, de változatlanul Magyarországra sugározza műsorát, az problémát jelenthet. Ebben az esetben ugyanis a szolgáltató kikerülne a magyar joghatóság alól, a törvény szerint nem minősülne jelentős befolyásoló erejűnek, és a jelenlegi szabályozás alapján műsordíjat kérhetne a műsorterjesztőtől és kábelszolgáltatótól. Eközben a tényleges befolyásoló ereje, népszerűsége változatlan maradna. Ennek következményei kifejezetten károsak lehetnének. A szolgáltató egyrészt indokolatlan versenyelőnyhöz jutna a tisztességes magyar joghatóság alá tartozó szolgáltatókkal szemben, másrészt a népszerűség okán ezért, valamennyi előfizetési csomagban szereplő csatornáról van szó, a műsordíj megjelenése az előfizetési díjak emelkedésével járna. Ez egy kiskapu, amit a törvényjavaslat bezár. Tehát a törvényjavaslat bezárja ezt a kiskaput, és világossá teszi: a műsordíjszedési tilalom a letelepedés országától függetlenül minden olyan szolgáltatóra érvényes, amely ténylegesen jelentős befolyásoló erővel bír. A módosítás új kötelezettségek bevezetése nélkül a médiatörvény tavaly elfogadott módosításához kapcsolódik, annak végrehajtását segíti.

Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Elnök Úr! Az önök előtt olvasható törvényjavaslat tehát megítélésünk szerint a hazai médiapiac működését segítő, az elérhető kínálat bővülésére irányuló és az előfizetők érdekeit védő rendelkezéseket tartalmaz. Kérem, hogy a javaslatot ebben a szellemben szíveskedjenek megvitatni és támogatni. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypartok padsoraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Most a képviselői felszólalások következnek, melynek első körében a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. A Fidesz képviselőcsoportjának vezérszónoka Szabolcs Attila képviselő úr. Megadom a szót. Parancsoljon, képviselő úr!

SZABOLCS ATTILA, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársak! Az előttünk lévő, a műsorterjesztés és a digitális átállás szabályairól szóló 2007. évi LXXIV. törvény módosításáról szóló T/4787. számú törvényjavaslat kettős célt szolgál. Növelni az ingyenes műsorkínálatot a földfelszíni digitális műsorsugárzásban, hiszen jelenleg szerződéses gyakorlat lehetetleníti el az ingyenesen fogható csatornák számának növelését, valamint a médiatörvény tavalyi módosításával összhangban biztosítani azt, hogy a külföldre menekült tévészolgáltatók se kerülhessék meg a műsordíjszedési tilalmat.

Tisztelt Ház! A törvényjavaslat elfogadása esetén várakozásaink szerint néhány éven belül 2-3-mal

bővíthet az ingyenesen fogható csatornák száma. A médiatörvény tavalyi módosítása alapján a kábelszolgáltatóktól nem szedhetnek műsordíjat a jelentős befolyásoló erővel rendelkező kereskedelmi csatornák. Ez azonban csak a magyar joghatóság alá tartozó csatornákra érvényes, a külföldre települt csatornákra nem. A törvényjavaslat ezért rögzíti, hogy a ténylegesen jelentős befolyásoló erővel bíró csatornákra is alkalmazni kell ezt a rendelkezést, függetlenül attól, hogy hazai joghatóság alá tartozik a csatorna vagy sem.

Tisztelt Képviselőtársak! A digitális átállást követően az előfizetés nélkül ingyenesen fogható tévéadásokat koncesszió alapján az állami tulajdonú Antenna Hungária Zrt. MinDig TV szolgáltatása biztosítja. Jelenleg a kínálatban mindössze 8 ingyen fogható országos csatorna szerepel. Ez a 8 csatorna kevésnek számít, ennél többet elbírna a technológia, illetve a médiapiac is. Az ingyenes kínálat bővülése, mint ahogy az államtitkár úr is említette, a műsorterjesztők és például a kábelszolgáltatók szerződéses gyakorlata miatt nem terjedt el. A műsorterjesztők kikötik a szerződésben, hogy nem fizetnek műsordíjat annak a tévécsatornának, amelyik a MinDig TV ingyenes kínálatában szerepel, vagy más ingyenesen fogható módon is elérhető. Így a tévécsatornák választás elé kerülnek: vagy ingyenes kínálatban vesznek részt, vagy jelentős bevételről mondanak le.

A törvényjavaslat ezért olyan törvénymódosítást tartalmaz, mely semmissé teszi a műsorterjesztési szerződések ilyen rendelkezéseit. Az Antenna Hungária Zrt. jelzése szerint néhány éven belül ennek köszönhetően 2-3 új tévécsatorna is elérhető lesz a MinDig TV ingyenes kínálatában. Fontos, hogy mindez nem érinti a nagy kereskedelmi tévécsatornákat, azok egyrészt eleve nem szedhetnek műsordíjat, másrészt szerződés alapján egyébként is részt vesznek az ingyenes kínálatban.

A médiatörvény eredetileg 2014 végéig tiltotta volna azt, hogy a jelentős befolyásoló erejű médiaszolgáltatók a legnézettebb tévécsatornájuk után műsordíjat szedhessenek a műsorterjesztőtől, kábelszolgáltatótól. A médiatörvény tavaly őszi módosítása értelmében azonban a műsordíjszedési tilalom továbbra is fennáll e csatornák számára, ők műsordíjat csak akkor szedhetnek majd, ha a kormány ennek részletes szabályait rendeletben megállapítja. A médiatörvény szabályozási logikájából következően azonban ez a tilalom csak a magyar joghatóság alá eső médiaszolgáltatókra érvényes. Ha tehát egy szolgáltató más országba helyezi a székhelyét, a jelenlegi jogszabályok alapján nem minősül a magyar jog szerint jelentős befolyásoló erejűnek, azaz szedhet műsordíjat. Ez több szempontból is hátrányos. A kivonulástól nem változna a piaci ereje és befolyása, ugyanolyan nézett és népszerű csatorna maradna, ugyanakkor lényegesen növelhetné a bevételeit, és versenyhátrányba kerülne azok a jóhiszemű hazai székhelyű és jogkövető csatornák, akik nem ter-

vezik, hogy külföldre teszik a székhelyüket. A törvényjavaslat ezért világossá teszi: a jelentős piaci erővel bíró szolgáltató akkor sem számíthat fel műsordíjat, ha nem tartozik a magyar joghatóság alá. Tehát a javaslat ezt a kiskaput bezárja. A javaslat összességében nem teremt új kötelezettséget, mindössze a meglévő kötelezettségek alkalmazását teszi világossá.

Milyen előnyökkel járhat a mostani szabályozás? Bővíthet az ingyenes műsorkínálat. A médiapiac-versenynek önmagában is jót tesz, ha a csatornák több platformon is megjelenhetnek. Az ingyenesen fogható tévéadókat elsősorban az alacsony jövedelemmel rendelkezők nézik, azok, akiknek még a legolcsóbb előfizetési csomag is túl drága. Ha a javaslatnak köszönhetően a kínálat 2-3 további tévécsatornával bővül, hozzájárulunk e több százezer honfitársunk tájékozási és szórakozási lehetőségeinek bővüléséhez. A javaslat elfogadásával nem kerülhető meg a médiatörvény tavaly elfogadott módosítása, ennek eredményeképpen nem kerülhető meg a műsordíjszedési tilalom a legnépszerűbb tévécsatornák számára. Így ezek a népszerű és egyébként is nagy reklámbevételű csatornák nem jutnak pluszbevételhez.

Természetesen az emberben felmerülhetnek kérdések: életképes üzleti modell-e az, hogy egy csatorna egyszerre fizetős és ingyenes. A módosítás mindössze annyi, hogy lehetővé és nem kötelezővé teszi ezt az úgynevezett vegyes modellt. Azt, hogy ez mennyire életképes hosszabb távon, a piac dönti majd el, de jelenleg nem látszik olyan tényező, amely miatt várhatóan működésképtelen lenne. A szabályozás lényege, hogy alapvetően a piaci versenyt elősegítendő, annak korlátait lebontva lehetővé teszi a piaci szereplőknek, médiaszolgáltatóknak azt, hogy más terjesztési formáknál őket megillető műsordíj kockáztatása nélkül megfontolják az ingyenes platformokon való lehetőséget.

(14.50)

Felmerülhet, hogy a javaslat tönkreteszi a kábelszolgáltatókat, hiszen az emberek inkább a MinDig TV bővült ingyenes kínálatát választják, és felmondják az előfizetéseket. A jogalkotó szerint ez a gyakorlatban kizárt. A MinDig TV ingyenes kínálatában való szereplésért a tévécsatornáknak díjat szükséges fizetni, a MinDig TV tehát csak a nézőknek van ingyen. Eleve nem minden csatornának éri meg ezért a MinDig TV ingyenes kínálatában szerepelni, attól nem kell tartani, hogy varázsütésre tízes nagyságrendben jelennek majd meg ingyenes csatornák. Mindez sosem lesz reális alternatívája a több tucat tévécsatornát, tematikus adókat és egyéb tartalmaikat kínáló kábelszolgáltatóknak.

Tisztelt Ház! Összefoglalva: a javaslat célja egy versenyt korlátozó gyakorlat felszámolása, továbbá annak a lehetőségnek a biztosítása, hogy a média-

szolgáltatók szabadon dönthessenek az ingyenes platformon való megjelenésről, és az, hogy ne lehessen kibújni a vállalat székhelyének külföldre helyezését. A javaslat pont hogy a jogbiztonságot szolgálja, hiszen a jogkövető médiaszolgáltatók érdekeit és a versenyt védi azzal, hogy nem engedi indokolatlan és jogszerűtlen versenyelőnyhöz juttatni a kötelezettségek alól kibújó trükkös vállalkozásokat.

Tisztelt Képviselőtársaik! Az elhangzottak alapján kérem, hogy szavazatukkal támogassák a törvénymódosítási javaslatot. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypártok sorából.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Az MSZP képviselőcsoportjának vezérszónoka Kunhalmi Ágnes képviselő asszony. Parancsoljon, képviselő asszony, ön é a szó.

KUNHALMI ÁGNES, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Nagyon szépen köszönöm, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! A Fidesz médiapolitikájáról Ronald Reagan egykori amerikai elnök szavai jutottak eszünkbe, aki egyszer azt mondta: „Az angol nyelv legborzasztóbb szavai a következők: a kormánytól jöttem, és segíteni akarok.” Reagan itt arra utalt, hogy amit az emberek el tudnak intézni maguk közt, abba fölösleges a kormánynak beavatkoznia, mert csak árthat.

Ez a törvényjavaslat - oly sok más fideszes intézkedés mellett - arról szól, hogy egy kormány nemcsak indirekt működése által képes ártani, hanem szándékosan is. A Fidesz-kormány ártani és harcolni akar, mikor kivel. Vívni a szegényekkel, bevándorlókkal, az Európai Unióval vagy éppen a kereskedelmi televíziókkal. Az önök kormánya láthatóan tényleg elhiszi, hogy elérheti, hogy egyetlen olyan televízió se kritizálja Orbán Viktort és a többieket, amelyik elér legalább egymillió embert Magyarországon. A szándékot tehát értjük: négyemillió szegény, egekig érő korrupció, kapkodó kormányzás - el kell érni, hogy ez titokban maradjon.

Lehetne is önöknek akár egy morális gát, miszerint nem teszik tönkre emberek munkahelyét a saját politikai céljaik érdekében, de ez az Orbán-kormányt már régen nem zavarja. Ha a CBA-nak akarnak kedvezni, bezárják vasárnap a boltokat, nem törődve azzal, hogy tízezer munkahelyet szüntetnek meg az országban. Ha Orbán feltételezett üzlettársai a MET Zrt.-n keresztül akarnak lopni, akkor drágábban adják a gázt a magyar embereknek, a vonatkozó dokumentumokat pedig nyilvánosságra kötelező bírósági döntések ellenére is titokban tartják.

Az előttünk fekvő törvényjavaslat valós célja, hogy tovább akadályozza a kereskedelmi médiumok programdíjának beszedését, ezzel pedig tovább nehezítsék e médiumok működését. A törvényjavaslat alkotói láthatóan pontosan értik, hogy a kereskedelmi médiumok két fontos bevételi forrásra támasz-

kodhatnak: a reklámra és a programdíjra. A reklámpiacon az állam központosítja saját költségeit, extrém adókat vet ki, itt pedig, a programdíj oldalon egyszerűen ellehetetleníti a beszedést. Csak hogy világos legyen a mérték mindenkinek, aki szavaz majd erről a jogszabálytervezetről: a programdíj piaca kétszerese a kereskedelmi reklámokénak. Ezt egyébként zsarolásnak hívnák egy jogállamban.

Előre hallom a kormánypárti választ, hogy a gyermek- és lelkiegészség-rontó médiacégek oldalára állt az MSZP a magyar emberekkel szemben. De a helyzet ismét fordított: valójában a kormány veszélyezteti a magyar emberek munkáját az ilyen piactorzító javaslatokkal, hiszen ha nincs bevétel, nincs munkatárs sem, vagyis embereket kell majd az utcára tenni. Aki hajlandó a kormány propagandáját nyomni, azt esetleg felveszi a közmédia az emberek adójából hazudozni, a többiek meg csinálnak, amit akarnak.

Lehet, hogy itt a parlamentben sokak számára nem egyértelmű, de a médiának éppen az a dolga, hogy kritizálja a mindenkori kormányt. Ha MSZP-s kormány van, akkor is, ha fideszes, akkor is. Ha a kormány meg akarja fosztani a médiacégeket a bevételüktől - és teljesen mindegy, hogy ezt bírságokkal, reklámadó vagy programdíjak beszedésének megakadályozásával teszi -, azzal kiszolgáltatja a televíziókat, ezáltal pedig az állampolgárokat a kormány kényének-kedvének. Nyilvánvaló, hogy ez a javaslat célja, ezért az MSZP pont úgy nem tudja támogatni, ahogy ellenezték a médiatörvényt vagy a reklámadót is.

Az Orbán-kormány 2010 óta két dolgot csinál, nemcsak a médiaszabályozás területén, hanem az egész magyar gazdaságban. Először is, nem tartja be az ígéreteit. A médiaszabályozás kapcsán konkrét ígéretet szeg meg a kormány, ugyanis nyilvánosan vállalták korábban, hogy a digitális átállás lezárásával a programdíjak ismét beszedhetők lesznek. A második a függetlenség ellehetetlenítése. Van nekünk egy évente 80 milliárd forintba kerülő közmédiánk, ami rosszabb színvonalon működik, mint a Kádár-rendszer propagandája. Egy ország röhög rajta, és ahhoz, hogy bárki legalább véletlenül is odakapcsoljon, a kormánynak törvényben kell szabályoznia, hányas csatornán jelenjenek meg a televízión. *(Nagyot sóhajt.)* Ennek konkurenciája mindig egy másik csatorna, amit szívesebben néznek az emberek, mert a kormánypropagandát nem nézik szívesen, arról tudják, hogy hazugság.

Tisztelt Országgyűlés! Van megoldás a média problémáira Magyarországon. A megoldás a szabadság. Az államnak nem kell mindent háromszor szabályoznia, pláne, ha az magától is működik. Van büntető törvénykönyv, ami szankcionálja a jogsértéseket, van egy adóhatóságunk, ami elvileg felügyeli a tisztességes adózást - nem mintha ma az adóhatóságunk tisztességes lenne. A konkrét jogi kereteken és a konkrét adózáson túl minden egyéb beavatkozás torzítja a sajtószabadságot. Lehet persze kötelezett-

ségeket kivetni a médiumokra és a média egészére általános érvénnyel, konszenzus alapján és társadalmi támogatottsággal, de egyes csatornákat megfosztani attól a jogtól, ami másokat megillet, az zsarolás és csalás. Nehéz lenne tagadni, hogy ez a cél.

Az MSZP javaslata tehát: valódi piaci viszonyokat a médiában, bármilyen színű kormány ártalmas szabályai és túladóztatása nélkül. Magyarország kívánja a sajtó szabadságát és a szólásszabadságot. Köszönöm, hogy meghallgattak. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő asszony. Tisztelt Országgyűlés! A Jobbik képviselőcsoportjának vezérszónoka Novák Előd képviselő úr. Megadom a szót, parancsoljon, képviselő úr!

NOVÁK ELŐD, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Kedden lényegében betiltotta a reklámügynökségeket az Országgyűlés, ellehetetlenítette a működésüket, és most úgy néz ki, a Fidesz teljesen átalakítja ezt a szektort is, ami itt napirenden van. Tehát ahogy a reklámadótörvénynél a hirdetésszervezőket iktatták ki, itt most, úgy néz ki - ha mindez igaz, ami előttünk fekszik -, a műsorterjesztőket fogják kiiktatni.

A kormány középtávon tönkreteszi a kis- és közepméretű szolgáltatókat, de azért a nagyoktól is óriási mennyiségű bevételt von el. Az ingyenes MinDig TV-n fognak majd hozzáférni több ingyenes tartalomhoz, de ezért a fizetős, szélesebb szolgáltatást nyújtó terjesztők egyre kevesebb helyen lesznek elérhetők. Pedig az utóbbiak fognak azért inkább infrastruktúrákat, hálózatot fejleszteni. Azaz a helyzet hasonló egy kicsit a rezsiszűréshez: jól hangzik, mert kevesebbet kell fizetni, de idővel egyszerűen szétrohad, elavul teljesen az infrastruktúra. Ez hosszabb távon azzal fog járni, hogy a tévépiacon lesznek az elérésszámuk maximalizálására törekvő, alapvetően reklámbevételekből élő tévék, valamint a szűkebb rétegpiacon megszólító, az előfizetésekből élő kábeltelevíziók.

(15.00)

Ma ugyebár a vegyes modell jellemző, bár inkább az utóbbi bevétel dominál, és ehhez képest lesz egy gyökeres átalakulás. Nem csoda, hogy a Magyar Kábelkommunikációs Szövetség is levélben megkeverte az érintett országgyűlési képviselőket, akikről legalábbis vártak valamiféle megszólalást. Lehet, hogy a mamelukok számára ezt nem küldték meg, hozzánk viszont eljutott, és bíznak benne, hogy megfontoljuk a javaslatukat, ezért szeretném az ő szakmai álláspontjukat itt ismertetni.

Szerintük a tervezett szabályozás következtében ugyan elméletileg néhány százalékos hátrányos helyzetű állampolgár átmenetileg, rövid távon előnyösebbé

váló helyzete mellett 3,4 millió, az ország 85 százalékát kitevő, fizetős televíziót néző háztartás kerülne hátrányosabb helyzetbe azzal, hogy az előfizetővel szembeni díjérvényesítés miatt a vezetékes műsorterjesztő hálózatok nem lennének fenntarthatóak, és több száz, túlnyomó többségében mikro-, valamint kis- és közepméretű műsorterjesztő vállalkozás kénytelen lenne tevékenységét megszüntetni, ami az igen nagy számú előfizető állampolgár alapvető információhoz aló jutását ellehetetlenítené, valamint a több száz mikro-, kis- és közepvállalkozás műsorterjesztőnél alkalmazásban lévő munkavállalók munkahelyének megszűnését, sőt, az ezen hírközlési szolgáltatóktól különböző adónemekben a központi vagy helyi költségvetésbe beérkező befizetések megszűnését okozná. Mindemellett a módosult jogszabály hatásaként jelentősen sérülne, ha ez valóban módosulna, a Magyarországon letelepedett médiaszolgáltatók biztonsága, jövedelmezősége, amelynek várhatóan a teljes médiaértéklánra is komoly kihatása lenne - ezt mondja a Magyar Kábelkommunikációs Szövetség összegzése.

(Az elnöki széket Sneider Tamás, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Három javaslatot fogalmaztak meg, abból, őszintén szólva az első kettővel a Jobbik és szakértőink nem értenek egyet, szerintünk nem alapos azon félelmük, hogy többé nem szedhetnek terjesztési díjat, de fennáll a veszélye, hogy az ingyenes terjesztés tényleg radikálisan átalakíthatja a piacot, és ezért hosszú távon problémákat vethet fel. De alapvetően én a harmadik javaslatokra szeretném még egy kissé hosszabban, alaposabban ráirányítani a figyelmet, ami bennünk is kérdéseket vet föl, és örülök, hogy államtitkár úr itt van, és a tőle megszokott érdemi válaszokat szeretnénk azért ebben a kérdésben is hallani, mert ez azért minket elgondolkoztat.

Itt a 2. és 3. § törlését javasolják, mivel a leg súlyosabb következmény, a semmisség terhével kíván a jogalkotó polgári jogi szerződésen alapuló szerződéses jogviszonyokat szabályozni, közvetlenül beavatkozva ezzel a műsorterjesztői piac működésébe és egyben versenytárló, valamint technológiától sem semleges szabályozást kíván megvalósítani.

A Magyar Kábelkommunikációs Szövetség szerint, tekintettel arra, hogy Dtv. 4. § 35. pontja szerint műsorterjesztőnek minősül a digitális műsorszóró hálózat üzemeltetője is, ha a műsorterjesztést saját maga végzi, a tervezet szerinti 2. § keretén belül együttesen kerülnének szabályozás alá a tényleges műsorterjesztő, valamint a digitális műsorszóró hálózat üzemeltetője. Ez utóbbi tevékenységet jelenleg kizárólag az Antenna Hungária Zrt. végzi, amelynek kizárólagos részvényese a magyar állam, a tulajdonosi jogokat pedig ugyebár a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium gyakorolja. A rendelkezésükre álló információk alapján az AH Zrt. nem fizet műsordíjat

a médiaszolgáltatók felé, ugyanakkor az alapszolgáltatásnak minősülő, szabadon fogható MinDig TV-szolgáltatás után annak igénybe vevőitől, előfizetőitől sem igényel díjat, mivel ezen műsorterjesztő finanszírozása más módon megoldott.

A 2. §-hoz fűzött hivatalos indokolás szerint, idézem: „A szabadon fogható, sugárzással terjesztett műsor alapján egyértelműen beazonosíthatóvá teszi az ily módon kedvezményezett személyt, tehát az AH Zrt.-t. A jogszabály indokolásából kiolvasható továbbá, hogy a jogalkotó ezen díjmentesen terjesztett műsorok számának a növelésére kíván lehetőséget biztosítani, azonban úgy, hogy közben a piac többi szereplőjének védelmét megszünteti és aktívan avatkozik be a piaci versenybe. A szabályozás ilyen módon történő elfogadása jelentősen torzíthatja a piaci versenyt. Az NMHH-től származó információk szerint az AH Zrt. fent megjelölt MinDig TV-szolgáltatása 500-600 ezer háztartáshoz jut el, és ezért az eljutásért például a köztelevízió az állami közpénz terhére fizet jelentős összeg a műsorterjesztő AH Zrt.-nek a lakossági műsorelérés megteremtése érdekében.”

A Magyar Kábelkommunikációs Szövetség még arra is föl hívja a figyelmet ebben az említett 3. pontban - kizárólag ezt tartom itt különösen tárgyalásra indokoltnak -, hogy a törvényjavaslat indokolása szerint ezen szabályozás beiktatására annak érdekében kerül sor, hogy a médiaszolgáltató jogos szerzői jogai ne sérüljenek, azonban sem a törvényjavaslat szövege, sem az indokolás még csak nem is utal sem magyar, sem uniós szabályozásra, amely ezt megalapozná. Álláspontjuk szerint éppen egy ilyen, a 2. §-ban szereplő szabályozás vezethet oda, hogy jelentősen sérülnek a szerzői jogosultak érdekei, hiszen ez éppen arra biztosít lehetőséget, hogy a piac által ellenőrizetlen módon kerüljenek terjesztésre a mediaszolgáltatások kódoltan és kódolatlanul, illetve akár a szerzői jogi jogosultaknak járó díjtól mentesen.

Fontos kiemelni, hogy a kódoltság, kódolatlanág kérdésének szabályozása nem lehetséges a Dtv.-szabályozáson keresztül. A mediaszolgáltatók a nemzetközi és a hazai piacon is elkülönült szerződések alapján tudnak hozzájárulni a kódolt, illetve a kódolatlan tartalmakhoz. Tekintettel arra, hogy a kódolatlan jogok ára jelentősen meghaladja a kódolt jogok árát, nemigen látható olyan példa, amikor egyébként kódolt tartalmat szolgáltató mediaszolgáltató kódolatlanul tudná biztosítani a műsorát. Erre csak abban az esetben kínálkozik lehetőség, ha alapvetően saját gyártásúak csatorna műsorai, így a mediaszolgáltató egyben műsorkészítő is.

Fontos azonban ebben az esetben is megjegyezni, hogy a nemzetközi megállapodások alapján a kódolatlan műsorok esetében a szerzői jogosultak részére a terjesztéssel kapcsolatban fizetendő jogdíj és elszámolás jelentősen eltér a kódolt műsorokétól. A szabályozás hatálybalépése esetén, tekintve az ellenőrizhetetlen helyzetet - tudniillik, hogy mi mi-

nősül kódoltnak, illetve kódolatlanul -, ezek a szerződések alapvetően teljesíthetetlené válnának, illetve az Artisjus azon műsorok esetében, amelyek bármely, elsősorban az AH Zrt. rendszerén kódolatlanul megjelennek, a piac összes előfizetője, nézője után a magasabb, kódolatlan csatornákért fizetendő díjat kérhetné. Ez tovább csökkentené az iparági értékláncban fellelhető pénz mennyiségét, ami hozzájárulhat az iparág szűküléséhez, súlyosabb esetben összeomlásához.

Ez a szabályozás a műsorterjesztői piacon önmagában is komoly piac zavart okozna a Magyar Kábelkommunikációs Szövetség szerint, és a versenyt akadályozná, amivel a Dtv. 2. § A) pontja szerinti azon törvényi célba és alapelvebe ütközne, mely szerint: „A Dtv. alapvető célja - idézzük - ki-számítható, átlátható, technológiasegletes, versenyt segítő szabályozás megteremtése.” Jelen törvényjavaslat általános indokolása, valamint a 2. §-hoz fűzött indokolása szerint ezen tervezett piaci beavatkozás célja különösen a leghátrányosabb helyzetű állampolgárok számára alacsony költséggel vagy ingyenesen elérhető mediaszolgáltatások bővülésének lehetővé tétele. A törvényjavaslat eredeti szövegezés szerinti elfogadása ugyanakkor az AH Zrt.-n kívüli más műsorterjesztők számára egyben azt is jelenti, hogy az előfizetőikkel szemben már rövid távon sem tudnak majd érvényesíteni előfizetési díjat egyetlen olyan műsor után sem, amely az AH Zrt. műsorkínálatában elérhető.

Fontos még végül kiemelni, hogy ezzel jelentősen sérül a média sokszínűségének alapelve, illetve várhatóan éppen a Magyarországon letelepedett mediaszolgáltatók lesznek az elszenvedői az így kialakuló elértéktelenedésnek. A törvényjavaslat ezen tárgykör kapcsán figyelmen kívül hagyja azt, hogy az előfizetési díj a műsordíjon kívül az 1. pontnál írtak szerinti további költségelemeket is tartalmaz, és amelyek előfizetési díjban való megtérülése hiányában a tényleges műsorterjesztők gazdasági ellehetetlenülése következik be. Így tehát elmondható, hogy egy ilyen jogszabály hatálybalépése nyomán a teljes média-iparági értéklánc sérülhet, amely már középtávon is jelentősen befolyásolja a magyar média gazdasági ellenálló képességét, illetve nagyon kitétté teszi a magyarországi médiát a nemzetközi szereplők döntései aktivitásainak. A törvényjavaslat indokolásától eltérően nem a versenyt erősítő, hanem a versenyt akadályozó szabályozás valósulna az AH Zrt. pozitív diszkriminálása alapján.

Ezenkívül még fontosnak tartaná felhozni a Magyar Kábelkommunikációs Szövetség a különböző EU-s irányelvekbe, szabályozásokba vagy az EU-ról szóló szerződés egyes cikkelyeibe való ütközést is. Én ezt nem tartom fontosnak, mert szerintem az EU ilyen kérdésekbe, a belügyeinkbe ne avatkozzon bele, úgyhogy ezeket az érveket most én föl se olvasom, de az előbbieket azért, én azt gondolom, hogy elgondolkodtatóak.

(15.10)

Ezzel kapcsolatban kérdésem is volna a kormány részére, az Antenna Hungária helyzetbe hozására szolgáló javaslatrésznél tulajdonképpen itt a 2-3. § kapcsán, hogy a kormány szerint is ilyen hatásokat fog-e eredményezni ez a javaslat, vagy esetleg egy jogalkotási megfontolatlanságról van szó. Érdekelne az is, hogy Magyar Kábelkommunikációs Szövetséggel korábban egyeztettek-e. Magunk is bizonytalanok vagyunk még e 2-3. § indokoltságában, de azt mindenképp ki kell jelentsük, hogy ijesztő az, hogy ilyen pillanatok alatt, ahogy kedden, mint említettem, a hirdetésszervezőket, úgy most a műsorterjesztőket fogják kiiktatni, különös tekintettel arra, hogy megint, ahogy a keddi törvény elfogadásakor is, most is úgy néz ki, hogy a kis- és középvállalkozók isszák meg ennek a törvényjavaslatnak a levét.

Ezért szeretnék államtitkár úrtól erre a legagályosabb részre valamiféle magyarázatot kapni. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps a Jobbik padsoraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, hogy kíván-e valaki a vitához hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt, így az általános vitát lezárom.

Megadom a lehetőséget Kara Ákos úrnak, hogy előterjesztőként válaszoljon az elhangzottakra.

KARA ÁKOS nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Kéttípusú hozzászólásnak lehetünk fültanúi meg szemtanúi az elmúlt percekben. Volt egy törvényjavaslat szövegére koncentrálo és egy attól ellépő, politikai álláspontot megjelenítő általános összefüggésekben való megközelítés.

Ha szabad, most inkább ez utóbbira vagy sorrendben az ellenzékiek közül az MSZP-s hozzászólásra ilyen értelemben majd a későbbiekben válaszolnék, merthogy Novák Előd képviselőtársunk egy fontos kérdést hagyott a levegőben, ami a magyar kis- és középvállalkozásokra vonatkozik. Remélem, hogy ennek a parlamentben a most tárgyalt törvénytervezettel kapcsolatos elfogadása, tehát egy országgyűléses támogató döntés összességében a magyar vállalkozásokra nemhogy hátránnyal, hanem bízom benne, hogy valamilyen szempontból még előnnyel is tud járni.

Konkrét kérdésére, amit még föltett, szeretném mondani, hogy tárgyaltak a kollégák a Magyar Kábelkommunikációs Szövetséggel, egész pontosan tudom mondani, 2015. június 10-én, ha jól tudom egyébként, nem elnök úrral. Kéry elnök úr hivatkozott rá, képviselőtársam is, nagyon korrekt embernek tartom. Kéry elnök úrral nyilván, ha szükségét látja az elkövetkezendő napokban, a bizottsági tárgyalás folyamán még szívesen egyeztetek én magam

is, de ha szabad, a június 10-i kormányzati ilyen értelemben, tehát az államtitkárság és a Magyar Kábelkommunikációs Szövetség tárgyalásával kapcsolatban szívesen adok információkat, amennyiben a képviselőtársak ezt gondolják. De én azt gondolom, hogy miután többen figyelik nemcsak a parlamentben, hanem a parlamenten kívül is, fontos akkor itt tárgyyszerűen és tényszerűen elmondani a felvetéseket.

Valóban három javaslata van a Magyar Kábelkommunikációs Szövetségnek, három csomagba vagy három részre osztható. Ha szabad, én magam is itt most egyelőre csak arra hivatkoznék, hogy ami az első kettő pontban szerepel, azt szakmailag nem tartjuk megalapozottnak. Tehát ilyen értelemben, ha szabad, azokra a részekre bocsátkoznék, amelyek akkor most már nemcsak mint az érdekképviselő, hanem ilyen értelemben a parlamenti ellenzék itt feltett kérdéseivel kapcsolatosak.

Ha szabad mondani, ez a javaslat, ami a Magyar Kábelkommunikációs Szövetségtől érkezett, ennek az egyik része - erre próbálták a kollégák felhívni a figyelmet, és remélem egyébként, hogy sikerült a szövetség vezetésével ezt a részt végigbeszélni -, hogy az üzleti modellt ez a javaslat, amelyet fölolvastott képviselő úr is, nagyjából pontosan leírja. Az Antenna Hungária mint kedvezményezett tekintetében azonban tévedésben van megítélésünk szerint. A kormány javaslatának a célja éppen az, hogy a médiaszolgáltató szerzői jogi jogosult legyen a kedvezményezett, aki dönthet úgy, hogy a szabadon fogható műsor nem a MinDig TV-n legyen elérhető. Tehát ez egy fontos dolog szerintem, és egy konkrét felvetésére egy konkrét válasz.

Elhangzott felvetésben az érdekképviselő részéről és öntől is, képviselőtársam, a kódolt-kódolatlan problematika. Megítélésem szerint, ha szabad mondani, a kódolt-kódolatlan problematika szintén egy, ha nem erős a kifejezés, akkor azt kell mondanom, hogy egy kreált probléma. Ez egyrészt rendezett, a szabadon fogható után kell jogdíjat fizetni. Pontosán szeretnék fogalmazni, azért nézem a papírokat, a feljegyzéseket. Másrészt a mediaszolgáltató döntése, hogy milyen tartalmakat szerez be, azokért mennyit fizet, ehhez a műsorterjesztőnek semmi köze. Az ő költségei nem növekednek tehát.

Akkor volt egy olyan, ami fontos dolog, és jó, hogy beszélünk róla, a szövetségnek is, önnek is van egy félelme, hogy „az előfizetőkkel szemben már rövid távon sem tudnak majd érvényesíteni előfizetési díjat egyetlen olyan műsor után sem, mely az Antenna Hungária műsorkínálatában elérhető”. Szerintünk ez alaptalan, mert a műsorcsomagok képzése a műsorterjesztők joga, és ha olyan csomagot képeznek, amelyben túlnyomórészt szabadon fogható műsorok vannak, akkor az előfizetők teljes joggal választják az ingyenes tévézést - ön is használta a kifejezést, képviselő úr - mint egyfajta rezsiszökevény. A műsorcsomagok képzése miatt a műsorterjesztők nem védtelenek, csak vonzó szolgáltatás-

csomagot kell nyújtani, ha szabad ezt a kifejezést használni, megfelelő módon versenyezni kell.

Az Antenna Hungáriával kapcsolatban ez az egyeztetéseknek a kollégák szerint is egy fontos pontja volt, ez egy szakmai típusú megközelítés. Ha nem untatom a kedves képviselőtársakat, akkor azért elmondom, mert fontos, hogy állami támogatás kérdése fel sem merülhet, mivel a módosítás önmagában nem biztosít semmiféle kedvezményt bizonyos vállalatok, így az Antenna Hungária részére. A médiaszolgáltatóknak a saját szuverén döntése, hogy műsorát melyik platformon kívánja szabadon fogható módon elérhetővé tenni, ha egyáltalán így dönt, legyen az műhold, internet vagy földfelszín, a javaslat csak a szerzői jogi igényeit kívánja védeni - ezzel a csúnya kifejezéssel, de így kell mondanom - platformsemlegesen.

A javaslat kedvezményezettje - ez szerintem mindenki számára így érthető lesz - a médiaszolgáltató mellett a teljes magyar lakosság, amely több műsort nézhet ingyenesen. Ugyanígy az árszabályozásra vonatkozó kifogás, ami szerepel a Magyar Kábelkommunikációs Szövetség javaslatában, és ön is, képviselőtársam elmondta, tehát az árszabályozásra vonatkozó kifogás is alaptalan, azt gondoljuk, mivel a javaslat a piaci szereplőkre bízta a műsordíj meghatározását.

Tisztelt Képviselőtársam! Tisztelt Képviselőtársaim! Azokat a szakmai típusú javaslatokat, amelyekkel megkerestek minket, átgondoltuk, végigbeszéltük. Az kétségtelenül nem egyszerű döntés, ami előtt állunk, de azt gondolom, hogy kellően körüljártuk a kérdéseket.

Ha megengedik, a nem szakmai típusú vagy nem tárgyszerűen a törvénytervezethez kapcsolódó kérdéshez is hadd mondjak néhány szempontot, mert azt mondják az emberek, akikkel találkozom, nemcsak választókerületben, hanem máshol, hogy vannak bizonyos dolgok, amik felmerülnek egy törvénytervezet kapcsán, és azok ott maradnak a levegőben, és akkor még a végén úgy tűnik, hogy van valamifajta igazságtartalmuk.

(A jegyzői székben Mirkóczki Ádámot Schmuck Erzsébet váltja fel.)

Tehát azt szeretném mondani a baloldali ellenzék számára, nagyon tisztelem képviselő asszonyt, aki ezt elmondta, de nem árt a kormány ezzel a törvénnyel, tehát nem ártó szándékkal javasoltuk ezt a törvényt. Az előbb a szakmai érveket, szerintem a szakmai próbát is kiálló érveket pont azért mondtam el, hogy többek számára a lakosság lesz végeredményben a nyertese ennek a kérdésnek, tehát nem ártunk ezzel a törvényjavaslattal.

A másik pedig az, hogy szeretném azt elmondani önöknek, hogy nehéz szívvel mondom ilyet, de ne nézzék le baloldali ellenzékéből a közszolgálati média nézőit. Tehát szerintem, szerintünk az egy helytelen

dolog, hogy ha sajtószabadságról meg szabadságról beszélünk, hogy megsértik, megbántják azokat, akik egyébként a közszolgálati tévé műsorát nézik. Ha nem ez volt a képviselő asszony szándéka, akkor... *(Kunhalmi Ágnes: Jobbat érdemelnének ők is.)* Ha nem ez volt a képviselő asszony szándéka, akkor elnézést kérek, de a baloldali ellenzéknek a közszolgálati média nézőit lenézni szerintem nem volna szabad, semmiképpen sem helyes. *(Kunhalmi Ágnes: Nincs is nézője.)*

Ugyanígy egyébként szeretnék csak arra utalni, hogy a 2006-os őszi események - sajnos el kell lépniem nekem is, tisztelt elnök úr, a törvénytervezet szűken értelmezett részétől, de elhangzott felvetésként -, utcán történt szomorú, sajnálatos események, tragikus események kapcsán az jutott el hozzám, hogy a baloldali ellenzék, az MSZP-t semmiképpen nem a szabadság zászlóshajójának tekintik az emberek Magyarországon.

(15.20)

Tehát ilyen értelemben azt gondolom, hogy nem tőlünk kell félni a szabadságot és a sajtószabadságot Magyarországon. *(Kunhalmi Ágnes: De bizony.)* Köszönöm szépen, tisztelt képviselőtársaim. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig van lehetőség. Még negyven perc áll rendelkezésre.

Soron következik a **Veszélyes Áruk Nemzetközi Közúti Szállításáról szóló Európai Megállapodás „A” és „B” melléklete kihirdetéséről, valamint a belföldi alkalmazásának egyes kérdéseiről szóló törvényjavaslat; a Genfben, 2000. május 26. napján kelt, a Veszélyes Áruk Nemzetközi Belvízi Szállításáról szóló Európai Megállapodáshoz csatolt Szabályzat kihirdetéséről és belföldi alkalmazásáról szóló törvényjavaslat, valamint a Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény módosításáról Vilniusban elfogadott, 1999. június 3-án kelt Jegyzőkönyv „C” Függeléke Mellékletének kihirdetéséről, valamint a belföldi alkalmazásának egyes kérdéseiről szóló törvényjavaslat együttes általános vitája** a lezárásig. A törvényjavaslatok T/5045., T/5047. és T/5049. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Elsőként megadom a szót Tasó László úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkárának, a napirendi pont előterjesztőjének.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A három törvényjavaslat összevont vitájának legelején jelzem, hogy Magyarország korábban csatlakozott a veszélyes áruk nemzetközi szállításáról szóló nemzetközi

egyezményekhez, amelyeket törvényerejű rendelettel és törvényekkel hirdettek ki.

Az egyezmények mellékleteiként több mint ezer oldal terjedelmű szabályzatok tartalmazzák a szállításra vonatkozó konkrét előírásokat. Ezek meghatározzák, hogy mely áruk minősülnek veszélyesnek a szállítás során, és milyen feltételekkel szállíthatók biztonságosan. Rendelkeznek a veszélyes áruk biztonságos csomagolásáról, jelöléséről, arról, hogy milyen okmányoknak kell kísérniük a szállítmányt, arról, hogy milyen járművel, milyen műszaki követelmények betartásával, milyen hatósági eljárások mellett szállíthatók a veszélyes áruk.

A szabályzatok, az érintett nemzetközi szervezetekben folyó munkák eredményeképpen, a tudomány és a technika fejlődésére, az alkalmazás során szerzett tapasztalatokra figyelemmel mindegyik közlekedési ágazatnál két évenként módosulnak. A törvényjavaslatokban kezdeményezett módosítások is e sorba illeszthetők.

A módosítások célja, hogy a veszélyes anyagokról megszerezhető, egyre inkább bővülő ismeretek felhasználásával a veszélyes áruk szállításának biztonsági előírásai is korszerűbbé váljanak. Fontos emellett az is, hogy az egyes közlekedési alágazatok veszélyes áruk szállításáról szóló előírásai között összhang legyen, az áru feladóját és fuvarozóját ne terheljék indokolatlan többletvevényeségek, ha például egy szállítmány az útját a vasúton kezdi meg, tengeren folytatja és közúton érkezik meg a végállomásra.

Tisztelt Országgyűlés! A nemzetközi egyezmények szerint a szóban forgó módosításokat 2015. július 1-jétől kell alkalmazni a veszélyes áruk nemzetközi szállításában. A törvényjavaslatok az Európai Unió vonatkozó irányelve szerint ugyanezen szabályok alkalmazását a veszélyes áruk belföldi szállítására is elrendelik. Ezzel teremtődik meg a teljes összhang az uniós szabályozással.

Ezekre tekintettel tisztelettel kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy a T/5045., 5047., 5049. számú javaslatainkat támogatni szíveskedjenek. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiban.)*

ELNÖK: Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Ennek keretében elsőként megadom a szót Csenger-Zalán Zsoltnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

CSENGER-ZALÁN ZSOLT, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Képviselőtársaim! Ahogy államtitkár úr is már itt említette, három olyan megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat van előttünk, amelyek a veszélyes áruk fuvarozásáról szólnak, a veszélyes áruknek különböző fuvarszközökkel, fuvar módokkal való szállításáról.

Azt hiszem, talán mindenki számára nyilvánvaló, hogy miért kell nagyon odafigyelnünk, miért

szükséges az, hogy az ilyen nemzetközi egyezményekhez csatlakozzunk. Talán az is nyilvánvaló, ahogy államtitkár úr megjegyezte, hogy két évente ezeket a függelékeket, amiket az általunk is elfogadott megállapodásokhoz csatolunk, mindig felül kell vizsgálni. Államtitkár úr azt mondta, hogy ez több mint ezer oldal, hát én összeadtam, ez annyival több, hogy hétezer, a három megállapodáshoz csatolt függelékrendszer. Azt hiszem, hogy ez teljesen indokolt, hogy ezeket a magyar szabályozásba, a magyar törvénybe is beemeljük.

Ennek megfelelően az 5045. törvény, amely az ADR közúti fuvarozásra vonatkozó úgynevezett „A” és „B” melléklet becikkelyezését jelenti, az 5047. törvény, amely az ADN belvízi szállításra vonatkozó szabályzat csatolását, illetve az 5049. törvény, amely a COTIF, a vasúti fuvarozási egyezmény „C” függelékének a becikkelyezését szolgálja, ez a három törvény fekszik most előttünk. Kérem a tisztelt képviselőtársakat, hogy mindhárom törvényt támogassák, a Fidesz képviselőcsoportja így fog tenni. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Taps a kormánypártok soraiban.)*

ELNÖK: Megadom a szót Demeter Mártának, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DEMETER MÁRTA, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Egyben tárgyaljuk ezeket a javaslatokat. Én konkrétan a veszélyes áruk nemzetközi közúti szállításáról szóló európai megállapodás „A” és „B” melléklete kihirdetéséről fogok beszélni.

Az Országgyűlés ezen törvénnyel hirdeti ki a veszélyes áruk nemzetközi közúti szállításáról szóló európai megállapodás - továbbiakban ADR - „A” és „B” mellékletének 2015. január 1-jétől hatályos szövegét. A megállapodás „A” és „B” mellékletének módosításai 2015. január 1-jén hatályba léptek azzal, hogy az ADR „A” és „B” melléklete 2014. december 31-éig hatályos előírásai 2015. június 30-áig alkalmazhatók, tehát a nyár közepéig.

Magyarország az ADR-nek 1979 óta szerződő fele. Csatlakozásunkat az 1979. évi 19. törvényerejű rendelet hirdette ki. Az ADR „A” és „B” melléklete tartalmazza a szállítás előkészítésére és lebonyolítására vonatkozó technikai és adminisztratív előírásokat.

A nemzetközi szervezetekben folyó munkák eredményeképpen az alágazati szabályozások nagyobb összhangjának megteremtése és a követelményeknek a tudományos és műszaki fejlődéshez való igazítása érdekében rendszeresen, két évente módosulnak az ADR mellékleteinek előírásai, a jelenlegi módosítások ebbe a sorba illeszkenek.

A 2015. évi módosítások a veszélyes áruk szállításának biztonságát szolgáló anyagbesorolási, műszaki, csomagolási előírások, jelölések, okmányok tekintetében jelentenek változást. Az ADR „A” és „B”

melléklete rendelkezéseinek alkalmazását a veszélyes áruk belföldi közúti szállítására is elrendeli.

A 2015. január 1-jétől hatályos szöveg kihirdetésével hatályát veszti az előző módosításokat kihirdető, a veszélyes áruk nemzetközi közúti szállításáról szóló európai megállapodás „A” és „B” melléklete kihirdetéséről, valamint a belföldi alkalmazásának egyes kérdéseiről szóló 2013. évi törvény.

Az MSZP-frakció mind a három törvényjavaslat elfogadását támogatni fogja. Köszönöm. *(Taps az MSZP soraiban.)*

ELNÖK: Köszönjük. Kérdezem a KDNP képviselőcsoportját, kíván-e valaki felszólalni. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem látok jelentkezőt.

Megadom a szót Ander Balázsnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A most együttesen tárgyalt törvényjavaslatok a veszélyes áruk nemzetközi közúti, belvízi, valamint vasúti szállításával kapcsolatos nemzetközi egyezmények aktuális módosításait tartalmazzák, a szükséges jogharmonizációs eljárásokat részletezik.

Az előttiünk lévő javaslatok szakmailag nemzetközi szinten kidolgozott, elfogadott normák hazai szabályozásba történő átültetését jelentik. A módosításokkal korszerűbbé váló biztonsági előírások nagyobb összhangot teremtenek a közlekedési alágazatok szabályaival is. A módosítások a veszélyes áruk szállításának biztonságát szolgáló anyagbesorolási, műszaki, csomagolási előírások, jelölések, okmányok tekintetében jelentenek változást. Viszont a téma fontosságának talán nem árt, ha kihasználva a kínálkozó lehetőséget, vezérszónoki felszólalásomban megemlítsük néhány majd néhány olyan momentum is, amelynek segítségével jobban körüljárhatjuk a tárgyalt területet.

(15.30)

Hiszen a közlekedés az emberek életét közvetlenül érinti, hatással van a személyes kapcsolatokra, a gazdaságra, a biztonságra, a környezetre, az emberek tanulási és kulturális lehetőségeire. Jó tudni, hogy Európában a közlekedési szektor adja a GDP 10 százalékát, ezen belül pedig a lényeges elemeként szereplő áruforgalom mintegy 44 százaléka közúton, 8 százaléka vasúton, 4 százaléka pedig belvízi úton jut el rendeltetési helyére.

Megjegyzem, az áruszállítási munkamegosztási arányok tekintetében a vasút területén sokkal jobb számokkal bírunk, mint az európai uniós átlag, hiszen nálunk ez a mutató 18 százalékos. A 75 ezer kilométernyi út és az ugyancsak ilyen hosszúságú vasutak egymásba fonódó hálózatában fontos szerep jut hazánknak Európán belül, hiszen Magyarország a

páneurópai folyosók találkozásánál fekszik. Adottságainknál fogva Közép-Európa logisztikai központjává válhatnánk, de ez addig nehezen fog működni, amíg a mintegy 7700 kilométer vasútvonalunknak csupán 15 százaléka kétvágányú és 37 százaléka villamosított, szemben az EU-átlag 42 és 46 százalékaival, 140 kilométer/órás emelt sebességre pedig kevesebb, mint 200 kilométeren van lehetőség nálunk. A biztonságot veszélyeztető rossz pályaalapok miatt pedig 3400 kilométeren van állandó sebességkorlátozás, és akkor még a különféle műtárgyak műszaki állapotáról, a nagyon előregedett pályavasúti infrastruktúráról és arról, hogy csupán az összvonalhossz harmadán van automata térközbiztosító berendezés, még szó sem esett. Persze tudjuk, hogy a rendelkezésre álló források és a fejlesztési feladatok között óriási szakadék tátong, és mindez nyilván nem az elmúlt öt meg nem is az elmúlt nyolc év öröksége.

Állandóan hangoztatott és a Jobbik részéről támogatott közlekedéspolitikai irányelv egyébként, hogy ebben a közlekedési munkamegosztásban nőjön az energia- és környezetkímélő szállítási módok aránya, ami magyarul nem jelent mást, mint a közúti áruszállítás vasútra és belvízi hajózásra terelését. Az éves szinten átlagosan bekövetkező mintegy 16 ezer közúti baleset is erre int minket. Amikor a közlekedés nem megfelelően működik, zavarja az emberek életét és gazdasági veszteséget okoz, nem is beszélve a katasztrófa helyzetek eshetőségéről.

Ezzel ellentétben a biztonságos, hatékony és környezetkímélő közlekedés hozzájárul az emberi szabadsághoz és jóléthez, a környezet védelméhez. Ezért magáról értetődő, hogy időről időre szükség van a fuvarozás szabályainak felülvizsgálatára, módosítására. A hosszú távon egyáltalán nem fenntartható fogyasztói társadalom elköpesztő mértékben termeli a veszélyes áruk egyre bővülő palettáját. A XX. század során a különféle kemikáliák előállítására szakosodott vegyipar fejlődése óriási volt. Jellemzően fogva az ezek fuvarozásával kapcsolatos előírások prioritást kell hogy élvezzenek. A vegyi árukat csak szigorú előírások betartásával lehet közúton, kötött pályán vagy belvízi hajózás révén továbbítani.

Nyilvánvaló, hogy a vegyi elhárítást továbbra is magas szintű készenletben kell tartani, a megfelelően képzett szakember-utánpótlást, azok legmodernebb technikai és eszközellátottságát biztosítani kell, amire természetesen, a nagyobb áldozatok elkerülése érdekében, áldozni is kell. Ennek szem előtt tartását pedig mindenkor megfontolásra javasoljuk a döntéshozók felé. A vegyi katasztrófák elkerülése a törvényi szabályozás segítségével is elsőrendű célunk. Ami a vasúton az RID, az a közúti fuvarozásban az ADR, a nemzetközi belvízi szállításnál pedig az ADN.

A törvényjavaslathoz kapcsolt függelékek ezer oldalakon keresztül sorolják alapos szakmai precizitással a szállítható vegyi áruk teljes skáláját, a csomagolásra, veszélyességi fokozatra, a lebomlási időre, a toxikus hatásokra, közömbösítő anyagokra vo-

natkozó minden olyan ismertetővel, amit egy esetleges katasztrófa során az elhárítás szakemberinek feltétlenül ismerniük kell. Hazánkban ilyen szerencsére még nem következett be, de rendkívüli események azért sajnos elő-előfordulnak.

Zárójelben megjegyezném, hogy a Jobbik álláspontja szerint, ahogyan egyébként most a veszélyes anyagok szállítását egy csomagban tárgyaljuk, úgy lenne hasznos és értelmes a közúti, vasúti és vízi infrastruktúra-fejlesztés egy csomagban történő kezelése is. Közlekedéspolitikai összefüggéseinél fogva azt csak holisztikusan lenne szabad megközelíteni. A társadalmi-gazdasági igényeket hatékonyabban kielégítő, megújuló magyar közlekedési rendszernek az előírások szintjén is nyilvánvalóan biztosítania kell, kellene az alábbiakat: a magas színvonalú, kiszámítható, biztonságos és pontos szolgáltatást, a meglévő közlekedési hálózatok, hálózati elemek, csomópontok, egyéb létesítmények biztonságos és hatékony kihasználását, ami emellett párhuzamosan együtt kell járjon a közlekedésbiztonság növelésével. Hiszen a Jobbik számára elsőrendű emberi, természeti és épített környezet védelme csak így lesz biztosított.

Hogy a gazdaságban betöltött szerepénél fogva milyen súlya van a közlekedési rendszereknek hazánkban, azt elég, ha itt és most csupán azzal szemléltetem, hogy a közúti, a vasúti hálózat, a folyami és tavi kikötők, a magyar repülőterek jelenlegi értéke a teljes nemzeti vagyon körülbelül egyötöde. A meglévő közlekedési rendszer hatékonyságának növelése az áruszállításban, a közúti, vasúti, belvízi szállítás összehangolása, a kombinált és multimodális közlekedés fontos nemzetgazdasági érdekünk.

A most a tisztelt Ház előtt fekvő törvénymódosítások ezen komplex rendszer biztonságosabb működtetéséhez járulnak hozzá. A Jobbik számára mindez magától értetődő, éppen ezért ragadjuk meg ezt az alkalmat is arra, hogy néhány észrevételünkre felhívjuk a döntéshozók figyelmét. Sajnos tényként közölhetjük, hogy Magyarország a vasúti áruszállításból kiszorult, tranzitországgá lettünk, ami azzal jár, hogy mindenféle vasúti társaság kétes műszaki állapotú vasúti kocsikban különféle árufajtákat továbbíthatnak. Pedig üzemeltetési szempontból a vasút fokozott biztonságú közlekedési ágazat, csak-hogy a vasútvonalak, a közutakhoz hasonlóan, gyakran településeink legsűrűbben lakott részein haladnak át, ami súlyos katasztrófa-helyzetek potenciális lehetőségét rejti magában.

A nemzetközi kereskedelem tárgyát képező áruk elfuvarozásában a vasutaknak kiemelkedő szerepük van, mert nagy teljesítőképességüknél fogva nagy tömegű áruk aránylag gyors és biztonságos elfuvarozására képesek, viszonylag kedvező árak mellett. A vegyi áruk kockázati tényezőjének csökkentése lényeges feladata lenne a törvényhozásnak; magyarárn mondva, annál jobb, minél hamarabb hagyja el az ilyen veszélyes áru az ország területét. Idekapcsolódó kérdés lehetne a VO-s vasútvonal megépítésének

ügye, amelynek 113 kilométeres, Tatabánya és Cegléd között kiépítendő szakasza lehetővé tenné Budapest elkerülését. A pálya lehetővé tenné, hogy azon akár 160 kilométer/órás sebességgel robogjanak át a teherszerelvények, és azok a mostani négy nappal szemben akár egy nap alatt elhagyhassák hazánk területét.

Viszont ha nincs gazdaságunk és piacunk, nincs is mit fuvarozni. Tudvalevő, hogy a magyar állam tulajdonában jelenleg nincs magyar árufuvarozási ágazat, mivel az előző kormánykoalíció 2008 legelején, hazaárulással felérő módon, külföldi kezekbe játszotta, privatizálta a MÁV Cargót. Elkótyavetyélték a MÁV legjobb falatját, a teherfuvarozást, utat nyitva afelé, hogy a nemzeti vasút helyébe a magánérdekű nemzetközi vasút lépjen. Így az idegen vasutak áruszerelvényeit idegen mozdonyokkal vontatják hazánkban. A nagy kérdés itt az, hogy valóban a megfelelő minőségű és műszaki állapotú teherkocsik futnak-e vonalainkon, és ezek a sokszor kohószerelvénynek minősíthető kocsik biztonságosan futnának-e az említett VO-s, emelt sebességre alkalmas pályán.

A vadkeleti privatizáció és liberalizáció elképesztő viszonyokat eredményezett Romániában, amelyek kihatással lehetnek miránk is. A nyugati, több évtizedes, organikus evolúcióval ellentétben itt nem nagy ipari, logisztikai, kikötői cégek, Eurogate, BASF, Duisburg kikötő, Transpetrol alapítottak saját forgalmaikra magánvasutat, hanem a balkáni zavarosban halászva különböző oligarchák szereztek piacot a nemzeti vasúttársaság kárára. Talán nem árt, ha megnézzük, mit olvashatunk ezzel kapcsolatban a legnépszerűbb jobboldali hírportálon, a kuruc.info-n. Lássuk, mit ír a névtelen, de jól felkészült szerző: „Ezeknek a balkáni elemeknek a térnyerése nálunk nem lehet sem magyar gazdasági, sem munkavállalói érdek. Nem kellene leromlott állapotú román vasúti kocsikkal, üzemveszélyes mozdonyokkal, egészségtelen üzleti környezettel és módszerekkel megfertőzni a magyar vasúti viszonyokat. Nincs elég bajunk enélkül is? S bár kétségkívül jól látható, hogy a határok nélküli Európában a nemzetközi zsák mindig megtalálja a foltját, akarom mondani, az euróköteg a megfelelő zsebet, azért nem ártana, ha valaki felhívna az illetékes elvtárs figyelmét, hogy ugyan keleten kél a nap, de ezekkel a sugarakkal nem holmi provinciális, tutyi-mutyi umbulda érkezik az átmeneti Romániából, hanem a legortodoxabb, gátlástalan, hamisítatlan Balkán teszi be a lábát kis hazánkba.” Eddig az idézet, a figyelemfelhívás pedig részemről megtörtént.

(15.40)

A lényeg: kormányra kerülve a Jobbik továbbra is fontosnak tartaná a magyar vasúti árufuvarozás létrehozását, ami nemzetgazdasági hasznosságán túl csökkenthetné az előbb említett kockázatokat is.

Nagyon nem mindegy ugyanis, hogy a körülbelül 50 millió tonna éves árumennyiségből a valóban magyar vasúttársaságoknak még csak morzsa sem jut. Elborzasztó számként említeném a 2012 végén mért 0,3 százalékos piaci részesedést. A külföldi érdekelt-ségű csoportok ugyanis mindent visznek! De ugyanígy támogatnánk a kamionok, nyerges vontatók csere-szkevényeinek vasúti kocsikon történő továbbítását, amivel számottevő módon csökkenthetők lennének a közúti katasztrófák, balesetek, kockázati tényezők.

A vasút egyébként mindenképp egyike azon nemzetgazdasági ágazatoknak, amelyek működése sem nemzetpolitikai, sem nemzetgazdasági szempontból nem nélkülözheti teljes mértékben az állami szerep- és felelősségvállalást. A szerepvállalásnak azonban pártpolitikai csatározások és politikai hűbé-resek zsákmányszerző hadjárata helyett valóban ezek felett álló nemzetgazdasági elvek mentén kell érvényesülnie. S akkor a szélsőliberális felfogással szemben az állam is jó gazda lehet.

A veszélyes áruk nemzetközi szállítása a közúton ugyanolyan szigorúsággal bír, mint a vasúti kötött pályán. Sőt, a kötött pályával szemben a közúton jóval nagyobb a veszélyességi tényező, melyek nagymértékben megnövelik a rendkívüli helyzetből adódó katasztrófa-helyzetek valószínűségét. Csakhogy a közútjaink túlterheltek, két számjegyű főútjaink zöme a hetvenes és a nyolcvanas években épült, és a még IFA-kra tervezett útjaink alépitményei nem bírják a rajtuk keresztül átáramló nemzetközi közúti áruforgalmat, a 30-40 tonnás nyerges vontatókat. Azok széttagosak az irdatlan pénzekből kiépített, fenntartott utakat, amik kátyússá, nyomvályússá válva fokozott balesetveszélyt jelentenek az utakon közlekedőkre és az utak mellett élő magyar állampolgároknak is. A közúti közlekedés amúgy is egy csomó, a társadalom által megfizetendő negatív externáliát termel, ezért nagyon fontos lenne tehát a teherforgalom, és azon belül is a veszélyes anyagok forgalmának közútról vasútra való terelése.

Veszélytelen tömegáruk esetén a legolcsóbb áruszállítási mód a vízi fuvarozás, de veszélyes áruk esetén egy esetleges katasztrófa-helyzetben a károk beláthatatlanul megnövekedhetnek, hiszen a veszélyes anyag kiszabadulásakor az azonnal szétterül. Nem véletlen, hogy a tíz országot összekötő Dunán már 1941-ben megkötötték a veszélyes anyagokról szóló áruszállítási megállapodást.

Jó tudni, hogy noha hazánkat földrajzi helyzete nem csupán a vasúti korridorok csomópontjává teszi, hiszen az Európán belüli 30 ezer kilométer hajózható belvízi útból is itt található 1400 kilométer, ráadásul a legfontosabb transzkontinentális vízi útvonalnak, a 3505 kilométer hosszúságú, az északi-tengeri Rotterdamtól a fekete-tengeri Sulináig tartó Duna-Majna-Rajna-rendszernek a közepe éppen Magyarországon, Dunaalmásnál található. Ennek ellenére a dunai magyar kikötők sűrűsége kevesebb, mint harmada a Duna tőlünk nyugatra eső részéhez

viszonyítva. Pedig a folyót úgy is felfoghatnánk, mint egy nagyon olcsón fenntartható és nagyon-nagyon sok sávós, tulajdonképpen ingyen a rendelkezésünkre bocsátott autópályát, ahol a fajlagos szállítási költség a közúti közlekedés csupán egynyolcada, tehát roppant olcsó. Az itt érvényesített tarifák a legalacsonyabbak a közlekedési munkamegosztásban részt vevő alágazatok között, és az externáliás költségek a belvízi hajózás esetén mindössze a vasútnál mért értékek egynyolcadát, a közúti negatív externáliák egytizedét teszik ki.

Energiainstanság, energiaimport-függő körunkban és helyzetünkben mindez elsőrendű szempont kellene hogy legyen, mégis mindezen előnyök ellenére az éves szinten 50 milliárd árutonna/kilométeres hazai forgalom csupán 4 százaléka bonyolódik a belvízi hajózás révén. Olyan is előfordult, hogy több száz hajó, uszály volt kénytelen vesztegelni, mivel a magyar mederkotrásra szakosodott gazdasági társaságok nem kaptak engedélyt a meder kotrására. A folyók és csatornák szűk keresztmetszetei hátráltatják a teherforgalom áterelését a közutakról a belvízi szállítás felé. Jól mutatja a vízi közlekedés, elsődlegesen a vízi áruszállítás alárendelt szerepét az, hogy az ebben rejlő lehetőségeket a közúti szállítással szemben környezeti és balesetvédelmi szempontból hatalmas előnyt felmutatni képes vízi szállításban rejlő lehetőségeket mennyire nem képes hazánk kihasználni.

De ez nem csak nálunk van így, sajnos. Viszonylag friss keltezésű az a dokumentum, amelyben az európai uniós számvevőszéki jelentéstevők azt írták: „Közúti helyett belvízi szállítás esetén egyetlen teherhajó több száz kamiont is kiválthat, aminek révén az egész Unióban enyhülhetnek a torlódások és a környezetszennyezés, csökkenhet a balesetek száma. Ha a teherforgalmat a közutakról a folyók és csatornák hálózatára tereljük át, az minden uniós polgár számára csak előnyös lehet. Egy bő évtizeddel azután, hogy az Unió kiemelt területté nyilvánította ennek a szállítási módnak a fejlesztését, az mégis elmarad a közút és a vasút mögött.”

Végezetül, összefoglalva az eddigieket, kedves képviselőtársaim, a Jobbik képviselőcsoportja a már minden helyzetben tanúsított konstruktivitásának megfelelően természetesen támogat minden olyan megállapodást, egyezményt, előírást, szabályt, utasítást, valamint ezekkel összefüggő törvénymódosítást, amely növeli Magyarország lakosságának biztonságát, és biztosítja az utánunk következő nemzedékek egészségét, azt védi napjainkban és a jövőben is, hiszen ez nem pártpolitikai kérdés, hanem valamennyiünk közös ügye. Ráadásul a keleti és a távolkeleti piac megnyitásának elengedhetetlen feltétele a fuvarozás biztonságos, egységes szabályozása.

Környezetünk, utolsó stratégiai kincsünknek tekinthető földünk, valamint vízkészletünk és vízbázisunk, illetve az emberi élet védelme érdekében szavazatunkkal továbbra is támogatni fogunk minden jó

szándékú törvényt. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére érteztünk. Most normál időkeretben elsőként Kunhalmi Ágnes képviselő asszonynak adom meg a szót.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! *(Nevetve folytatja.)* A Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény módosításáról Vilniusban elfogadott, 1999. június 3-án kelt *(Folyamatosan nevet. - Taps.)* Jegyzőkönyv „C” Függeléke Mellékletének kihirdetéséről, valamint a belföldi alkalmazásának egyes kérdéseiről... *(Rázza a nevetés.)*

ELNÖK: Képviselő asszony, nyugodtan foglaljon helyet, cseréljenek a képviselőtársával, ha gondolja.

KUNHALMI ÁGNES (MSZP): Elnök úr, folytatom, elnézést kérek. Az Országgyűlés ezen törvénnyel hirdeti ki a Bernben 1980. május 9-én kelt Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény, COTIF módosításáról Vilniusban elfogadott, 1999. június 3-án kelt Jegyzőkönyv kihirdetéséről szóló 2006. évi LXXVII. törvénnyel kihirdetett Egyezmény módosításáról szóló Jegyzőkönyv „C” Függeléke, a Veszélyes Áruk Nemzetközi Vasúti Fuvarozásáról szóló Szabályzat Mellékletének 2015. évi január 1-jétől hatályos szövegét.

Magyarország a 2006. évi LXXVII. törvénnyel csatlakozott az új nemzetközi vasúti fuvarozási egyezményhez, amelynek „C” függeléke tartalmazza a veszélyes áruk nemzetközi vasúti fuvarozásáról szóló szabályzatot. A nemzetközi szervezetekben folyó munkák eredményeképpen kétévente módosulhatnak az RID mellékletének előírásai. A mostani módosítások e sorba illeszkednek. Hatályát veszti a Nemzetközi Vasúti Fuvarozási Egyezmény módosításáról Vilniusban elfogadott, 1999. június 3-án kelt Jegyzőkönyv „C” Függeléke Mellékletének kihirdetéséről, valamint belföldi alkalmazásának egyes kérdéseiről szóló 2013. évi CIX. törvény.

Tisztelt Országgyűlés! Tisztelt Képviselőtársaim! Ahogyan azt Demeter Márta képviselőtársnőm a vezérszónoklatában jelezte, az MSZP frakciója ezt is támogatni kívánja. *(Taps.)*

ELNÖK: Most Demeter Márta képviselő asszonyé a szó.

DEMETER MÁRTA (MSZP): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Képviselőtársaim! Szeretnék pár mondatot szólni - összevontan tárgyaljuk a három törvényjavaslatot - a b) ponthoz is. Az Országgyűlés ezzel a törvénnyel kihirdeti a Genfben 2000. május 26. napján kelt, a Veszélyes Áruk Nemzetközi Belvízi Szállításáról szóló Európai Megállapodáshoz, az ADN-hez

csatolt szabályzat 2015. évi módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szövegét.

(15.50)

Az ADN-hez csatolt szabályzat '15. évi módosításai január 1-jén azzal léptek hatályba, hogy a szabályzat 2014. december 31-éig hatályos előírásai 2015. június 30-áig alkalmazhatók.

Magyarország 2004. május 4-én csatlakozott az ADN-megállapodáshoz, és annak a hatálybalépése után a Genfben 2000. május 26. napján kelt, a Veszélyes Áruk Nemzetközi Belvízi Szállításáról szóló Európai Megállapodás kihirdetéséről szóló 2009. évi törvényt hirdetett ki.

Ezt a Genfben 2000. május 26. napján kelt, a veszélyes áruk nemzetközi belvízi szállításáról és európai megállapodásról szóló törvény szövegének módosításáról szóló jegyzőkönyv kihirdetéséről, valamint az ADN-hez csatolt szabályzat kihirdetéséről és belföldi alkalmazásáról szóló 2010-es törvény módosította.

A 2010. évi VI. törvény már belföldi forgalomra is elrendelte az ADN-szabályzat előírásainak alkalmazását, valamint a végrehajtáshoz szükséges adminisztratív előírásokat is tartalmazza már.

A nemzetközi szervezetekben folyó munkáknak az eredményeként az alágazati szabályozások nagyobb összhangjának megteremtése és a követelményeknek a tudományos és a műszaki fejlődéshez való igazítása érdekében rendszeresen, két éve módosulnak az ADN-hez csatolt szabályzat előírásai, és a jelenlegi módosítások is ezt a sort követik.

Tehát hatályát veszti a Genfben 2000. május 26. napján kelt, a Veszélyes Áruk Nemzetközi Belvízi Szállításáról szóló Európai Megállapodáshoz csatolt szabályzat kihirdetéséről és belföldi alkalmazásáról szóló 2013-as törvény.

Szeretnék egy dolgot még kiemelni ezzel a törvénnyel kapcsolatban. Indokolásra szorul ugyanis a törvényjavaslat 3. § (3) bekezdése, amely szerint nem kell alkalmazni a szabályzat rendelkezéseit, ha a veszélyes áru szállítását egyrészt a Magyar Honvédség és a külföldi fegyveres erők tulajdonában lévő vagy rendelkezése alatt álló hajóval vagy pedig a belvízi úton, illetve kikötő területén kizárólag átkelő járatban közlekedő kompon végzik.

Ahogy azt képviselőtársam is kiemelte, és én is az első törvényjavaslat során, az MSZP mind a három törvényt támogatja. Köszönöm. *(Taps a Jobbik soraiban.)*

ELNÖK: Kérdezem képviselőtársaimat, kíván-e még valaki hozzászólni a napirendi ponthoz. *(Nincs jelzés.)* Nem látok jelentkezőt.

Így az együttes általános vitát lezárom, és megadom a szót Tasó Lászlónak, az előterjesztőnek, hogy reagáljon az elhangzottakra.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Szeretném megköszönni az értékes hozzászólásokat. Külön szeretnék kitérni néhány dologra, amelyet Ander Balázs képviselőtársam mondott el, már csak azért is, hogy segítsék abban, hogy pontosan ismerje azokat a törekvéseket, amelyek éppen a vasúti fejlesztések és kötött pályás rendszerek kiépítése területén jelenleg is zajlanak.

Éppen nemrég volt szerencsém a Csorna-Porpác-Mosonszolnok vasúti vonalszakasz villamosítási ünnepségén részt venni, elkészült a Csorna-Porpác közötti 50 kilométeres szakasz, és ez a villamosítás azt is jelenti, hogy ezen a szakaszon 40 százaléka lesz már csak a vontatásienergia-költség a korábbiaknak, és az is biztos, hogy tudjuk folytatni egészen Mosonszolnokig ezt a szakaszt. Így a GYSEV területén nagy százalékában már villamos vontatás, ha teljes egészében nem is, de nagy százalékában kialakul.

Nagyon fontos, hogy tudja és ismerje is valamennyi képviselő ebben a Házban, hogy a következő időszakban, amelyet már élünk és megkezdünk, abban kiemelt jelentősége van és lesz a vasúti fejlesztéseknek, és természetesen törekszünk arra, hogy lehetőséget teremtsünk arra is, hogy a teherforgalomban azok, amelyeket felsorolt, mint magyar érdek megjelenjen, és természetesen nagyobb arányban tudjunk a közútról a vasúti területre áruforgalmat irányítani.

Természetesen nem megy egyről a kettőre semmi sem, ha nem úgy állunk hozzá és nem szabályozzuk hozzá a környezetünket. Ezért arra is figyelünk, hogy mindez biztonságosan történjen. Ezért is csak megemlétképpen emlékeztetem arra a képviselő urat, hogy 2012-től 2017-ig egy olyan közlekedésbiztonsági programot hajtunk végre közösen a közúti, vasúti közreműködőkkel, szolgáltatókkal, melynek során 55 milliárd forintot használunk fel csak a biztonság területén veszélyes csomópontok, gócpontok megszüntetésére. Ez egy olyan Európában egyedülálló program, amely egyértelműen segíti, hogy az ütemezett fejlesztések során se térjünk el az alapvető céltől, hogy biztonságosan közlekedjünk minden szinten, minden területen és minden helyen.

A vízi közlekedéssel kapcsolatos hozzászólásában az a rész is mindenképpen figyelmet érdemel, azért szeretnék erről szólni, mert 27 milliárd forint lesz most, amit legalább első körben biztosnak látunk arra vonatkozóan, hogy fejlesszük a vízi közlekedés területét. Ebben nemcsak egy komáromi híd, hanem ezen túl és ezenfelül még a kitzési rendszerek kialakítása, számos kikötő fejlesztése is benne van.

Egy mondattal visszatérve még a teherszállítványok vasútra történő irányításával kapcsolatban: megjegyzem, nemrég indult el a Debrecenen keresztül is áthaladó irányvonal, amely a koperi kikötőt köti össze Hamburggal. Ez is egy óriási jelentőségű

lépés volt, és ennek a továbbfejlesztése is folyamatban van.

Véleményem szerint Magyarországon rövidesen a magyar áru fuvarozás területén átrendeződés lesz, és lesz igenis látható és értékelhető magyar cargo.

Tisztelettel köszönöm a hozzászólásokat, valamennyi mégiscsak arról szólt, hogy támogatják ezt a három összevont javaslat vitájában szereplő javaslatot, és bízom benne, hogy szavazatukkal ezt megfogják tenni a végső pillanatban is. Tisztelettel köszönöm a hozzászólásukat. *(Taps a kormánypartok soraiban.)*

ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Képviselőtársaim! A módosító javaslatok beadására még bő 3 perc áll rendelkezésre.

Most soron következnek **a személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztés T/4682. számon a parlamenti informatikai hálózaton elérhető.

Elsőként megadom a szót szintén Tasó László úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkáranak.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény 2012. július 1-jei hatálybalépése óta jól szolgálja a megalkotásával kitűzött célt. A személyszállítási szolgáltatásokra vonatkozó, addig külön jogszabályokba foglalt, nehezen áttekinthető állami normarendszert egységes elvek mentén foglalja egyetlen ágazati kódexbe. A törvény így egységes és kiszámítható szabályozási környezetet biztosít a személyszállítási szolgáltatásokban érintettek számára.

Időközben azonban felmerültek olyan körülmények, amelyek miatt szükségessé vált a törvény néhány rendelkezésének kiegészítése és módosítása is. Az Európai Bizottság megalkotta a vasúti személyszállítási szolgáltatásokról szóló új uniós végrehajtási rendeletet. A közösségi jogszabály rögzíti a vasúti személyszállítási szolgáltatás fő céljára és a gazdasági egyensúlyra irányuló vizsgálatra vonatkozó részletszabályokat. Megakadályozza ezzel a közszolgáltatási szerződések keretében nyújtott szolgáltatások gazdasági egyensúlyának bizonytalanná válását.

Az EU-rendelet 2015. június 16-tól a tagállamokban kötelező és közvetlenül alkalmazandó, ezért vált szükségessé a személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény egyes rendelkezéseinek jogharmonizációs célú módosítása. A törvényjavaslat emellett a törvény megalkotása óta - jogi vagy alkalmazási tapasztalat alapján - szabályozási igényként felmerült módosításokat is tartalmaz, illetve kezdeményez.

A törvényjavaslat az elektronikus jegyrendszer jövőbeni bevezetésével összefüggésben kiterjeszti a

közösségi közlekedési szolgáltatásokra vonatkozó adatkezelési és adatmegismerési jogot. Kiterjeszti többek között a nemzeti mobilfizetési szervezetre, és azon adatok körére, amelyek a közösségi közlekedésben teljesített utazások pontos elszámolásához és a kedvezmények ellenőrzéséhez szükségesek.

A javaslat - hasonlóan a járműveken és az állomásokon történő elhelyezés lehetővé tételéhez - biztonsági okokból lehetővé teszi a kép- és hangfelvétel készítését a jegy- és bérletértékesítő rendszer esetében is. A korszerű és gyors ügyintézés érdekében a törvényjavaslat - az elektronikus panaszkezelés előmozdítása céljából is - lehetővé teszi az utasok panaszainak elektronikus úton történő benyújtását, pontosítja a panaszkezelési eljárásra vonatkozó szabályokat is.

A kormány célja, hogy a vízi közlekedést lehetőség szerint minél jobban bevonja a közösségi közlekedésbe, és növelje a személyközlekedésben elfoglalt részarányát.

(16.00)

Ennek érdekében pontosítottuk a vízi személyszállítási közszolgáltatásokkal kapcsolatos hatásköröket is. Ezzel kapcsolatban figyelembe kell venni, hogy a vízi személyszállítási közszolgáltatás eddig csak helyi szinten működött.

A törvényjavaslat azonban lehetővé teszi, hogy a miniszter országos, regionális és elővárosi vízi személyszállítási közszolgáltatási szerződést is kössön. E szolgáltatásoknak a helyi vízi közszolgáltatásokkal való összehangolása céljából a javaslat előírja a miniszter előzetes hozzájárulását.

A törvényjavaslat az egységes szemlélet és működési rend biztosítása érdekében lehetővé teszi a miniszter számára, hogy a vízi személyszállítási közszolgáltatás lebonyolítására alkalmas és ahhoz szükséges vízparti ingatlanok, kikötőhelyek, kikötői infrastruktúra használatának szakmai szabályai rendeltetben kerüljenek bevezetésre.

A tisztelt Házban bizonyára sokan tudják, hogy a személyszállítási törvény hatálybalépése óta eltelt időszak a szabályozási környezet megváltozását is magával hozta. Az autóbusszal végzett személyszállítási közszolgáltatási szerződések 2016. december 31-ével lejárnak, ezt követően pedig csak pályázati eljárás keretében lehet ezeket a szolgáltatásokat odaítélni. A piacnyitásra való felkészülés a szabályozási környezet fokozatos átalakítását is igényli.

Ennek egyik első lépéseként a törvényjavaslat bevezeti annak lehetőségét, hogy bizonyos - közszolgáltatásokkal egyébként megfelelően ellátott - területeken a közszolgáltató egyes vonalak esetében állami finanszírozás - tehát támogatási kedvezmények - nélküli, piaci alapon működő, önfenntartó járatokat is indítsa. Ennek célja, hogy a változatlanul tovább működő, meglévő közszolgálta-

tási eljárás sérelme nélkül lehetőség legyen állami finanszírozás nélkül is gazdaságos szolgáltatások biztosítására ott, ahol igény mutatkozik rá, mégpedig fizetőképes igény. Ezeket a viszonylatokat azonban csak teljes árú jeggyel lehet igénybe venni, és az utas lesz az majd, aki eldönti, hogy melyik szolgáltatást kívánja igénybe venni.

Az ilyen típusú járatok indítása azonban kizárólag a szolgáltató és a nemzeti fejlesztési miniszter mint megrendelő közötti közszolgáltatási szerződés megkötésén alapulhat; minden esetben a meglévő közszolgáltatási ellátás sérelme nélkül, a fennálló utasigény esetén, amennyiben a közforrások hatékonyabb felhasználása ezt indokolta teszi.

A törvényjavaslat az államháztartási szempontok fokozott érvényesítése és a költségvetési fejelem eredményesebb betartása érdekében rendelkezik arról, hogy a helyközi személyszállítási közszolgáltatások megrendelése során a közlekedésért felelős miniszter az államháztartásért felelős miniszterrel egyetértésben járjon el és így biztosítsa a fenti célok elérését.

Tisztelt Országgyűlés! Mindezek alapján elmondhatjuk, hogy egy előremutató, a közösségi közlekedés terjedését elősegítő és a kor követelményeihez alkalmazkodó törvényjavaslat került a Ház elé, ezért kérem a tisztelt Országgyűlést, hogy támogassák szavazatukkal. Köszönöm szépen a figyelmüket. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most a vezérszónoki felszólalásokra kerül sor. Ennek keretében megadom a szót elsőként Völner Pálnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VÖLNER PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! 2014. augusztus 12-ei számában kihirdetésre került az Európai Bizottságnak az új vasúti személyszállítási szolgáltatásokról szóló, 2014. augusztus 11-ei 869/2014./EU végrehajtási rendelete. A rendelet kapcsolódik az egységes európai vasúti térség létrehozásáról szóló 2012/34/EU irányelvben foglaltakhoz, amely lehetővé tette az új, nyílt hozzáférésű, közbenső megállókkal rendelkező nemzetközi vasúti személyszállítási szolgáltatások bevezetését. Az EU-rendelet többek között előírja, hogy az új szolgáltatás bevezetésére vonatkozó értesítés közzétételét követően a meghatározott szervezetek eljárások lefolytatását kérhetik az illetékes igazgatási szervezettől, amelynek feladata annak vizsgálata, hogy az új szolgáltatás elsődleges célja valóban a különböző tagállamok állomásai közötti személyszállítás, illetve, hogy az új szolgáltatás veszélyezteti-e a már meglévő közszolgáltatási szerződés gazdasági egyensúlyát.

A rendelet 2015. június 16-ától a tagállamokban kötelező és közvetlenül alkalmazandó, emiatt jogharmonizációs céllal szükséges a személyszállítási

szolgáltatásokról szóló törvény egyes rendelkezéseinek módosítása. Emellett a javaslatban helyet kapnak azon módosítások is, amelyek a személyszállítási szolgáltatásokról szóló törvény megalkotása óta eltelt időszakban a szabályozási környezet megváltozása miatt váltak szükségessé.

A hatékony közpénzfelhasználás érdekében a javaslat az elektronikus jegyrendszer jövőbeni bevezetésével összefüggésben kiterjeszti a közösségi közlekedési szolgáltatásokra vonatkozó adatkezelési és adatmegismerési jogot nemzeti mobilfizetési szervezetre, valamint azon adatok körére, amelyek a közösségi közlekedésben teljesített utazások pontos elszámolásához, valamint az utazási kedvezményre jogosultság ellenőrzéséhez szükségesek.

A közösségi közlekedés színvonalának fejlesztése érdekében többek között tartalmaz az elektronikus panaszkezeléssel, a vízi közlekedés fejlesztésével kapcsolatos előírásokat, valamint bevezeti annak lehetőségét, hogy kizárólag a közszolgáltatásokkal egyébként megfelelően ellátott területen állami finanszírozás nélkül, piaci alapon önfenntartó személyszállítási közszolgáltatások legyenek nyújthatók.

A fentiekre tekintettel és az uniós irányelv harmonizációjára vonatkozóan is javasoljuk a törvényjavaslat elfogadását. Köszönöm a figyelmet. *(Taps a kormánypárti padsorokban.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Józsa Istvánnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Képviselő Urak, Hölgyek! Bár hölgyet nem látok, csak fönt, a jegyző asszonyt tiszteltetem. Tisztelettel köszöntöm ezen jeles alkalomból, hogy egyedül tartózkodik hölgyként az ülésteremben.

Szóval, érdekes ez, amikor alapvetően egy korszerűsítési gondolat úgy kerül be a Ház elé, hogy azzal kapcsolatban azért mégis több a kérdés, mint az állítás. Jó lett volna ezt az e-kártyával összhangban kicsit alaposabban kidolgozni. Most úgy néz ki, hogy ez az előterjesztés támogatja az elektronikus panaszkezelés előmozdítását, ennek érdekében a javaslat pontosítja a közlekedésszervezőre vonatkozó panaszok kivizsgálására, valamint az üzletszabályzatokra vonatkozó rendelkezéseket. Továbbá az elektronikus kártyán szereplő adatokat - a természetesszemély-azonosító adatok, lakcím, aláírás, arckép - a közlekedési szolgáltató, illetve a közlekedést szervező mindet, így egyben megismerheti.

A javaslat biztonsági okokból lehetővé teszi a jegy- és bérletértékesítő berendezésekkel történő kép- és hangfelvétel készítését is. Amennyiben közlekedési szolgáltatás tekintetében elektronikus kártya kerül bevezetésre, jogszabály az utazási kedvezmények igénybevételét közlekedési kártya használatához kötheti - ez úgy néz ki, hogy fogja is kötni.

Amit a vízi közlekedésről írnak, az lényegében helyénvaló, hiánypótló rész. A javaslat lehetővé teszi továbbá - ez egy kicsit érdekes - a miniszter számára, hogy a vízi személyszállítási közszolgáltatás lebonyolítására alkalmas és ahhoz szükséges vízparti ingatlanok, kikötőhelyek, kikötői infrastruktúra használatának szakmai szabályait rendeletben írja elő.

Ez összevetve egy másik törvényjavaslatukkal, ahol bármilyen kikötői befektetés esetén extra jogokat szerez az állam, érdekes háttérgondolatokat indíthat el, de természetesen jó szándékú előterjesztésre gondolunk mi is, nem arra, hogy le akarják foglalni a kikötőket és másnak odaadni. Ez biztos csak szakmai körökben felvetődött kósza vélemény.

Az indokolatlan párhuzamosságok állami finanszírozásának megszüntetése című rész viszont félfő, hogy ellátáscsökkentést hoz maga után. A javaslat bevezeti annak a lehetőségét, hogy bizonyos közszolgáltatásokkal ellátott területeken indokolt esetben bizonyos útvonalak esetében állami finanszírozás, támogatás és kedvezmények nélkül, piaci alapon, önfenntartó személyszállítási szolgáltatások működjenek, az indoklás szerint például kiemelt turisztikai központokba közvetlen, átszállásmentes eljutást biztosító expresszjáratok.

(16.10)

Az e párhuzamok megszüntetését célzó szabályok ugyanakkor úgy teszik lehetővé ezt a közösségi közlekedés bármely formájában egyébként biztosított kiegészítő megoldást, hogy az adott útvonal üzemeltetésére kizárólagos jogot adna egy szolgáltatónak egy szolgáltatás folytatására, amely piaci alapon működne, elvileg. Gyakorlatilag viszont versenytárs nélkül működne, merthogy azért adják oda neki a jogot. Itt felmerül, hogy ha a verseny nem tudja kontrollálni a szolgáltatási díjakat, akkor ki fogja kontrollálni a szolgáltatás díját, magyarul lesz-e valami árkontroll, valami fék ebben. Az állami menedzser-támogatásra tehát nem lesz jogosult ez a szolgáltató, de cserébe nem kap versenytársat sem, anélkül működhet. Az indoklás nem teljesen egyértelmű, mivel lehetőség nyílna eszerint nem csupán a kiemelt turisztikai központok közötti relációra, hanem egyéb útvonalon is az állami támogatás csökkentésére. Például ahol van vasúti közlekedés, ott ez az előterjesztés lehetővé teszi, hogy ne legyen autóbuzos személyszállítás.

Ahogy a bevezetőmben mondtam, több kérdést nyit meg ez az előterjesztés, mint amennyi választ ad. Természetesen az elektronikus kártya használatát, az elektronikus panaszkezelést, ezeket mind támogathatónak tartjuk. Ugyanakkor ez az egész kérdés, mivel jelenleg még a Törvényalkotási bizottság, a TAB előtt van az e-kártya bevezetésének, szabályozásának bizonyos kérdése, ez pedig arra épül, mi úgy látjuk, hogy nem bírálható el támogatólag. Az e-kártyáról szóló törvényjavaslat mint háttérjogsza-

bály tartalma pontosan nem ismert, így arról az MSZP-frakció értelemszerűen még dönteni nem tudott. Az elektronikus közlekedési kártya használatára számos európai nagyvárosban jól működő modellt lehet látni, azonban a kedvezmények igazolása miatti kötelező használat a hangoztatott fakultatív felhasználás lehetőségének elvével szembe megy. Tehát van egy hirdetett elv és annak ellentmondó gyakorlat a kedvezmények igazolása területén.

A párhuzamosságok felszámolásával kapcsolatban a szabályozás nagyon szűkszavú. Szűk körben ugyan indokolt lehet ez az elképzelés, amit itt vázolnak, mondjuk, tényleg a turisztikai területen, ahol adódhatnak akár menettrendtől eltérő vagy abba nehezen illeszthető igények is, de nagyobb, szélesebb körben való alkalmazása esetén egyes megszokott, közönség által igényelt viszonylatokon az utazási kedvezmények megszűnésének kockázatával jár. Féltő, hogy ezzel kell szembesülnie az utazóközönségnek, tehát ennek mindenképpen egy pontosítását tartjuk szükségesnek.

A pozitív részeit természetesen támogatva, de az egészre azt mondjuk, hogy még dolgozzanak rajta és pontosítsák. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps az MSZP soraiból.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Schmuck Erzsébetnek, az LMP képviselőcsoportja vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! A személyszállítási szolgáltatásokról szóló 2012. évi XLI. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat kapcsán szólni kell mind a pozitívumokról, mind arról, miben kellene változtatni. Előrebocsátom, a legfontosabb dolog, amin változtatni kell, az a szemlélet, ami a személyszállítási ágakat külön, elzártan kezeli, holott előrelépni csak az integrációban lehet. Ez az érdeke mind az utazóknak, de a szakmának és a szolgáltatóknak is. A törvényjavaslat pozitív programjainak egyike a közlekedési kártya fogalmának bevezetése. Ez megfelel egy elektronikus jegyrendszerhez vezető lépcsőnek. Kifogásolni ezen a téren csak az adatkezelő kicsit hosszú és bonyolult nevét - nemzeti személyszállítási intelligens közlekedési rendszerek platform - lehet.

Szintén támogatható a javaslat jogharmonizációs része, illetve a vízi szállítás személyszállításba való integrálását lehetővé tevő módosítás. Érdekes terület viszont az indokolatlan párhuzamosságok megszüntetése, az ezzel kapcsolatos módosítások. A közszolgálati kötelezettség kiegészülne azzal, hogy két, személyszállítási közszolgáltatással egyébként összekötött település között további személyszállítási közszolgáltatás, vonalakra vagy vonalak meghatározott csoportjára oly módon is biztosítható, amely során a közszolgáltatási szerződés a szolgáltató számára, a szolgáltatás ellátására vonatkozó, kizárólagos jogon kívül ellentételezés lehetőségét korlátozza vagy ki-

zárja - és most ezt magyarul. Ha egy módon már össze van kötve két település, akkor más közszolgáltatások privatizálhatók. Ez akkor kezdhető meg vagy tartható fenn, amennyiben az gazdasági szempontból megalapozott, erre vonatkozó utasigény fennáll, a szolgáltató azt a saját üzleti kockázatára vállalja, és az a közforrások hatékonyabb felhasználását szolgálja. Ez a rendelkezés véleményünk szerint megerősíti azokat a félelmeket, hogy a közelgő közúti személyszállítási piacnyitás előtt olyan változások lépnek életbe, hogy adott esetben egy-egy, a megfelelő útvonal kialakításával akár gazdaságosan ellátható részterületet is kiszervezhetnének úgy, hogy ahhoz nem párosulna a térség egyéb, esetleg gazdaságtalanul ellátható területeinek ellátási kötelezettsége.

Nem tudjuk még mindig, hogy milyen feltételekkel írják majd ki a közszolgáltatási szerződésekkel kapcsolatos pályázatokat, milyen védelmet építenek bele annak érdekében, hogy akár a kiszolgáltatott helyzetű lakosság ellátása, továbbá a munkavállalók jogai ne csorbuljanak, vagy ne alakuljon ki olyan helyzet, hogy a jobb elérési idővel rendelkező járat ugyan rendelkezésre áll, de azt csak kiemelt díjazásért tudják igénybe venni.

A fentiekhez kapcsolódik, hogy miközben egyre közeledik a piacnyitás, a Volán-társaságok legatyásodott állapotban vannak, rendkívül előregedett buszparkkal. Sajnos az eddigi tapasztalatok, főleg Budapesten, azt mutatják, hogy van mitől tartani. Mindez egy olyan problémára irányítja rá a figyelmet, ami túlmutat magán a közlekedéspolitikán. Itt a leszakadó, periférikus helyzetű vidéki térségek és összességében az ország kiegyensúlyozott területi fejlődésének elérése a tét. Egy olyan területet akarunk felosztani, ahová még nem tették meg a lábukat a baráti befektetők. Emiatt a buszos szakszervezetek is kifejezték az aggodalmukat. Nekik az a meglátásuk, hogy még az indoklás is számít, hiszen eddig is lehetőség volt magánvállalkozóknak kiemelt turisztikai célpontokra járatokat szervezni, sőt ezt a Volán is megtehetette és megteheti.

Fontos téma a személyszállításban dolgozók utazási kedvezményei. Jelenleg a vasúti és közúti közösségi szolgáltatások dolgozói el vannak hermetikusan zárva a másik résztől, holott minden afelé halad, hogy az egyes ágazatok integrációja közös tarifarendszer, közös jegyek és bérletek bevezetésével jár, ez pedig logikusan azt jelenti, hogy az egyes ágazatokban dolgozók, valamint nyugdíjasaik és hozzátartozóik az egész rendszerre kapjanak kedvezményeket, és ne csak saját eszközükre. Ebbe a törvényjavaslattal ellentétben beleértendő mindenki, aki például a vasútnál dolgozik, és akár közvetve hozzájárul a személyszállítási szolgáltatások fenntartásához, például a vasúti pályát fenntartók. A szakszervezetek félelme, hogy ha ezt itt, a személyszállítási törvényben szabályozzák, akkor egyrészt sokan kimaradnak. Másik jogos követelésük a szakszervezeteknek, hogy a kormánynak vagy egyéni kormány-

párti képviselőknek legyen egyeztetési kötelezettsége az egyes közlekedési módokat érintő változtatásoknál az adott ágazat szakszervezeteivel akkor is, ha csak a törvény egyes részeit érinti a változtatás.

(16.20)

Néhány részlet még, amit mindenképpen változtatni kellene a törvényben, és amire szintén a vasúti szakszervezetek hívták fel a figyelmet. A 3. §-ban van egy követelmény, ami az aláírások ellenőrzését követeli meg. Ez abszurd a következők miatt. 1. Az aláírások kezelésének nincs valós indoka, az indoklás nem tér ki erre. 2. A jogosultság megléte aláírás nélkül is ellenőrizhető. 3. Az aláírás változhat, így annak hitelességét nem lehet az ellenőrzés során kell megállapítani. 4. Az ellenőrzést végzők grafológiai ismeretekkel nincsenek ellátva. Ennek okán ezt a rendelkezést törölni kell.

A 10. és a 31. §-ban, bár a tiltott állami támogatás elleni fellépés támogatandó, de itt egy alapvető félreértés van. A szociális alapú támogatások közszolgáltatások esetében nem minősülnek tiltott támogatásnak. A 29. § 1/a. pontban részletezett szolgáltatás egyértelműen közszolgáltatás, nem indokolt a további közszolgáltatók esetében a menetdíj automatikus és teljes kizárása. Ezzel ugyanis a szolgáltatást igénybe vevők érdekei sérülnek. Javasoljuk az ilyen közszolgáltatások esetében a kedvezményeket rendeletben meghatározni.

Végül, de nem utolsósorban meg kell változtatni a sztrájkjogot, így a dolgozók alapvető munkavállalói jogait sértő rendelkezést, a minimális szolgáltatások magas szintjét, a 66, illetve 50 százalékot. Az Alaptörvény 17. cikke (2) bekezdésében biztosítja a jogot a munkavállalóknak és szervezeteiknek a munkabeszűntetéshez. Az elégséges szolgáltatás mennyiségének ilyen magas mértékben történő meghatározása azonban ellehetleníti és kiüresíti a sztrájkhoz való jogot.

Az Európai Unióban az elégséges szolgáltatási átlag személyszállítási szolgáltatások esetén a fele a jogszabályban meghatározottakénak. Javasoljuk, hogy helyi és elővárosi személyszállítási közszolgáltatások esetében 33 százalék, az országos és regionális személyszállítási közszolgáltatások esetén 25 százalék legyen az elégséges szolgáltatás mértéke. Köszönöm a figyelmet. *(Dr. Józsa István: 24 nem elég?)*

ELNÖK: Most megadom a szót Volner Jánosnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

VOLNER JÁNOS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Államtitkár Úr! Tekintettel arra, hogy a képviselőtársaim jó néhány olyan észrevételt megfogalmaztak az ellenzéki oldalon, amelyek valóban jogos szempontok, ha megengedi, elnök úr, én némileg más szempontokat szeretnék beemlíteni és megvilágítani azokat a

különbségeket, amelyek más pártok és a Jobbik között vannak szakpolitikai álláspont tekintetében.

Először is, ha a kvázi fiskális gazdasági tevékenységet folytató vállalatok sorsára tekintünk, márpedig ez a törvényjavaslat ilyen szervezeteket rendel szabályozni, akkor alapvetően azt láthatjuk, hogy tartósan a gördülőállomány egyetlenegy közlekedési vállalatnál nem lett úgy finanszírozva, hogy a kormány visszafizeti az amortizációs veszteséget. A BKV-nál például 800 milliárd forint az úgynevezett belső adósság, ami gyakorlatilag a járműszerelvények előregedéséből, csereérettségéből fakad. Értelemszerűen jóval magasabb üzemeltetési költségek mellett lehet egy ilyen rendszert működtetni. Amikor a kormány hozzányúl ehhez a területhez, nagyon fontosnak tartanánk, hogy teremtsen meg annak a garanciáját, hogy ne legyen hasonló állagromlás megfigyelhető, valóban egy hosszú távú koncepció keretében meg lehessen oldani ennek az ágazatnak a problémáját.

Hozzá tartozik ehhez az is, hogy az ön minisztériuma kezeli jelenleg a járműgyártás kérdését, az iparpolitikát. Ha most arra gondolok, hogy a Rába-projektet sikerült-e tartalommal megtölteni, olyan eredményre juthatunk, hogy alapvetően ezekre a buszokra inkább csak egy Rába címke került rá, egyébként pedig egy külföldi technológiával külföldön gyártott busz, amihez alig teszünk hozzá valamit és ez is nagyon kis darabszámban valósult meg.

Fontos lenne tehát, hogy egy olyan iparpolitikai koncepció is bejőjön egyszer - már nem ez az első törvényjavaslat, aminél ezt felrovnom a kormánynak -, amely lehetővé teszi, hogy a megfelelő ipari kapacitások a járművek gyártásánál létrejöhessenek, egyszerűen azért, mert egy gyártó arra nem tud alapozni, hogy most éppen rendel a kormány vagy valamelyik közösségi tulajdonban álló közlekedési vállalat 200 vagy 300 buszt. Egy gyártó arra tud alapozni, ha hosszú távon ki tudja számítani a saját jövőjét és lát maga előtt egy koncepciót. Látja, hogy van, mondjuk, a Volánnál 3 ezer busz, amit le szeretne cserélni a kormány, hiszen most kormányzati felügyelet alatt álló társaságról beszélünk, a Magyar Nemzeti Vagyonkezelőn keresztül birtokolja a kormány, és látna adott esetben egy gyártó, befektető, hogy egyszerre 3 ezret nem cserélnek, de évente lecsereálnak 300-400 buszt. Ez már egy olyan kapacitás, amire lehet ipari kapacitást építeni, tervezni. Ezzel lehetne elősegíteni, hogy olcsóbb legyen az eszközbeszerzés, hiszen a magyar nemzetgazdaság részesedése a járműállomány cseréjéből sokkal magasabb, mint jelenleg, amikor mondjuk, Mercedes buszokat vásárolnak, vagy megveszik a Volvo buszokat egy technológiai partnerség keretén belül, ráragasztanak egy Rába címkét és onnantól fogva megpróbálják magyar busznak ábrázolni azt, amihez, valljuk meg őszintén, nagyon kevés közünk van.

Fontosnak tartom azt is, államtitkár úr, hogy kollégám, Schmuck Erzsébet előbb jogos aggodal-

makat fogalmazott meg a dolgozók sorsával kapcsolatban, és a szakszervezeti jogok kibővítését, vagy legalábbis helyben tartását kérte. Fontosnak tartom azonban azt is, hogy Magyarországon végre olyan tömegközlekedés legyen, amely versenyképes mutatókkal rendelkezik. Nem voltam rest, leültem a Jobbik által a BKV igazgatóságába delegált tagunkkal, és megnéztük azokat a mutatószámokat, amelyek egy magánkézben levő busztársaság és a BKV között húzódnak meg.

Érdekes arányszámokra lehetett bukkanni. Egy eszközre, egy buszra közel háromszor annyi alkalmazott jut jelenleg a közösségi vállalatnál, mint amennyi egy magánkézben levő buszra jut. Nyilvánvaló, hogy részben az indokolja a magasabb létszámot, hogy a járműállomány előregedett, a karbantartása, alkatrész-utánpótlása jelentősebb mennyiségű dolgozót igényel. A másik része viszont adminisztratív vízfej, rossz munkaszervezés és nagyon sok hasonló, amit, úgy gondolom, meg kellene szüntetni. Ebben a javaslatban erre lehetőség lett volna, hiszen a kormány már nem először nyúl hozzá a közlekedési közlekedést szabályozó ágazatok valamelyikéhez, mégsem történt meg. Nagyon fontos az, hogy olyan mutatószámok alakuljanak ki a magyar közösségi közlekedési szektoron belül is, amelyek legalábbis közelítenek egy nyugat-európai állapothoz, és nincs olyan jellegű túlfoglalkoztatás egy adminisztratív vízfejen belül, ami egyébként drágává teszi a rendszert, és ilyen módon nagyobb állami támogatásokkal lehet csak ezt a rendszert működtetni.

Fontosnak tartom azt is elmondani, hogy amikor egy ilyen rendszert kialakítunk, bizony az Európai Unió egyes elveivel is szembekerül Magyarország, szembekerül maga a kormány is, hiszen az Európai Unió egy alapvetően felzárkóztató elvet érvényesít Magyarországon is, ugyanúgy, mint más európai országokban. A felzárkóztató elv keretén belül elsősorban azokba a térségekbe jut forrás a különböző fejlesztésekhez, amelyek gazdasági fejlettsége elmarad az Unióétól jelentős mértékben, a 7 darab NUTS II-es magyar régió közül négy régió Európa 20 legszegényebb régiójának egyike, ide jut forrás, a központi régióba, például Budapestre és környékére kevésbé. Ez azért probléma, mert adott esetben nem biztos, hogy a forráselosztásnak ezt a felzárkóztató elvet kellene követnie. Lehet, hogy máshol jobban hasznosulna ez a forrás, és máshol költséghatékonyabban lehetne elkölteni a pénzt. Azt látom, hogy ezzel kapcsolatban a kormánynál nincs olyan koncepció, amely engem megnyugtatna, amely a szakma felé egy jó üzenet lehetne. Tehát itt még, azt gondolom, van mit tenni.

A tarifaközösség kérdése egy olyan dolog, amit mindenképpen fel szeretnék hozni, hiszen bizonyos párhuzamosságokat némileg érint ez a törvényjavaslat is. Nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy ha egy adott régióon belül közlekedő emberekről van szó, akkor úgy tudjanak az úti céljukig eljutni, hogy lehe-

tőség szerint a közösségi közlekedést egy kártyával, egy tarifával vehessék igénybe, és ez számukra sem adminisztratív, sem anyagilag ne jelentsen többletterhet. Megint csak nagyon fontosnak tartom azt, hogy ha megnézzük a közösségi közlekedés finanszírozását, alapvetően azt láthatjuk, hogy rendkívül alacsony azoknak az aránya például a MÁV-nál, akik teljes értékű menetjegyet vásárolnak.

(16.30)

Ha jól emlékszem a statisztikára, 17-18 százalék volt, aki teljes értékű menetjeggyel utazik, a többiek különböző kedvezményeket vesznek igénybe. Mi arra tettünk már korábban is javaslatot, hogy a kormány, tekintettel arra, hogy több befektető szerint a magyar munkaerő nem eléggé mobilis, tegyen arra javaslatot, vagy fogadja be a mi javaslatunkat, amely a kafetéria-rendszer megváltoztatásán keresztül eredményezheti azt, hogy ha a munkaerőt mobilissá tudjuk tenni, el tudjanak jutni azokra a helyekre az emberek, ahol foglalkoztatni lehet őket, ahol munkát tudnak végezni, és én úgy gondolom, hogy akkor a jobb járatkihasználtság sokkal szebb megtérülési mutatókat produkál a közösségi közlekedési ágazaton belül is. Most valljuk meg őszintén, nagyon sokszor ezek az ágazatok, amit a törvényjavaslat is érint, nem versenyképesek, mert magánúton, például személyautóval gyorsabb, könnyebb és még olcsóbb is eljutni adott esetben a megfelelő helyre, mint ha mondjuk, az adott ember közösségi közlekedést venne igénybe.

Nagyon fontosnak tartom azt, hogy jelenleg a jól kihasznált nyereséges útvonalakat ellentételezés nélkül, de ki lehet szervezni piaci vállalkozásoknak. Nagyon fontosnak tartjuk azt a keresztfinanszírozást, ami megvalósult az elmúlt időszakban, vagy meg kellett volna, hogy valósuljon inkább, így fogalmazok, hogy egyes, kevésbé nyereséges viszonylatokban is járatnak adott esetben különböző vállalatok járatokat, és a nyereséges járatok nyereségéből pótolják a veszteséges járatok veszteségét, és ilyen módon egy kiegyensúlyozott rendszer állhat föl, ebbe az irányba lenne érdemes menni, mert itt a törvényjavaslatnál én azt látom, hogy lehetőség lesz sajnos arra, hogy egyes nyereséges részeket levállassanak magánüzemeltetők maguknak, vagy ilyen módon történjenek meg a közbeszerzési kiírások, más, kevésbé nyereséges részeket pedig majd nyilván közösségi tulajdonban fognak tartani. Legalábbis az eddigi gyakorlat, sajnos azt kell mondjam, ezt mutatta.

Azt is fontosnak tartom, hogy az idegenforgalmi szempontból fenntartott járatokra is kell hogy ellentételezés jusson, hiszen adott esetben nem biztos, hogy érdemes lesz fenntartani csak piaci alapon egy ilyen járatot, ha ezt nem oldja meg finanszírozás oldalán a kormány. Ezekben a desztinációkban is, ahol a turisták gyakran megfordulnak, sok ezer ember él, adott esetben tíz- vagy százezres létszámban,

tehát fontos, hogy az ő számukra is igénybe vehetők legyenek a közösségi közlekedés kedvezményei, és kérem azt, hogy a kormány ezt a javaslatot is fontolja meg, hiszen ebből jelentős probléma származhat a későbbiekben. Köszönöm szépen, elnök úr. *(Taps a Jobbik soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! A vezérszónoki felszólalások végére értünk. Most normál hozzászólásra van lehetőség. Megadom a szót Gúr Nándor képviselő úrnak.

GÚR NÁNDOR (MSZP): Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Alapvetően három-négy kérdést szeretnék érinteni. Az egyik magának az elektronikus kártyának a bevezetésével, annak a szabályozó törvényi háttérrel kapcsolatos. Józsa képviselőtársam érintette, hogy jelen pillanatban - hogy is fogalmazzak? - még nagyon képlékenynek tekinthető az a törvényi háttér, ami emögött megrajzolódik. Gyakorlatilag a TAB ülésének a napi-rendjéről is levették, lekerült ennek a szabályozásnak a tárgyalása, és mi most a személyszállítás kérdésköréhez illetően pedig ilyen evidenciaként beszélünk erről a történetről. Mintha teljességében tisztában lennénk azzal, hogy mondjuk, a törvényi szabályozási háttére hogyan és miképpen alakul ki az elektronikus kártyát szabályozó kérdéskörnek. Nem jó. Szerintem ez nincs így rendjén.

Sokadjára tapasztalom a parlament falai között azt, hogy bizonyos törvénytervezetek tárgyalásánál olyan, a törvénytervezet beltartalmában meghatározó kérdéskörök, amelyek egyéb más részfelületen, más törvénytervezet keretei között kerülnek megtárgyalásra, úgy folytatjuk le a vitát, hogy azok még nem állnak rendelkezésre. Mondhatnám példák sokaságát is erre. Itt volt a napokban, hogy ne menjek nagyon messzire, az iskolaszövetkezetek keretei között tárgyalt törvénytervezet, amely a passzív-aktív jogviszony keretei között lévő különbségek megszüntetéséről szólt, miközben párhuzamosan be volt adva Kósa képviselőtársam részéről egy másik, ami az iskolaszövetkezetek keretei között dolgozó fiatalokat érintő, megszerzett béreknek a védelmét célozta meg a címszavakban, és miközben az egyikről döntöttünk egy adott nap leforgása alatt 12 óra magasságában, fél egykor, a másik visszavonásra került. Holott a kérdések egymás mellett futóak és egymást kiegészítőek voltak.

Szóval, egy szó, mint száz, nem jó az a rendszer, amikor úgy építik fel a törvényalkotás menetrendjét, hogy mértékadó befolyással bíró kérdések nincsenek eldöntve, és utána egy komplexebbnek mondható törvénytervezet keretei között pedig evidenciaként veszik számításba, mintha azon már túl lenne a törvénykezés.

A másik része ennek az elektronikus kártyának a kérdéskörével kapcsolatosan az, hogy folyamatosan az került hangoztatásra a korábbiakban, hogy ez választható, egy fakultatív rendszer keretei között

kerül bevezetésre, és hát nyugodtan, őszintén, világosan kell beszélni erről a kérdésről. Ez a fakultatív seholy sincs meg, hiszen kötelező érvényűvé válik azáltal, hogy ha nem ekképpen történik, akkor a kedvezmények igénybevétele gyakorlatilag nem tud megtörténni. Most persze még olyan torzók sokaságával is találkozunk, hogy egyrészt a 14. életévét betöltött fiataloknak az elektronikus kártya megléte kapcsán most az, hogy az arckép és sok minden egyéb más rendelkezésre állítása az azonosíthatóság érdekében meg kell hogy legyen, amellet, mondjuk, az aláírással is jegyezni kell majd ezt a kártyát.

Igazából azért tartom ezt ellentmondásosságnak, mert az aláírások kérdésének, kezelésének nincs igazából valós indoka. Gondolják csak végig, hogy a jogosultság megléte az aláírás hiányában ellenőrizhető-e. Hogy a fenébe ne? Ezernyi más olyan ellenőrzési pont van, ami gyakorlatilag a jogosultság és a jogosult egymáshoz való illeszttettségének a lehetőségét biztosítja. Másrészt főleg fiatalokban egy 14-15-16-17 éves gyermek esetében, majd a saját gyermekeiknél nézzék meg, ha aláíratnak vele valamit csak úgy próbajelleggel 14 évesen, utána meg 16 évesen, hogy mennyire azonosak az aláírások a gyermekeknél. Ez az a kor, amikor a leginkább változik az aláírás módja és mikéntje, és ebből csak azt akarom kihozni, hogy és akkor egy adott ellenőrzés kapcsán, egy ellenőrzési ponton azok, akik majd ezt ellenőrzik, azok ugye grafológusként állnak természetesen rendelkezésre, és ők majd hitelesen meg fogják tudni állapítani, hogy mondjuk, amit egy évvel ezelőtt az a gyermek ellenjegyzett, az az aláírás és a mai egyenértékű-e, egy kézből származó-e. Azt kell hogy mondjam, hogy szükségszerűsége is vitatható a dolognak meg a praktikussága is ilyen értelemben. Nem véletlenül ehhez és egyéb más pontokhoz illetően módosító javaslatokat is be fogunk nyújtani, egyszerűen azért, hogy ha lehet, akkor tényleg az élethez igazítsuk, és jobbitsuk ennek a törvénynek az alakulását.

A másik kérdés, ami az állami menetdíjtámogatásokhoz kapcsolódik. Hát, itt képviselőtársaim már szóltak róla, hogy nemcsak különböző desztinációk, világörökségi helyszínek, egyebek tekintetében, hanem általában vetten is, a törvény szellemiségéből fakadóan olybá tűnik, hogy bármit csinálhatnak. Nem egzakt mindaz, ami megfoghatóan le van írva, bármit csinálhatnak a menetkedvezmények tekintetében, akár azt le is nullázhatják, és cserébe persze annyit biztosítanak, hogy versenytárs nélkülivé válik a történet, a versenytársak kiiktatására kerül sor, likvidálására kerül sor. Nem gondolom, hogy ez a kizárólagosság mindent megold, és ez a legjobb az indokolatlannak mondott párhuzamosságok felszámolása tekintetében.

(16.40)

Azt gondolom, hogy sokkal jobb megoldási formák is vannak erre. Szintén módosító javaslatokkal

próbáljuk majd kezelni ezt a kérdést, most itt a részleteket e tekintetben nem ismertetem, nem kívánom ezzel a képviselőtársaimat untatni.

De azt szeretném mondani, hogy az a fajta gondolkodás, az a fajta logika, ami arról szólt, hogy ahol vasút van, ott mondjuk, autóbusz-közlekedés ne legyen, nem biztos, hogy ezt illetéknéppen kell működtetni.

Gondoljanak csak bele, nem akarom én a régmúltat visszaidézni, de valamikor volt MÁVAUT, ha jól emlékszem, egy ilyen névre hallgató nagy „intézmény”, gazdálkodó szervezet, és egy összehangolt, ráhordással bíró, tehát egy logikai mederben kezelhető vállalkozás működött, ami - most mindegy, hogy mely kormányok időszakában, nem azt akarom citálni - utána darabjaira szétszedve rengeteg, mára kialakult ellentmondásosságot magában hordozva és az embereknek nem mindig az érdekeit szolgálva működő egységek sokaságát hívta életre.

Én nem azt mondom, hogy MÁVAUT-ot kell csinálni, nem, de azt mondom mindenképpen, hogy azt a fajta normálisnak mondható vagy normális integrációt, ami a közúti és a vasúti, a kötött pályás közlekedés viszonyrendszerében ki kell hogy alakuljon, mindenképpen szem előtt kellene tartani a törvényalkotás tekintetében azoknak, akik ilyen típusú törvények betervezését teszik meg.

A másik része a történetnek, ami a kedvezmények, ami az előbb említett aláírások vagy a különféle felügyeleti jogosítványok kérdéskörét érinti: az államháztartási miniszternek tudnia kell arról, hogy a közlekedési kérdéseket kezelő, felügyelő miniszter, közlekedésért felelős miniszter hogyan és milyen döntéseket hoz. Azt gondolom, hogy ha az államháztartásért felelős miniszternek tudnia kell azt, hogy a közlekedésért felelősséget viselő miniszter hogy dönt, akkor az Áht.-t felügyelő miniszter döntéseiről meg tudnia kell a miniszterelnöknek, akkor tegyük bele a miniszterelnököt is ebbe a kérdésbe. Szóval, vagy vannak felelősök, és ezek a felelősök egyértelműen a felelősség, a kötelem oldaláról tudják kezelni a kérdéseket, vagy azt gondolom, hogy egy fékefoghatatlan, egy végtelen, egymás felett, mellett hatáskörök kialakításával párosuló felügyeleti rendszert alakítanak ki, aztán a végén senki nem lesz a felelőse semminek. Azt meg nem akarom már elmondani, hogy annak meg mi a következménye, mert látjuk az elmúlt esztendőök időszakából fakadóan.

Az utazási kedvezmények részbeni vagy teljes megszüntetése bizonyos értelemben - vagy nem bizonyos értelemben, egyértelműen - az embereken csattan. Azt gondolom, hogy azt kellene végiggondolni inkább, hogy a meglévő, lehetséges, mozgatható források racionális felhasználása hogyan és miképpen történik meg, hogy hol lehet ma meglévő irracionalitásokat felszámolni, nem pedig azt, hogy hogyan és miképpen lehet kedvezményeket elvenni az emberektől.

Mondok erre példát önöknek. 2005 volt, ha jól emlékszem, nem vasúttörvény volt ez, hanem hason-

lón valami személyszállítási, közösségi közlekedési törvény, de hát végül is ennek a része például a MÁV is. 2005-ben hoztak olyan intézkedéseket, amelyek tekintetében a MÁV keretei közül kiszervezett emberek más cégek keretei között történő foglalkoztatása mellett azzal együtt, hogy ugyanazt a tevékenységet végezték darabra, dekára, mindegy, hogy milyen mértékegységet használunk, tehát ugyanazt csinálták, a kedvezményeiket elveszítették.

Majd utána érdekes módon, az idő előrehaladtával történtek olyan dolgok, alakultak olyan folyamatok, amelynek a kapcsán bizonyos értelmű visszacszervezésekre került sor a MÁV keretei közé. Adott esetben ugyanezek az emberek visszakerültek a MÁV keretei közé, de mivel a kikerülés kapcsán a kedvezményüket elveszítették, a visszakerülésük tekintetében arról már senki nem gondoskodott, hogy a kedvezményeket újra megkapják. Magyarul, 40 éve, 30 éve, 25 éve, teljesen mindegy, hány esztendeje, ugyanazt a munkát végzik, közben volt egy munkáltatói váltás, de a munka nem változott, ugyanazt végezték, majd utána visszakerülnek úgymond az anyafoglalkoztatóhoz, a MÁV keretei közé, és mégsem ugyanazokat a kedvezményeket élvezik, mint annak előtte élvezték.

Önök úgy ítélik meg, úgy gondolják, hogy ez egy korrekt eljárási metódus? Én nem. Én úgy ítélem meg, hogy ez abszolút módon inkorrekt, mert legalább azon emberek esetében, akik korábban MÁV kötelei között foglalkoztatottként kedvezményekhez jutottak hozzá, mert hát adott esetben, mondjuk, a fizetésüket nem emelték úgy, mint ahogy, mert azt mondták nekik, hogy hát neked a fizetésed többletét, amit te hiányolsz, az a kedvezmény biztosítja meg a családot számára biztosított kedvezmény, amelyet kiegészítésként kapsz, azt vették el tőle, majd - még egyszer ismételve, csak hogy rögzüljön - miután adott esetben visszakerültek a MÁV kötelei közé, akkor már senki nem gondoskodott arról, hogy ezeket a kedvezményeket újra visszakapja az érintett ember.

De mondhatnánk más ilyen torzókat is, ami az emberek sokaságát érinti és az élet kapcsán előforduló jelenségeként fogható meg. Mondjuk, egy MÁV keretei között dolgozó, aki élvezi ezt a kedvezményt és élvez az általa nevelt gyermek is, elvállik. Ilyen van, sajnálatos, legalábbis nem szerencsés, de meg-esik. Elválnak, és mondjuk az apa az, aki a MÁV keretei között végez tevékenységet, de az anya az, aki a gyermeket neveli, aki például vidéken lakó gyermekként Budapesten egyetemi oktatásban részesül, és volt neki menetkedvezménye a MÁV-ot érintően az édesapja után. Mivel nem az édesapjával egy lakóingatlanban éli az életét, ilyen értelemben ezek a kedvezmények az ő számára már nincsenek. Normális dolog ez?

És még tudnék számtalan ilyen példát mondani. Ezeket csak azért vetítettem előre, hogy amikor úgy globálisan a személyszállítás kérdéskörével, vasúti

közlekedéssel, sok minden egyéb mással foglalkozunk, akkor talán a rendszerekkel való foglalkozás mellett jó lenne, ha soha nem feledkeznénk el az emberekről. Soha nem feledkeznénk el arról, akik mondjuk, ezt a tevékenységet végzik, akik mondjuk, ennek a tevékenységnek a végzése kapcsán nem kapják meg azt a pénzügyi forrást, ami talán megilletné őket, de egyéb kiegészítéseket kapnak, amelyeket utána így, úgy, amúgy, ahogy a példákat sorakoztatam, veszik el tőlük, és soha nem adják vissza nekik, akkor sem, hogyha a helyzet újjólag visszaáll az eredeti állapotába.

Egy szó mint száz, azt akarom mondani, hogy ezernyi olyan humánus jellegű tennivalójuk is lenne, nem csak gazdasági orientáció, megfontolás, amelyeket nem szabad lenne figyelmen kívül hagyni.

A záró gondolataim közül nem kívánom kihagyni azt, hogy bár Magyarország nem egy nagyon nagy kiterjedésű ország, 93 ezer négyzetkilométer, de mégis óriási különbségekkel bír. Igen, vannak hátrányos meg halmozottan hátrányos helyzetű térségei ennek az országnak.

Igen, én úgy gondolom, hogy ezeknek a térségeknek abszolút módon szükségük van azokra a felzárkóztató forrásokra és pénzekre, amik az Európai Unió jóvoltából megérinthezik őket, és az államnak meg az a feladata, hogy azon területek tekintetében, ahol ezek a források kevésbé vehetőek igénybe - Budapest -, ott pedig az állam garantálja ezeknek a forrásoknak a létét. Elnök úr, köszönöm szépen. *(Dr. Józsa István tapsol.)*

ELNÖK: Tisztelt Képviselőtársaim! Kérdezem, ki kíván hozzászólni, mert egyetlenegy kétpercest látok, Gúr Nándor képviselő úr részéről. Nem tudom, hogy fenntartja-e. *(Gúr Nándor: Köszönöm szépen, elnök úr, nem, nem tartom fenn.)* Rendben.

Ha nincs további hozzászólási szándék, akkor az általános vitát lezárom, és megadom a szót Tasó László államtitkár úrnak.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! Néhány dologra mindenképpen reagálni kell, ami az általános vita során elhangzott, azért is, mert biztos nem kellő információ mondatta a képviselőtársakkal azokat a mondatokat, amelyeket hallottunk. De ha így marad a jegyzőkönyvben, válasz nélkül, akkor talán ez rossz lehet.

Tehát néhány dolgot szeretnék leszögezni. Először is, ha visszafelé haladunk, Gúr Nándor képviselőtársamnak szeretném elmondani, hogy szó sincs bármilyen kedvezmény elvételéről, nincs ilyenről szó. *(Gúr Nándor és dr. Józsa István közbeszól.)* Én arra kérem, hogy ne ezt hangoztassa és ne ezzel folytassa a napját, illetve a következő napokat, hogy arról tájékoztatja a hallgatóságot, hogy bármit el akarunk venni. *(Gúr Nándor: Már elvettétek!)*

(16.50)

A másik, ami fontos, hogy biztosan jól olvasták és értették is, de még egyszer megismételném: csak azokban az esetekben van arról szó, hogy piaci alapon történő járatindítások lesznek, ahol egyébként megmarad a meglévő járat. Önök jól tudják ezt egyébként, pontosan, de azért, gondolom, elmondták a jegyzőkönyv kedvéért ezzel kapcsolatos aggályait. Csak legyen pontosítva! Tehát azokon a helyeken történhet piaci alapon önfenntartó járat indítása, ahol egyébként megmaradnak azok a járatok, amelyek most vannak.

Ami fontos még, hogy egyébként a szolgáltató és a fejlesztési miniszter között kell egy szerződést kötni, ami elég erős kötöttséget jelent.

Schmuck Erzsébet képviselőtársunk már nincs itt, néhány dologban... *(Gúr Nándor: De itt van! - Dr. Józsa István: Ott van, jegyző!)* Bocsánat, elnézést kérek, most már látom. *(Gúr Nándor: Nem követed a mozgását.)* Nem figyeltem a mozgását, igen. Szeretném megerősíteni, hogy ott is van egy tévhit. Még egyszer: a szakszervezetekkel minden alkalommal tárgyalunk, tehát minden esetben és minden fontos kérdésben a véleményüket kérjük is, és meg is kapjuk mindig a válaszukat. Tehát minden alkalommal, amikor a törvény-előkészítés folyamata zajlik, akkor azoknak a szakszervezeteknek, amelyekkel kapcsolatban álltunk és állunk most is, mindig figyelemmel vagyunk a véleményére.

Nagyon fontos Volner János képviselőtársamnak hangsúlyozni, hogy a hazai járműgyártásra odafigyelünk, de azért vannak téves információk. A Volvo-Rába viszonyáról csak egy picit kitérőt. A kettőjük közötti megállapodás arról szól, hogy értékben lekötetik egymás mozgását. Tehát amit a Volvo beszállít értékékként, azt egyébként itt költi el, és így tehet a Rába is. Van köztük egy elszámolás, ami azt jelenti, hogy mind a ketten a piacon megvannak, szerepelnek, és egyik sem működik a másik rovására.

A tarifaközösség, amiről szintén Józsa képviselő úr szólt, és többen, Volner képviselő úr is említést tett róla: ez valóban egy fontos és követendő magatartás, az a tervünk, hogy az egységes jegyrendszer kiépítésével természetszerűen Magyarországon a közszolgáltatások világában is egységesítést fogunk alkalmazni. Szeretnénk elérni, hogyha a közszolgáltatás világában nem az döntené el, hogy mennyibe kerül egy kilométert utazni autóbusszal vagy éppen vasúti vonalon, hogy hol és milyen területen történik ez, hanem mindenkinek egyforma lehetősége legyen, és egy kilométer egyforma díjat jelentsen mindenki számára és minden közösségi közlekedési eszközön. Az egy másik történet, hogy belül hogy számolandó el és hogy számolják majd el. De szeretnénk, ha a verseny nem versengés lenne, ezért is körültekintően kell megfogalmazni és rögzíteni az esedékes közszolgáltatási változásokat, hiszen tudjuk, hogy '17. január 1-jével új időszak kezdődik. Tehát nem lehet elkap-

kodni, körültekintően kell ezzel kapcsolatban is eljárni, és ennek az előkészítése folyamatban van.

A miniszter jogköre a szabályozásra terjed ki. Tehát a miniszternek nem lesz olyan jogköre és nem is lehet olyan jogköre, hogy elvegyen kikötőket, az ő lehetőségei abban nyilvánulnak meg, hogy a szabályozási rendet jóváhagyja.

A közpénzek hatékony felhasználása itt minden képviselőnek a szándéka, nem vitatom el senkitől sem, hogy ilyen szándékkal teszi meg a hozzászólását, de önök se vitassák el semmiképpen sem, hogy mi is ezzel a szándékkal alkotjuk meg a rendszereket és állítjuk fel a szabályokat. Mi is szeretnénk, hogy valamennyi kedvezmény, amit igénybe vehetnek Magyarországon, az valóban eljusson ahhoz, akinek címezzük. Ezért fontos az, hogy nyomon tudjuk követni, hogy kik kapják meg Magyarországon a közlekedéssel kapcsolatos kedvezményeket. Ezért van szükség arra, hogy ennek a nyilvántartása pontos és beazonosítható legyen.

Talán ennyi röviden a válasz arra, amit az imént a kedves képviselőtársak elmondtak. És még annyit mindenképpen szeretnék hozzátenni, hogy a következő időszakban is lesznek még változások, de most a sürgősséget az is indokolta, hogy június 16-ától életbe fog lépni az a rendelkezés, amelyhez igazítani kellett a jogszabályainkat.

Tisztelettel köszönöm a figyelmüket. *(Taps a Fidesz soraiból.)*

ELNÖK: Tisztelt Országgyűlés! A módosító javaslatok benyújtására 16 óráig volt lehetőség.

Most soron következik **a vasútnak nem minősülő egyéb kötöttpályás közlekedésről szóló törvényjavaslat, valamint a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény, valamint az ezzel összefüggő törvények módosításáról szóló törvényjavaslat együttes általános vitája** a lezárásig. Az előterjesztések T/4886. és T/4887. számokon a parlamenti informatikai hálózaton elérhetők.

Elsőként megadom a szót szintén Tasó László úrnak, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium államtitkáranak.

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár, a napirendi pont előadója: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Országgyűlés! A vasúti közlekedésről szóló törvény módosításának elsődleges célja az egységes európai vasúti térség létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv átültetése. Az irányelv a korábban hatályos irányelvekhez képest kismértékben átalakította az áru fuvarozó és személyszállító vasúti társaságok által a vasúti infrastruktúra használatára során igénybe vehető szolgáltatások körét. Ez egyben a pályahálózat használati díjainak képzésére és a díjak kiszámítására vonatkozó szabályok megváltozását is eredményezte. Ezen-

kívül az irányelv újabb szereplőket vont be a szabályozásba, az úgynevezett kiszolgáltató létesítményeket és azok üzemeltetőit is, valamint szigorította a piacfelügyeleti hatósággal kapcsolatos függetlenségi feltételeket. Az irányelv tehát olyan jelentős alapvető változásokat hozott a vasúti szabályozásban, amely a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény módosítását tette szükségessé.

Az irányelv szabályainak átültetése során külön gondot fordítottunk arra, hogy a magyar sajátosságokat is figyelembe vegyük, és minden olyan tevékenységet, amit lehet, mentesítsünk az irányelv szigorú rendelkezéseitől.

A törvényt módosítás egyes rendelkezéseit áttekintve alapvető változás, hogy kikerülnek a törvény hatálya alól egyes kötöttpályás rendszerek, mint például az sikló, a sífelvonó, a libegő vagy a kötélpálya. Az ezekre vonatkozó szabályok a vasútnak nem minősülő egyéb kötöttpályás közlekedésről szóló törvényjavaslatban szerepelnek.

A vasúti törvény hatályos fogalomrendszerét is felülvizsgáltuk, az irányelv fogalomrendszeréhez igazodóan módosítottuk, és egy új logika mentén csoportosítottuk, amely reményeink szerint megkönnyíti a jogalkalmazók számára a törvény használatát, rendelkezéseinek megismerését és értelmezését is.

Az irányelv új kategóriákat vezet be a vasúti szolgáltatások terén is, továbbtagolva az eddig meglévő felosztást. Emiatt új fogalomként a vasúti törvényben is be kell vezetni a városi vasúti szolgáltatás fogalmát, elválasztva az eddig egy kategóriát képező helyi rendszerektől. Ennek megfelelően a hazai nagyvárosi vasúti személyszállító hálózatok, Budapest, Debrecen, Miskolc, Szeged esetében most már városi szolgáltatásról kell beszélnünk. Az elkülönült, adott esetben a településeken kívüli vasúti rendszerek fognak a továbbiakban helyi rendszereknek minősülni.

Hasonló szétválasztást jelent az eddig fő tevékenységként nem vasúti áruszállítást végző üzemek köre, amelyek a korábbi szabályozás szerint úgynevezett saját célú pályahálózatoknak minősültek. Mivel azonban az irányelv lehetőséget teremt a magántulajdonú ipari létesítmények területén lévő mellékvágányok és szárnyvonalak irányelvi szabályozás alóli kivonására, ezért indokolt volt ezekre külön fogalmat alkotni, kihasználva a lehetőséget a mentesítésre. Ez az új fogalom a hazai vasúti szabályozásban régebben már használt iparvágány kategória lett.

Az országos hálózathoz kapcsolódó vasúti vágányok és pályahálózatok azért fontosak, mert a hazai vasúti szállítások legnagyobb részét kitevő áruk, az üzemek és ipari létesítmények felrakási helyei vagy célállomásai döntő szerepet játszanak a vasúti áru fuvarozás fellendülésében.

További változás, hogy a pályahálózat-működtető számára korábban magyar sajátosságként létrehozott úgynevezett pályavasúti működési engedély kikerült a szabályozásból. A működési en-

gedélyezés eltörlése biztonsági kockázatot nem jelent, tehát a pályahálózat-működtetők részére előírt vasútbiztonsági engedély továbbra is fennmarad.

A vasúti pályahálózattal és az azon nyújtott szolgáltatásokkal kapcsolatban további változás, hogy az irányelv meghatároz egy alapvető szolgáltatási csomagot, amit kötelezően csak a pályahálózat-működtető nyújthat. Az ezen kívüli szolgáltatások nyújtását pedig egy új szereplőre ruházza, amely a kiszolgáló létesítmény üzemeltetője vagy tulajdonosa.

A hatályos vasúti közlekedésről szóló törvény rendelkezései a nagyvasút mellett a siklóra, a sífelvonóra, a függővasútra, a kötélpályára és a turisztikai hajtányra is vonatkoznak. E kötöttpályás tevékenységek jelentősen különböznek a nagyvasúttól, az irányelvek átültetése miatt viszont a kisebb jelentőségű kötöttpályás rendszerekre vonatkozó szabályozás nem megfelelő részletességű. Ugyanakkor a kötöttpályás rendszerek egyre inkább teret nyerne mint aktív pihenési formák, turisztikai tevékenységek, ezért indokolt a vasúti közlekedés szabályozásától elválasztva, önálló törvényben rendezni az azokra vonatkozó keretszabályokat. Ennek érdekében dolgoztuk ki azt a törvényjavaslatot, amely meghatározza a tevékenységeknek a szervezeti, működési, biztonsági és műszaki kereteit.

(17.00)

A törvényjavaslat rendezi e kötöttpályás rendszerek engedélyezésének és hatósági ellenőrzésének kérdéseit is. A szabályozás nem különbözik a jelenleg hatályos vasúti törvényi rendelkezésektől, amennyiben a közlekedésbiztonsági és engedélyezési, ellenőrzési tevékenységet továbbra is a közlekedési hatóság fogja ellátni. Az egyéb kötöttpályás tevékenység végzésének általános feltételei meghatározása során elsődleges szempont volt az adminisztrációs terhek csökkentése, a jogalkalmazók számára egyértelmű és könnyen megismerhető szabályozás kialakítása.

Tekintettel az előzőekre, kérem a tisztelt Országgyűlést, támogassa a 2005. évi CLXXXIII. törvény változtatásait. Köszönöm figyelmüket. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Most vezérszónoki felszólalások következnek. Ennek keretében elsőként megadom a szót Völner Pálnak, a Fidesz képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. VÖLNER PÁL, a Fidesz képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Ház! Tisztelt Képviselőtársaim! Az Országgyűlés előtt lévő törvénytervezet a nagyvasúttól lényegesen eltérő, úgynevezett egyéb kötöttpályás közlekedési rendszerekre vonatkozó alapvető szabályokat tartalmazza, amelyek jelenleg a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvényben találhatók. Az úgynevezett egyéb kötöttpályás közlekedési rendszereken - ahogy

államtitkár úr is sorolta, sikló, sífelvonó, függővasút, kötélpályás turisztikai hajtány -, ezeken az eszközökön jórészt indokolatlan számon kérni a nagyvasutakra meghatározott uniós és hazai követelményeket, üzembe helyezésük és működtetésük így átláthatóbb jogszabályi feltételek mellett történhet meg a jövőben.

Mivel a vasúti törvény megalkotásának elsődleges indoka az úgynevezett nagyvasutakra vonatkozó uniós irányelvek átültetése volt, ezért a törvény rendelkezéseinek alkalmazása az egyéb kötöttpályás közlekedési rendszerekre nehézséget okozott a gyakorlatban, amit azonban a törvény felhatalmazása alapján kiadott végrehajtási rendeletek segítségével orvosolni lehetett. Azonban az egységes vasúti térség létrehozásáról szóló 2012/34/EU irányelv több korábbi irányelvet hatályon kívül helyezett, és olyan jelentős mértékű változást hozott, ami miatt a vasúti törvény jelentős mértékű módosítása vált szükségessé. Ezért megnyílt a lehetőség arra, hogy egy külön törvényben kerüljenek szabályozásra az egyéb kötöttpályás közlekedési rendszerek. Az önálló törvény megszületése lehetőség ad keretszabályok megalkotására az eddig mindenféle, így például biztonsági előírásokat nélkülöző kedvezési, turisztikai célú kötöttpályás eszközökre.

A vasúti munkavállalókkal kapcsolatos szabályozás nem változott, a törvényjavaslat azt nem érinti.

Bár külön törvény rendezi az egyéb kötöttpályás közlekedéssel összefüggő kérdéseket, az azokkal kapcsolatos igazgatási és hatósági tevékenységet továbbra is a közlekedésért felelős miniszter, valamint a vasúti közlekedési hatóság látja el. A javaslat kimondja, hogy műszaki engedély szükséges az alsó kötélvezetésű sífelvonó kivételével a trolibusz kötött pályájának és egyéb kötött pálya építéséhez, létesítéshez, korszerűsítéséhez, átalakításához, használatba vételéhez, fennmaradásához és megszüntetéséhez, valamint az egyéb kötöttpályás közlekedési rendszeren közlekedő jármű üzembe helyezéséhez. A műszaki engedélyt a közlekedési hatóság adja ki.

Megszűnhet a pályahálózat-működtető számára létrehozott pályavasúti engedély, de ez nem jelent kockázatot, mert a szükséges ellenőrzések a vasútbiztonsági engedélyezés során elvégezhetőek lesznek. A változással az országos, önkormányzati és más pályahálózat-működtetők adminisztratív és pénzügyi terhei csökkennek. A módosító javaslat a törvény fogalomrendszerét úgy vizsgálja felül, olyan logika szerint csoportosítja át a meghatározásokat, hogy ezzel megkönnyítse a későbbiekben várható uniós szabályozás, a negyedik vasúti csomag átültetését. A jogharmonizáció tervezett elfogadásával a magyar vasúti hagyományok fenntartása a bevált hazai gyakorlatok továbbélése mellett valósulhat meg, az ágazat versenyképességének fenntartása és növekedése, sikeres fejlődése érdekében.

Magyarország a közösségi rendelkezésekben könnyítést lehetővé tett mentességek teljes körével

élhet. Így egyebek mellett kivonhatja az uniós irányelv hatálya alól a nem főtevékenységként vasúti áruszállítást végző magántulajdonú ipari létesítmények területén lévő mellékvágányokat és vonalakat. Az iparvágányok egyszerűbb és olcsóbb fenntartása és működtetése elősegíti a vasúti teherszállítás elterjedését, amit korábban felszólaló képviselőtársaim is hangsúlyoztak.

Most pedig engedjék meg, hogy kitérjek a javaslat legfontosabb rendelkezéseire.

A 4., 5. § a tűrés kötelezettség meghatározásával lehetővé teszi a trolibuszt üzemeltető társaság számára, hogy a trolibusz felsővezetéke mellett fekvő ingatlanokon a trolibusz-közlekedést, illetőleg annak biztonságát elősegítő eszközöket helyezzen el, és a szabad kilátást akadályozó fákat, cserjéket eltávolítsa. Szeretném azonban hangsúlyozni, hogy az elhelyezés, a javítás és karbantartás a környezet- és természetvédelmi érdekek teljes figyelembevételével történhet. Ugyanezek a szabályok vonatkoznak az egyéb kötőpályás közlekedési rendszerekhez tartozó tartókötél és gyengeáramú vezeték, az ehhez tartozó tartószerkezet, jelzőkő, egyéb jelzés vagy ideiglenes eszköz elhelyezésére is.

A növényzet eltávolítása nem okozhat aránytalan sérelmet az érintett lakosság érdekei, illetve a környezet- és természetvédelmi érdekek szempontjából. Természetesen az ingatlanok tulajdonosát az ingatlan rendeltetészerű használatának akadályozása miatt az akadályozás mértékének megfelelő kártalanítás illeti meg.

A 6. § alapján az egyéb kötőpályás közlekedési tevékenység végzéséhez nincs szükség a közlekedési hatóság által kiállított engedélyre. Ezeket a tevékenységeket kizárólag bejelentés alapján is lehet végezni. Azt, hogy a bejelentéskor milyen adatokat kell megadni a hatóság számára, külön miniszteri rendelet fogja meghatározni.

A 7. § szerint az egyéb kötőpályás közlekedési rendszer létesítéséhez, átalakításához műszaki engedélyre van szükség, amit a közlekedési hatóság ad ki. Ez alól kivétel az alsó kötélvezetésű sífelvonó. A műszaki engedély egyszerre építési engedély és járműengedély, mivel az egyéb kötőpályás közlekedési rendszereknél általában ezt a két kategóriát nem lehet értelmezni. Az alsó kötélvezetésű sífelvonó telepítése közelebb áll a mutatványos berendezések összeszereléséhez és rögzítéséhez, így esetükben a mutatványos berendezéshez hasonlóan csak megfelelő sértékelő szervezet tanúsítására van szükség.

A 8. § kimondja, hogy az egyéb kötőpályás közlekedési rendszerekre vonatkozó alapvető műszaki biztonsági követelményeket miniszteri rendeletnek kell tartalmaznia. A síklóra, sífelvonóra és a függővasútra jelenleg is található ilyen szabályozás, mivel rájuk vonatkozóan egy 2003-as GKM-rendelet tartalmaz követelményeket.

A 10. és 12. §-ok az egyéb kötőpályás közlekedési rendszerek biztonságos üzemeltetéséért felelős

munkavállalókra állapítanak meg alapvető képzettségi szabályokat, illetve a képzés ellenőrzésével kapcsolatban rendezik a közlekedési hatóság teendőit. A képzési előírások kizárólag arra irányulnak, hogy a biztonságos üzemeltetés megvalósuljon, a törvényjavaslat a ma is működő képzési előírásoknál szigorúbb szabályozást nem valósít meg.

Tisztelt Ház! Ennek a javaslatnak kapcsán is érdemes megemlíteni, hogy több mint ezermilliárd forintot költött Magyarország uniós forrásból a közlekedés fejlesztésére a következő hét évben. A legnagyobb beruházások jellemzően a vasúti szektorban várhatók, de a tervek szerint a városi és elővárosi közlekedés fejlesztésére, gyorsforgalmi és ehhez köthető egyéb közúthálózati fejlesztésekre is lesz lehetőség.

Összefoglalva a javaslat előnyeit, a külön törvényben történő szabályozással a jogalkalmazók számára egyértelmű, átlátható, könnyen értelmezhető és alkalmazható szabályozás kialakítása válik lehetővé. A törvény elfogadásával csökkenhetnek az adminisztrációs terhek, és elkerülhetőek a felesleges szabályozó rendelkezések. Reményeink szerint a törvény hozzájárulhat az egyéb kötőpályás közlekedési rendszerek terjedéséhez, ezzel együtt a turizmus, a szabadidő aktív, mozgással, sportolással történő eltöltésének fellendüléséhez. Ezeket a szempontokat, kérem, vegyék figyelembe a vita során. Köszönöm megtisztelő figyelmüket. *(Szórványos taps.)*

ELNÖK: Most megadom a szót Józsa Istvánnak, az MSZP képviselőcsoportja vezérszónokának.

DR. JÓZSA ISTVÁN, az MSZP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm szépen, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Figyelve itt a közlekedéssel kapcsolatban napirendek sokaságát, akár azt is gondolhatnánk, hogy megtáltosodott a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium, mert ontja a Ház elé a szakmai előterjesztéseket, amivel kapcsolatban tényleg jót is lehet mondani.

(17.10)

Itt van például a vasútnak nem minősülő egyéb kötött pályás közlekedésről előterjesztett T/4886. számú törvényjavaslat, amely elsősorban technikai szabályokat tartalmaz. A hatályos jogszabályok szerint ma valamennyi kötött pályás közlekedésre vonatkozó normát, előírást a vasúti közlekedésről szóló törvény tartalmazza, azaz a vasúttörvény. Ez azt jelenti, hogy olyan eszközök is, mint a sífelvonó, a kézi hajtány a nagyvasúti szabályrendbe vannak befolgalva, ami egyáltalán nem indokolt. A javaslat szakmailag támogatható módon a célját tekintve azt fogalmazza meg, hogy ezeket külön törvényben rendezzék el. Elsősorban ezt figyelembe véve támogatja az MSZP a javaslatnak ezt a részét - remélem, külön szavazás lesz majd erről meg a másik részről -, mert-

hogy elsősorban szakmapolitikai megfontolásból kerül sor az egyes kötött pályás közlekedési formák külön jogszabályba foglalására, és ezek a technikai megfogalmazások elég korrektnek tűnnek.

Az egyéb kötött pályás közlekedésről szóló törvény létrehozásának a legfontosabb oka az volt, hogy a hatályos, a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény elsődleges célja az európai uniós jogszabályok átültetése volt, tehát egy jogharmonizációs előterjesztés annak idején 2005-ben, és ezáltal a kisebb jelentőségű, kevésbé bonyolult kötött pályás rendszerekre vonatkozóan nem került kidolgozásra a szabályozás megfelelő részletességgel. Azonban ezek a kötött pályás tevékenységek jelentős eltéréseket, különbözőségeket mutatnak. Ugyanakkor indokolt, hogy a vasúti közlekedés szabályozásától elválasztva önálló törvényben kerüljön rendezésre az ezekre vonatkozó keretszabályozás.

A területtel kapcsolatos igazgatási és hatósági tevékenységet a közlekedésért felelős miniszter, valamint a vasúti közlekedési hatóság látja el. A javaslat kimondja: műszaki engedély szükséges az alsó kötévezetésű sífelvonó kivételével a trolibusz kötött pályának és egyéb kötött pálya építéséhez, létesítéséhez, korszerűsítéséhez, átalakításához, használatbavételéhez, fennmaradásához és megszüntetéséhez, valamint az egyéb kötött pályás közlekedési rendszeren közlekedő jármű üzembe helyezéséhez is. A műszaki engedélyt a közlekedési hatóság adja ki. Az eddig számos elemében egyáltalán nem, vagy részletesen nem szabályozott egyéb kötött pályás tevékenység keretszabályozás formájában így törvényi szabályozást nyer. Ezt az MSZP-frakció támogatja.

Van az előterjesztésnek egy második része, a T/4887. számú, amely a vasúti közlekedésről szóló, szintén 2005. évi CLXXXIII. törvény, valamint az ezzel összefüggő törvények módosításáról szól. No, itt már azért sokkal több kérdésünk és aggályunk van. Értelemszerűen ez az előterjesztés meglehetősen sok definíciót tartalmaz, azonban ezek egy jó része nem eléggé pontos, esetenként helytelen, vagy más hatályos jogszabállyal ellentétben álló megfogalmazást tartalmaz. Itt van például az a kifejezés, hogy „nagyértékben kihasználatlan pályaszakasz”. Az a pályaszakasz minősül ennek, amelynek a kihasználtsága nem éri el az elméleti kapacitás 10 százalékát. Azonban mi az az elméleti kapacitás? Törvényi leírás, iránymutatás nélkül hogyan tudja a minisztérium ezt meghatározni? Ennek mértéke a jelenlegi 101/2007. GKM-rendeletben még 25 százalék, tehát 25 százalék alatt minősült nagyértékben kihasználatlan pályaszakasz. Mi indokolja, hogy 25 százalékról 10 százalékra csökken le a nagyértékben kihasználatlan pályaszakasz, illetve mi az az elméleti kapacitás, amit jelenleg nem ismerünk?

Van egy jó javaslat is, ez a vasút-villamos, vagy idegen szóval tram-train. Ez különösen Budapesten lenne sok lehetőséggel bíró megoldás. Németországban Berlinben és más nagyvárosokban ez az S-Bahn

szisztéma, ami nagyon sokat segít a tömegközlekedésben. Ebből viszont nem derül ki, hogy milyen viszonylatokon várható ennek a gyakorlati megvalósulása. Tehát a tram-train megoldásban konkrétan is gondolkodnak, vagy csak egy távlatos elképzelés ez? Kérdés, hogy vannak-e konkrét kormányzati tervek.

Mikor, milyen forrásból indulhatna meg ilyen kivitelezés, átalakítás? Ez az Unióban kifejezetten támogatott városi közlekedési forma, ugyanis egy meglévő vasúti infrastruktúrának relatíve kis költséggel történő kibővítésével be lehetne kapcsolni a városi tömegközlekedésbe. Ennek egy kényszerből fakadó, de azóta is élő pozitív példája az 1990-es taxisblokádnak idején volt. Soha nem lehetett Kelenföldről olyan gyorsan, 10 perc alatt átjutni a Keleti pályaudvarra, mint akkor, a vasutasok kiváló szervezőmunkájának eredményeként. Ha akkor kényszerhelyzetben ügyesek, okosak, fürgék tudtak lenni, akkor remélem, hogy most a további elektronikai fejlesztések birtokában ezt még inkább meg tudják majd tenni. Nagyon nagy igény lenne erre. Tehát ez a rész kifejezetten támogatott a mi részünkről.

Van egy másik, kicsit bicegősebb rész, a kisvasút. A javaslat szerint a legfőbb megkülönböztető ismérve a turisztikai cél. Milyen szakmai megfontolás igényelte ezt a meghatározást? Megítélésünk szerint ez szakmailag téves, mert valójában a keskeny nyomtáv az, ami a mérvadó, hiszen a sokkal alacsonyabb biztonsági kockázat és a csekélyebb költségek nem a turizmussal, hanem a keskeny nyomtávval fizikailag összefüggő természetes tulajdonsága a kisvasútnak. Remélem nem az alapján kerül meghatározásra, hogy a felcsúti egyébként normál nyomtávú vasút ez alapján kisvasútnak legyen minősíthető. Képviselőtársam mutatja, hogy nem erről van szó. Bács megyébe nem megy át a felcsúti kisvasút, ott az igazi kisvasút marad a kisvasút. Az egy kicsit kevésbé megindokolt, hogy a normál nyomtáv miatt lehetne kisvasút.

A következő kérdéses kategória a pályavasúti társaság. A javaslat nem definiálja, pedig rendkívül fontos lenne annak pontos, és a gyakorlatban is alkalmazható szabályban való meghatározása, hogy mit tekintenek pályavasúti társaságnak. Az lesz a pályavasúti társaság, amire a kormány egyedi döntésében kimondja, hogy az? Mert ha a kritériumok nincsenek meghatározva, akkor nem marad más, mint hogy jön egy kormányhatározat és azt mondja, hogy ez a pályavasúti társaság. Ez így nem tűnik megnyugtatónak.

Az állam által nyújtott támogatások megnevezésénél hiányzik a kombinált forgalomfejlesztés jogcíme a felsorolásból, amire ugyancsak nyújtható a javaslat szerint központi költségvetési támogatás, és ez rendkívül fontos. A vasúti árufuvarozás versenyképességének egyik fontos eleme, feltétele lenne, hogy a kombinált forgalomfejlesztés is szerepeljen a támogatható célok között. Kérdés, hogy miért hagyták ezt ki, véletlenül, vagy valamit nem tudunk. To-

vábbra is az útdíjbevételek mértéke határozza meg a hazai közlekedési politikát? Mert ha ez nincs benne mint támogatott dolog, tehát hogy a kamion felgördül egy adott állomáson a vasúti kocsira és így szervezeten, környezetkímélő módon keresztezi az országot, vagy akár tovább is a vasúton megy, tehát ha ez kikerül a célokból, az arra utal, hogy önök a kamionok útdíjbevételét preferálják.

(17.20)

Ennek viszont azért van számos környezetszennyezési, forgalomtechnikai és egyéb negatív vonzata.

Folytatnám még itt azért a nyitott kérdéseket - hú, van még rengeteg. 15 percem van, elnök úr? (Közbeszólások: 30.) 30? Akkor mindet meg fogom kérdezni, ami csak felmerült, mindet.

A nyílt hozzáférés biztosítása. A javaslat szerint a nyílt hozzáférésű vasútípályahálózat részének kell tekinteni a csatlakozó vasúti pályát. Na, ez itt a kérdés: mi minősül csatlakozó vasúti pályának? A következő kereszteződésig a csatlakozó pálya, vagy amikor más területre, fővonalra lehet átmenni? Ki fogja azt meghatározni, hogy meddig tart a csatlakozó vasúti pálya? Tehát ez egy ilyen kis homályos terület, hogy nyílt hozzáférést kell biztosítani a csatlakozó vasúti pályáig, de az meddig tart.

Aztán a következő ilyen értelmezési anomália a hálózati hozzáférési díjtöbblet. Túlterhelt pályahálózat tekintetében olyan díj határozható meg, amely tükrözi a kapacitáshiányt. Azonban ennek nincs maximuma, nincs mértéke. A hivatal olyan díjat határozhat meg, amelyet csak jónak lát. Miként befolyásolja ez a gazdasági versenyt és a nyílt hozzáféréshez való, korábbiakban definiált jogot? Tehát kifejezetten ellentmond egymásnak ez a két kategória, különösen így, hogy semmi maximálás, semmi tarifarész nincs hozzárendelve.

Átfogó változást írnak, uniós vasúti folyosók esetében különböző hálózat-hozzáférési díjakat kell alkalmazni a vonatokon az ETCS-berendezéssel való felszerelés ösztönzése érdekében. A különböző díjak alkalmazása nem idézhet elő átfogó változást a hálózatműködtető bevételeiben. Na, ez aztán jól megfogható! Mit jelent itt az átfogó változás kifejezés, amit nem eredményezhet a díj alkalmazása a pályát működtető bevételeiben? Többletbevételt akar szerezni a pályahálózat működtetője díjak alkalmazásával, vagy pont az a törvényalkotó célja, hogy behatárolja ezeknek a különböző többletdíjaknak a beszédesi lehetőségét? Ez így nem derül ki, hogy nem idézhet elő átfogó változást.

Van egy másik érdekes, amit alapvetően törvényben szoktak meghatározni, a teljesítményösztönző rendszer. A teljesítményösztönző rendszer alapelveit és a teljesítményösztönző rendszerre vonatkozó részletes szabályokat is a miniszter állapítja meg. Na, itt van egy anomália, hogy alapelveket törvényben szokás lefektetni, és a miniszternek a rész-

letszabályok meghatározása a feladata. Mi történt itt, hogy a teljesítményösztönző rendszerrel eltérnek ettől, és tokkal-vonóval az egészet ez a törvény a miniszter felelősségi körébe akarja rakni? Nem lesz, hogy mondjam, túl nagy a felelősség ott a miniszternél, ami esetleg vállalhatatlan? Tehát én óvni szeretném a szaktárcát attól, hogy olyan felelősség szakadjon rá, aminek esetleg nehezen tudna megfelelni.

Van egy ilyen következő kategória, hogy útvonalkönyv. Egyébként az előterjesztő is szólt erről, de ezt olyan természetes velejárójának tartotta a dolognak, hogy a vállalkozó vasúttársaságok számára... - ez az önök számára természetes, hogy nekik kell az útvonalkönyvet elkészíteniük, ugyanakkor ezek a vasúttársaságok joggal kifogásolják ezt és tartják elfogadhatatlannak, hogy nekik kell az érvényes útvonalkönyvet elkészíteniük. Miért nem a VPSZ adja ki a pálya működtetője által naprakészen tartott információk alapján? Tehát itt még ilyen hozzáférési problémák is felmerülnek. Tehát ez az útvonalkönyv látszólag egy ilyen kis kézenfekvő dolog, hogy persze, hogy a vállalkozó vasúttársaság csinálja, de részleteiben nem biztos, hogy ez olyan egyszerű.

A következő a műszaki engedély. Mit takarna a műszaki engedély, és mi alapján adják ki? Probléma, hogy a külföldön karbantartott vasúti járművek karbantartójának nem lesz magyar műszaki engedélye. A vasúti járművek típusengedélyét miért kell megkérni Magyarországon, ha valahol egy európai uniós tagállamban már rendelkezik ezzel? Tehát itt a műszaki engedély - mint uniós jogharmonizációs törvényben szereplő kategória - mintha egy kicsit nem tükrözné az uniós szabad mozgások elvét és kölcsönös elismerésének a gyakorlatát.

A városi és elővárosi szolgáltatások. A városi és elővárosi működési engedéllyel rendelkező vállalkozó vasúti társaság a működési engedélyben meghatározott vasúti pályahálózaton kívüli vasúti pályahálózatot a működési engedélyében meghatározott legközelebbi vasúti csomópontig a pályahálózatműködtető előzetes hozzájárulásával veheti igénybe. Ez eléggé logikus, mert ahol nincs csatlakozási pont, előtte nem lehet abbahagyni, hiába van ott, mondjuk, közigazgatási határ. De hogyan képzelik el ezt a gyakorlatban? Hogyan fog ez működni? A városi és elővárosi szolgáltatásokkal ellentétben éppen a térségi vasúti társaság az, amely működtethetetlen egy ilyen lehetőség nélkül. Tehát mi úgy gondoljuk, hogy ezt a kettőt, a városi, elővárosi szolgáltatásokat, valamint a térségi vasúti társaságok működési feltételeit össze kellene fésülni. Van benne lehetőség, de összhangoltabb szabályozást tartunk szükségesnek.

Aztán van itt egy kis apróság, a megnövekedett adminisztrációs költségek területe. Egy társaság tevékenysége mértékének tekintetében jelentős változásnak minősül, ha egy üzleti éven belül a vasúti közlekedés biztonságával kapcsolatos munkakörökben foglalkoztatottak száma 10 százalékkal, de legalább öt fővel nő vagy csökken. Ez jelentős változás.

Az ötfős létszámváltozás már egy magyar kisvállalkozásnak is megfelel, ez nagyon hamar megtörténhet, így jelentősen nőhetnek az adminisztrációs költségek is. Tehát ezt, hogy hol, milyen létszámot írnak elő, vagy milyen létszám váltható ki esetleg elektronikai, biztonsági fejlesztésekkel, ezt fontos lenne azért megvizsgálni, mert a versenyképességet a megnövekvő adminisztrációs költségek erősen alááshatják.

Az egyedi vasúti jármű, típus- vagy üzembehelyezési engedéllyel, valamint pályaszámmal nem rendelkező egyedi vasúti jármű belföldi vasúti pályahálózaton való közlekedtetéséhez különleges menet iránti kérelmet kell benyújtani a hatósághoz. Ez a szabály hogyan alkalmazható? Az említett vasúti jármű vélhetően nem menetben, hanem vonatban fog közlekedni, úgyhogy még azt is el tudjuk képzelni, hogy ez valami fordítási problémának az eredménye, hogy így került ide. Tehát az egyedi vasúti jármű használatával, üzembe helyezésével kapcsolatos dolgokat kérnénk pontosítani.

A vasútijármű-vezetők pihenőideje. Itt eléggé kusza állapot van kialakulóban, tehát egyrészt ütközni látszik az, hogy garantált pihenőidőt kell biztosítani mindenkinek, aki felelős vasútijármű-vezetői munkakörben dolgozik, másrészt önök itt azt tervezik bevezetni, hogy az utazási idő nem tartozik bele a napi pihenőidőbe, ami azt eredményezi a vasutasok szerint, hogy az ország összes mozdonyvezetőjének egyedileg kell megállapítani ezt az időt.

(17.30)

Ugyanis figyelembe kell venni a tömegközlekedési eszközök menetrendjét, esetleges késését, az egyéb csatlakozási lehetőségeket. Tehát az a kevésbé körülhatárolt passzus, ami úgy szól, hogy az utazási idő nem tartozik bele a napi pihenőidőbe, felveti, hogy a telephelyétől távol lakók foglalkoztatása hogyan oldható meg. Nem lehet a havi kötelező órát kivézenyelni. Hogyan fogják tudni teljesíteni a fizetésükhöz szükséges normaórákat? Hogyan kívánják ezt a rengeteg plusz adminisztrációs kötelezettséget fennakadás nélkül megoldani? Tehát maga a cél, hogy garantáltan biztosítva legyen a járművezetők pihenőideje, az támogatható, viszont ez az odavetett kitétel a szakemberek szerint súlyos gyakorlati problémákat vethet még fel.

Az éves felügyeleti díj mértéke, ez az egész problémakör, hogy a hatósági díjak meglehetősen magasak, különös tekintettel arra, hogy egyes cégek a tevékenységek közül többet is végeznek, vagy a több közül csak egyet-kettőt végeznek. A többféle tevékenységet folytató társaságok minden tevékenység engedélyezéséhez tartozó díjat külön-külön kell hogy megfizessenek. Ez, tekintve, hogy meglehetősen sok ismétlődés van ezekben az engedélyekben, és a végén ágazik csak el a specialitás, a szakemberek véleménye szerint aránytalan költségátfedéseket és többletköltségeket jelent, ezért aránytalanul magas díjakat

eredményez. Tehát itt egyfajta ésszerű működést, ésszerű hatósági engedélyezést és az egymásra épülő tevékenységeknek egy degresszív hatóságdíjmértékét javasoljuk bevezetni, tehát a valós engedélyezési folyamat, a valós ráfordításokkal összhangban lévő éves felügyeleti díj meghatározását.

A hatósági engedélyeztetési és eljárási díjszint mellett, ami ma van, a magyarországi jármű-üzemeltetés és járműjavítás olyan jelentős versenyhátrányba kerülhet, ami a magyarországi regisztrációjú kocsik külföldre történő átregisztrálásának az irányába viszi a cégeket, efelé mutathat, ezzel párhuzamosan jelentősen rontva a járműjavítók piaci helyzetét Magyarországon. Tehát ez, amit én logikusnak mondtam, hogy az átfedéseket ki kellene szűrni a hatósági díjából, és ezzel a versenyhátrányt megszüntetni, ez gyakorlati problémákat is jelent már, tehát ez az átregisztrálás már ma is tapasztalható.

A vasútnak nem minősülő egyéb kötőpályás közlekedésnél, ami egészében számunkra támogatható, azért kérdésként fölmerül a turisztikai hajtány kapcsán, hogy ilyennel közlekedni az (1) bekezdés szerinti esetben sem lehet olyan vasúti pályahálózaton, amely forgalomtól el nem zárt útátjárót keresztesz. Milyen tapasztalatok alapján van mégis szükség ilyen előírásokra? Ilyen vasútvonal ugyanis nincs. Értelmetlen törvényi szinten ennyire behatárolni, rettegni bizonyos helyzetektől, amelyek igazából elő se állhatnak, különösen, hogy azok jelentős részét a rendkívül kicsi forgalom jellemzi. Tehát itt mi egy, a gyakorlattal jobban összhangban lévő szabályozást javasolnánk.

A másik a bírságolás. A trolibusz-felsővezeték üzembentartójával vagy a sífelvonót üzemben tartóval szemben bírságot szabhatnak ki. Az azonnali és megkerülhetetlen bírság csak adóként terheli a társaságokat, nincs jogkövetésre ösztönző hatása, míg bírságok esetén ez a javaslat is csak lehetőségként tekinti. Tehát itt egy olyan átgondolást tartanánk szükségesnek, ami a kkv-k esetében például már érvényesül, ami a minőség javítása, az állapot javításának az irányába hat, és nem a bírság beszédésének a maximumát tekinti elsődlegesnek. Nem tudom, hogy mi a jó megoldás, fokozatosság vagy egy progresszív skála, de most úgy tűnik a szakemberek szerint, hogy ez inkább csak a bírságbeszédésről szól.

Összefoglalva a frakciónk véleményét meg a frakciónkhoz beérkezett szakmai véleményeket, a napirend b) részét képező, a kötőpályás közlekedésre vonatkozó jogszabályok módosítása szakmai szempontból nem kellően előkészített, számos kodifikációs hibát rejt még magában, és belső ellentmondások is találhatók benne, hiányos a normaszövege is.

A módosítások nem fogják következetesen elősegíteni azt, amit a bevezetőben kitűznek, hogy egy koherens, könnyen alkalmazható, a versenyképességet is segítő szabályozási környezet jöjjön létre Magyarországon. Mi látunk erre lehetőséget - a sok kérdésem erre irányult -, hogy ezt önök kijavítsák,

viszont jelen formájában ezt a javaslatot az MSZP még nem tudja támogatni; szemben a vasútnak nem minősülő előterjesztésükkel.

Köszönöm szépen a figyelmet, elnök úr. (Gúr Nándor tapsol.)

ELNÖK: Megadom a szót Ander Balázsnak, a Jobbik képviselőcsoportja vezérszónokának.

ANDER BALÁZS, a Jobbik képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Képviselőtársaim! Tisztelt Államtitkár Úr! A vasútnak nem minősülő egyéb kötőpályás közlekedésről szóló T/4886. számú törvényjavaslat kapcsán csupán röviden szeretnék hozzászólni.

A most tárgyalt törvénytervezet külön szabályozásának oka, hogy a kedvtelési célú, illetve turisztikai kötőpályás közlekedés relatíve kis kockázattal rendelkezik, ezért nem indokol olyan részletes szabályozást, amit a vasúti törvény előír. Ráadásul ez a terület nem tartozik az EU joghatálya alá. A trolibusz pedig ebből a szempontból kettős, mert egyrészt vonatkozik rá a közúti közlekedés minden idevonatkozó jogszabálya, de a felsővezeték miatt mégis kötőpályás, de nem vasút, így a szabályozás itt kerül kialakításra.

A Jobbik részéről támogatható a 25 paragrafusból álló tervezet, viszont egy helyen mindenképpen módosítást látunk szükségesnek. A javaslatot kidolgoztuk, bízunk a kormánypártok bölcs belátásában, hogy elfogadják szakmai észrevételeinket.

Nem is untatnék senkit a javaslat részletes ismertetésével, taglalásával, de azért felhívnam a figyelmet arra, hogy a 16. § (3) bekezdése olyan rendelkezést tartalmaz, miszerint ebben az esetben az ügyfél jelen szabályozás alapján ki lenne zárva eljárási jogainak gyakorlásából abban az esetben, ha az alapeljárásban nem tett nyilatkozatot vagy nem nyújtott be kérelmet. Életszerűtlen és indokolhatatlan ez a szabályozás, hiszen a másodfokú eljárásban eljáró hatóság a támadott elsőfokú eljárás egészét vizsgálja felül bizonyos megszorításokkal, és a felülvizsgálat során felmerülhetnek olyan kérdések, születhetnek olyan döntések, amelyek az ügyfelek jogát vagy jogos érdekét úgy sérthetik, hogy ezek a tények, kérdések az alapeljárásban nem merültek fel. Egy ilyen garanciális szabály kiiktatása nem indokolható, és még csak kísérletet sem látunk a törvényalkotó részéről, hogy ezt megmagyarázza, ezért a Jobbik a 16. § (3) bekezdésének elhagyását javasolja.

Ami fajsúlyosabb és több hozzászólást, észrevételt igénylő téma, az a vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény módosítása, a T/4887. számon elénk került tervezet. Képviselőtársaim itt ehhez kapcsolódóan már sok értékes hozzászólást tettek. Mi is megtesszük a magunkét, dicsérni is fogjuk, de jelzem, van jó néhány fenntartásunk és kérdésünk is, amit konkrét példákkal igyekszünk majd alátámasztani.

Áprilisban egyébként még úgy volt, hogy új törvényt terjesztenek be, végül az a döntés született, hogy a módosításokat a meglévő törvénybe ültetik be. E változás néhány, az új törvénybe tervezett elem elmaradásával járt.

(17.40)

Száraz bevezetésnek tűnik, de igen lényeges része a módosítási javaslatnak a vasútvonalak és a vasúti pályahálózatokra vonatkozó besorolási fogalmak új meghatározása. Ez részben egyszerűsítéseket tartalmaz, de új fogalmakat is bevezet. Lényeges és üdvözlendő változás, hogy az elővárosi hálózat már nem csupán Budapest térségére képezhető, megnyílik ez a lehetőség a nagy vasúti vonzáskörzettel rendelkező vidéki városok előtt is.

Az országos mellékvonalak pályahálózati kategória pedig megnyitja a lehetőséget egyes, hosszú távon jelentős szerepre tervezett, jelenleg viszont elhanyagolt pályahálózati elem rekonstrukciója előtt. A nemzetközi megkülönböztetés kivétele egyszerűsíti a besorolási rendet. A szolgáltatáskategóriák alábontása a fentieket követi, a közforgalmú kitétel kerül ki belőlük, így elvben közszolgáltatási szerződés nélkül, piaci alapon is lehet bármely szolgáltatáskategóriát üzemeltetni. Ez előremutató a Jobbik álláspontja szerint is.

Az új törvény fogalomrendszere az integrált vasúti társaság révén elvben lehetővé teszi a darabjaira szétszedett MÁV ismételt összerakását egy jogi személybe, amit nagyon tudnánk támogatni. Az EU ugyanis nem a MÁV szétdarabolását, hanem a pályavasúti tevékenység elkülönített számviteli kezelését írta elő nekünk. Ez tehát akár jó is lehet, de ahhoz meg kellene valószínűsíteni. A szándék nem egyértelmű, sajnos, hiszen az önálló pályahálózat-működtető továbbra is meglévő fogalmi eleme a javaslatnak, így maradhat minden a régiiben; nem biztos, hogy ez a jó irány egyébként.

A GYSEV integrált vasútvállalat, a MÁV meg nem. Ez meglátszik a két vasút hatékonysági különbségén, bár az is tény, hogy a GYSEV tényleges költségalapú finanszírozása maradéktalanul biztosított, a MÁV-csoporté pedig nem.

Fontos eltérés a korábbi törvényhez képest, hogy állami feladat körébe kizárólag az országos jelentőségű pályahálózat és országos vasútvonalak működtetése és fejlesztése tartozik. Ennek része, hogy csak ezen vasútvonalak működtetése, felújítása, fejlesztése minősül közvetlenül állami feladatnak, közérdekű és közcélú tevékenységnek.

Az országos jelentőségű vasútvonalak besorolását nem a törvény szabályozza, hanem a 168/2010-es Kormányrendelet. Ráadásul e rendelet módosítása a törvény módosítást követően történik meg, arra az Országgyűlésnek nincs befolyása, csak a kormánynak. Ezt mindenképpen veszélyesnek érezzük. Ez helytelen, mert a választott képviselőknek így nincs

beeszlésük abba, hogy mely térségben mely vasúti közlekedési útvonalak kerülhetnek be egyáltalán a kedvezményezett, államilag támogatott, így a jövőben fejlődésre számítható körbe.

A vasútvonalak jelentőség szerinti besorolása korábban a törvény mellékletében biztosított volt. Ezt a gyakorlatot egyébként a Gyurcsány-Bajnai-kormányok számolták föl, hogy megnyissák az utat a vidéki kisvasutak bezárása előtt, illetve a vidéki mellékvonalak bezárása előtt, ami két lépcsőben, 2007-ben és 2009-ben meg is történt. Jól emlékszünk a vidékpusztítás majd' félszáz mellékvonal kivégzésével véghezvitt gyalázatára. Elképesztő cinizmus, hogy a leköszönő Bajnai-kormány az őket leváltó új Országgyűlés megalakulásának napján fogadta el ezt a kormányrendeletet.

Viszont még nagyobb szégyen, hogy változatlan formában mind a mai napig érvényben van. A kormánypárti képviselők - már aki itt van - egyébként ne mondják azt, hogy ők újrainították ezeket a vonalakat, mert csak a harmadát nyitották újra, és azok túlnyomó többségükben jelenleg is épphogy vegetálnak, ott csupán alibiközlekedés folyik.

Ha e törvénymódosítást elfogadják, a vidéki vasutak végleg elesnek az állami fejlesztéseknek még a reményétől is; igen-igen komoly kockázatot érzünk itt. A törvénymódosítási javaslatból kikerült végül a 7. §-ra vonatkozó, korábbi tervezetekben megjelent elképzelés, mely szerint az elővárosi vasúti hálózat a jövőben települési önkormányzathoz vagy azok társulásaihoz is tartozhatott volna. Így annak, hogy például a Debrecen-Tiszalök és Debrecen-Nagykeréki-vonalak - mint elővárosi vasutak - fejleszthetők és üzemeltethetők legyenek, az országos jelentőségű mellékvonalak közé kell hogy besorolásra kerüljenek. Ez megint mutatja annak a rendkívül nagy jelentőségét, mennyire fontos hatása lesz a miniszteri rendeletnek, azaz tényleg olyan kérdéssel találkozunk itt, tényleg egy olyan ügygel, amelyet a törvény mellékletében kellett volna szabályozni. Várjuk egyébként erre az őszinte választ, hogy miért nem ott történik ez meg.

A vasúti pálya működtetésének jogosultságát a nemzeti vagyonról szóló törvény határozza meg. E törvény tartalmaz egy részletes listát az országos törzshálózat részét képező vasútvonalokról, amelyek állami vagy többségi állami tulajdonú vasúttársaság fenntartása alá fognak tartozni a jövőben is. E törvény felsorolásából két transzeurópai vasútvonal kimaradt: a Győr-Sopron és a Fertőszentmiklós-országhatár. Ezért kerül be ebbe a törvénybe a 4. számú melléklet.

Tehát, képviselőtársaim, ami itt a 4. mellékletben, meg a nemzeti vagyonról szóló 2011. évi CLXXXVI. számú törvény 1. melléklet „B” fejezetének 1. és 2. pontjában nincs benne, az bizony vesztélyben van. Fennáll a lehetősége, hogy a jövőben nem lesz rá sem fejlesztés, sem államilag garantált pályafenntartás. Ismét hangsúlyozom, hogy az or-

szágos jelentőségű vasúti mellékvonalak kérdését a nemzeti vagyonról szóló törvénnyel összhangban e törvény mellékletében kellene szabályozni.

Bár némi malíciával kérdelem, hogy mire is jó egy törvény, ha azt amúgy sem tartják be. Mire is gondolkodunk itt? Országos törzshálózati vonal a Füzesabony-Eger-Putnok-vasútvonal is - igen, az önök 2011. évi döntése alapján -, de az Eger-Budapest-viszonylat továbbra is elsődlegesen autóbusszal van kiszolgálva. A budapesti vonatok, pedig erre Felnémetig való közlekedésére lenne mód, Eger belvárosába nem jutnak el; Szilvásvárad felé elővárosi helyett tulajdonképpen itt is alibiközlekedés van, ami még a turisztikai igények kiszolgálására is alkalmatlan.

És most jön a csattanó! Szilvásvárad-Putnok között a közlekedés továbbra is szünetel, igen. Országos törzshálózati vonalon sem végezték el öt év alatt a helyreállítást. Mit várhatunk akkor olyan vidéki vasutakon, amelyek a Bajnai-féle rendelet halállistáján vannak?

Viccesnek vélhetnénk, de inkább tragikus az a tény is, hogy országos törzshálózati vonal a szlovák tranzit árufuvarozással érintett országhatár-Nógrádszakál-Ipolytarnóc-országhatár-vasútvonalszakasz, amely az Aszód-Balassagyarmat-Ipolytarnóc-vonal része, de Balassagyarmat kapcsolata a fővárossal ezzel szemben egyszerű regionális vasút, amely kiesik a fejlesztési forrásokból.

A 28. § kapcsán mit látunk? Az állam az országos törzshálózati és az állami tulajdonban lévő elővárosi és országos jelentőségű mellékvonalakra köt a pályavasúti vállalatokkal vagyongazdálkodási szerződést. A térségi és elővárosi pályahálózatokra - ha azok állami tulajdonban állnak - szintén az állam köti meg a vagyongazdálkodási szerződést. Az egyéb és a stratégiai jelentőséggel nem bíró vonalakra nem. Persze ez utóbbiakat bárki működtetheti, de előre látható: nem fognak tolongani a piaci befektetők. És ugye, tisztelt államtitkár úr, nem vagyok túlzottan pesszimista, ha ezt feltételezem. Ilyen vonalak a jelenlegi besorolás szerint például a Széchenyi-hegyi Gyermekvasút, vagy hogy szűkebb pátriámat, Somogyországot említsem, a Kaposvár-Siófok-vonal, a Kál-Kápolna-Kisújszállás vagy a Fehérgyarmat-Zajta-vasútvonalak.

A törvénymódosításnak a nyílt hozzáférésre, a pályakapacitás elosztására, a kiszolgáló létesítmények kapacitáselosztására és bérbeadási kötelezettségére, az egyablakos ügyintézésre, a pályahasználati díjak feláraitra és kedvezményeire vonatkozó új szabályozásokat támogatjuk, tehát nemcsak kritika fogalmazódik meg a Jobbik Magyarországért Mozgalom részéről.

Fontos előrelépésnek tartjuk az iparvágányokra és a saját célú vasúti pályahálózatok működtetésére vonatkozó, egyszerűsített szabályozási rendelkezéseket is. Sajnálatos tény, hogy Magyarország az elmúlt két évtizedben részben épp a túlszabályozás, a nagyvasutakra vonatkozó szigorú rendelkezések átgondo-

latlan alkalmazása miatt sok termelőegységnél vesztette el ezeket az integrált áruszállítást biztosító rendszereket, amelyekről korábban már én magam is néhányszor itt említést tettem, és a közúti áruszállítást hozta előnyös helyzetbe.

(17.50)

A most bevezetésre kerülő rendelkezések egy lassú visszarendeződési folyamatot indíthatnak el, ami a vasúthálózat belföldi áruszállítási szerepvégzésének megállását segítheti, illetve nagyobb gazdasági lehetőségeket nyit újak létesítésére, ami a vasúti szállítás versenyképességét javíthatja a közúttal szemben. Teljes mellszélességgel tudjuk ezt is támogatni.

Szívből üdvözljük továbbá a kisvasutak és a múzeumvasutak üzemeltetésére vonatkozó egyszerűsített rendelkezések bevezetését is, hiszen ezek a létesítmények számottevő módon színesíthetik egy-egy kistérség turisztikai programkínálatát. Ugyan a közlekedési hatósági eljárási díjak tekintetében már eddig is voltak kedvezmények, de a műszaki, vasútbiztonsági, adminisztratív terhek tekintetében eddig a nagyvasúti feltételek voltak rájuk érvényesek, és hát azért valljuk be, teljesen indokolatlanul.

E szabályozók betartása olyan finanszírozási többletigényt jelentett a kisvasutaknál, ami több esetben megszűnésükhöz, más esetben leépülésükhöz vezetett annak ellenére, hogy többségük jelentős idegenforgalmi igényt elégít ki, vagy turisztikai célpontok megközelítését szolgálja.

E folyamat során szűnt meg többek között a nyírvidéki kisvasút, mely a kisvasutak közül nem elsősorban idegenforgalmi, hanem közszolgáltatási funkciót látott el. Ezen egyszerűsítéseknek óriási jelentősége van tehát az ilyen típusú vasutak működtetése, használatuk és üzembe helyezésük költségeinek mérséklése tekintetében. Bevezetésük talán még megmenthet, feléleszthet jobb sorsra érdemes, már nem használt, de még létező hálózatokat.

A vasút-villamosra, az úgynevezett tram-train rendszerekre vonatkozó eltérő szabályozás is új elem a törvényben. Mondhatjuk, hogy ez a Hódmezővásárhely nagy lobbierő miatti törvénymódosítás, csak hogy Józsa képviselőtársam kérdésére válaszoljak. Ő kérdezte államtitkár úrtól, hogy hol terveznek ilyet. Hát akkor eláruljuk, Magyarországon egy tram-train rendszer fog épülni a következő években, a Hódmezővásárhely-Szeged villamos tram-train. Örülünk egyébként Hódmezővásárhely sikereinek, nyilvánvaló. Az egyébként nem ide tartozik, hogy tényleg ez a legindokoltabb kötött pályás közlekedési fejlesztés Magyarországon. Az viszont már idetartozik, hogy a Szeged-Hódmezővásárhely-Békéscsaba vasútvonal az országos törzshálózat része, így az új vasúti törvény szerint is nyílt hozzáférésű vasúti pályának ígérkezik. Csak remélni lehet, hogy e kirakat tram-train projekt miatt a Békéscsaba-Szeged vasúti összeköttetés, a közvetlen személy- és áruszállítás nem

fog megszűnni. Persze az is lehet, hogy a hódmezővásárhelyi tram-train üzembe helyezése érdekében a 85/N. § szerint majd EU-bizottsági engedélyt kérnek, hogy az stratégiai jelentőséggel nem bíró pályahálózat, és kivonják a nyílt hozzáférésből.

E lépésnek viszont a térség vasúti áruszállítására nézve lesz katasztrofális hatása. Mit értünk ez alatt? Szeged-Békéscsaba között lényegében megszűnhet a vasúti áruszállítás. Megér ez ennyit? Komolyan kérdezzük, hogy megér-e ez ennyit, államtitkár úr. Bár-hogy is lesz, ez csak egy mellékága a törvénymódosításnak.

Összefoglalva, a vasúti törvény módosítása számos fontos új szabályozási, jogharmonizációs elemet tartalmaz. Sok támogatható része mellett azonban van egy olyan eleme, amely miatt azt nem tudjuk támogatni jelen formájában. Ez pedig az a tény, hogy a vasúti hálózat országos mellékvonali besorolásáról, ezáltal a vidéki vasutak jövőjéről az Országgyűlés kizárásával továbbra is a kormány dönt.

A javaslat elfogadását tehát csak abban az esetben tudjuk támogatni, ha az országos vasúti mellékvonalak besorolására vonatkozó módosító javaslatunkat, amit egyébként leadtunk rendben, mely a besorolási listát a jelenleg ismeretlen kormányrendelet helyett a törvény 5. számú mellékletébe helyezi, támogatni fogják.

Az országos vasúti mellékvonalak felsorolását a vasúthálózat egységének megőrzése, az állami fenntartás és fejlesztés garantálása érdekében a törvény mellékletében célszerű szabályozni. A módosító indítványban foglalt melléklet felsorolása az érintett vasútvonalakról nem öncélú. Olyan, a hálózat egysége, egyes térségek közlekedési ellátása tekintetében országos jelentőségű vasutak kerültek ide, amelyek vagy jelenleg is működnek, így áru- és személyszállítási feladatokat ellátnak, vagy a hálózat belföldi és nemzetközi kapcsolatainak, átjárhatóságának bővítése érdekében helyreállításuk a Jobbik véleménye szerint igenis szükséges.

Továbbá szerepelnek a listában olyan, jelenleg szüneteltetett mellékvonalak is, amelyeknek az elővárosi forgalom fejlesztése vagy országos idegenforgalmi célpontok megközelítése miatt jövőben szerepe van, vagy legalábbis reméljük azt, hogy a jövőben is szerepe lesz, nem sorvasztják őket el.

Hadd emlékeztessenek egyébként itt néhány olyan gondolatra, szeretném ezekre a gondolatokra újfent csak felhívni kormánypárti képviselőtársaim figyelmét, amit jó lenne, ha meghallanának. A Jobbik mindig azt képviselte, hogy egy rurális, tehát vidéki térségben nem ugyanazokkal a kihasználtsági, utasszám-paramétereket kell elvárni, mint Budapest térségében. Ezért beszélünk egyébként közszolgáltatásról többek közt. Azoknak a vonaloknak a sorsa, amiről itt szó volt, a MÁV kompetenciáját meghaladó közlekedéspolitikai kérdés, szoros összefüggésben a területfejlesztés, a vidékpolitika kérdéseivel, ezért is tárgyaljuk itt.

A helyes döntéshez és jó lelkiismeretük felelősségéhez hadd idézzem a kormánypárti Völner Pál képviselőtársam 2010 januárjában a Hír TV számára elmondott szavait: „Újra fogjuk nyitni a vonalakat, mert a tényleges megtakarítás a vonalbezárások kapcsán nevétségesen alacsony összeg.” De aranytáblákra kellene vésni Fónagy államtitkár úr mondatát is: „A vasút nem hasznot termel magának, hanem hasznot hajt mindenkinek, így kell rá tekintenünk, s ezért kötelesség a fejlesztése.” És azt is nagyon szépen mondták, amikor úgy fogalmaztak, hogy a közösségi közlekedés közszolgáltatás, alapvetően nem gazdaságossági, vállalati kérdés. Az állam nem kegyet gyakorol vidéki polgáraival, amikor működteti a vasutat, ez alapvető állami kötelezettség. Reméljük, nemcsak ellenzékben, hanem most, kormányon is így vélekednek tisztelt fideszes és KDNP-s képviselőtársain.

Reméljük, hogy nem rekvem jelleggel következők az országos vasúti mellékvonalak felsorolása, annak a 32 mellékvonalnak a felsorolása, amelyről úgy érezzük, hogy a sorsuk nem teljesen rendezett, nem teljesen tisztázott, amelyről azt szeretnénk, hogy önök teljes mellszélességgel kijelentsék itt, a parlament nyilvánossága előtt, hogy igenis megtartják őket, továbbra is működtetni fogják őket: Szombathely-Kőszeg-vonal, Zalaegerszeg-Rédcics, Kaposvár-Fonyód, Dombóvár-Bátaszék, Gyékényes-Barcs-Szentlőrinc, Szentlőrinc-Sellye, Vác-Balassagyarmat, Aszód-Balassagyarmat-Nógrádszakál, Vámosgyörk-Gyöngyös, Debrecen-Sáránd-Nagykeréki, Debrecen-Tiszalök, Mátészalka-Fehérgyarmat-Zajta, Kétegyháza-Mezőhegyes-Újszeged, Mezőtúr-Orosháza-Mezőhegyes, Gyoma-Szeghalom, Kőtegyán-Vésztő-Püspökladány, Tiszatenyő-Szentes-Hódmezővásárhelyi Népkert-elágazás, Szolnok-Kecskemét, Széchenyi-hegy-Hűvösvölgy, Pápa-Csorna, Lepsény-Hajmáskér, Kaposvár-Siófok, Nagyatád-Somogyuszob, Központi főmajor-Csiszta-Gyógyfürdő, Balatonfenyves-Somogyzentpál, Szerencs-Abaujszántó, Kál-Kápolna-Kisújszállás, Nyíregyháza-Vásárosnamény, Nyíregyháza-Balsai Tisza-part, Herminatanya-Dombrád, Kecskemét-Kiskunmajsa, Bácsalmás-Csikéria.

Sajnos, államtitkár úron kívül csak két kormánypárti képviselőtársam tartózkodik itt az ülésremben, de szeretném, ha elvinnék ennek a hírét, és az összes többi kormánypárti képviselőt is felvilágosítanák erről. Szeretnénk azt, ha a kormánypárti képviselőtársaink a jövőben is őszintén a választópolgárok szemébe tudnának nézni ezeknek a mellékvonalaknak a sorsa kapcsán. Nagyon szépen köszönöm a figyelmet. *(Taps a Jobbik padsoraiban.)*

(18.00)

ELNÖK: Most megadom a szót Schmuck Erzsébetnek, az LMP-képviselőcsoport vezérszónokának.

SCHMUCK ERZSÉBET, az LMP képviselőcsoportja részéről: Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt

Országgyűlés! Az előttünk fekvő két törvényjavaslat egy szétválasztás eredménye. A vasúti közlekedésről szóló 2005. évi CLXXXIII. törvény, valamint az ezzel összefüggő törvények módosításáról szóló T/4887. számú javaslat egy olyan módosítás, amelyet a korábban ígért önálló új vasúti törvény helyett alkottak meg. Kikerülnek a törvényből a nagyvasúton kívüli kötőpályás rendszerek, ezek rendezésére új jogszabály jön létre, amelyet T/4886. számon látunk.

Az elválasztás indokolt, hiszen egész más feltételrendszernek kell megfelelniük. Szintén indokolt, hogy más szabályok vonatkoznak a magántulajdonú ipari létesítmények területén lévő mellékvágányok és vonalak esetére. Mindemellett, hogy a szétválasztás indokolt, elvi szinten sem szabad megfélemlenünk arról, hogy a közlekedési rendszereket egyben kell szemlélni, és különösen ezen belül a közösségi közlekedést egységes elvek alapján kell szabályozni. Nem ecsetelném hosszan, hogy a közösségi közlekedésnek, akár mint közszolgáltatásnak milyen előnyei vannak egy társadalomban, hogyan szolgálja a közjót, a kiegyenlített, mindenkit elérő gazdasági fejlődést, és mennyivel környezetbarátabb a közúti szállításhoz és személyszállításhoz képest. Ezeket az érveket mindenki ismeri, az LMP mindig is egyértelműen a közösségi közlekedés mellett állt ki.

A közösségi közlekedésben a legfontosabb törekvés a fenntarthatóság, ami nemcsak környezeti és társadalmi fenntarthatóságot, hanem gazdasági fenntarthatóságot is jelent. Azaz biztosítani kell a közösségi közlekedés versenyképességét az egyes közlekedési módok összekapcsolásával. Ezen belül ugyanakkor a vasútnak stratégiai jelentősége van, fenntartása, részesedésének erősítése nemzetstratégiai, nemzetbiztonsági kérdés is.

A másik fontos szempont, ami felől értékeljük a jelen törvényeket, a munkavállalók helyzete. Mivel a jelen kormányzat folyamatosan csökkenti a munkavállalói jogokat, beleértve a sztrájkjog korlátozását, az ágazati és nemzeti szintű béralkuk jelentőségét, gyengíti a munkaügyi ellenőrzéseket, ezért ebből a szempontból is meg kell vizsgálnunk a helyzetet. Ezen szempontok alapján az elmúlt időszak nemhogy nem tartozik a legfényesebbek közé, de azt lehet mondani: a mostani kormány folytatta elődei politikáját, a leépülés és a ki nem használt lehetőségek a jellemzőek. A Fidesz-kormány esetében súlyosbító tényező, hogy mindezt a homlokegyenest ellenkező irányú ígéreteik ellenére tették; gondolkunk itt a vasúti szárnyvonalak bezárása elleni tiltakozásra és az akkori Fidesz-kommunikációra!

(Az elnöki széklet dr. Hiller István, az Országgyűlés alelnöke foglalja el.)

Az a törekvés azonban méltányolható, ami ismét egy célcsoportba próbálja szervezni a korábban kiszervezett, mondhatni, elkótyavetyélt kapcsolódó cégeket a MÁV körül. Más területeken azonban, ha a

tágabb képet nézzük, a vasúti ágazat szétverése tapasztalható. A leépülés nemcsak az infrastruktúrára értendő, hanem a humán erőforrásokra is. Bár most óriási fejlesztéseket ígérnek, néhány vonal felújítása nem pótolja a rendszer egészének jó működését, miközben elképesztő forrásokat emészt fel.

Tisztelt Országgyűlés! A T/4887. számú törvénymódosítás egyik oka a 2012/34/EU irányelv alkalmazása. Jelentős részben az irányelv megfelelő szabályozását vezeti át. Ezzel nem vitatkozunk, hiszen egységes, egész Európában érvényes szabályokról van szó. Annyit azonban mindenképpen érdemes megemlíteni, hogy ennek nyomán állami feladat marad az országos törzshálózati vasúti pálya működtetése, amivel abszolút egyetértünk, a vasúti közszolgáltatás biztosítása az LMP felfogása szerint állami feladat, és az is kell hogy maradjon.

A törvény kritikus pontja a teherszállítás szabályozása. A vasúti teherszállítás óriási piacvesztést élt meg az utóbbi években. A válság óta a piac egyharmadát elveszítették, a közút dominanciája töretlenül erősödik, ennek minden negatív társadalmi, környezeti hatásával együtt. Ez óriási, akár visszafordíthatatlan károkat okoz a vasúti teherszállításban, igen gyors a leépülés, így a későbbiekben egy normális filozófia szerint működő kormány mellett sem lehet már helyrehozni a hibákat. Pedig jól működő vasút nélkül nincs jól működő gazdaság. A részleteket tekintve ma már negyven körüli az engedéllyel rendelkező vasúti szállító cégek száma a három nagy mellett. A piacnyitás finoman szólva sem sikertörténet a jellemző hazai problémák miatt. A nagyok - a MÁV, az RC, a Rail Cargo Hungaria Zrt. és a GYSEV - jól érezhető versenyhátrányban vannak a magáncégekkel szemben, ennek hatására nincs valódi verseny. Ugyanakkor a kisebb vállalkozások sem dolgozhatnak nyugodtan a tisztázatlan viszonyok, rossz szabályozás miatt.

A vasúti szállítás korábban igen jelentős hátrányban volt a közúttal szemben, hiszen pályadíjat kellett fizetnie az ingyenes közutakkal szemben. Ez a részleges útdíj bevezetésével csökkent, de egyéb akadályokkal együtt még mindig tetemes. A közúti lobbihatásának tekinthető és elfogadhatatlan a kamionok vasúti szállításának kinyírása, illetve az, hogy ugyan lennének erre vállalkozó cégek, de nem kapnak engedélyt adminisztratív okok miatt. Az országon áthaladó kamionok ezrei lennének vasúton szállíthatók. Ez a Közlekedéstudományi Intézet becslései szerint körülbelül 80 milliárd forint megtakarítást jelentene évente. De fontos lenne környezeti szempontból is, és a közlekedésbiztonságot is javítaná. Ezer emberéletet jelentene, ami bár pénzben nehezen kifejezhető haszon, mégis úgy gondolom, nincs, aki tagadná a jelentőségét.

Ami a rendezetlen viszonyokat, a piacnyitás anomáliáit illeti, sajnos jellemző, hogy a magánvasutak könnyedén hozzájutnak a piac legértékesebb falatjaihoz. Már a törvények betartásának kellő szii-

gorral történő ellenőrzése kapcsán is kérdések merülnek fel. Egész döbbenetes példák illusztrálják a versenyelőnyt. Az Intercityt félreállítják egy magántársaság tehervonatának útjából - ez egyszerűen hihetetlen! Vagy sorra foglalkoztatják magántársaságoknál azokat a dolgozókat, akiket a nagyok alkalmatlanság miatt elbocsátanak, holott elvileg igen szigorú feltételeknek kell megfelelni. Eközben a munkavállalók helyzete sem javul, folyamatosak a leépítések. A feladat tehát az, hogy megállítsuk a vasúti teherszállítás piacvesztését, a vasút leépítését és az itt dolgozók elvesztését, mert ez visszafordíthatatlan károkat okoz a nemzetgazdaságnak. Ennek egyik eszköze, hogy ne csak részleges, hanem minden útra kiterjedő kilométer-alapú útdíjat hozzunk létre a közúti teherszállításra. A bevételek jelentős részét pedig vissza kell forgatni a vasúti szállítás fejlesztésébe. Emellett más, konkrét lépéseket kell tenni a közúti teherszállítás sínekre terelése érdekében.

A piacnyitással kapcsolatban két fontos dolog van. Egyrészt rendkívül szigorúan kell ellenőrizni a piacon működő társaságokat, biztosítani kell a verseny tisztaságát. Ez általában a magántársaságokra vonatkozik, de egyes esetekben az állami szereplők tisztességtelen magatartását is szankcionálni kell. Másrészt a munkavállalói jogokat minden körülmények között biztosítani kell. Ehhez, illetve a törvényjavaslat konkrét tartalmához kapcsolódik az a kérdés, hogy van-e az ágazat dolgozóinak befolyása az őket érintő törvények, jogszabályok kialakítására. Az ilyen jogokat, azt tapasztaljuk, a kormány előszere-ttel veszi semmibe, nem nagyon szereti az egyeztetéseket és a hasonló kínos dolgokat. Fontos, és ebben egyetértünk a szakszervezetekkel, hogy ne csak a speciális ágazati törvényekbe legyen beleszólásuk, ne csak a konkrétan vasúti törvény címet viselő törvénynél legyen a kormánynak egyeztetési kötelezettsége a szakszervezetekkel, hanem minden olyan törvénynél, amely az egyes ágazatokat, akár más dolgokkal együtt, szabályozza. Ilyen a vasút esetében például a nemrégén tárgyalt személyszállítási törvény.

Ehhez kapcsolódik a szakszervezetek egyik követelése, hogy ebbe a törvénybe kerüljenek vissza az ágazat dolgozóinak, hozzátartozóinak és nyugdíjasainak utazási kedvezményei. Emellett az szól, hogy a személyszállítási törvényben a személyi hatály szűkebb, indokolatlan különbséget tesz a személyszállítást végző és a vasúti közszolgáltatást végző egyéb munkavállalók között. Éppen ezért fennáll a veszélye, hogy azoktól, akik vasúti közszolgáltatást, de nem személyszállítást végeznek, megvonják a kedvezményeket.

(18.10)

Ebben az esetben rengeteg munkavállaló évtizedek óta fennálló és jóhiszeműen gyakorolt joga sérülne. Ugyanígy nem fogadható el a jogutód szerve-

zetektől nyugdíjba vonulók kezdeményének megvonása sem. Sokan évtizedekig dolgoztak a MÁV-nál. Méltánytalan, hogy az emiatt járó jogos kedvezményeket megvonják.

Ehhez társul az a már említett szempont, ami hiányolja a salátatörvények módosításakor egyeztetési kötelezettséget. Mindazonáltal az LMP részéről úgy gondoljuk, hogy amennyiben az egyeztetési kötelezettséget rögzítik a személyszállítási törvény esetén is, logikusabb egy integrált keretben kezelni ezt a kérdést.

És ahogyan az előbbi törvényjavaslat vitájában is elmondtam, minden afelé halad, hogy az egyes ágazatok integrációja közös tarifarendszer, közös jegyek és bérletek bevezetésével jár, ebből pedig az következik, hogy az egyes ágazatokban dolgozók, valamint nyugdíjasaik és hozzátartozóik az egész rendszerre kapjanak kedvezményeket, ne csak saját eszközükre. Ebbe beleértendő mindenki, aki például a vasútnál dolgozik, és akár közvetve hozzájárul a személyszállítási szolgáltatások fenntartásához, például a vasúti pályát fenntartók. Köszönöm a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Üdvözlöm önöket. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, hogy a vezérszónoki felszólalások végére értünk. Megkérdezem önöket, kíván-e még valaki élni a felszólalás lehetőségével. *(Nincs jelentkező.)* Megállapítom, hogy nem.

Tisztelt Országgyűlés! Ezennel az általános vitát lezárom. Megkérdezem Tasó László államtitkár urat, kíván-e reagálni az elhangzottakra. *(Tasó László bólogat.)* Jelzi, hogy igen. Államtitkár úr, öné a szó, parancsoljon!

TASÓ LÁSZLÓ nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Országgyűlés! Néhány dologra mindenképpen szeretnék reagálni. Schmuck Erzsébet indul vissza a pulpitusra, de közben hallani fogja majd.

Tehát ami nagyon fontos, hogy egyeztetünk, ez szól egyébként Józsa úrnak is és Ander Balázs úrnak is. Tehát egyeztetünk a szakszervezetekkel minden alkalommal, mint ahogy el is hangzott ma már több alkalommal. Így történt a mostani előkészítés során is.

Egy fontos kérdés még, amire válaszolni kell: felvetette Schmuck Erzsébet képviselő asszony, jegyző asszony, hogy kilométer-alapú útdíjra lenne szükségünk. Tisztelettel jelentem, hogy a 3,5 tonnás járművek esetében kilométer-alapú útdíjat használunk a mostani időszakban is, nem is akarjuk egyébként ezt másképpen, nem akarjuk ezt megváltoztatni.

A hozzászólók több alkalommal említették a kisvasutak sorsát, és féltik tőlünk a kisvasutakat vagy a mellékvonalakat, úgy éreztem. Tisztelettel szeretném felhívni a figyelmüket arra, hogy pont mi vagyunk azok, a Fidesz-KDNP-frakció, akik eddig is következetesen, a jelenben is, a múltban is és a jövőben is ki fogunk állni a mellékvonalak mellett, ki

fogunk állni a magyar vasút mellett, és semmiképp se mondható ránk az, hogy az elmúlt időszakban bármelyik rendelkezésünk vagy törvényünk ennek ellenkezőjét bizonyította volna.

A MÁV Cargóról kell szólni, hiszen mégiscsak egy olyan egysége volt Magyarországnak, amely alapvetően meghatározta a viszonyokat, meghatározta a teherforgalom arányát, meghatározta a MÁV helyzetét is. Egy igazán komoly bevételt eredményező tevékenységről mondtunk le, mondtak le akkorig az akkori kormányzók. Ennek a pótlása, én úgy gondolom, hogy rövid távon nehezen lehetséges. Ettől függetlenül, mint ahogy a korábbiakban is elhangzott, törekednek arra a vasúttársaságaink, hogy minél nagyobb szeletet tudjanak újra visszahódítani a cargorészből.

Jól mondta és jól érzekelte valamennyi hozzászóló, hogy a nagyobbik hányada a törvényjavaslatnak mégiscsak egy kötelező gyakorlat, az európai uniós irányelvek átültetése, és hozzákezdünk, megpróbáltunk egy vasúti törvény alapjait letéve az átszerkesztéshez is hozzákapcsolódni, de megálltunk vele. Úgy gondoljuk, hogy annyira körültekintően kell hozzányúlni a vasúti törvényhez, hogy ennek több időt adunk. Úgy tervezzük, hogy nem áll meg az egyeztetés és nem áll meg a szakmai diskurzus, folytatjuk a megbeszéléseket, hozzákezdünk egy komoly, átfogó vasúti törvény megalkotásához. Ennek során lehetőség nyílik arra, hogy minden nyitott kérdésre újra visszatérjünk. Erre a következő időszakban sor kerül. Remélem, hogy akkor is ilyen aktívan fognak részt venni.

Néhány dologra kitérnék, mint például a többször is emlegetett tram-train-rendszer. Valóban így van. Szeged-Hódmezővásárhely között szeretném megnézni és megvizsgálni, hogy milyen módon tudjuk ezt az újfajta rendszert alkalmazni. Az előkészítése ennek a pályázatnak egyébként folyamatban van.

A kisvasútjainkról csak annyit: egy tízéves koncepció fog készülni, amely valamennyi magyarországi kisvasutat megvizsgál, megvizsgálja a lehetőségét annak, hogy tudjuk kapcsolni a közösségi közlekedés rendszerébe, illetve ott, ahol turisztikai jelentőséggel bíró attrakciófejlesztésre van szükség, azt szintén a koncepcióba építsük bele.

Néhány apró dolog, ami mindenképpen választ érdemel, többek között az útvonalkönyv kérdése. Józsa képviselő úr jelezte, ezzel kapcsolatban aggályai vannak. Szeretnénk mindenképpen meggyőzni arról, hogy egy uniós előírásról van szó, amelyet egyébként most is készíteni kell, a MÁV és a GYSEV most is végzi ezt a munkát.

A hozzászólásában Józsa képviselő úrnak volt néhány dolog, ami nem igazából volt értelmezhető, ugyanis van olyan fejezet, amit nem nyitottunk meg. Tehát több olyan dolog volt, amit ő említett, ami egyébként most nem lett megnyitva. *(Dr. Józsa István: Pont ez az!)* Például a járművezetői pihenőidőről szóló fejezet sem lett megnyitva többek között, és

nem volt megnyitva a vasútbiztonsági tanúsítvánnyal kapcsolatos fejezet sem. Tehát ez a két dolog, amit említett, nem volt megnyitva, tehát ez a kérdés most nem kerül terítékre.

Az egyéb vasúti járművekről többen is szóltak, Ander Balázs képviselő úr is szólt róla. Valóban így van. Azok a járművek, amelyek muzeális jellegűek, gőzmozdonyok, hasonlóan olyan értékek, amelyekre vigyázunk. Ezeknek igazából nincs aktív engedélye, de ezeknek a mozgását is szabályozni akartuk.

Várjuk a képviselő úr javaslatát. Értettük, hogy a 13. § (3) bekezdését szeretné elhagyni. Megvizsgáljuk, és rövidesen reagálni fogunk majd mindenképpen rá.

Örültünk annak, hogy a nem vasútnak minősülő kötött pályás rendszerekről viszont támogató hozzászólások születtek inkább, bár ott is az MSZP részéről kevésbé volt támogató hozzászólás, de biztos vagyok benne, hogy majd a végén átgondolják.

Tisztelt Hozzászólók! Tisztelt Jelenlévők! Nagyon sok kérdés volt, amire egyébként a hozzászólók

egymásnak is válaszoltak, érintette a bevezetőben képviselőtársam is. Tisztelettel köszönöm mindenkinek az aktív közreműködését, a hozzászólását. Nincs olyan dolog, amiben ne értenénk egyet. A célunk mindenképpen az, hogy olyan megoldások szülessenek, amelyek nem akadályozzák Magyarországon a vasúti fejlesztéseket. Tisztelettel köszönöm a figyelmüket. *(Szórványos taps a kormánypárti sorokból.)*

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Tisztelt Országgyűlés! Tájékoztatom önöket, a módosító javaslatok benyújtására ma 16 óráig volt lehetőség.

Tisztelt Országgyűlés! Mai napirendi pontjaink tárgyalásának végére értünk. Tájékoztatom önöket, napirend utáni felszólalásra senki sem jelentkezett. Megköszönöm munkájukat. Az Országgyűlés holnap reggel 8 órakor folytatja ülését.

Az ülésnapot bezárom. Mindenkinek további kellemes napot kívánok. Viszontlátásra.

(Az ülésnap 18 óra 18 perckor ért véget.)

Földi László s. k.
jegyző

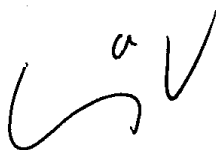
Hegedűs Lorántné s. k.
jegyző

Mirkóczki Ádám s. k.
jegyző

Móring József Attila s. k.
jegyző

Schmuck Erzsébet s. k.
jegyző

A kiadvány hitelül:

Dr. Bárány Tibor
az Országgyűlés Hivatala törvényhozási főigazgató-helyettese

Szöveghű jegyzőkönyv
Felelős kiadó: dr. Such György, az Országgyűlés főigazgatója
Szerkeszti és előfizetésben terjeszti: az Országgyűlés Hivatala,
Törvényhozási Igazgatóság, Jegyzői Iroda
Budapest, V. Kossuth tér 1-3.
Postacím: 1357 Budapest, Pf. 4
Telefon: 441-4222
Telefax: 441-4599
Nyomda: MULTISZOLG Bt., Vác
MINDEN JOG FENNTARTVA!
ISSN: 2064-6666 (Nyomtatott)
ISSN: 2064-8367 (Online)